

ตบมทาศไทย



บำบัดทกข์ บำรุงสุข



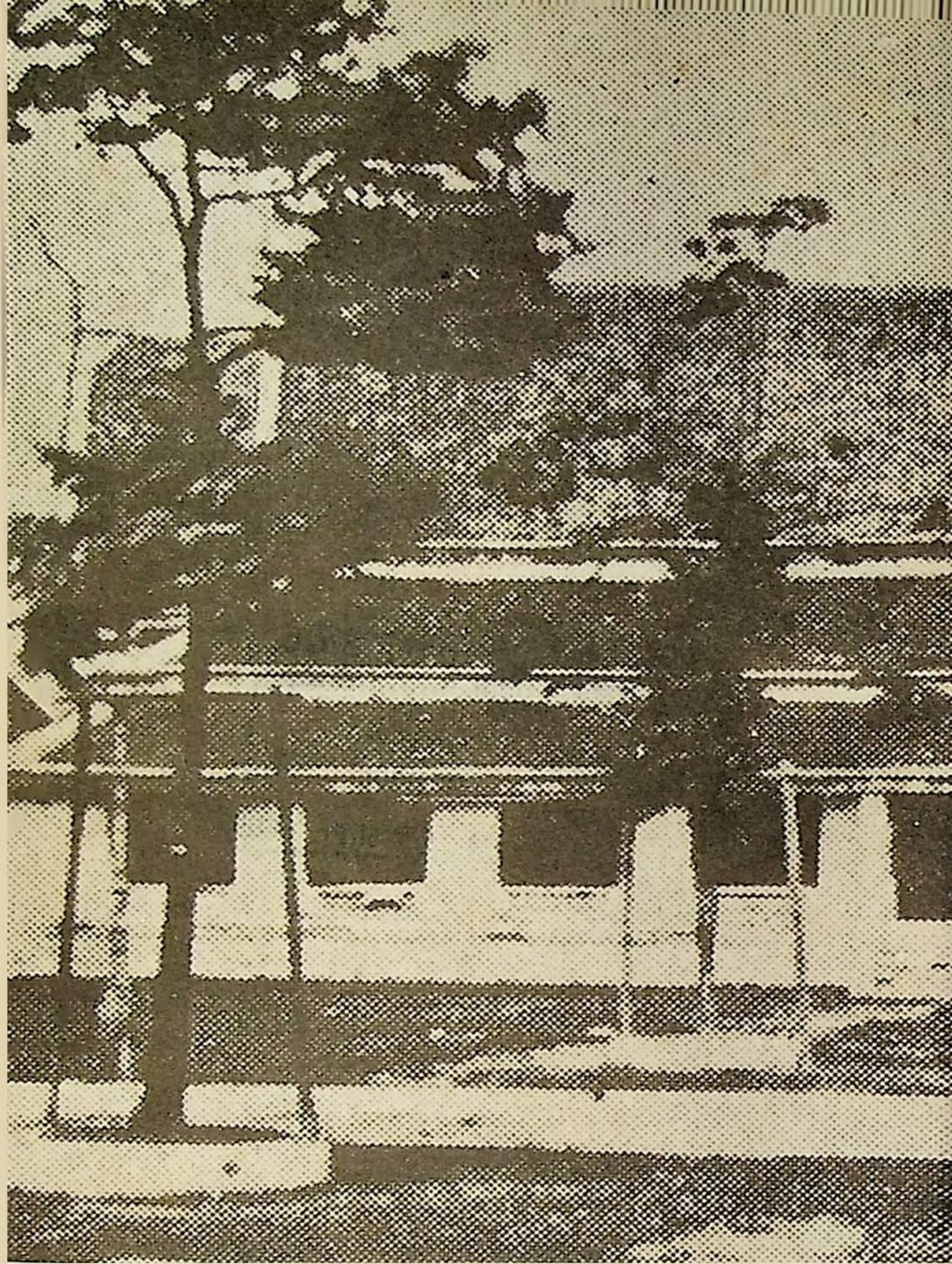
2011
1011
1011

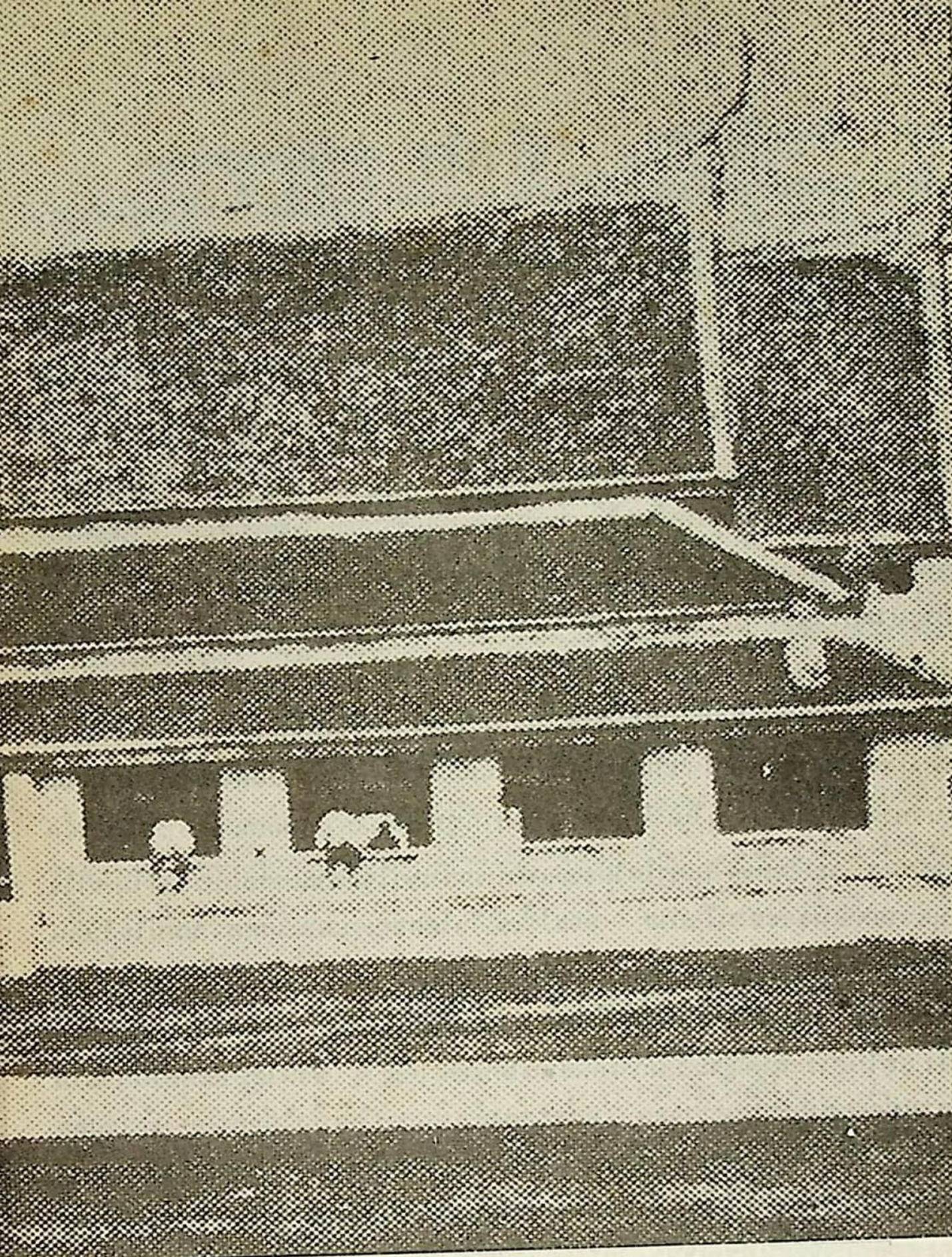
21/10/25



052876 -]
 เลขทะเบียน.....
 เลขหน้า..... 351.03
 ๓๑๓๑
 รับ เดือน ปี..... ๑๕ พ.ค. ๒๕๕๕

หนังสือห้องสมุดเป็นสมบัติของ
 ส่วนกลาง โปรดช่วยกันรักษา และ
 ไม่ควรยืมเพื่อใช้ในกิจการส่วนตัว





"มททย" *Mahadaya*

Very Compassionate

Very Merciful

แปลความว่า "เมตตายิ่ง"

อย่าง ๑ "กรุณายิ่ง"

อย่าง ๑

ดำรงราชานุภาพ

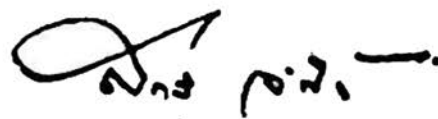
คำนำ

การถวายผ้าพระกฐินพระราชทานของกระทรวงมหาดไทย เป็นสภกษัตติ
ถือปฏิบัติเป็นประจำทุกปีสืบเนื่องกันมาเป็นเวลานาน สำหรับใน ปี พ.ศ. ๒๕๒๕
ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยก็ ได้ร่วมกันจัดงานถวาย ผ้าพระกฐิน พระราชทาน
เช่นที่เคยปฏิบัติมาอีกครั้งหนึ่ง โดยในปีนั้น ได้กำหนดจัดงาน ณ วัดอินทาราม เขต
ธนบุรี กรุงเทพมหานคร ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๕ และในโอกาสที่
ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยได้มาร่วมกันทำบุญตามประเพณีครั้งนั้น กระทรวง
มหาดไทยได้จัดพิมพ์หนังสือขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกตามที่เคยถือปฏิบัติ โดยในปีนั้น ได้
ประมวลคำชี้แจงข้าราชการ คำกล่าวและคำบรรยาย ของข้าพเจ้าในฐานะรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อให้
ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
ของให้บรรลุเป้าหมายโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ก็เพื่อเป็นการย้อนนโยบายและ
แนวทางการบริหารงานในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญที่ได้เคยกำหนดและสั่งการไว้แล้วอีก
ครั้งหนึ่ง สิ่งใดที่ยังไม่เข้าใจโดยชัดเจนหรือยังไม่เข้าใจกลาดเกลื่อนหรือยังไม่เข้าใจ
ในความต่อเนื่องของนโยบาย ก็จะได้เข้าใจโดยชัดเจนและเกิดความมั่นใจในอัน
ที่จะปฏิบัติตามแนวนโยบายดังกล่าวอย่างเต็มกำลังความสามารถ คำชี้แจง คำกล่าว
หรือคำบรรยายในโอกาสต่าง ๆ ดังกล่าว ถึงแม้จะมีรายละเอียดที่อาจแตกต่างกันอยู่
บ้าง แต่ในสาระสำคัญจะเป็นการยืนยันนโยบายสำคัญ ๆ ซึ่งนโยบายเหล่านั้นจะไม่
มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น แต่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปอย่างจริงจังและต่อ
เนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สำหรับในด้านประชาชนโดยทั่วไป ก็จะเป็นการสร้าง
ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง ให้แก่ ประชาชนเกี่ยวกับแนว นโยบายและ แนวทางการบริหาร
งาน ตลอดจนจุดยืนที่ชัดเจนของกระทรวงมหาดไทยว่ากระทรวงมหาดไทยมองปัญหา
ที่เกี่ยวกับความทุกข์ร้อนของประชาชนอย่างไร และกำลังดำเนินการอะไรเพื่อแก้ไข
ปัญหาดังกล่าว ตลอดจนมีแนวความคิดที่จะดำเนินการอย่างไรต่อไป ในอนาคตด้วย

หนังสือเล่มนี้ให้ชื่อว่า "กนมหาดไทย" เหตุที่ใช้ชื่อเช่นนี้ เพราะ
สาระสำคัญจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ ข้าราชการมหาดไทยและ กระทรวงมหาดไทยเป็น
ส่วนใหญ่ ถึงแม้ในบางเรื่องจะเป็นคำกล่าวหรือคำบรรยายในเรื่องอื่นซึ่งไม่เกี่ยว
ข้องโดยตรง แต่ก็จะมีแนวความคิดหรือทัศนคติเกี่ยวกับ ข้าราชการมหาดไทย
อยู่ด้วยเสมอ เนื้อหาสาระของหนังสือประกอบด้วยคำชี้แจงข้อราชการ คำกล่าว และ
คำบรรยายในโอกาสและวาระต่าง ๆ รวม ๑๔ เรื่องและในตอนท้ายของเรื่องก็ได้
ประมวลสาระสำคัญทั้งหมดไว้ เพื่อยกให้เห็นสิ่งที่ เป็น แนว นโยบาย หรือ หลัก การ
สำคัญ ซึ่งหวังว่าหนังสือ "กนมหาดไทย" เล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อ ข้าราชการ
การกระทรวงมหาดไทยและประชาชนทั่วไปตามเจตนารมณ์ที่วางไว้

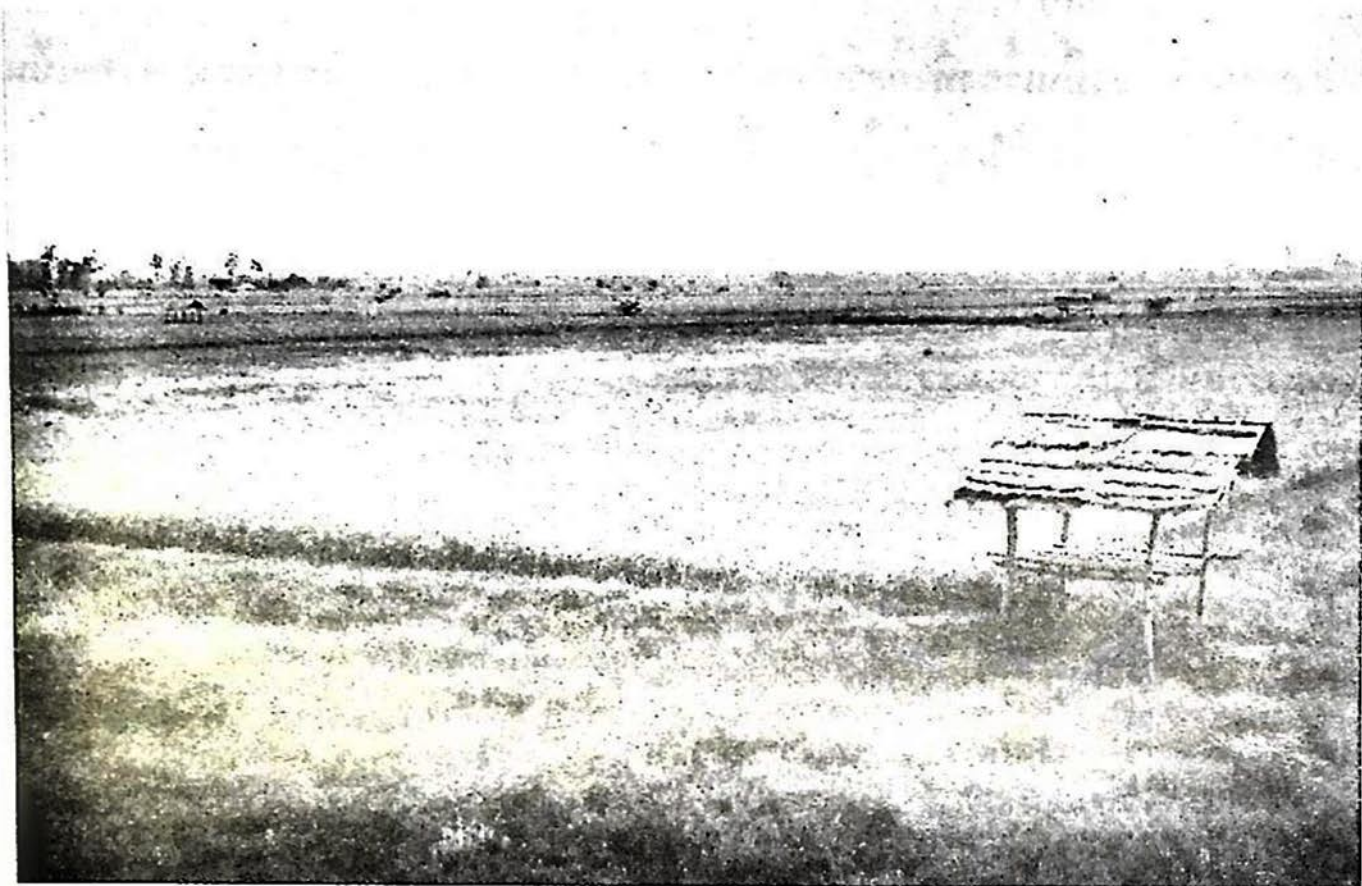
ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอตั้งจิต อธิษฐานอุทิศ ส่วนกุศลผลบุญครั้งนี้ ให้แก่
ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งขออาราธนา
อำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่ง อันเป็นที่เคารพสักการะ ของพวกเราชาวไทย
ทั้งมวล ได้โปรดดลบันดาลให้ผู้ร่วมอนุโมทนาคุณทุกท่าน จะประสบแต่ความสุข
และความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงาน เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา
ชาติบ้านเมืองอันเป็นที่รักยิ่งของเราให้เจริญยิ่งขึ้นสืบไป.

พลเอก



(สัทธิต จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย



คำว่า ปกครอง - ปราบปราม มีความหมายดังนี้

"ปก"	หมายถึง	การทำให้ได้รับความร่มเย็น
"ครอง"	"	การสามารถผูกจิตใจคน
"ปราบ"	"	การใช้กำลัง และ
"ปราม"	"	การป้องกันมิให้มีการละเมิดกฎหมาย

การบำรุงและการอารักขาประชาชนพลเมือง

รายงานการประชุม เทศาภิบาล รศ. ๑๒๒

สารบัญ

๑

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ กระทรวงมหาดไทย

๕

นโยบาย : บำบัดทุกข์บำรุงสุข ลดอาชญากรรม แก้ภาพพจน์มาเฟีย

(คำชี้แจงแนวทางการปฏิบัติราชการ ในการประชุมผู้ตรวจ
ราชการกระทรวง นักปกครอง ๑๐ และผู้ว่าราชการจังหวัด
ทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ณ ห้อง
ประชุมกระทรวงมหาดไทย)

๑๕

การอยู่ดีกินดีของประชาชน : ไม่ใช่พูดอย่างเดียวแต่ต้องทำด้วย

(คำปราศรัย ในการประชุมชี้แจงแนวนโยบายการปฏิบัติราชการ
แก่ข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๔)

๒๕

ผู้ว่าราชการจังหวัดกับงานพัฒนาชนบท

(คำกล่าวเปิดการประชุม เรื่อง นโยบายการพัฒนาชนบทของ
รัฐบาล เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๒๔ ณ ศาลากลางจังหวัด
กำแพงเพชร)

๓๖

กนมหาคไทย : กระโถนที่องพระโรง
(คำช้แจงข้อราชการแก่ข้าราชการค้ารวช้ญัใหญ่ ๗ ห้อง
ประช้ญักรมค้ารวจ เมอวันศุกรัที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๔)

๕๕

อยุธยากรงเก้ : เอาอค้ตสอนบ้จจุบั้น
และสร้างอนาคต
(คำช้แจงข้อราชการ ในการประชุมช้แจงแนวนโยบายแก่
ข้าราชการช้ญัใหญ่ จัหวัดพระนครสร้ออยุธยา เมอวันที่ ๕
พฤศจิกายน ๒๕๒๔)

๖๗

เกียรตยศและศกค้ศรของข้าราชการ :
ร้กอย่างเด็ยวไม่พอค้องรักษาไว้ค้วย
(คำช้แจงข้อราชการ ในการประชุมช้แจงนโยบายแก่ข้าราชการ
ช้ญัใหญ่ จัหวัดนครปฐม เมอวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๔)

๘๓

นโยบายลคอบายมุขและอาชญากรรม :
ค้่าถาม ๓ ข้อตตรงห้ว้ใจประช้าชน
(ค้่าปราศรัยแก่ผู้สนับสนุนนโยบาย การลคอบายมุขและอาชญา-
กรรมของกระทรวงมหาคไทย ๗ บริเวณกระทรวงมหาคไทย
เมอวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๔)

๙๓

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน : จักรกลที่สำคัญในการแก้ปัญหา

(คำชี้แจงข้อราชการ ในการประชุมชี้แจงแก่ข้าราชการ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอเมืองแพร่ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๕
ณ ทว่าการอำเภอเมืองแพร่)

๑๐๗

อบายมุขและอาชญากรรม :

ล้างไม่ได้หมดก็ต้องลดให้ได้มาก

(คำชี้แจงแนวทางการปฏิบัติราชการ ในการประชุมรับฟังผล
การปฏิบัติงานของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ณ ห้องประชุม
กรมตำรวจ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕)

๑๒๙

มหาดไทยเพื่อมหาดไทย

และมหาดไทยเพื่อประชาชน

(คำชี้แจงแนวทางการปฏิบัติราชการ ในการประชุมรับฟังผล
การปฏิบัติงานของกองบัญชาการตำรวจภูธร ๑ เมื่อวันที่ ๑๐
มีนาคม ๒๕๒๕ ณ ห้องประชุมกรมตำรวจ)

๑๔๕

การรักษาความมั่นคง : ภาระที่ไม่มีการผูกขาด

(คำบรรยายพิเศษ เนื่องในงานวันสถาปนาสมพันธ์หนังสือ-
พิมพ์แห่งประเทศไทย ครอบรอบ ๒ ปี วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน
๒๕๒๕ ณ ห้องศาลาไทย โรงแรมแอมบาสซาเดอร์)

๓๖๕

กนมหาตไทย : หมอสังคม

(คำกล่าวในการประชุมประจำปี ครั้งที่ ๑ ของราชวิทยาลัย
ศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๕
ณ โรงแรมแกรนด์พาเลซ พัทยา จังหวัดชลบุรี)

๒๐๕

ความดี : เกียรติยศและศักดิ์ศรีแท้จริง
ของข้าราชการ

(คำชี้แจงในการตรวจราชการ ณ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่
๑๔-๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๕)

๒๓๗

บุคคลแห่งปี : ดอกไม้หลากหลายจากประชาชน
(สุนทรพจน์เนื่องในโอกาสรับรางวัลบุคคลแห่งปี ๒๕๒๕ เมื่อ
วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๕ ณ ห้องบอลรูม โรงแรมนารายณ์)

๒๒๓

สรุปแนวนโยบายและแนวทางการบริหารงาน
ในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญ

คนพหุศาสตร์ไทย

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ของกระทรวงมหาดไทย

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย เป็นไปตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ ซึ่งกำหนดให้ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น บำบัดทุกข์บำรุงสุข การพัฒนาชนบทและชุมชนการส่งเสริมการศึกษาและประกอบอาชีพ การส่งเสริมควบคุมและคุ้มครองการใช้แรงงานการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การป้องกันสาธารณภัย การผังเมือง การโยธา และการราชทัณฑ์” และตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๕ กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

๑. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
๒. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
๓. สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย
๔. กรมการปกครอง
๕. กรมตำรวจ
๖. กรมการพัฒนาชุมชน
๗. กรมที่ดิน
๘. กรมประชาสงเคราะห์
๙. กรมโยธาธิการ
๑๐. กรมราชทัณฑ์
๑๑. กรมแรงงาน
๑๒. กรมอัยการ
๑๓. สำนักผังเมือง
๑๔. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท

นอกจากนั้น เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่
เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยต่าง ๆ จึงได้รับมอบ
หมายให้ควบคุมดูแลและรับผิดชอบหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอีก ๗ หน่วยงาน โดยเป็นอำนาจหน้าที่ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คือ

- ๑. การปราบปรามการหลวง
- ๒. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- ๓. การไฟฟ้านครหลวง
- ๔. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
- ๕. การเคหะแห่งชาติ
- ๖. องค์การตลาด
- ๗. การประปาส่วนภูมิภาค

จากอำนาจหน้าที่และโครงสร้างของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว อาจ
สรุปได้ว่ากระทรวงมหาดไทยมีภาระ หน้าที่และความรับผิดชอบหลัก ในด้านต่าง ๆ
ที่สำคัญ คือ

๑. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยรับผิดชอบในการ
ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย การคุ้มครองสวัสดิภาพและรักษา
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒. การพัฒนาชนบทและการส่งเสริมอาชีพ โดยรับผิดชอบในการจัด
ให้มีบริการพื้นฐานแก่ประชาชน ได้แก่ ถนน แหล่งน้ำ ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ
การแก้ไขปัญหาลูกเสือและความเดือดร้อน ของ ประชาชนที่เกี่ยวกับ บังคับ ขนพัน
ฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และการส่งเสริมอาชีพเพื่อยกระดับมาตรฐานการ
ครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น

๓. การให้การสงเคราะห์แก่ ประชาชน ผู้เดือดร้อนและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
รวมทั้งการช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยต่าง ๆ

๔. การคุ้มครองแรงงานและการดำเนินงานในด้านแรงงานสัมพันธ์ เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านลูกจ้างและนายจ้าง

๕. การส่งเสริมการปกครองส่วนภูมิภาค โดยรับผิดชอบในการควบคุมดูแลและประสานงานเกี่ยวกับการบริหารงานในส่วนภูมิภาค เพื่อให้เป็นไปตามแนวนโยบายและวัตถุประสงค์ของรัฐบาล และของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ

๖. การส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรับผิดชอบในการควบคุมดูแลและสนับสนุนในการบริหารงานขององค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

๗. การดำเนินงานในกิจการเฉพาะด้านที่เป็น อำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เช่น งานโยธาธิการ งานราชทัณฑ์ งานที่ดิน งานผังเมือง เป็นต้น

๘. การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการ สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ เป็นต้น □



"ผมคิดว่า สติปัญญาของเรา ความตั้งใจมั่นของเรา ความบริสุทธิ์
ยุติธรรมของเรา ตลอดจนบุญญาบารมีของอดีตผู้บำเพ็ญคุณ บำเพ็ญ
ประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองมาแล้ว ท่านคงจะให้กำลังใจ และ
ให้ความคุ้มครองข้าราชการทุกคนในกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้สละ
แล้วและตั้งใจแล้วที่จะกระทำความดี เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา
ต่อไป ผมหวังว่า นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เราจะก้าวเดินต่อไป
อย่างมั่นคงด้วยกัน โดยไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใดทั้งสิ้น"

ย่านโยบาย :

บำบัดทุกข์บำรุงสุข ลดอาชญากรรม แก้ภาพพจน์มาเฟีย*

“...งานของกระทรวงมหาดไทยจะต้องยึดประชาชนเป็นเป้าหมาย
แรก ทั้งนี้ เพราะงานของกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นงานบำบัดทุกข์
บำรุงสุข....”

“...จะต้อง แก้ภาพพจน์ของ กระทรวงมหาดไทยให้ดีขึ้น ผมมี
ความทุกข์เป็นอย่างมาก เมื่อได้ยินใครขนานนามกระทรวงมหาดไทย
ว่ามาเฟีย....”

ฯ พล.ฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง
มหาดไทย อธิบดี ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย และผู้ว่าราชการ
จังหวัดทุกท่าน

นับเป็นนิมิตดีสำหรับผมที่ได้มีโอกาสมาพบกับท่านทั้งหลายในวันนี้ ซึ่ง
คิดว่าในหลักใหญ่คงจะเป็นเพียงการ แสดงความ เข้าใจระหว่าง กระทรวงมหาดไทย
กับท่านทั้งหลายซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ผมมีความยินดีที่ได้เข้าร่วมงานในกระ-
ทรวงมหาดไทยในฐานะคนหน้าใหม่ซึ่งไม่มีพรรค ขาดความเชี่ยวชาญ อาจจะมี
ความรู้บ้างก็คงจะเป็นเพียงผิวเผิน หลายท่านอาจจะรู้จักผมมาบ้างแล้ว แต่อีกหลาย

* คำชี้แจงแนวทางการปฏิบัติราชการ ในการประชุมผู้ตรวจราชการกระทรวง
นักปกครอง ๑๐ และผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม
๒๕๒๔ ณ ห้องประชุมกระทรวงมหาดไทย

ท่านคงไม่รู้จักผม หรือผมอาจไม่เคยพบปะวิสาสะกับท่านมาก่อน แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าเราคงจะได้พบกันมากขึ้นในเมื่อเราจะต้องทำงานร่วมกันต่อไป และเราคงจะได้มีโอกาสดำเนินการรู้จักซึ่งกันและกันมากขึ้นตามลำดับ ฉะนั้นหลังจากวันนี้หากว่าได้พบผมที่ใดก็ขอได้โปรดกรุณาหักทายเป็นคนหน้าใหม่อย่างผมคงจะไม่เป็นภัยอันตรายแก่ผู้ใด ถ้าหากว่าได้มีความตั้งใจดีและมีความสุจริตใจในการปฏิบัติงาน ผมคิดว่าบางท่านคงจะได้รับทราบกิตติศัพท์ในชีวิตและงานของผมมาบ้างแล้ว ก็ขอเรียนให้ทราบว่าผมเป็นคนหนึ่งที่รักความถูกต้องและความยุติธรรม ชอบความตรงไปตรงมาแต่ไม่จำเป็นว่าจะใช้วิธีการตรง ผมจะทำงานในหน้าที่ด้วยอุบาย ซึ่งปราศจากเล่ห์กล พลิกแพลงต่าง ๆ การที่ผมได้เข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ ก็เข้ามาในฐานะของนักการเมืองจำเป็น ไม่ใช่ในฐานะนักการเมืองอาชีพ แต่ก็มีความจริงใจต่อบ้านเมืองในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่ง ซึ่งรักบ้านรักเมืองไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าใคร ผมได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๔ ได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๔ และมารับหน้าที่กระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๔ เมื่อได้มารับหน้าที่กระทรวงมหาดไทย ผมได้เริ่มแนะนำตนเองและแสดงความคิดเห็นในแนวทางปฏิบัติงานมาบ้างแล้วตามลำดับดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๔ ได้พบกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) และปลัดกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าเป็นขณะนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยอีก ๒ ท่าน คือ ติตราชการ

ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ผมได้มีโอกาสนำเสนอแสดงแนวทางในการปฏิบัติงานในบางเรื่องให้เห็นว่าสำคัญและเร่งด่วนต่อ หัวหน้าส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในกระทรวงมหาดไทย และตอนบ่ายวันเดียวกัน ผมได้ผ่านไปเยี่ยมเยียนกรมการปกครอง แล้วก็ได้มีโอกาสนำเสนอพูดคุยจากกับหัวหน้าส่วนราชการส่วนกลางในกรมการปกครอง

วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ผมได้เชิญท่านอธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดี
กรมตำรวจฝ่ายปราบปราม มาพบและปรึกษาหารือในแนวทาง โขบาย ที่จะต้อง
ดำเนินการโดยเร็ว ความจริงก่อนหน้านั้นผมได้พบกับท่านอธิบดีกรมตำรวจ และ
ผู้บังคับบัญชาในระดับสูงบางคนในกรุงเทพมหานครแล้ว

เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ผมก็ได้มีโอกาสไปแสดงความความคิดเห็น
และชี้แจงแนวนโยบายต่อปลัดจังหวัด และนายอำเภอซึ่งมารับการอบรมอยู่ และ
ครั้งสุดท้ายคือวัน (๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๔) ก็ได้้นำความคิดเห็น แนวทางหรือ
นโยบายที่ต้องการจะเนิ่นยามาแสดงต่อท่านทั้งหลาย นอกจากการปรึกษาหารือ หรือ
การพูดจาในเรื่องงานดังกล่าวแล้ว ก่อนหน้านั้นผมได้มีโอกาสพบกับหัวหน้าส่วน
ราชการ ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดบางท่าน
ซึ่งได้เข้ามาปรึกษาราชการ นอกจากนั้นเมื่อได้เข้ามาแล้วก็จะพยายามทำความเข้าใจ
ว่าในระบอบขอบเขตของกระทรวงมหาดไทยมีหน่วยงานอะไรตั้งอยู่บ้าง จึงได้
เดินไปเยี่ยมชมส่วนราชการต่าง ๆ ได้แก่ กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน
สำนักงานโยธาและแผนมหาดไทย กรมแรงงาน กรมราชทัณฑ์ และผมจะหา
โอกาสไปเยี่ยมชมหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งจังหวัดต่าง ๆ ด้วยในโอกาสต่อไป ต่อไป
นี้ผมขอเนิ่นยาไปตามลำดับในสิ่งที่ต้องการจะพูดในวันนี้ คือ

๑. งานของกระทรวงมหาดไทย จะต้องยึดประชาชนเป็นเป้าหมาย
แรก ทั้งนี้เพราะงานของกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นงานบำบัดทุกข์ บำรุงสุข
ทุกข์หรือสุขของประชาชน จะส่งผลให้ข้าราชการมหาดไทยเป็นทุกข์หรือเป็น
สุขไปด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากว่าเราด้วยกัน อยู่ในสังคมไทยด้วยกัน เมื่อ
เป็นเช่นนั้นก็ขอเรียก ร้องความเห็นใจ ในแง่ที่ว่าเราไม่ควรจะแสวงหาความสุขคน
เดียวโดยลำพัง ด้วยการโยนความทุกข์ยากลำบากให้แก่คนอื่น ได้มีสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรบาง ท่านบ่น ให้ฟังในทำนอง ว่ารัฐมนตรีมักจะ เชื้อถ้อยคำ บริหาร ของ
กระทรวงนั้น ในด้านข้อมูล ข้อพิจารณา ข้อเสนอแนะที่เสนอขึ้นมาให้ตกลงใจ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านมีความเห็นว่าการบ่อนข้อมูลนั้นอาจจะถูกและผิด

หรือบาง ครั้งอาจ ชื่นชอบความ ถูกความ ผิดบางอย่าง ไว้ในสิ่งที่เสนอขึ้นมา เพื่อให้
 รัฐมนตรีคัดค้านตกลงใจ สำหรับผมได้ตั้งใจไว้ว่า จะเชื่อฝ่ายบริหารโดยความรับ
 ผิดชอบในอำนาจหน้าที่ของแต่ละคน แต่มีข้อยกเว้นว่าอาจจะไม่จำเป็นจะต้องเชื่อ
 ถูไปทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าหากผมเห็นว่าความเชื่อของผมน่าจะมีส่วนถูกมากกว่า หรือ
 เมื่อผมขอมลตตกว่า อย่างไรก็ตามก็คิดหากจะมีใครมากกว่าหาผมทำนองว่าเป็นผู้หลบลู่
 หลบตาหรือถูกคัมถูกยำอะไรก็แล้วแต่ ผมคิดว่าผมคงจะอับอายเป็นอันมาก เพราะ
 ฉะนั้นจึงขอร้อง และ ยืนยันกับท่าน ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่เคารพทั้งหลายว่า เราจะไม
 ยอมให้มหันต์เหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นในกระทรวงมหาดไทยของเรา ขอจงได้โปรดใช้
 ความตรงไปตรงมาอย่าให้ใครผู้ใดมีการสอดใส่อย่างเช่นที่เคยทุกคน ทั้งนี้ เพื่อจะ
 ได้ทำให้เกิดความสบายใจในการตัดสินใจสั่งการ และในการบริหารงานร่วมกัน
 ต่อไป ดังที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่าผมไม่ใช่รัฐมนตรีที่มาจากผู้แทนราษฎรก็จริง
 อยู่ ผมอาจจะมีประสบการณ์ไม่เท่ากับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 หง ๓ น แต่ผมก็ถือว่าเป็นราษฎรคนหนึ่ง ซึ่งเรื่องที่จะไม่เห็นใจราษฎรด้วยกัน
 นั้นไม่มี

สำหรับปัญหาความเห็นใจประการแรก ซึ่งผมได้ประกาศและเร่งรัดไป
 แล้วและต้องการให้บังเกิดผลโดยเร็วที่สุด คือการลดอาชญากรรมเรื่อนผมต้อง
 การจะทำให้เห็นผลโดยเร็วเพราะเป็นความต้องการของประชาชน ซึ่งร้องเรียน
 มาตรงกัน ทั้งหมด ปัญหา เมื่อ เราได้สืบ ลงไป ถึง ที่แล้ว เรา ย่อม ไม่ ปฏิเสธ
 ว่าเป็นปัญหาซึ่งเกี่ยวพันไปถึงเจ้าหน้าที่ศรัทธาหมายจะเป็นเจ้าหน้าที่ผ่ายใดก็แล้ว
 แต่ ถ้าเป็นศรัทธาหมายแล้ว ต้องมีส่วนที่จะถูกเกี่ยวพันด้วย เกี่ยวพันในแง่ที่
 ว่าเจ้าหน้าที่บางคนไม่พยายามที่จะรักษาศรัทธาหมายหรือย่อหย่อน ในการรักษาศรัทธาหมาย
 หรือบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย และที่ร้ายที่สุดคือใจไม่รักษาศรัทธาหมาย เพราะ
 ฉะนั้นเรื่อนนี้เป็นเรื่อนที่ ผมเป็นห่วงมาก และได้เรียน กำชับกับปลัด กระทรวงมหาด-
 ไทยและอธิบดีกรมตำรวจไปแล้ว วันนั้นก็จำเป็นต้องนำมาพูดคุยกับท่านทั้งหลาย
 ซึ่งเป็นผู้หม้ออำนาจในจังหวัดในฐานะเป็นเจ้าเมือง ผมต้องการให้มีการปฏิบัติอย่าง
 จริงจัง ต่อเนื่องสม่ำเสมอ เราจะบรรลุถึงนโยบายนี้ได้เราต้องหยุดการเข้าไปเกี่ยว

ข้องกับผลประโยชน์ของคนอื่นเพื่อเพิ่มพูนผลประโยชน์ให้แก่ตัวเอง ถ้าหากเรา
 ทำได้จริงและได้ผลโดยเร็วความสงบสุขก็จะบังเกิดขึ้น ซึ่งก็คงไม่มีที่ประชาชน
 ทั้งหลายจะไม่พอใจ ประชาชนจะต้องอนุโมทนาข้าราชการกระทรวงมหาดไทย
 เป็นอย่างยิ่ง ผมจึงขอให้ทุกฝ่ายได้โปรดร่วมมือ สนับสนุนนโยบายเร่งด่วนนี้ให้
 สามารถเห็นผลคืบหน้าให้จงได้ ผลที่ตามมาจะบรรลู่แก่ไหนจะต้องมีการประเมินกัน
 สม่ำเสมอตามต้องการในขั้นตอนการเห็นผลให้คืบหน้าภายในสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๒๔
 คือ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน นี้ ให้ทุกจังหวัดรายงานผลความคืบหน้าให้ทราบ
 ๒ สัปดาห์ต่อครั้ง ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลตามนโยบายนี้

ในการที่เราจะบันดาลความสุขและ บำบัดความเดือดร้อน ของประชาชน
 ในชีวิตและทรัพย์สิน ผมได้มอบเรื่องให้อยู่ในความรับผิดชอบของอธิบดีกรม
 ตำรวจและรองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม ขอขำว่า สถานบริการ สถาน
 เร่งรัด ช่างโสเภณีต่าง ๆ บาร์ ไนต์คลับ สถานอาบอบนวด ที่กระทำการ
 โดยผิดกฎหมาย เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจะ
 ต้องค่อย ๆ ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ถูกต้องตามกฎหมายเสียที่ บ่อนการพนันทุก
 ประเภท แหล่งรับซื้อของโจร อาวุธที่ผิดกฎหมาย กลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ ซึ่งได้
 สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นเนืองนิจ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเรา
 สามารถทำให้ลดลงมากเท่าไร ประชาชนจะชื่นชมมากเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 เรื่องเหล่านี้เจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น เช่น นายอำเภอ ตำรวจ ในท้องที่จะปฏิเสธว่าไม่
 รับผิดชอบว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะเท่ากับเป็นการปฏิเสธความรับผิดชอบของตน
 เอง ถ้าไม่รู้จะต้องออกไปตรวจตราสืบเสาะหาแหล่งผิดกฎหมาย การละเลยเพิกเฉย
 ด้วยกรณีใดก็ตาม ก็ควรจะมีการกำชับกดดันในด้านการเอาโทษเอาผิดกันทุกกรณี
 เพราะฉะนั้นเรื่องอย่าง นี้จะไม่มีการยก ประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ไม่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข
 ให้แก่ประชาชนเป็นเด็ดขาด

กรณีใบอนุญาตให้พกอาวุธจำเป็นจะต้องได้รับการตรวจสอบ แต่จะตรวจ
 สอบด้วยวิธีการใดตามกระบวนการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือจังหวัด ขอให้คำเนิ
 การไปตามนั้น และขอให้ทุกคนให้ความสนใจด้วยเหตุผลถึงความจำเป็นที่ต้องทำอย่าง

นั้น ส่วนใบอนุญาตที่ขาดอายุถ้าเรามองเห็นว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเดิมมีความ
จำเป็นอย่างแท้จริง เราก็อาจจะต่ออายุได้ แต่ว่าก็เป็นที่น่าประหลาดใจว่า บรรดาใบ
อนุญาตต่างๆ นั้น ได้หลุดลอยออกไปอยู่กับคนที่ไม่สุจริตเป็นจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้
ผมไม่สามารถจะบอกได้ว่า ผมจะส่งอย่างไร แต่คิดว่า ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
ท่านอธิบดีกรมตำรวจซึ่งเป็นผู้รักษากฎหมาย ก็ควรจะรู้วิธีการในการตรวจสอบ
หรือถ้าจำเป็นต้องยึดคืนก็ขอให้พิจารณาเสีย ทุกสิ่งทุกอย่างต่อไปนี้ จะต้องม
หลักฐานไว้อย่างชัดเจนในแง่ของความจำเป็น เพราะผมถือว่า อาวุธในมือของผู้
สุจริตไม่มีอันตราย แต่ว่าอาวุธในมือของผู้ไม่สุจริตนั้นมันอันตรายมากขอฝากไว้เพื่อ
พิจารณาอย่างรอบคอบ ทงน เพื่อความสุขของประชาชน และขอให้กวดขัน กำชับ
ผู้ใต้บังคับบัญชาระดับรองลงไปในการละเว้น โอกาสหรือช่องทางที่จะทำมาหากิน
ในวิธีอันไม่ชอบในเรือนด้วย

๒. การทำงานขออย่าได้กลัวอุปสรรค จะต้องมองให้ชัดว่า อุปสรรค
นั้นคืออะไร ถ้าหากอุปสรรคเกิดจากการกระทำซึ่งขัดต่อกฎหมาย ขอให้ท่านได้ใช้
อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเข้าแก้ปัญหาอย่างตรงไปตรงมา โดยปราศจากการกลั่น
แกล้ง ถ้าอุปสรรคอันนั้นเกิดจากความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ หรือเข้าใจคลาด
เคลื่อน ขอให้แก้ไขด้วยการทำความเข้าใจกัน ถ้าเกิดจากการประสานงานยังไม่ได้
ระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ก็อย่าได้รื้อให้เนิ่นนานต่อไปอีก ขอให้เดินเข้า
ไปหากันและพูดจาตกลงกันเพื่อหาวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป ถ้าหากว่า
อุปสรรคเกิดจากคน เกิดจากเงิน เกิดจากวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็ขอให้ใช้สิ่งที่มีอยู่
ก่อนอย่างเต็มที่ เต็มความสามารถเป็นของตนเอง ขออย่าได้มัวรอความหวังที่ยังขาด
ความแน่นอนในอนาคตในการที่จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น บางทีอาจจะได้มาเพียง
เล็กน้อย บางทีอาจจะไม่ได้มาเลยด้วยปัญหาความจำเป็นในด้านอื่น ๆ ผมคิดว่า
ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในวิสัยที่เราจะทำได้ ถ้าหากเรามัวรอความหวัง รอความต้องการ
ซึ่งเราได้เสนอกันขึ้นไปยังหน่วยเหนือตามลำดับ หรือไปสู่รัฐบาลก็ดี ถ้าไม่ได้ก็จะ
เกิดความท้อถอย หรือร้ามือในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบ อุปสรรคทุก
อย่างจำเป็นจะต้องใช้อุบายในการแก้ไข และการใช้อุบายนั้นจะต้องใช้ขึ้นมาตาม

ลำดับ จากหน่วยรองขึ้นมาจนถึงหน่วยเหนือ ไม่ใช่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องมุ่งมา
 ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะงานของกระทรวงใหญ่อย่างรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือแม้รัฐมนตรีฯ ช่วยทั้ง ๓ ท่าน และปลัดกระทรวง
 ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ ยังไม่อาจกระทำงานในหน้าที่ให้รวดเร็วได้ดังที่เราต้อง
 การ เพราะว่า ภาระเฉพาะหน้าและภาระที่จำเป็นอื่น ๆ มารุมล้อมพวกเราอยู่ตลอดเวลา
 เพราะฉะนั้น เรืองนผมต้องขอความเห็นใจว่า อะไรที่อยู่ในอำนาจหน้าที่
 ของท่านทั้งหลายแล้วของงได้ใช้ความริเริ่มอันนั้น ใช้สติปัญญาของท่านแก้ไข
 ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ย่อมต้อง
 รับผิดชอบอยู่แล้วอย่างเต็มตัว

๓. ผมจะสนับสนุนส่งเสริมคนตั้งใจและทำดี ผมจะไม่ร้อในการ
 ต่าหนหรือตักเตือนคนที่มีความดีน้อยอยู่ ปัจจุบัน มีการอ้างขอความเป็นธรรม
 กันมาก แต่บางครั้งการขอความเป็นธรรมจากสังขงได้เกิดขึ้นจากการกระทำที่ไม่
 เป็นธรรมของตนเอง หรือบางทีก็เรียกร้องเอาโดยไม่ยอมให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อื่น
 ผมขอเรียนกับท่านผู้เกียรติทั้งหลายว่า ในการให้ความเป็นธรรมนั้น ขอได้โปรด
 ตัดสินใจปัญหาด้วยขอมูลที่เป็นจริง ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์และเป็นความสำนึกใน
 ความรับผิดชอบของข้าราชการ สิ่งที่ไม่ชอบเป็นอย่างยิ่งคือ การทำดีด้วยการ
 บ่นบ้าย ด้วยการแทรกแซง ด้วยการก้าวก้าว หรือใช้เล่ห์กล ผมไม่ต้องการให้
 สังงเกิดขึ้นในกระทรวงมหาดไทย ขอให้แข่งขันกันด้วยความสามารถของแต่ละ
 บุคคล อย่าได้แข่งขันกันด้วยเส้นสาย เพราะฉะนั้น ในขั้นต้นนี้ ขอให้ท่านทำงาน
 ให้หนักหน่วงขึ้น รวดเร็วขึ้น ให้เต็มเวลา ในความรู้สึกของข้าราชการนั้นเราไม่
 มีความเป็นห่วงเลยกับคำว่า "ค่าล่วงเวลา" โดยเฉพาะนักปกครอง นักการทหาร
 หรือตำรวจ เราต้องรับผิดชอบงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่ว่าจะทำงานหรือที่บ้าน
 เพราะเขาจ้างเรามาให้ทำงานวันละ ๒๔ ชั่วโมง ถ้าหากเราทำเพียงวันละ ๘ ชั่วโมง
 ก็ เฉพาะช่วงเวลา ๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. แล้วก็เลิกหยุดกัน ก็อยากจะเรียนถาม
 ท่านนักปกครองทั้งหลายว่า เวลาที่เหลืออยู่นั้น ใครจะเป็นคนทำ ใครจะเป็นคนรับ
 รับผิดชอบ ถ้าหากท่านสำนึกได้อย่างนั้นแล้ว จะไม่มีปัญหาเลย จักรตัวเล็กทั้งหลาย
 จะต้องหมนตามท่านไปด้วย

๔. จะต้องแก้ภาพพจน์ของ กระทรวงมหาดไทยให้ดีขึ้น ผมมีความเป็นทุกข์อย่างยิ่ง เมื่อได้ยินใคร ขนานนาม กระทรวงมหาดไทย ว่ามาเพียซึ่งเต็มไปด้วย การใช้ อิทธิพล การใช้ อำนาจ ในทาง มิชอบ รวมทั้งการ เล่นพรรคเล่นพวกจนกลายเป็นอาณาจักรแห่งความกลัว หรือความน่ากลัว ภาพอย่างนี้เป็นภาพที่ไม่ดี ไม่งดงามสำหรับกระทรวงมหาดไทย ผมจึงขอความร่วมมือจากท่านผู้หน้าทรวงรับผิดชอบว่า ขอให้ช่วยแก้ไขสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้ลดน้อยลง แต่ถ้านำสามารถทำให้หมดไปได้จะเป็นการดีอย่างยิ่ง ถึงอย่างไรก็ตาม ก็คงจะเป็นการยากที่จะแก้ไขให้หมดไปในเร็ววัน เพราะเป็นปัญหาสะสมโยงใยมาจากอดีตอันยาวนาน แต่อย่างไรก็ตามผมตั้งใจจะใช้ความสุจริต ความยุติธรรมของผมแก้ปัญหาให้มากขึ้น ท่านก็ต้องมีความรู้สึกทำนองนี้ และจะต้องใช้ความสุจริต ยุติธรรมให้มากขึ้น ในด้านการปกครอง สิ่งที่ต้องการอย่างยิ่งในขณะนี้ คือความเป็นประชาธิปไตย ความอิสระเสรี มีเหตุผล ฉะนั้น เราจะต้องยุติความเป็นเจ้าขุนมูลนายให้ได้ ยุติการอวดเบ่ง การใช้ อำนาจ ยุติการข่มขู่ ริดไถประชาชน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งทรมานละอายทั้งสิ้น เป็นสิ่งที่ประชาชนเอือมระอาเหลือเกิน จนถึงกับขนานนามว่า “มาเพีย” เราจะต้องไม่ยอมให้ใครมาเรียกเราอย่างนี้อีกต่อไป

๕. การสร้างมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ ความจริงจังหวัดต่าง ๆ ได้ดำเนินการอยู่แล้ว แต่ก็ขอให้มีการดำเนินงานต่อไปให้เข้มแข็งมั่นคงและกว้างขวางยิ่งขึ้น ผมมีความรู้สึกที่ อันตรายต่อความมั่นคงของชาติเรานั้นขณะนี้มาก ทั้งจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ ประชาชนก็มีความหวงใยในภัยคุกคามความมั่นคงของชาติเช่นเดียวกับพวกเรา และผมก็คิดว่าจากการที่ได้เคยสัมผัสกับประชาชนเป็นจำนวนมากมาแล้ว เขาพร้อมที่จะทำหน้าที่ร่วมกับเราหรือแม้ด้วยตนเองในการป้องกันรักษาชาติบ้านเมืองไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความรู้สึกของเรา เขามีความกล้าหาญที่จะต่อสู้ เพื่อปกป้องผืนแผ่นดินของเขา เพราะฉะนั้น ขอได้กรุณาใช้อุบายในการที่จะเชิญชวนเขาเข้าร่วมงานกับเรา เขาจะมีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ในการที่ฝ่ายปกครองได้ให้เกียรติแก่เขาเช่นนั้น ผมมีความคิดว่า กำลัง

ประชาชนเหล่านี้ไม่ว่าเราจะนำเขามาใช้ในบทบาทใด จะเป็น บทบาทขนาดเล็กหรือ
 ขนาดใหญ่ จะเป็นการผ่อนแรง ผ่อนภาระ ผ่อนกำลังของเจ้าหน้าที่ของเรา ซึ่ง
 ทจริงมอขนอยอยู่แล้ว ให้ไประดมทำงานอันซึ่งมีความจำเป็นยิ่งกว่าได้ดชน เพราะ
 ฉะนั้น เมื่อเราสร้างเขาขึ้นมาด้วยความมุ่งประสงค์จะให้เขา เป็นเพื่อนอยู่เพื่อนตาย
 กับเราแล้ว ผมคิดว่าคนไทยของเราจะเป็นเพื่อนร่วมเป็นร่วมตายแก่เราเสมอ ใน
 ทุกภูมิภาค ทุกเหตุการณ์ เพราะฉะนั้น อยากจะขอให้ยกย่องเขาให้เกียรติ
 เขาในลักษณะที่เท่าเทียมกัน ในลักษณะของความ เป็นเพื่อนที่จะร่วมเป็นร่วม
 ตายด้วยกัน ถ้าหากเป็นอย่างนี้ได้ เราก็จะมีเพื่อนร่วมเป็นร่วมตายกันแล้วทั้ง
 อำเภอทั้งจังหวัดและทั้งประเทศ ซึ่งเมื่อถึงขณะนั้นก็ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้อง
 หวาดหวั่นกันต่อไปอีกว่าบ้านเมืองจะอยู่รอดหรือไม่รอด ขอให้ดึงเขาเข้ามาภายใต้
 การนำโดยใช้สมองอันปราดเปรื่องของท่านให้เป็นประโยชน์ เพื่อบ้านเมืองของ
 เราจะได้ร่มเย็นเป็นสุขไปอีกนานเท่านาน

กล่าวโดยสรุป จากสิ่งที่ได้เน้นและย้ำ นอกเหนือจากนโยบายที่ได้ให้
 ไว้แล้วตามเอกสารที่แจกให้ สิ่งเหล่านี้ คือความต้องการสำคัญเร่งด่วนและจะต้อง
 เร่งงานกันทันทีตั้งแต่นี้ งานใดอันเป็นหน้าที่ประจำของท่านอยู่แล้ว ผมจะไม่
 เข้าไปก้าวก่ายหรือเข้าไปแทรกแซงในการทำงานของท่าน แต่ในกรณีที่กระทรวง
 มหาดไทย หรือท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือท่านปลัดกระทรวง
 มหาดไทย จะขอทราบข้อมูลจากท่านทั้งหลายในบางเรื่องขออย่าได้ถือว่าเป็นการ
 แทรกแซง เพราะนั่นไม่ใช่วิธีการแทรกแซง แต่เป็นวิธีการให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แท้จริง
 ที่จะทำให้เราวินิจฉัยปัญหาได้ถูกต้องมากขึ้น ขออย่าไว้ในตอนท้ายว่า ความสงบ-
 สุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเขาจะต้องรักษาไว้
 หรือดำรงชีวิตในแต่ละวันนั้นคือหัวใจของกระทรวงมหาดไทย ของงได้กรุณา
 ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เสียงเรียกร้องจากประชาชนไม่ควรจะถูกกละเลยมเพิกเฉย
 ไปรดับทั้งและนำมาพิจารณา หากทางบ้านบัดแก้ไขโดยเร่งด่วน สิ่งที่เขายังเข้าใจ
 กลาดเคลื่อนหรือเขาอาจจะถูกงูใจให้เข้าใจผิด จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับเขา
 โดยตรง ปัญหาในบ้านเมืองขณะนี้มากมายถึงที่เรียนให้ทราบแล้ว บางปัญหาสลับ

ซ้ำซ้อนมาก ฉะนั้น ขอร้องให้ประชาชนหรือกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความทุกข์ร้อนมาขอ
 ความช่วยเหลือจากเรา หรือมาเรียกร้องจากเรา ขอร้องให้เขาได้ใช้ความเยือกเย็น
 ให้มากขึ้น และให้เขาใช้เวลาในการแก้ไขปัญหาแก่รัฐบาลบ้าง ในการแก้ปัญหา
 ทุกอย่างโปรดอย่าใช้ความใจร้อน ขอให้ใช้ความเยือกเย็น สุขุม รอบคอบ เป็น
 หลัก ทั้งนี้ เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของประชาชนโดยทั่วหน้ากัน จึงขอฝากให้
 ท่านทั้งหลายรับไปดำเนินการตั้งแต่นี้ แม้ว่าจะหนทางข้างหน้าจะเต็มไปด้วยอุป-
 สรรคขวากหนามใด ๆ ก็ตาม แต่ผมคิดว่า สติปัญญาของเรา ความตั้งใจมั่นของ
 เรา ความบริสุทธิ์ ยุติธรรมของเรา ตลอดจนบุญญาบารมีของอดีตผู้บำเพ็ญคุณ
 บำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองมาแล้ว ท่านคงจะให้กำลังใจและให้ความ
 คุ้มครองข้าราชการทุกคนในกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้สละแล้วและตั้งใจแล้วที่จะ
 กระทำความดี เพื่อชาติบ้านเมืองของเราต่อไป ผมหวังว่านับแต่บัดนี้เป็นต้นไป
 เราจะก้าวเดินต่อไปอย่างมั่นคงด้วยกัน โดยไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใดทั้งสิ้น □

การอยู่ดีกินดีของประชาชน :

ไม่ใช่พูดอย่างเดียวแต่ต้องทำด้วย*

“.....งานของมหาดไทย ที่สำคัญมากก็ เกี่ยวกับการกิน
ที่อยู่ดีของประชาชน คำว่าอยู่ดีกินดีนี้เป็นคำพูดที่ง่าย ๆ
เป็นคำหวาน แต่เราจะไม่ยอมให้มันเป็นเพียงคำพูดเท่า
นั้น....”

“.....คนมหาดไทย จำเป็นต้องรับฟังเสียงประชาชนต้อง
ช่วยเหลือเขา มีความจริงใจต่อเขา เว้นการเบียดเบียน
หาประโยชน์ไม่ว่าน้อยไม่ว่ามากจากประชาชน ถ้าหาก
ได้ทำตามนี้ มหาดไทยเราจะได้เพื่อนร่วมเป็นร่วมตาย
ทั้งประเทศ....”

ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านผู้แทนราษฎร ข้าราชการและกำนันผู้ใหญ่
บ้านทั่วทุกทั้งหลาย

ก่อนอื่นอยากขอแสดงความขอบคุณในการที่ได้ให้เกียรติสมมาสนทนากับ
ท่านทั้งหลายในวันนี้ และการที่ได้รับฟังจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่า สิ่งที่ผมเคย
ปรารถนาและแสดงความต้องการไว้นั้น ได้ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการและกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนสภาตำบลทั้งหลายเป็นอย่างดี ก็คิดว่าในหลักการนั้น ผมไม่
มีอะไรที่ต้องพูดมากไปกว่านั้น ต้องการแสดงความบริสุทธิ์ใจว่าในการที่ผมก้าวเข้า
มารับตำแหน่งหน้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อยากจะเรียกว่า ผมไม่เคย
มีความมุ่งหวังในการที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะข้าราชการการเมืองเช่นนี้ ในหลาย

*คำปราศรัย ในการประชุมชี้แจงแนวนโยบายการปฏิบัติราชการแก่ข้าราชการ
ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย และกำนันผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่
๘ สิงหาคม ๒๕๒๔

ครั้งก็ได้ปฏิเสธเสมอมา เพราะคิดว่าตนเองคงจะไม่มีความสามารถบริหารงานของ
 ชาติบ้านเมืองได้ในฐานะนักการเมือง เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมาฉัน ผมได้ใช้ชีวิต
 คลุกคลีเป็นข้าราชการประจำ มีอาชีพเป็นข้าราชการประจำมาโดยตลอด แต่ว่าเมื่อ
 ได้คำนึงถึงงานจำเป็นของบ้านเมืองอันไม่สามารถปฏิเสธได้ เมื่อได้ตอบรับปากรับ
 กำไปแล้ว ก็จำเป็นที่จะให้คำมั่นสัญญากับตัวเองว่า ผมจะพยายามกระทำหน้าที่
 อย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ คนเรานั้นจะเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ใดก็ตามทุกคนอาจจะ
 พูดว่าจะกระทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ถ้ากล่าวว่าเป็นคำกล่าวซึ่งผมต้องนำมาทบทวนว่า
 ผมจะทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ด้วยการขอไปทีหรือว่าเป็นการที่ต้องกระทำอย่างยาว
 นานไม่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ ผมจึงได้ยืนยันกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 ทงหลาย ตลอดจนหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อกระทรวงมหาดไทยว่า ผมต้องทำหน้าที่
 ของผมอย่างดีที่สุดเท่าที่ผมจะอยู่ในตำแหน่ง หน้าที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาด-
 ไทย ดังที่บอกแล้วว่า เป็นนักการเมืองจำเป็น ไม่คิดว่าจะเป็นที่ต้องมาเป็น ผมอาจ
 จะเป็นได้ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ แต่อาจเป็นไม่ได้ ถ้าว่า
 เป็นได้นั้นใคร ๆ ก็เป็นได้ถ้ามีคนแต่งตั้ง แต่เป็นได้อย่างเดียวนั้นไม่พอ เมื่อเป็น
 แล้วต้องเป็นให้ดีขึ้น อันนั้นก็อุปนิสัยของของผมเอง จึงตั้งใจจะทำให้ดี ส่วนว่า
 เมื่อเราทำเราคิดว่าดี จะดีจริงหรือดีเหลวอย่างไรมัน อันนั้นผมไม่สามารถให้คำมั่น
 สัญญา เพราะผมก็ไม่สามารถจะทราบได้ เพราะว่ากรมองการกระทำความดีนั้น
 คนเราอาจมองกันไปต่าง ๆ ทักษะ อาจ ไม่เหมือนกัน บางทีทำดีแล้ว อาจมีบาง
 พวกว่ายังไม่ดี ฉะนั้นผมจึงไม่อาจให้ความมั่นใจว่าจะทำได้จริง ๆ หรือไม่ ถึง
 อย่างไรก็ตามผมก็คิดอยู่เสมอ เตือนใจสอนใจตัวเองว่าในการทำงานในตำแหน่ง
 หน้าที่นี้ ผมทำด้วยความจริงใจ จะไม่ใช่เล่นที่กลโกงใด ๆ เพราะเป็นสิ่งที่ผมทำ
 ไม่เป็นและไม่เคยทำ ไม่ชอบทำ และมีความรังเกียจเป็นอันมากที่จะใช้เล่ห์กลโกง
 ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นอันนั้นก็เป็นการตั้งใจของผมเอง อย่างไรก็ดีเมื่อได้ก้าวเข้า
 มาในตำแหน่งหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็อยากจะเรียนว่า รัฐมน-

ตรีคนเดียวไม่สามารถทำงานให้ลุล่วงไปได้ จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจาก
 ข้าราชการทั้งหลายในกระทรวงมหาดไทย และส่วนราชการอื่น ๆ ซึ่งมาอยู่ในแต่ละ
 จังหวัด ที่สำคัญอย่างยิ่งต้องได้รับความร่วมมืออย่างจริงใจและบริสุทธิ์ใจจากประ-
 ชาชนทั้งหลาย จากพ่อค้าแม่ค้าทั้งหลายหรือนักธุรกิจทั้งหลายในสาขาอาชีพต่าง ๆ
 ในพื้นที่ภายในจังหวัดด้วย ผมได้เคยเรียนให้ทราบว่าผมเข้ามาในกระทรวงมหาด
 ไทยนั้น ผมมาที่กระทรวงมหาดไทย และทบวงจังหวัด และจังหวัดอื่นทั่วราชอาณาจักร
 อาณาจักรนั้นเป็นความปรารถนาอย่างยิ่ง ซึ่งผมต้องการทำเช่นนั้น บางคนบอกว่า
 ผมเข้ามาหัวเดียวกระเทียมปลิว แต่ผมไม่สนใจในถ้อยคำอันนั้นมากนัก เพราะผม
 ถือว่าผมมีความตั้งใจ ผมมีความบริสุทธิ์ใจในการที่จะทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองแล้ว
 ผมจะไปที่ไหน ผมไปด้วยตัวของผม อย่างไรก็ตามก็ดีผมอยากจะเรียนให้ท่านทั้งหลาย
 ได้รับทราบว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตัวเล็ก ๆ แค่นั้น และเป็นคนแก่ๆ
 อย่างนี้คงจะไม่มีกำลังวังชา ไม่มีอำนาจ ไม่มีอิทธิพลและบารมีอะไรจะคุ้มครอง
 ตัวเองได้ ตั้งใจว่าถ้าทำงานโดยซื่อตรงจะอยู่ได้ แต่ถ้าสู้ความกดดันไปกดดันไม่ได้ ก็
 จะไม่มีความอาลัยอาวรณ์กับหัวโขนที่ตัวเองกำลังสวมใส่อยู่นั้น อันนั้นเป็นความจริง
 ใจของผม

สิ่งหนึ่งเมื่อผมได้เข้ามา ใน กระทรวง มหาดไทย จะพยายาม สร้าง
 ภาพของมหาดไทยให้งดงาม ให้เป็นที่หวังที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริง
 ด้วยเหตุนี้ในฐานะที่เป็นข้าราชการประจำมาก่อน แต่เมื่อได้เกษียณอายุออกไปเป็น
 ประชาชนเต็มขั้น ก็ได้ระดับรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนอยู่ทุกวัน จึงหยิบ
 เอาประชาชนมาเป็นเป้าหมายสำคัญ ในการบริหารบ้านเมือง ในความรับผิดชอบของ
 กระทรวงมหาดไทย เพราะผมทราบดีว่างานของมหาดไทยเป็นงานกว้างขวาง เป็น
 งานที่ต้องแทรกซึมเข้าไปถึงตัวและชีวิตจิตใจของประชาชน ฉะนั้นคนมหาดไทย
 จำเป็นต้องรับฟังเสียงประชาชน ต้องช่วยเหลือเขา มีความจริงใจต่อเขา เว้น

การเบียดเบียนหาประโยชน์ไม่ว่าน้อยไม่ว่ามากจากประชาชน ถ้าหากได้ทำ
ตามนิมิตไทยเราจะได้เพื่อนร่วมเป็นร่วมตายทั้งประเทศ อันนี้ผมคิดอย่างนั้น
เขาฟังหาเราได้เราก็จึงเขาได้ เมื่อผลประโยชน์อยู่ที่ประชาชนแล้วก็หมายความว่าถึง
ผลประโยชน์ทั้งปวงอยู่ที่ชาติทั้งหมด อยากจะย่ำว่าหากประชาชนอยู่ได้ชาติก็จะอยู่
ได้ ท่านทั้งหลายก็อยู่ได้ด้วย เป็นสัจจะ ซึ่งผมคิดหากเรานำไปใคร่ครวญกันอย่าง
แท้จริงแล้ว ปัญหาต้องเป็นอย่างนั้น มันจะเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นนั้นทำอะไรไม่ได้
เป็นไปได้

งานของมหาดไทย ที่สำคัญ มาก ก็ เกี่ยวกับการ กินดี อยู่ดี ของ ประชาชน
คำว่าอยู่ดีกินดีเป็นคำพูดที่ง่าย ๆ เป็นคำหวาน แต่เราจะไม่ยอมให้มัน
เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น คำนี้จะให้มันเกิดอย่างไร เราต้องคิดให้ซึ่งถึงจุดว่าจุด
ไหนที่จะทำให้คนอยู่ดี กินดีได้ คำว่ากินดีไม่ได้หมายความว่าประชาชนทุกคนจะ
ต้องกินตามเหล่าตามภักตาคารอย่างนั้น หมายความว่าเราที่กินได้ตามสภาพตาม
อัตรภาพ ตามความเป็นอยู่ของเราเอง อย่าให้มันผดเคืองเกินไปนัก ฉะนั้นเมื่อจะ
อยู่ดีกินดีกันได้ต้องเกิดจากการที่ทางกระทรวงมหาดไทยต้องชนำ ต้องแนะนำให้
ความรู้เรื่องการพัฒนาชีวิตของเขาเหล่านั้น เราต้องการให้เขาอยู่ดีโดยปราศจาก
ความกังวล ความกังวลของประชาชนในขณะที่อยู่ที่ไหน เรามองไปอีกเราจะพบ
ว่า สิ่งที่เรากังวลกันมากขณะนั้นคือเรื่องปากเรื่องท้อง กับเรื่องความปลอดภัยใน
ชีวิตในทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเราพูดติดปากกันว่าปัญหาเรื่องปากท้อง กล่าว
เป็นทำนองที่ว่าเศรษฐกิจของเรากำลังอยู่ในสถานะเจ็บป่วย แต่การเจ็บป่วยทาง
เศรษฐกิจนั้น มันไม่เหลือกำลังวิสัยถ้าเราจะใช้สติปัญญา กำลังความสามารถของ
เราในการช่วยกันเยียวยา บำบัดรักษาให้เศรษฐกิจที่เจ็บป่วยได้ฟื้นฟูบูรณะขึ้น แต่
จะรวดเร็วแค่ไหนนั้นไม่ทราบ อยู่ที่เราจะใช้ความสามารถของเราอย่างจริงจังแค่ไหน
ไหน งานนี้คืองานรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย เพราะงานของเราคือบำบัด

ทุกข์และบำรุงสุขให้ประชาชน ฉะนั้นข้าราชการกระทรวงมหาดไทยจะต้องคิด ให้ดีและตลอดเวลาด้วยว่า อะไรคือทุกข์อะไรคือสุขของประชาชน สิ่งต่าง ๆ ใน บ้านเมืองมีปัญหามากมายนัก อาจเป็นปัญหาของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ถ้า เป็นปัญหาของกระทรวงมหาดไทย คนของมหาดไทยจึงก้าวเข้าสู่ปัญหานั้น จังหวัด จะต้องออกไปเยี่ยมเยือนอำเภอ อำเภอต้องออกไปเยี่ยมถึงตำบลและหมู่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องออกไปเยี่ยมเยือนถึงครัวเรือน ทุกระดับทุกฝ่ายเราต้องไปสัมผัส ด้วยตา ด้วยหู ด้วยปาก กับประชาชน หากทำได้ดังนี้แล้วโดยสม่ำเสมอ เราก็ จะทราบความจริงว่าอะไรคือสุข อะไรคือทุกข์ เราจะแก้ปัญหาก็ตรงจุด วินิจฉัย ปัญหาได้ตรงต่อความเป็นจริงหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ผมอยากขอวิงวอนให้ท่านที่รัก ทั้งหลายได้ช่วยกันทำอย่างนี้ และทำโดยสม่ำเสมอทุกสาขางานทุกระดับความรับผิดชอบ

อีกข้อที่ผมอยากเรียนฝากไว้ให้คิดคือ อยากจะขอให้ใช้หลักเหตุผลมา เป็นเครื่องพิจารณาในปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมือง คำว่าเหตุผลในที่นี้ก็อยากขอให้ ครอบให้ดี แยกให้ชัดว่าเหตุผลของชาติคืออย่างไร เหตุผลของรัฐบาลคืออย่างไร เหตุผลของบุคคลคืออย่างไร ซึ่งเมื่อเราชั่งน้ำหนักดีแล้วเราจะรู้ว่า เหตุผลอันใด จะสำคัญมากกว่ากัน ถึงอย่างไรก็ดีโดยสรุปแล้ว เหตุผลส่วนตัว เหตุผลเพื่อประ โยชน์ส่วนตัว ย่อมมีความสำคัญน้อยกว่าเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมแน่ ๆ เพราะ ฉะนั้นจะคิดอะไรจะทำอะไร ก็ขอให้มองออกไปที่สถาบันสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่จะรวม กันเป็นชาติเป็นประเทศ ถ้าเรามองที่ตัวเราเองฝ่ายเดียว โดยไม่มองออกไปข้าง นอก หรือไม่มองออกไปรอบตัวแล้ว ผมคิดว่าถึงอย่างไรก็ตาม ตัวของเราเอง ซึ่ง เรานั่งมองอยู่นั้น เรายังมองได้ไม่รอบไม่ทั่วทุกส่วน ท่านส่องกระจกอาจเห็นได้ เฉพาะเบื้องหน้าเท่านั้น ท่านไม่สามารถมองเห็นเบื้องหลัง ซึ่งอาจมีไฟ ผ้า ซึ่ง มันไม่เหมาะไม่ควร ถึงกระนั้นก็ตามผมมิได้ห้ามว่าท่านจะต้องไม่มองตัวเองเสียเลย

การมองตัวเองนั้นก็ยังมีความสำคัญอยู่ ทั้งนี้เพื่อที่เราจะได้สำรวจตัวของเราเองไว้
 ว่าเราคิดดีทำถูกจริงหรือไม่ เราก่อปัญหาอะไรไว้แก่สังคม แก่เพื่อนบ้าน แก่ชุมชน
 และแก่ประเทศชาติของเราไว้หรือเปล่า เราได้แก้ปัญหามาบ้างแล้วบ้างหรือไม่ ไปด้วยความถูกต้อง
 เที่ยงธรรมหรือไม่ เราได้มีการเอาใจเขามาใส่ใจใจกับเขาบ้างหรือไม่ เราได้เรียนรู้จาก
 ทางราชการไว้บ้างหรือไม่ อันนี้คือการสำรวจตัวเองไปพร้อมด้วยในขณะที่เราสำรวจ
 สถานะแวดล้อมรอบตัวเรา เพราะฉะนั้นผมได้นำเรื่องเหตุผลอันสมควรมาศึกษา
 วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ในการถกเถียงปัญหาต่าง ๆ ก็ขอให้ใช้หลักเหตุผลอัน
 เพราะหลักเหตุผลคือหลักประชาธิปไตยนั่นเอง เหตุผลส่วนใหญ่ที่สอดคล้องกับ
 ความต้องการของเสียงส่วนมาก มักจะเป็นเหตุผลที่ถูกต้อง เพราะว่าได้ออกมาใน
 รูปของมติต่าง ๆ อันหมายถึงการยอมรับ คนส่วนมากคนส่วนใหญ่ยอมรับ เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าเรารู้ที่จะปกครองกันแบบประชาธิปไตย เราต้องเคารพมติของคน
 ส่วนมากเป็นสำคัญ ในด้านความถนัดนั้นเป็นของธรรมดาที่ความคิดของคนอาจจะไม่
 ตรงกันก็ได้ คน ๆ หนึ่งคิดอย่างนี้ แต่อีกคนหนึ่งคิดอย่างนั้น แต่การคิดไม่ตรง
 กันนั้นไม่ใช่เรื่องที่เราจะมาหักล้างหักโค้นกัน เราต้องมองว่าคนส่วนใหญ่คิดอย่าง
 ไร ถ้าคนส่วนมากที่สุดเขาคิดอย่างไรแล้ว ข้อคิดอันนั้นน่าจะเป็นความคิดที่ถูกต้อง
 หรือใกล้เคียงความเป็นจริง เพราะฉะนั้น ในด้านการทำงานนั้นก็ขอให้กรุณาใช้
 หลักเหตุผล เคารพต่อกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผน และตัวบทกฎหมาย ข้อสำคัญ
 อย่าพาลเกเรกัน อย่าแปลงสาร ทุกอย่างต้องวางใจให้เป็นกลาง ด้วยความยุติธรรม
 และด้วยคุณธรรม คุณธรรมนี้สำคัญมากในทัศนะของผม สำคัญยิ่งกว่ายุติธรรม
 ถ้าคนมีคุณธรรมแล้วจะต้องสร้างคามยุติธรรมอยู่เสมอตลอดไป ถ้าคนไม่มีคุณธรรม
 แล้วจะทำอะไรก็ทำได้ มักจะออกนอกกลุ่มนอกลู่นอกทาง นอกกฎเกณฑ์อยู่เสมอ อันนี้
 เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนเอาไว้

เมื่อพูดถึงคำว่าคุณธรรม คำว่ายุติธรรม ก็ทำให้มาถึงคำว่าอิทธิพลขึ้นมา
 คำว่าอิทธิพลนั้นจะมีในรูปแบบใด ผมจะไม่นำมาพูดในที่นี้ แต่สิ่งที่ผมอยากจะขอ

ข้าขอเตือนด้วยความรัก ด้วยความปรารถนาดีก็คือว่า อิทธิพลจะต้องไม่มีอยู่ใน
 เครื่องแบบ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแบบระดับใด อิทธิพลมักจำเป็นต้องดำเนินการตาม
 นโยบายของรัฐบาลซึ่งประกาศไว้นานแล้วหลายปี ก็อพุดง่าย ๆ ว่าอันใดที่เป็น
 อิทธิพลอันมิชอบ ก็ต้องมีการปราบปราม มีการกำจัดกัน แต่ถ้าหากว่าอิทธิพลนั้น
 มาสิ่งสูในตัวของผู้สวมเครื่องแบบก็ยิ่งเป็นสงที่น่าละอายเป็นอย่างยิ่ง ผมเป็นคนที
 รังเกียจคำว่าอิทธิพลหรือกลุ่มคนไม่ว่าฝ่ายใด สาขาใด อาชีพอะไร ผมกลัว ผม
 ไม่อยากพบ ไม่อยากคบค้าสมาคม ทั่วถ้วนก็ขอขะแขงต่อสู้ใช้อิทธิพลในทางมิ
 ชอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะนอกเครื่องแบบหรือในเครื่องแบบ เพราะว่าอิทธิพลอย่างนั้นมัก
 เป็นอิทธิพลในทางระราน ชอบรุนแรง ความรู้ดีชอบตามหลักธรรมของพุทธ-
 ศาสนาหรือศาสนาใด ๆ ก็ตามซึ่งสอนให้คนทำดีตลอดเวลานั้น ผมคิดว่าเราต้องการ
 อิทธิพลทางด้านจิตใจ ที่จะได้รวมคน รวมกลุ่ม รวมเหล่า รวมความรักในทางที่
 ดีงาม เพราะฉะนั้นอิทธิพลโดยมิชอบต่อไปนี้จะต้องมีน้อยลง เราจะพยายามให้
 น้อยลง ทั้งนี้ก็โดยหวังว่าข้าราชการดี ประชาชนผู้บริสุทธิ์ต่าง ๆ จะได้มีความ
 หวัง มั่นคง มีความอบอุ่นมากขั่นในอนาคต การกำจัดการกวาดล้างอิทธิพลนั้น
 หรือผู้มอิทธิพลนั้น อาจไม่สามารถจะหมดได้ในเร็ววัน แต่อยากจะขอเรียนฝากไว้
 ว่าควรจะต้องลดลง และควรจะต้องละเลิกกันเสียตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ถ้ามีฉนั้น
 แล้วบ้านเมืองอยู่ไม่ได้ การจะละเลิกเสียได้ การจะให้มันลดลงได้ก็ด้วยการที่จะ
 ต้องสำนึกในความรับผิดชอบต่อชาติบ้านเมืองให้มากยิ่งขึ้น อย่าคิดว่าบ้านเมืองคือ
 ฉนั้น แต่ว่าฉนั้นไม่ได้ทำอะไรให้บ้านเมืองเลย ฉนั้นทำอะไรเพื่อตัวเองตลอดเวลา ถ้า
 เป็นอย่างนั้นแล้วก็คงเข้าแนวผู้มอิทธิพลแน่ ๆ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น

อีกอันหนึ่งผมอยากจะเรียนย้ำไว้ ๓ ท่นว่าในด้านความรักใคร่สามัคคีกัน
 เป็นสิ่งทีอยากจะย้ำความสำคัญไว้ ความจริงคำนี้ ความสามัคคีเราพูดกันอยู่มาก
 แต่ผมไม่ต้องการให้การพูดกันเป็นการพูดอย่างกล่อกันแต่ปากหรือว่าจำได้แม่นย้ำ

เฉพาะเมื่อร้องเพลงเท่านั้น ความสามัคคีจะเกิดได้จากจิตใจที่ปรารถนาดี ถ้าไม่มีความปรารถนาดีแล้ว ความสามัคคีจะเกิดไม่ได้ เพราะถ้าใช้หมู่ใช้พวกไปในทางที่ไม่ถูกต้องแล้ว อันนั้นเป็นการใช้ความสามัคคีที่ผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นอย่าในเรือน ที่จริงนั้นการทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชนในหมู่เหล่านั้น ที่จริงเป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่คนเรามากไม่ค่อยทำ จะเห็นได้ว่าบัตรสนเท่ห์ที่คิด ใบปลิวที่คิด ข้อเขียนต่าง ๆ ข้ออภิปรายต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ทำกันง่าย ด้วยความมุ่งหวังที่จะสร้างความแตกแยก ซึ่งไม่ใช่การสร้างความสามัคคี ไม่ใช่การสร้างความรักใคร่กลมเกลียวกัน กระจาย ๑ แผ่นนั่งเขียน ๆ พิมพ์ ๆ สักประเดี๋ยวเดียว จะค่าใครก็ได้ จะสาดโคลนใครก็ได้ แต่กระจายแผ่นนั้นเป็นกระดาษสกปรก เพราะว่ามันไม่ใช่กระดาษซึ่งเกิดจากความปรารถนาดีต่อผู้รับ ต่อสังคม หรือต่อประเทศชาติ บางคนอาจจะคิดว่าการทำบัตรสนเท่ห์ได้ การเขียนข้อความอะไรก็ตาม การที่เขียนไปสเตอร์ได้ก็แสดงว่าเขาเก่ง เขามองว่าการช่างเขียน ช่างระบาย แสดงว่าเขาเป็นคนช่างรอบรู้ แต่สิ่งที่เขากระทำนั้นเป็นการหมิ่นสติปัญญาความรู้สึกรู้สอกของคนอื่น รวมทั้งหมิ่นความรู้สึกของคนทั้งชาติด้วย ในฐานะที่ท่านเป็นคนมหาดไทยผมอยากจะขอข่าว่า ข้าราชการต้องเป็นผู้นำ เพราะข้าราชการเป็นกลไกของรัฐ ในด้านการบริหารข้าราชการต้องร่วมสร้างความสามัคคี อันนี้ให้เกิดขึ้น แก่ตนเอง และคนอื่นที่ตนจำต้องรับผิดชอบเขาต่อ ๆ กันไป ข้าราชการต้องสร้างความเข้าใจให้บังเกิดขึ้นแก่คนทั่ว ๆ ไป ที่เราเข้าไปสัมผัสจะต้องยกเหตุผลมาชี้แจงการเปิดเผยตรงไปตรงมาด้วยความบริสุทธิ์ใจ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วเราจะเป็นอย่างอื่นหนึ่งอันเดียวกันได้ ทั้งในชุมชน ทั้งในหน่วยงาน ทั้งในพื้นที่ ตลอดจนประเทศชาติของเรา

ประการสุดท้ายที่อยากจะเรียนไว้ก่อนว่ามนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรี ข้าราชการก็มีศักดิ์ศรี ชาวบ้านร้านตลาดก็มีศักดิ์ศรี ศักดิ์ศรีของคนเป็นสิ่งที่ใครจะขูดชิงเป็นสมบัติของตัวเองไม่ได้ ผู้เป็นเจ้าของศักดิ์ศรีเท่านั้นที่สมควรสิทธิโดยสมบูรณ์ต่อศักดิ์ศรีของตัวเอง เมื่อแต่ละคนมีศักดิ์ศรีอย่างนั้น ปัญหาที่อยู่ที่ว่าแต่ละคนใน

รักษาศักดิ์ศรีตนไว้สมกับศักดิ์และศรีของตนหรือเปล่า ข้าราชการสามารถรักษา
 ศักดิ์ศรีของตนได้มาก แต่ในขณะที่เดียวกันข้าราชการต้องยกย่องศักดิ์ศรีของประชา
 ชนด้วย อย่าคิดว่าเขารู้น้อย อย่าคิดว่าเขาอยู่ห่างไกล เราอยู่ในเมือง อย่าคิดว่า
 เขาอยู่ชนบท แต่เราต้องคิดว่าไม่ว่าคนไทยจะอยู่ที่ไหน คนไทยทุกคนมีศักดิ์และ
 ศรีเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นอย่าคิดอะไรมากในเรื่องของศักดิ์ศรีด้วยการยกสูงแล้ว
 เหยียบต่ำ อันนคือหลักประชาธิปไตยอีกข้อหนึ่งซึ่งผมอยากจะเรียนฝากพี่น้อง
 หลายเอาไว้ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารแทนกระทรวงมหาดไทย แขนรัฐบาล ข้าราชการ
 ของกระทรวงมหาดไทยหรือข้าราชการของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ท่าน
 จะต้องทำ แต่การทำของท่านนั้น ท่านจะต้องคำนึงไว้ด้วยว่า ต้องทำในฐานะที่
 ท่านเป็นผู้รับใช้ของประชาชน นำเขาไปในสิ่งที่ถูก และเขาไปในทางที่ควร ท่าน
 เป็นข้าราชการ ท่านไม่ใช่ นายของประชาชน ท่านจะต้องบริการแก่ประชาชน
 เพราะฉะนั้นปัญหาของท่านทั้งหลายคือว่าท่านต้องนำเป็น และในโอกาสขณะเดียวกัน
 ท่านต้องตามเป็นด้วย ต้องทั้งนำและทั้งตาม ทั้งขึ้นอยู่กับกาลเทศะ ภูมิประ
 เทศต่าง ๆ จึงขอฝากความหวังเหล่านี้แก่ข้าราชการทั้งหลาย ตลอดจนเพื่อนกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านทั้งปวง ขอได้นำไปพิจารณาและใคร่ครวญกัน และก็อะไรที่เห็นชอบ
 ด้วยจะนำไปปฏิบัติด้วยแล้วก็จะเป็นอย่างที่ประสงค์เป็นอันมาก หากกระทำกันได้
 อย่างนั้นแล้วเราก็จะมีเพื่อนคนไทยทั้งมวล

ในที่สุดนี้เนื่องจากมีกำหนดการต้องไปท่อนอกต่อไป ผมก็คิดว่าจะใช้
 เวลาเพียงเท่านั้น และก็สัญญากับท่านข้าราชการและท่านผู้มเกียรติทั้งหลาย ว่าผม
 จะอยู่ในกระทรวงมหาดไทยอย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ผู้เข้ามาอยู่เพื่อจะทำลายใคร แต่
 ว่าถ้าหากสิ่งใดเป็นสิ่งไม่ดีไม่งามไม่ถูกต้อง ก็รู้สึกว่าจะไม่จำเป็นที่จะรักษาสิ่ง
 ไม่ดีไม่งามอันนั้นไว้ โดยละเลยหรือไม่กำจัดกวาดล้างหรือทำลายเสีย เพราะฉะนั้น
 ก็พูดง่าย ๆ ว่าผมจะอยู่อย่างสร้างสรรค์ แต่คำสร้างสรรค์นี้หมายความว่า จะทำทุกสิ่ง
 ทุกอย่างให้ดีขึ้นกว่าเก่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็จะต้องค้ำคูณต่อประชาชนทั้งหลาย ใน

การทำของท่านข้าราชการกระทรวงมหาดไทย ก็ขอออกกรงหนังกดทผสมพูดแล้ว
 เมื่อดอนกลางวันว่าบ้านเมืองเราอยู่ได้ด้วยมือของเรา คำว่าเราในที่นี้ก็คือคนไทย
 ทุกคน และมือที่จะทำให้บ้านเมืองอยู่ได้นั้น ก็ต้องเป็นมือของคนดี และคน
 ดี ๆ คนนั้นก็ต้องเป็นคนดีที่เป็นคนไทย ผมก็ขอขอบพระคุณขอให้ทุกท่านมีแต่
 ความสุขความเจริญ มีพลังกาย พลังใจที่จะช่วยกันจรรโลงชาติบ้านเมืองของเรา
 ให้ยั่งยืนอยู่ตลอดไป ขอให้การทำมาหากิน การดำเนินอาชีพของท่านทั้งหลายจงมี
 แต่ความราบรื่น และถ้าหากมีอุปสรรคใดๆ ก็จงใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
 ได้ให้ลุล่วงตลอดไป ผมขอขอบพระคุณ □



ความกินดีอยู่ดีของประชาชน เป็นหน้าที่สำคัญของกระทรวง
 มหาดไทย ในบรรดาภาระหน้าที่ทั้งหลายซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับ
 ประชาชน นับตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งสิ้นลม

ผู้ว่าราชการจังหวัด กับงานพัฒนาชนบท*

“...ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง... มีหน้าที่โดยตรงในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชนในจังหวัดของคุณ...”

“...งานสำคัญของชาตินั้น เราต้องการความจริงใจ ความกล้าที่จะเผชิญกับปัญหา เดินเข้าไปสู่ปัญหา และกล้าที่จะต่อสู้กับความจริง...”

“...ผมกลัวคนดี ผมกลัวคนบริสุทธิ์... ความกลัวเช่นนี้เป็นความกลัวซึ่งเป็นไปด้วยความศรัทธา ความเคารพและเชื่อถือ... ด้วยความกลัวนั้นเมื่อพบหน้าก็ต้องเข้าไปกราบไหว้ เข้าไปทักทายปราศรัยด้วยน้ำใสใจจริง...”

ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ ท่านปลัดกระทรวง ท่านหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นแกนนำและแกนสนับสนุน ตลอดจนท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ที่เคารพรักทุกท่าน

วันนี้เราได้มาพูดถึงเรื่องการพัฒนาชนบทในเขตยากจนกัน ตั้งแต่เช้าจนถึงบัดนี้ ก็เป็นเรื่องของการพัฒนางาน พัฒนาวัตถุ และยติลงด้วยการพัฒนาจิตใจ ซึ่งท่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้กล่าวมาแล้วเมื่อสักครู่ ในโอกาสที่เราทั้งหลายได้มาร่วมประชุมกันในวันนี้ ผมขอถือโอกาสฝากข้อคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการไว้กับท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งในด้านการบริหารงานตามแผนพัฒนาชนบท

*ถ้ากล่าวเป็นการประชุม เรื่อง นโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐบาล เมื่อวันที่

ยากจน และในด้านความรับผิดชอบของท่านในด้านอื่น ทำเนียบรัฐบาล
ตั้งอยู่ใกล้กับวัด ใกล้กับพระราชวัง และใกล้กับสังศกคสทชและสถานศกคสทช
อีกหลายแห่ง แต่ในขณะที่เดียวกันทำเนียบรัฐบาลแห่งนี้ก็ยังตั้งอยู่ใกล้กับสังชงเบ
แหล่งอบายมุขใหญ่ ดังเช่นที่ท่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ยกแสดงเป็นตัวอย่าง
ไปแล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สถานที่แห่งนี้ก็ถือเป็นศูนย์แห่งความคิดและศูนย์อำนาจ
การดำเนินการบริหารของรัฐบาล ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดจากความคิดและการกระทำ
จะส่งผลไปสู่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ ไม่ว่าจะเป็นคนกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ โดยเฉพาะ
เฉพาะในวันนเรม่งเน้นกันในเรื่องของการพัฒนาชนบทยากจน ที่จะดำเนินการใน
เขตพื้นที่ ๓๗ จังหวัด ถ้าหากว่าเราสามารถกระทำได้สำเร็จตามแผนพัฒนาชนบท
ยากจนตามที่ได้ข้แจงรายละเอียด ให้ท่านทั้งหลายทราบ และแจกจ่ายเอกสารให้ท่าน
ไปศึกษาแล้ว ก็คิดว่าเราคงจะแก้ปัญหาในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมได้
ประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศ และก็จากครึ่งหนึ่งของประเทศคือ ๓๗ จังหวัด ซึ่ง
ได้รับผลจากการพัฒนาชนบทนั้นก็ จะส่งผลไปสู่จังหวัดอื่น ๆ ซึ่งอยู่ ใกล้เคียงหรือ
ห่างไกลใหม่สภาพที่ดงามชน มีความเจริญชน เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดหนึ่งซึ่งผม
ขอเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบว่า ณ สถานที่ซึ่งเป็นศูนย์กลางของความคิด เป็น
ศูนย์กลางของการกระทำ เป็นศูนย์กลางการบริหาร สิ่งที่ได้ออกไปจากศูนย์กลาง
แห่งนี้เกิดขึ้นจากความพยายามอย่างมากมายที่จะให้บังเกิดผลสำเร็จ คือความร่วมมือเป็น
ความเจริญ ความผาสุก กับสังคมโดยส่วนรวม

ในวันนั้นหลายท่านนับตั้งแต่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และท่านผู้มี่เกียรติ
ที่ได้มาข้แจงต่อท่านทั้งหลาย พวกเรามีความเห็นพ้องต้องกันว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด
นั้นเป็นผู้ซึ่งมีความสำคัญ อย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ ในพื้นที่ ของแต่ละ จังหวัด
โดยเฉพาะในส่วนงานที่เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ โดย
ตรงในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ประชาชนในจังหวัดของตน แต่งานในหน้าที่
ของผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข หรือในด้าน
การพัฒนาอื่น ๆ ของรัฐบาลในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลนั้น มิใช่จะมี
เฉพาะงานของกระทรวงมหาดไทยกระทรวงเดียวเท่านั้น เรายังมีกระทรวง
ทบวง กรมอื่น ๆ ซึ่งมีหน้าที่ร่วมกับเรา ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชน

ทั้งประเทศอีกด้วยอย่างเช่นที่ได้มีการพูดไปแล้วเมื่อเช้านี้ เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งถือว่าเป็นพ่อเมือง เป็นเจ้าเมือง เป็นผู้ใหญ่และเป็นทีเคารพนับถือของประชาชนในจังหวัด ของงได้ดำรงสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ เป็นตัวแทนของรัฐบาล เป็นตัวแทนของกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแกนนำสำคัญในการที่จะประสานกับข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งร่วมงานกับท่านอยู่ในจังหวัดไว้ให้ได้

ประการต่อไปที่ผมอยากจะเรียนไว้เป็นข้อสังเกตก็คือว่า งานสำคัญของชาตินั้นเราต้องการความจริงใจ ความกล้า ที่จะเผชิญกับปัญหา เดินเข้าไปสู่ปัญหาและกล้าที่จะต่อสู้กับความจริง งานสำคัญ ๆ เหล่านี้เป็นงานที่ต้องการความเสียสละทั้งในด้านความคิดความอ่าน การใช้สติปัญญาตลอดจนการใช้กำลังความสามารถของท่านหมอยของข้าราชการ รวมทั้งของประชาชนในจังหวัดของท่านด้วย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องการเป็นอันมาก เพราะจะทำให้เราสามารถบริหารงานของชาติบ้านเมืองไปได้ด้วยความจริงใจ สภาพการณ์ของบ้านเมืองในขณะหรือต่อไปนี้ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้นบ้างบางประการนั้น แต่ก็ยังเป็นสถานะซึ่งเราทั้งหลายในฐานะที่เป็นข้าราชการ จะรอเวลากันต่อไป ในลักษณะของการทำงานกันไปวันหนึ่ง ๆ เพื่อให้เวลาผ่านไปเท่านั้น หรือว่าการรอเวลาบางอย่างนั้นก็เป็นกรที่ต้องรอดด้วยความกลัว ด้วยความเกรงในบางสิ่งบางอย่างซึ่งจะเข้ามามีผลกระทบหรือเข้ามามีอิทธิพลต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นผมจะเรียนขอรับรองว่าในฐานะที่ท่านก็เป็นผู้บริหารสูงสุดในแต่ละจังหวัดแล้ว ไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ท่าน จะต้องกลัวต่อปัญหา ถ้าหากว่าการดำเนินการ ของเราเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจและมีความยุติธรรม สำหรับตัวผมมีความรู้สึกว่าคุณมีความกลัวต่อบุคคล ๒ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๑ ผมกลัวคนดี ผมกลัวคนบริสุทธิ์ ผมกลัวคนประเภทนี้ เพราะบุคคลเหล่านั้น เป็นบุคคลซึ่งผมสามารถ จะเอามาเป็นตัวอย่าง หรือเยี่ยงอย่าง ในการปฏิบัติตนให้อยู่ในทำนองครองธรรมได้ ความกลัวเช่นนั้นเป็นความกลัวซึ่งเป็นไปด้วยความศรัทธา ความเคารพและเชื่อถือ ถ้าผมพบกับคนดีผมกลัว และด้วยความกลัวนั้นเมื่อพบหน้าก็ต้องเข้าไปกราบไหว้ เข้าไปทักทายปราศรัยด้วยน้ำใสใจจริงซึ่งเกิดจากความรู้สึกศรัทธาเชื่อถือในตัวคุณ

ประเภทที่ ๒ ผมกลัวคนที่ไม่ให้ความร่วมมือ ความร่วมมือในทันทีมา
ถึงคนที่ไม่ยอมให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของชาติบ้านเมืองและสังคม
คนอย่างนั้นเป็นคนที่น่ากลัวเป็นอันมาก แต่มีใช้เป็นสิ่งน่ากลัวที่เราจะต้องเดินหน
แม้ว่าจะเป็นคนที่น่ากลัวแต่เราก็ควรจะเดินสู้ เหตุที่ผมกลัวคนประเภทนี้เพราะ
ว่าคนพวกนี้จะทำให้ชาติบ้านเมืองไปไม่รอด บุคคลซึ่งไม่ให้ความร่วมมือต่อกา
ผู้คงรักษาความสงบเรียบร้อย ความสะอาดในสังคมนั้นจะทำให้สังคมมีแต่ความ
ยุ่งเหยิง สับสน วุ่นวาย ด้วยประการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นบุคคลทั้งสองประเภทน
จึงเป็นบุคคลที่ผมกลัวมากแต่กลัวในลักษณะที่แตกต่างกัน

ในฐานะของข้าราชการ ในฐานะที่ท่านเป็นข้าราชการของกระทรวง
มหาดไทย เป็นตัวแทนของกระทรวงมหาดไทยในจังหวัดต่าง ๆ ผมใคร่ขอร้องว่า
ท่านจงอย่ากลัว ในการที่จะ แสดงฝีมือ ของท่าน ให้ปรากฏ เพื่อเป็นการ ยืนยัน ความ
เมารถของท่านให้เป็นที่ประจักษ์ชัดต่อเพื่อนข้าราชการในจังหวัดและต่อประชาชน
ซึ่งอยู่ในความโอ้อุ้มอุปการะของท่าน ผมอนันจะแสดงความสามารถของท่าน
ทั้งหลาย และความสามารถเราสามารถจะมองเห็นกันได้ เปรียบเทียบกันได้ด้วย
ผลงานของแต่ละท่าน สำหรับผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ขอเรียนยืนยันว่า ผมไม่มองที่ตัวบุคคล แต่ผมจะมองถึงผลงานของแต่ละบุคคล
ผมจะไม่มองว่าใครคือพวกไหน พวกใคร แต่ผมจะมองว่าข้าราชการกระทรวง
มหาดไทยคือพวกเดียวกันทั้งหมด ข้าราชการของทุกกระทรวง ทบวง กรม คือ
พวกเดียวกันทั้งหมด เป็นแต่เพียงว่าเราจะหยิบยกคนใดคนหนึ่งขึ้นมาวางไว้ใน
ตำแหน่งไหน หน้าที่ไหน ในจังหวัดไหนกันตามความเหมาะสมเท่านั้น เพราะ
ฉะนั้น ในกรณี ที่มีการโยกย้าย ตำแหน่งหน้าที่ของ ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทย
ขออย่าได้หวั่นไหวว่าทำไมเราถึงไม่ได้อยู่ที่นั่น ทำไมถึงนำเรามาไว้ที่นี่ ทำไมเรา
ถึงยังไม่มีโอกาส อันนั้นขอได้โปรดทราบว่าผมและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตลอดจนปลัดกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาร่วมกันอย่างรอบคอบและ
เราจะถือปฏิบัติเช่นนั้นต่อไป ผมไม่ใช่คนที่จะทำอะไรแล้วตัดสินใจเพียงคนเดียว
ทั้ง ๆ ที่ผมมีอำนาจที่จะตัดสินใจได้ เพราะผมถือว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้น

เราต้องทำงานเป็นคณะ ไม่ใช่ทำงานกันด้วยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เราจะเห็น
 ได้ว่าในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายบุคคลนั้น เรากลับกรองกันมา
 หลายระดับชั้น จนกระทั่งถึงขั้นสุดท้ายคือชนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเราได้
 ร่วมกันปรึกษาหารือ และมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ทำไมจึงต้องให้คนนี้อยู่ตรงนั้น
 ทำไมคนนั้นจึงต้องอยู่ตรงนี้ ทำไมถึงยังต้องรอไว้ก่อน การรอนั้นก็เพื่อที่จะต้อง
 มองดูกันต่อไปอย่างใกล้ชิด ผมจึงขอเรียนให้ท่านได้ทราบไว้ ณ ที่น

ในวันนั้น ท่านก็คง จะได้รับความเข้าใจ และ ตระหนัก ถึงความ สำคัญ และ
 นโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตลอดจนของรัฐบาลที่ต้องการมุ่งเน้นในการ
 พัฒนาชนบทที่ยากจน ในการนี้ บทบาทของกระทรวงมหาดไทยก็จะต้องมีมากขึ้น
 อีก และบทบาทนั้นก็จะเป็นความจำเป็นที่กระทรวงมหาดไทยจะต้องมอบให้ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดทั้งหลายเป็นผู้บริหารงานในระดับรองลงไป แต่ว่าเราจะไม่ทอดทิ้งในบทบาท
 และความรับผิดชอบของท่าน เราจะคอยคอยช่วยเหลือแก้ไขและคอยช่วยเหลือเพื่อให้
 การบริหารงานตามนโยบายและแผนงานนั้นดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นที
 สบายใจของท่านให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้ ในการที่เราจะบริหารงานตามนโยบาย
 นี้ให้สัมฤทธิ์ผล ผมมีข้อสังเกตอยู่หลายประการคือ

ประการแรก เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๒๔ ได้มีการพูดถึงแผน
 หลักหรือแผนแม่บทของกระทรวงมหาดไทย โดยได้มีการประชุมคณะกรรมการ
 แผนมหาดไทยกันตั้งแต่เช้าจนกระทั่งเกือบห้าโมง สิ่งหนึ่งซึ่งผมสะกิดใจมาก
 คือเรื่องการบริหารนโยบายต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์ผล ผมได้เคยปรึกษาหารือ ได้
 เคยแสดงความคิดเห็นโดยเฉพาะกับท่านเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติ และท่านผู้ใหญ่ทั้งหลายท่าน เราก็มองเห็นกันว่านโยบายในระดับ
 ชาติก็ดี ระดับกระทรวงก็ดี จำเป็นจะต้องเป็นนโยบายที่ชัดเจนไม่ก่อให้เกิดความ
 ลังเลใจ ความสับสนแก่ผู้ปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้น ในกรณีแผนงานที่เราได้พูด
 กันในวันนั้น ไม่ทราบว่าจะ ชัดเจน ในความรู้สึก ของท่าน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งหลาย
 หรือไม่ ถ้าหากว่ายังไม่ชัดเจน ยังมีความสับสนอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ขอได้โปรด

หารหรือขอปรับปรุงแก้ไข ทักท้วงขึ้นมาที่กระทรวงมหาดไทยหรือหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาชนบทยากจน เพื่อจะได้ทำให้ท่านทั้งหลายไม่เกิดความ
ลังเลใจ สับสนในการปฏิบัติเพื่อสนองความต้องการของแผน

ประการที่ ๒ ผมมีความเป็นห่วงในเรื่องที่ว่า นโยบายต่าง ๆ นั้นมักจะ
ไม่มีความต่อเนื่อง สงนเป็นสงทมความสำคัญมาก ความต่อเนื่องของนโยบายมักจะ
ขาดหายและขาดช่วงไปเนื่องมาจากความผันผวนทางการเมืองประการหนึ่ง และ
เกิดจากการเปลี่ยนตัวหัวหน้าฝ่ายบริหารอีกประการหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นฝ่ายบริหาร
ระดับรัฐบาล ฝ่ายบริหารระดับกระทรวง ฝ่ายบริหารระดับกรม หรือฝ่ายบริหาร
ระดับอื่น ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารเช่นนี้ก็มักจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือเลิกตั้ง
นโยบายเดิมไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การปฏิบัติงานของข้าราชการประจำก็มีความ
สับสนวุ่นวาย เมื่อวันศุกร์ผมได้หยิบยกแผนของกระทรวงมหาดไทยขึ้นมาชี้ให้
คนเห็นว่า การที่เราจัดทำแผนของกระทรวงมหาดไทยขึ้นมาขึ้น ต้องใช้เวลา
ทำงานหลายเดือนหรือเป็นปี ซึ่งถ้ามีความต่อเนื่องกันแล้วการที่เราทำแผนได้เท่านั้น
ยังไม่เป็นการยุติ เราจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ตกแต่งกันต่อไป แต่ถ้าหากว่า
นโยบายขาดตอน หยุตชะงัก ขาดความต่อเนื่อง แผนต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นก็ต้องโยน
ทิ้งไป ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งในเรื่องของเวลา แรงงาน งบประมาณ และ
ความคิด แล้วก็ต้องเริ่มต้นกันใหม่ ผมมีความเป็นห่วงว่าถ้าบ้านเมืองใดไม่มีความ
ต่อเนื่องในด้านนโยบายแล้ว บ้านเมืองนั้นต้องเดินทางไปอีกยาวนานกว่าจะบรรลุ
เป้าหมาย

ประการที่ ๓ ตามที่ผมได้กล่าวมาแล้วว่า นโยบายนั้นต้องมีการปรุงแต่ง
ตกแต่ง ซึ่งก็หมายถึงการทำให้ดีขึ้นโดยการนำเอาของเดิมมาขยายให้กว้างและอด
ช่องว่างช่องโหว่ต่าง ๆ เพื่อทำให้มีความสมบูรณ์ ไม่ได้หมายถึงการที่จะรื้อทิ้งเสีย
ทั้งหมด แต่ว่าการที่เราจะปรุงแต่งนโยบายหรือแผนงานหรือโครงการของเราได้
อย่างมีประสิทธิภาพนั้น เราจำเป็นต้องมีการติดตามผล มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา
อย่างใกล้ชิดด้วย ถ้าเราไม่ติดตามผล ไม่มีการประเมินผลก็ถึงไม่เกิดประโยชน์
อะไรในการปรุงแต่งนโยบาย แผนงานหรือโครงการ นโยบาย แผนงาน หรือ

โครงการก็เป็นแต่เพียงความเพ้อฝันไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อมูล สถิติตัวเลขที่เป็นจริง และไม่ได้เกิดจากประสบการณ์ที่ผ่านพบ ในเรื่องของนโยบายนั้นผมจึงมีข้อสังเกต ผากไว้ให้นำไปคิดนำไปปฏิบัติ ๓ ประการดังที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ

๑. ขอให้ชัดเจน

๒. ขอให้ต่อเนื่อง

๓. ขอให้มีการปรุงแต่งต่อไปเรื่อย ๆ ด้วยการติดตามและประเมินผลอยู่

ตลอดเวลา

นอกจากนี้ ผมขอเน้นในเรื่องที่เกี่ยวกับแผนพัฒนาชนบทยากจนอีกบาง ประการ คือ

ประการแรก ตามที่เราได้พูดกันถึงว่าแผนพัฒนาชนบทยากจนนั้นมุ่งที่จะ ช่วยเหลือประคับประคอง โอบอุ้มชาว ชนบท ยากจนในการ ที่จะให้เขา ได้รับประ- โยชน์อย่างจริงจังและกว้างขวางสมเจตนารมณ์ของรัฐบาลนั้น ขอให้ท่านช่วยกัน ดูแลให้เงินจำนวน ๖๒๒ ล้านบาท ในงบประมาณ ๒๕๒๕ นี้ไปถึงมือประชาชนผู้ ยากจนอย่างแท้จริง อย่าให้เงินจำนวนนั้นผันไปสู่มือคนรวยหรือคนที่เอารัดเอาเปรียบ จากเงินงบประมาณก้อนนี้ได้ ผมพูดเฉพาะเงินจำนวน ๖๒๒ ล้านบาท ผมจะไม่พูด ถึงเงินงบอื่น ๆ เพราะว่าผมไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นมากนัก และท่านผู้อำนวยการ สำนักงบประมาณก็ได้ชี้แจงให้ท่านทั้งหลายได้ทราบไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอ ความกรุณาจากท่าน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกท่าน ให้ช่วยกัน กำกับดูแล ให้การ ใช้เงิน งบประมาณ และประสานการใช้เงินเหล่านั้นในส่วนของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลตามแผนอย่างแท้จริง

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการ สร้างความเข้าใจ กับข้าราชการ ทุกคนใน จังหวัดของท่าน คำว่า “ข้าราชการ” ในที่นี้มีใช้แต่เฉพาะข้าราชการของกระ- ทรวงมหาดไทยเท่านั้น แต่ให้หมายรวมถึงข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ในจังหวัดของท่านทั้งหมดด้วย ให้มีความสำนึก มีความรู้สึก และมีความเข้าใจว่า งานพัฒนาชนบทเป็นงานของชาติ โดยส่วนรวม ไม่ใช่งานของกระทรวง มหาดไทยหรืองานของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกระทรวงสาธารณสุข หรือ

งานของกระทรวง ทบวง กรมใดโดยเฉพาะ ถ้าหากว่าเราได้สร้างความเข้าใจ ให้แก่ข้าราชการทุกหน่วยทุกฝ่าย เป็นอย่างดีแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความร่วมมือ เมื่อมีความร่วมมือมากเท่าใดความสัมฤทธิ์ผลตามแผนงานนั้นก็จะมีหวังมากขึ้นเท่านั้น

ประการที่ ๓ ขอให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลาย ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีความรู้ วิชาการจากที่ได้ศึกษามาตลอดจนประสบการณ์ในอดีต จึงได้ให้ข้อแนะนำแก่ข้าราชการและประชาชนในจังหวัดของท่านด้วย ถ้าหากว่าเป็นไปได้ อย่างนั้นแล้วก็คิดว่าสิ่งที่เราได้มาพูดกันในวันนี้ ซึ่งแม้จะเป็นระยะเวลาไม่มากนัก ก็ตามแต่โดยลักษณะพื้นฐานของงานระดับพวกเรานั้น ผมคิดว่าเราคงมีความเข้าใจ ในเจตนารมณ์ของรัฐบาล และก็คงจะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามที่เราหวังไว้

ประการสุดท้ายที่ผมจะขอชี้แจงก็คือว่า ถ้าหากว่าท่านจะได้สังเกตมาโดยตลอดจะเห็นว่า รัฐบาลได้ใช้ความพยายามมากเหลือเกินและกระทำอยู่ตลอดเวลา จะค่อย ๆ มอบโอนอำนาจการบริหารที่มอบอยู่ตามกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในส่วนกลาง กระจายไปสู่จังหวัดให้มากขึ้นตามลำดับ แต่ก็คงจะมีปัญหาอยู่บ้าง ดังที่ท่านทั้งหลายได้รับการชี้แจงจากผู้แทนของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ไปแล้ว แต่ปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ใช่ปัญหาที่เราจะหยุดเก็บนั่งไว้เฉย ๆ แต่จะต้องเป็นปัญหาที่เราจะต้องนำมาปรึกษาหารือกันเพื่อจะได้มีการกระจายงาน กระจายอำนาจ บริหารออกไป เพราะขณะนี้เหมาะสมกับยุคสมัยในฐานะที่เรายอมรับในความเป็น ประชาธิปไตย เราก็จะต้องมีการกระจายอำนาจกันออกไปให้มากที่สุดมากกว่าที่จะรวบรวมอำนาจไว้ในส่วนกลาง หรือในหน่วยระดับเหนือ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้มีการกระทำเช่นที่กล่าวมานี้ไปแล้ว ก็เชื่อว่าจังหวัดจะมีความเข้มแข็ง สามารถวางแผนงานในการปฏิบัติให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น เรื่องนี้เป็นความพยายามของรัฐบาลที่จะพยายามกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปให้จังหวัดให้มากที่สุดเพื่อในระยะเวลา ประหยัดในสถานการณ์ที่เราควรจะต้องเร่งกันทุกสิ่งทุกอย่าง

ที่กล่าวมานี้ก็เป็นสิ่งที่ผมจะขอฝากท่านไว้ด้วยความเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะก็คือว่าในด้านการพัฒนาจิตใจ สิ่งนี้ พ.อ. จำลอง ศรีเมือง เลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีได้นำมากล่าวไว้เมื่อสักครู่ ซึ่งผมก็มองเห็นถึงกิจกรรมเหล่านั้นเช่นเดียวกัน แต่บางทีตัวเองก็ทำไม่ค่อยได้ แต่ถึงกระนั้นก็ตามกกงไม่สิ้นความพยายามที่เราจะต้องพยายามทำให้ได้ หรือให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่ขีดความสามารถของเราจะทำได้ ยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสนามม้า ความจริงเป็นเรื่องที่ผมรับนโยบายมาจากรัฐบาล และก็เป็นที่เพียงขั้นตอนของการมอบแนวความคิดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไป คิดกันว่า จะทำ อย่างไร ที่จะลด ระดับของ อบรมฯ และ ราชการกรมต่าง ๆ ให้น้อยลงตามลำดับ เพราะได้มองเห็นว่าอบรมฯ นั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร จะก่อให้เกิดปัญหาชุกชุมมากมาย แต่ก็มี การ ทุ ก กัน ไป ต่าง ๆ นานา ทำนองว่าผมสั่งให้ทำอย่างนั้น อย่างนี้ ความจริงผมยังไม่ได้สั่งใครเลยว่าจะให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ ผมบอกแต่เพียงว่าแนวความคิดนั้นควรจะทำอย่างนี้ ส่วนจะทำได้มากน้อยแค่ไหนขอให้เขาไปพิจารณากันมา แล้วนำมาปรึกษาหารือกันอีกครั้งหนึ่งว่าเราจะทำได้มากน้อยแค่ไหน ด้วยวิธีการอย่างไร นอกจากนั้นก็มีการ ทุ ก กัน ไป อีกว่าในการที่ได้มีการสั่งการไปในเรื่องนี้ ไม่กลัวอิทธิพลบ้างหรือ ผมก็ต้องย้อนถามไปอีกว่าผมต้องกลัวใคร เพราะผมยังไม่รู้เลยว่าผมต้องกลัวใคร ผมไม่รู้ว่าใครมีอิทธิพลหรือได้รับประโยชน์จากสนามม้า ไม่รู้เลยว่าใครเป็นมือปืนหรืออันธพาล อยู่ในสนามม้า เพราะผมไม่เคยก้าวเข้าไปในสนามม้า ผมไม่เคยรู้เลยว่ากาแรงแทงม้า เขาแทงกันอย่างไร ผมเคยผ่านสนามม้าบ่อยครั้งแต่ผมไม่เคยหยุดรถดูสนามม้า หรือ ขั บ ร ด จากบ้านเพื่อเสียน้ำมันมาดูม้าแข่ง แต่ผมก็มีข้อมูลมากมายที่ทำให้รู้ว่าในสนามม้า น ม อ บ าย ม ข ม ส ่ง ท ก อ าช ฎ า ก ร ม ผมเพิ่งถึงทีจุดนี้ ผมไม่ได้คำนึงถึงเห็นหรือได้เถียงว่าการแข่งม้าเป็นกีฬาชนิดหนึ่ง การเพาะพันธุ์ม้าเป็นของคชชนหลายชาติหลายประเทศเขาก็ทำกันอยู่ แต่ว่าของเราทำกันมากเกินไปหรือไม่ เป็นเรื่องที่เราต้องพิจารณาอย่างที่ พ.อ. จำลอง ศรีเมือง เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้พูดว่าเดือนหนึ่งเขาคนตรมาเล่นกันครึ่งหนึ่งได้เงินเท่านั้นเท่านั้น แต่เมื่อได้กำไรก็คิดว่าคนเคยม้นน้อยไปเสียแล้ว ก็ต้องเพิ่มเป็น ๔-๕ คน เก็บเงินได้เป็นจำนวนแสนบาท เสร็จแล้วใครคือผู้ทุกข์ยาก ผู้ทุกข์ยากก็คือประชาชนที่ต้องเสียเงินค่าผ่านประตู ค่าตัวรางวัล ต้องเสียเงินรับประทานอาหารนอกบ้าน ฯลฯ ในขณะที่

เราต้องการประหยัดเพราะว่ากระเป๋าเรากำลังแฟบลง ทำอย่างไรเราถึงจะให้ประชาชนรู้จักประหยัด ในลักษณะของคนบางคนเมื่อต้องจ่ายเงินมาก ฟุ้งเฟ้อมาฟุ้งเฟ้อมาก ก็แน่นอนที่เงินจะต้องขาดมือ เมื่อขาดเงินก็จำเป็นต้องแสวงหาเงินมาใช้จ่าย การแสวงหาเงินโดยวิธีทุจริตก็มักจะไม่ค่อยกระทำกันเพราะว่าต้องเหนื่อยแรงเหนื่อยปัญญา ก็มักจะหากันง่าย ๆ จากทางที่ไม่ชอบไม่ควร หรือก่อความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในขณะที่เป็นสิ่งที่เดือดร้อนกันมากไม่ใช่เพราะเกิดจากความยากจนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นเพราะสิ่งแวดล้อมอย่างอื่นอีกเป็นอันมากด้วย ซึ่งทำให้สังคมของเราประสบกับความลำบาก ประสบกับความเดือดร้อน ประสบกับความทุกข์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ในฐานะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ต้องรับผิดชอบในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชน ผมจะนั่งดูตายได้อย่างไรที่จะให้ประชาชนฟุ้งเฟ้อต่อไป ให้ประชาชนถนอมการทนกันต่อไป ให้ประชาชนอดซึ่งวังวากันต่อไป เพราะฉะนั้นผมจึงได้พยายามเร่งรัดกรมตำรวจและผู้ว่าราชการจังหวัด และเร่งรัดส่วนราชการที่มหาดไทยเกี่ยวข้องในด้านกฎหมายต่าง ๆ ว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องช่วยกันทำให้บ้านเมืองมีความผาสุกมากขึ้น นึกอเจตนาของผม แต่ว่าบางคนก็มองว่าผมไปขัดผลประโยชน์ของคนนั้น ไปขวางประโยชน์ของคนนี้ ผมจึงได้บอกท่านทั้งหลายว่าการมองกันนั้นขอให้มองกันที่เหตุผล อย่ามองกันด้วยวิสัยอันธพาลซึ่งผมไม่ชอบเป็นอย่างยิ่ง ขอให้มองกันให้ประจักษ์ชัดว่าการกระทำอย่างนั้นมีเหตุผลอะไร เขาไปชิงชิงใครเป็นการส่วนตัวหรือเปล่า หรือเขาต้องการรักษากฎหมายของบ้านเมืองให้เป็นกฎหมาย เพื่อให้มีการปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัดมากขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ได้เคร่งครัดในการปฏิบัติกันมากขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ได้เคร่งครัดในการปฏิบัติตนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนมากขึ้น ไม่ใช่หาช่องว่างช่องโหว่ของกฎหมายและระเบียบแบบแผนต่าง ๆ เล็งไปอย่างนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างนั้น เพื่อประโยชน์ส่วนตัว เพราะฉะนั้น สงนเป็นสิ่งที่ผมอยากจะขจัด

ความรู้สึกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลายในโอกาสที่เราได้มาพบกันแล้ว ขอให้โปรดทราบถึง ความจริงใจที่ผมจำเป็นต้องดำเนินการ ในหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อให้เกิดความถูกต้องขึ้นในบ้านเมืองของเรา และขอทราบว่าผมก้าวเข้ามารับตำแหน่ง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น ไม่ใช่เป็นความต้องการของผมที่จะเข้ามา
 เป็นรัฐมนตรี ผมเข้มารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยความ
 จำเป็นที่จะได้เข้ามาช่วยแก้ปัญหาของบ้านเมืองและช่วยงานของท่าน นายกรัฐมนตรี
 ผมไม่เคยเรียกร้องและก๊อบถานคุกเข้าไปหาใคร เพราะฉะนั้นตามทหนังสือพิมพ์
 บางฉบับบอกว่าผมเกษียณอายุราชการแล้ว และก็เบงถึงนายพลเมอจะเล่นการเมือง
 ก็ควรจะสมัครรับเลือกตั้งเป็น ผู้แทนราษฎร ซึ่งขณะนั้น ก็จะมีการเลือกตั้งกันอีกหลาย
 จังหวัดนั้น ผมก็ได้บอกไปว่าผมไม่ต้องการเป็นนักการเมือง ผมเพียงแต่มาทำ
 หน้าที่เป็นนักการเมืองในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น ผมจะ
 ทำเพียงแค่นั้นและคำว่าแค่นั้นของผมนั้น ก็หมายความว่าเมื่อไหร่ก็ได้ถ้าไม่ต้องการผม
 ผมไม่อึ่งข้งขอบกับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเลย ถ้าท่านเห็น
 ว่าผมไม่มีความสามารถ ไม่มีความเหมาะสม ทำอะไรไม่ถูกต้องผมก็ยินดีที่จะก้าว
 ออกไปจากกระทรวงมหาดไทย ผมขอยืนยันให้ทุกท่านได้ทราบถึงจิตใจของผมไว้
 ด้วย ว่าผมเข้ามาด้วยความจริงใจ เห็นว่าสอมวลชนอยู่มากก็ขอได้โปรดรับทราบ
 สงทผมได้พูดนี้ และนำสิ่งที่ผมพูดไปวิเคราะห์ไปวิจารณ์อย่างตรงไปตรงมา อย่า
 ให้ผิดเพี้ยนไปจากที่ผมได้พูดมาแล้วเป็นอันขาด

ผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนหัวหน้าส่วนราชการผมเกษียณที่ได้มาร่วมช้แจง
 และรับฟังตั้งแต่เช้า ขอขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลาย ตลอดจนเจ้าหน้าท
 ททุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการทำให้การประชุมชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ ของเราใน
 วันนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ในระดับหนึ่ง แต่ท่านต้องไม่ลืมที่ท่านปลัดกระทรวงมหาด-
 ไทยได้กล่าวเน้นไว้โดยนำเอกสารติดตัวกลับไปศึกษาที่บ้านพักและที่ทำงาน แล้ว
 บดำเนินการตามขั้นตอนในที่นี้ ซึ่งถ้าเราดำเนินการได้เร็วเท่าใดก็ยิ่งเป็นการดี
 เท่านั้น เพราะว่าเราต้องการให้แผนงานนมผลตงแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๔ น
 เป็นต้นไป ในที่สุดนี้ ก็ขอความร่วมมือร่วมใจจากท่านทั้งหลายอีกครั้งหนึ่ง และ
 ก็ขอให้ทุกท่านจงเดินทางกลับจังหวัดด้วยความปลอดภัย และด้วยความสมหวังทุก
 ประการ ขอขอบพระคุณครับ □



"ในการปฏิบัติงานนี้ ต้องมีความอดทนหนักแน่นให้มาก ทั้ง
ด้วยกายด้วยใจ ต้องรักษากฎหมาย ระเบียบวินัย และระเบียบปฏิบัติ
ให้เที่ยงตรง ต้องปฏิบัติกรทุกอย่างด้วยความรวดเร็ว เด็ดขาด
โดยประกอบด้วยปัญญาอันสุขุมรอบคอบ ด้วยความถูกต้องยุติธรรม
และเมตตา มุ่งบำเพ็ญกรณียกิจและบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์แก่
ส่วนรวมให้มากที่สุด แม้จะมีปัญหาและอุปสรรคใด ๆ ที่อาจเกิด
ขึ้นได้ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ก็ต้องไม่หวั่นไหวและย่อท้อ"

พระบรมราชาโชวาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในพิธีพระราชทานกระบี่และปริญญาบัตรแก่

ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

วันศุกร์ที่ ๔ เมษายน ๒๕๒๐

คณมหาดไทย : กระโถนทองพระโรง*

“.....ในด้านการบริการประชาชนนั้น ขึ้นชื่อ
ว่าตำรวจ พุดง่าย ๆ ก็คือกระโถนทองพระโรง ใครจะทำ
อะไรที่ไหน อย่างไร ส่วนมากจะมองมาที่ตำรวจ
๕๕
ทงสน.....”

ท่านอธิบดี ท่านรองอธิบดี ท่านผู้ช่วยอธิบดี และเพื่อนข้าราชการตำรวจ
ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่าน

ก่อนอันผมขอเรียนให้ทราบ ว่าผมได้รอวันนั้น มา ด้วยความหวัง ที่จะ แสดง
ความยินดีกับเพื่อนที่รักทั้งหลาย ในการที่มีโอกาสได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้
ดำรงตำแหน่งใหม่ ซึ่งหมายถึงว่าได้มีการปรับย้ายให้เหมาะสมตามนโยบายที่เรา
ต้องการจะปรับปรุงกิจการของกรมตำรวจ ตลอดจนงานที่กระทรวงมหาดไทยและ
กรมตำรวจกำลังเร่งรัดให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของรัฐบาลและประชาชน
ในการโยกย้ายหรือปรับเลื่อนตำแหน่งในคราวนี้ สิ่งที่เรายึดถือเป็นหลักอยู่ ซึ่งเป็น
ความเข้าใจตรงกันระหว่างกระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจ คือ เราได้คำนึงถึง
หลักของอาวุโสคืออายุราชการ ในเรื่องนขอเรียนว่าเรื่องของอาวุโสหรืออายุราชการ
นั้นเป็นแต่เพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้นที่มาพิจารณา แต่ก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญ นอกจากนั้น
สิ่งสำคัญคือเรากำหนดขีดความสามารถ เฉพาะตัวของแต่ละท่าน เป็นเกณฑ์ การ
พิจารณามากเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามในการปรับโยกย้ายครั้งนี้เป็นการย้ายตำแหน่งซึ่ง
ก็หมายถึงว่าท่านอาจจะได้รับยศสูงขึ้น ถ้าหากยศของท่านคงเดิมก็ไม่มีเปลี่ยนแปลง
แปลงยศก็หมายถึงว่าตำแหน่งหน้าที่ของท่านก็สูงขึ้น ความรับผิดชอบของท่านก็

* กำชับแจ้งข้าราชการแก่ข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ณ ห้องประชุมกรมตำรวจ
เมื่อวันศุกร์ที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๔

กว้างขวางมากขึ้น แต่สิ่งสำคัญคือท่านจะต้องทำงานหนักขึ้น คนเราเม่อมความ
 รับผิดชอบมากขึ้น กว้างขวางขึ้น การทำงานก็ย่อมจะหนักขึ้นเป็นธรรมดา ไม่ใช่
 ว่าตำแหน่งยศสูงขึ้นแล้วจะทำให้พวกเรามีความสุขมากขึ้น ถ้าหากคิดอย่างนั้น
 ผมคิดว่าเป็นความผิดเป็นอันมาก ซึ่งน่าจะอยู่ในตำแหน่งเดิมยศเดิมจะดีกว่า อันนี้
 เป็นความปรารถนาของผม เพราะฉะนั้นในตำแหน่งหน้าที่ใหม่ของท่านทั้งหลายก็อยากจะ
 ขอให้ตั้งใจปฏิบัติงานในหน้าที่ใหม่ งานใหม่ ตลอดจนความรับผิดชอบใหม่ให้
 เต็มที่ สมกับที่ท่านเป็นตำรวจยุคใหม่ ยุคที่จะต้องรับผิดชอบต่อความสงบเรียบร้อย
 ความผาสุกของประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่ยุคของการแสวงหาความสุข ความ
 มั่งคั่งหรือใครดีใครได้เป็นการเฉพาะตัวหรือเฉพาะกลุ่มเส้นสาย

สำหรับในเรื่องนี้ผมใคร่ขออย่าว่าผมไม่นิยมเลย พูดอย่างตรงไปตรงมา
 เรายังไม่ชอบอย่างนั้น ตำรวจยุคใหม่ ตำรวจซึ่งจะต้องทำงานหนัก จะต้องเอาจริงตั้ง
 แต่ระดับสูงสุดลงมาถึงระดับต่ำสุด คือ พลตำรวจ ถ้าหากว่าเราทำงานหนักขึ้น
 เอาจริงเอาใจมากขึ้นเราก็สามารถที่จะเดินไปด้วยกันได้ เพราะฉะนั้นเราต้องทำไป
 พร้อม ๆ กัน ทั้งนี้ เพื่อศักดิ์ศรีของกรมตำรวจและความศรัทธาของประชาชน
 ขณะเดียวกันก็ทำให้เป็นบทเกรงขามของคนที่ไม่สุจริตทั้งหลาย ผมมีความเข้าใจดีว่า
 ในระยะที่ผมได้เข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมได้มอบหมาย
 นโยบายกีด กำส่งกีด ให้กับกรมตำรวจทุกระดับขึ้นไปดำเนินการเป็นอันมาก
 เห็นใจว่าเหนื่อย เห็นใจว่าลำบาก ในหลายครั้งเห็นใจว่าต้องมีการเสี่ยงต่ออันตราย
 แต่อย่างไรก็ดีเรื่องของความเห็นใจ ความสงสาร เป็นส่วนหนึ่งในหัวใจของ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ถ้าเรามองถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของเรา
 แล้ว เราก็จำเป็นต้องละวางสิ่งที่เราควรสงสารเห็นอกเห็นใจไว้ก่อนโดยไม่
 จำเป็นต้องแสดงออกมา ให้อยู่ในหัวใจของกระทรวงมหาดไทย ผมมีความรู้สึก
 ถ้าหากว่าเราทำดี เราทำถูกต้อง เราทำอย่างมีคุณธรรมแล้ว เรื่องอย่างนั้นท่านไม่ต้อง
 กังวล เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนนี้จะยืนอยู่ข้างท่าน ไม่บิด
 ไม่โยนความรับผิดชอบไปยังท่านทั้งหลายโดยไร้เหตุผล แต่ว่าถ้าหากใครทำไม่ดี

ไม่งามก็จำเป็นจะต้องมีการกำหนดกันหรือถึงขนาดต้องมีการลงโทษกัน ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้กรมตำรวจมีตำรวจที่ดีทั้งกรม ทั้งประเทศนั่นเอง นี่เป็นเรื่องของท่าน ทั้งหลายที่โชคได้ในการได้เลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง หรือได้ตำแหน่งแม้จะไม่ได้ยศ โดยมีฐานะที่สูงขึ้น ขอแสดงความยินดี ขอให้ทุกคนได้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหวังของแต่ละท่านและของกรมตำรวจต่อไป

สำหรับตำรวจที่ได้เกษียณอายุไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๔ ก็เมื่อสองวันที่ผ่านมา ครั้งแรกผมคิดว่าคงมีโอกาสมาร่วมรับประทานอาหารกลางวันด้วย แต่เมื่อวันนั้นมีการประชุมคณะรัฐมนตรีและเป็นวันประชุมครั้งสุดท้ายของงบประมาณ ๒๕๒๔ ปัญหาต่าง ๆ เรื่องหน้าเข้าสู่วาระการประชุมตั้งวาระปกติและวาระจรประดังเข้ามาเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งมีเวลารับประทานอาหารได้แก่ทำเนียบรัฐบาลเพียงไม่ถึง ๑ ชั่วโมงเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เมื่อได้กำหนดระยะเวลาเดินทางไปกลับ แล้วก็คิดว่า คงได้เพียงมาดมนาน แล้วก็ต้องเดินทางกลับ ซึ่งคงไม่สมความมุ่งหมาย สำหรับท่านที่เกษียณอายุไปแล้วนั้นมีหลายท่านที่ผมรู้จัก อายุก็ไล่เลี่ยกัน ท่านเหล่านั้นได้ผ่านการระอันทหนักหน่วงมายาวนานถึงอายุ ๖๐ ปี สมควรจะได้พักผ่อนในบั้นปลายของชีวิต ท่านทั้งหลายบางคนอาจจะต้องเกษียณอายุไปในหน้าปีโน้น สิ้นเป็นสภาพความเป็นจริงของชีวิตราชการ ซึ่งจะต้องเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่านที่เกษียณอายุราชการไปแล้วก็คิดว่าท่านคงจะได้จดจำสังทศ และสิ่งที่ไม่ได้ให้ตำรวจรุ่นน้องรุ่นลูกหลานรับไปประพฤติปฏิบัติตน ความดีของท่านเหล่านั้นคิดว่าแต่ละท่านคงจะภาคภูมิใจ กรมตำรวจก็ควรจะภาคภูมิใจ แต่ความไม่ดีถ้าหากว่าอยู่ในบุคคลใดแล้วแต่ก็น่าจะเป็นตราประทับที่แทงกินใจอยู่ ถ้าหากจะลืมเสียได้แล้ว ก็สอนคนอื่นว่าอย่าจำไปทำก็คงจะเป็นการสร้างประโยชน์ในการสร้างสรรคกรมตำรวจทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้มากขึ้น ความจริงสำหรับท่านที่เกษียณอายุไปเมื่อสองวันมานี้ ทุกรูจักล้วนแต่เป็นคนดีซึ่งอยากจะทำให้อยู่รับราชการต่อไป แต่ก็อยู่ต่อไปไม่ได้ทั้งโดยระเบียบราชการและโดยวัย เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไปถึงท่านเหล่านั้น ด้วยว่า ขอได้อาลัยรัก คิดถึงพวกเรา ที่อยู่ข้างหลัง และก็คงจะไม่ลืมกรมตำรวจ ด้วยการ หันหน้า มาช่วยเหลือ ตามโอกาส และด้วยประสบการณ์ ของแต่ละคน

เรื่องนี้เป็นเรื่องแรก ที่ผมตั้งใจ จะนำมาเรียน ให้ท่านทราบ ก่อนที่จะได้พูดคุยกับท่านทั้งหลายในวันซึ่งท่านที่อยู่ที่นี่และเดินออกไปแล้วเมื่อสองวันมานี้

ประการที่ ๒ เรื่องการโยกย้ายข้าราชการ โดยเฉพาะของกรมตำรวจ เรื่องการโยกย้ายข้าราชการผมพูดได้ในฐานะของกระทรวงมหาดไทย ผมจะไม่ก้าวก้าวไปตั้งกระทรวง ทบวง กรมอื่น ผมถือว่าการโยกย้ายปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้น เป็นอำนาจบริหาร เป็นอำนาจในการปกครองบังคับบัญชา เพราะฉะนั้นผมไม่ต้องการเข้าไปแทรกแซงอำนาจการบริหารเช่นนั้น เพราะว่าในการโยกย้ายเกี่ยวข้องกับการบริหาร ความจำเป็นต่าง ๆ ดังที่ผมได้กล่าวแล้ว ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง ถ้าอยู่หนึ่งโดยไม่มีมีการปรับปรุงก็ไม่มีอะไรเคลื่อนไหว ไม่มีอะไรก้าวหน้า เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะเป็นอย่างนั้น ความจำเป็นในการพิจารณาโยกย้ายมีหลายประการเพียงแต่เรียนไว้เป็นตัวอย่างเพื่อให้ทราบถึงความมุ่งหมายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น คือ

ประการแรก ถ้าอยู่นานเกินไปในตำแหน่งหน้าที่นั้นหรือในพื้นที่นั้น ๆ ก็สามารถสร้างอิทธิพล แสวงหาผลประโยชน์ได้ จึงควรมีการหมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันบ้าง

ประการที่สอง คือข้าราชการที่อยู่แล้วมีปัญหา ปัญหาหนึ่ง ๆ อาจจะเป็นปัญหาที่ตนเองสร้างขึ้น หรืออาจเป็นปัญหาที่เกิดจากคนอื่นมากระทบจนทำให้ปัญหานั้นลุกลามใหญ่โตหรือนำความเสื่อมเสีย ความเข้าใจผิดมาสู่กรมตำรวจหรือกระทรวงมหาดไทย หรือประชาชนแล้ว อันนี้ก็มีความจำเป็นจะต้องมีการโยกย้ายออกไป เพื่อลดปัญหา เป็นการลดปัญหา ณ ที่นั้น ก็ด้วยความคิดว่าคงจะไม่ไปสร้างปัญหา ในท้องถิ่นอื่น แต่ถ้าไปสร้างปัญหา ณ ที่อื่นต่อไปอีก ก็คงจะต้องย้ายออกไปอีก หรือมีเช่นนั้นก็ย้ายเข้ามาประจำกรมตำรวจ หรือถ้าสร้างปัญหามาก ๆ ก็คงจะใช้ระเบียบวินัยเข้าหากัน ซึ่งอาจจะต้องไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกกันไป ตามระเบียบของทางราชการ อันนี้เป็นปัจจัยอีกข้อหนึ่งในการที่จะต้องมีการพิจารณาปรับปรุงโยกย้าย

ประการที่สาม คือเรื่องฝีมือ ถ้าหากอยู่อย่างคนมีฝีมือผมคิดว่าอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ เพราะคนผมอดนั้นสามารถใช้ได้ทุกแห่ง และก็สามารถจะแก้ปัญหาได้ทุกแห่งทุกเรื่องด้วย เพราะฉะนั้นเรื่องผมเองจะเป็นปัจจัยออกประการหนึ่งนำมาพิจารณาในการโยกย้ายสับเปลี่ยน

เมื่อมีปัญหาเช่นนั้น ถ้าราชการที่มวนิช ดำรงที่มวนิช เราก็จะต้องไม่รื้อและเรียกร้องขอยุ่กันต่อไป หรือขอไปอยู่ที่อื่นที่ตนมีความต้องการ เรื่องอย่างนั้นบอกตรง ๆ ว่าผม ไม่ชอบ เพราะ แสดงให้เห็น ถึงดำรง ผู้คน มวนิช หรือ ไม่มีมวนิชข้าราชการ ผมมองในแง่ที่ว่าข้าราชการทุกคน ไม่ว่าดำรง ทหาร หรือพลเรือนเราจำเป็นต้องหาประสบการณ์จากที่ต่าง ๆ จากงานต่าง ๆ ยิงมากยิงคี่ ทงน เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง ถ้าหากมีบุคคลที่ไม่มีมวนิชโดยขาดคำสั่งก็คิดว่าเราไม่ควรจะอยู่ด้วยกัน ต้องพ้นออกไปตามวิถีทางของทางราชการ ได้มีการใช้วิธีการต่าง ๆ ทั้งในอดีตที่ผ่านมาและแม้ในปัจจุบันก็ยังคงมีอยู่ก็ด้วยความไม่อยากจะโยกย้าย มีการสร้างมติดำเนินคิดให้กลุ่มคนมาร้องเรียนหรือด้วยวิธีการต่าง ๆ ว่าขอให้ยับยั้งการโยกย้าย เมื่อวานนี้ก็มีมาร้องเรียนที่กระทรวงมหาดไทยจะขอพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เจ้าหน้าที่ก็ออกไปชี้แจงรับเรื่องร้องเรียนนั้นไว้ซึ่งผมก็บอกว่า ให้รับไว้ ตามที่เขาร้องเรียนมา แต่ว่าการพิจารณาเป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชา ซึ่งอาจเป็นเรื่องของกรมดำรงหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้แล้วแต่ แต่บอกเขาได้ว่าถ้าเขาไม่ไปปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของกรมดำรงผมจะเอาผิดฐานขัดคำสั่งซึ่งความผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาคือความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งท่านคงทราบว่ามีโทษสถานใด ในที่สุดก็กลับไป ที่จังหวัดเพชรบุรี ปลัดจังหวัดจะต้องโยกย้ายไปอยู่อีกจังหวัดหนึ่ง มีกลุ่มคนมากมายรวมกลุ่มร้องเรียนขอให้ระงับคำสั่งไม่ให้ย้ายเพราะประชาชนรัก ผมก็บอกไปว่าเป็นเรื่องของอำเภอใดอำเภอหนึ่งต้องยับยั้ง อย่าให้เดินขบวนเข้ามา ถ้าเป็นเรื่องของตัวบุคคลใดเป็นเรื่องของปลัดจังหวัด ปลัดจังหวัดต้องหาทางยับยั้งไว้อย่าให้มีการเดินขบวนมาร้องเรียนอำเภอเป็นเรื่องของจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องยับยั้งไม่ให้มีการเดินขบวนเข้ามา

เพราะมีเช่นนั้นแล้ว ผมจะพิจารณาโทษทางวินัย ก็รู้สึกว่าจะเข้าใจกันได้ ไม่มี
 การเดินขบวนมาร้องเรียนที่กระทรวงมหาดไทย เพราะถึงแม้จะเดินทางมาร้องเรียน
 อย่างไร ผมก็ไม่มีโอกาสโอนอ่อนผ่อนตามเพราะวิธีการอย่างนั้นผมไม่ใช่คนโง่ที่จะไม่รู้
 ว่าเขาทำอะไรกันอย่างไร โดยมากมักจะประเมินค่าตัวเองว่าเหมาะสมแล้วก็หากคน
 มาทักท้วงขอให้ระงับยับยั้ง เรื่องอย่างนั้นท่านคงจะจำได้ในสมัยที่ประชาธิปไตยออก
 ดอกผลงดงามเฟื่องฟูเกี่ยวกับการเดินขบวนขับคนนั้นไล่คนนั้น ด้วยย้ายคนนั้นระงับ
 คนนั้นเป็นจำนวนมากมายังคิดว่าท่านทั้งหลายคงจำได้เพราะเพิ่งผ่านมาไม่กี่ปีเอง
 เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนั้นผมขออย่าเป็นนโยบายในส่วนของกรมตำรวจ ถ้ามีกรณีอย่าง
 นั้นจะต้องดำเนินการตามขั้นตอน ถ้าเป็นเรื่องของท้องที่ใด จังหวัดใด เขตใด
 ภาคใด จะต้องดำเนินการอย่าให้มีการกระทำเช่นนั้น เพราะถึงจะทำอย่างไรผมจะ
 ไม่ยอมเป็นอันขาดถ้ายังเป็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่ เพราะผมไม่ชอบ
 ราชบุษย์ ไม่ชอบการชเนาะในทางที่ไม่เหมาะสมไม่ควร เรื่องที่สำคัญคือขออย่าให้มี
 การสำคัญตัวเองผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่าคิดว่าคนอื่นจะมาอยู่แทนเป็นคนไม่มี
 ผมหรือผมอ่อนน้อยกว่าตน คนเราทุกคนมีศักดิ์ศรีใครจะดูถูกว่าตนเองมีผมอ่อนย
 กว่าคนนั้นคนนั้น คงเป็นไปได้ปล่อยให้เขาแสดงฝีมือของเขาแล้วมาเทียบเคียงกัน
 ว่าใครจะมีผมอ่อนมากกว่ากัน ถ้าเป็นอย่างนั้นจะดีกว่า เพราะฉะนั้นอย่าสำคัญตนผิด
 ในเรื่องนี้

ประการที่ ๓ เรื่องความรับผิดชอบ สำหรับเรื่องความจริงไม่น่าจะ
 ต้องมีการพูดกันมาก แต่มีข้อคิดข้อสังเกตบางประการที่จำเป็นจะต้องมาพูดคุยให้
 ท่านทั้งหลายได้รับทราบไว้ เรื่องความรับผิดชอบนั้นถ้าจะพูดไปแล้วก็คือ
 คุณสมบัติของผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับหน่วยจะเป็นหน่วยขนาดใหญ่แล้วแต่ ก็
 ตั้งแต่หน่วยระดับเล็กเรื่อยขึ้นไป จนถึงหน่วยระดับใหญ่จนถึงระดับผู้นำของประเทศ
 ความรับผิดชอบนี้ หมายถึงท่าน ต้องพร้อม ที่จะรับผิดชอบ มากกว่าความคิดที่จะรับ
 ชอบ ถ้าคิดแต่จะรับชอบมันไม่สมบูรณ์ในการที่จะรับผิดชอบ ในแง่ของ
 ความรับผิดชอบนี้ เรามองตรงที่ว่า ผู้บังคับบัญชากันพร้อมที่จะรับผิดชอบพร้อมที่จะกล้า

ในการทำงานอะไรหรือเปล่า หรือพร้อมที่จะเสี่ยง หรือพร้อมที่จะรับความผิดอย่างเดียว เพราะฉะนั้นสงนเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญ ไม่ใช่ทำอะไรผิดก็โยนไปทักคนอื่นข้างล่างก็โยนขึ้นมาข้างบน ข้างบนก็โยนลงไปยังล่าง ถ้าเป็นอย่างนั้นก็แสดงว่าคุณคนนั้นไม่มีความรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของตัวเอง เมื่อท่านได้รับตำแหน่งหน้าที่ใหม่มีความรับผิดชอบใหม่แล้วขอให้ท่านศึกษาทำความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบของท่านให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ควรมีการแก้ตัวเพราะแม้จะมีการแก้ตัวอย่างไรก็ไม่สามารถจะแก้ให้พ้นตัวไปได้ จึงขอให้ยึดระเบียบต่าง ๆ ให้ดี อย่ายึดความเคยชิน หรือยึดในสิ่งที่เคยกระทำกันมาอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะถ้าหากท่านไม่รับผิดชอบโดยจะรับแต่เพียงชอบ โดยการทำให้ระเบียบแบบแผนต่าง ๆ แล้วก็คิดว่าความชอบต่าง ๆ นั้น ท่านคงจะไม่ได้รับแน่ คงจะต้องรับแต่ความผิดอย่างเดียว ในส่วนที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบนั้นผมขอพูดโยงไปถึงงานปราบปรามแหล่งและสิ่งอันเป็นอบายมุขต่าง ๆ งานปราบปรามแหล่งและสิ่งอันเป็นอบายมุขนั้นก็เช่นเดียวกัน จะบ่งบอกถึงว่าแต่ละคนได้กระทำตามความรับผิดชอบของท่านหรือเปล่า งานปราบปรามทั้งแหล่งและสิ่งอันเป็นอบายมุขเหล่านี้เป็นงานในความรับผิดชอบโดยอำนาจหน้าที่ของกรมตำรวจ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ตำรวจเป็นผู้รักษากฎหมายย่อมรู้ว่าอะไรถูกกฎหมาย อะไรผิดกฎหมาย ไม่ใช่อ้างว่าผมยังไม่ได้เปิดคู่มือกฎหมายหรือเพราะผู้บังคับบัญชายังไม่ได้สั่งไว้โดยแน่ชัด จึงได้ปล่อย ๆ เมิน ๆ ไป เรื่องนี้ขออย่าพูดหรือทำเช่นนั้น โดยสรุปคือว่าขออย่าได้โยนมาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านส่งมา ทุกเรื่อง ทุกอย่าง ทุกครั้ง ผมจึงต้องทำ ถ้าท่านพูดเช่นนั้น ก็คิดว่า ท่านพูด ไม่ถูก เพราะโดยหน้าที่ ท่านรู้กฎหมาย เพราะเป็นผู้รักษากฎหมายอยู่แล้ว จึงไม่ต้องโยนมาที่รัฐมนตรีว่าเพราะรัฐมนตรีสั่งจึงต้องทำ พูดง่าย ๆ ก็คือว่า แม้รัฐมนตรีไม่สั่งท่านก็ต้องทำ แต่ในการที่ผมได้ส่งลงมาในเรื่องต่าง ๆ นั้น เป็นการส่งมาเพื่อขอลงมาให้เห็นว่าเรื่องอะไรบ้างที่ยังไม่ได้เร่งหรือละเลยในการกระทำ หรือที่เราผ่อนปรนไม่กระทำให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมายสรุปง่าย ๆ ก็คือ ผมเร่งรัดให้ตำรวจทำงานกันจริง ๆ จัง ๆ เสียที ว่าที่จริงแล้ว

สอมวลชนก็หนังสือพิมพ์ก็ ประชาชนก็ มักจะบอกเราถึงที่มาของแห
 อบายมุขต่าง ๆ อยู่เสมอ และมักจะไม่ผิดด้วย มีเป็นจำนวนมากที่ได้ส่งมาให้ที่
 อธิบดีกรมตำรวจ หรือรองอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นความจริงเกินก
 ๕๐% เป็นแต่เพียงว่าวันปฏิบัติงานเกิดไม่พบเท่านั้นซึ่งเหตุที่ไม่พบนั้นผมจะพู
 ให้ฟังในตอนท้าย แต่ส่วนมากเป็นความจริง เรื่องที่ท่านถามอธิบดีกรมตำรวจ
 ท่านรองอธิบดีกรมตำรวจ ได้ในส่วนของเรานอกจากจะต้องหาข่าวของเราเองแล้วจ
 ด้วยการวางสายการสืบสวนหรือวิธีการอื่น ๆ เรายังได้ประชาชน หนังสือพิมพ์
 สอมวลชนอื่น ๆ เป็นคนบอกเรา และบางที่เขาก็บอกหรือเขียนจดหมายมาที่ผม
 เพราะไม่ต้องการเสนอมา เป็นทางการ ซึ่งต้องผ่านหลายขั้นตอนเกรงว่าเรื่องจะไม่ถ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วก็จะเงียบหายไป เพราะฉะนั้นจึงต้องมาเรียน
 ละมาส่งกับมือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยตรง เพราะมีเช่นนั้นแล้วเขา
 เรงว่าเจ้าหน้าที่จะไม่ทำ และก็เกรงว่าจะเกิดการไหวตัวเสียก่อน ทำให้ตำรวจไปเก็บ
 ไม่พบอะไร บางคนก็ทำมูบมิบประเมินผลออกมาว่าข่าวที่แจ้งมานั้นไม่เป็นความจริง
 ประชาชนเขากลัวอย่างนี้ บางคนถึงกับบอกว่ากรุณาอย่าเอาชื่อจริงไปเปิดเผย ซึ่งผม
 ก็ถือความสัตย์ ถ้าเขาใช้ชื่อจริง ก็จะฉกชื่อออกเก็บไว้ ส่งแต่เนื้อเรื่อง ไปให้เจ้าหน้าที่
 ผู้รับผิดชอบดำเนินการ เหตุที่เขากลัวก็เขากลัวความไม่ปลอดภัย เกรงว่าเจ้าหน้าที่
 จะให้ความคุ้มครองเขาไม่ได้ เพราะถ้าเรื่องรู้ไปถึงนักเลงอันธพาลเขาจะไม่ปลอดภัย
 ในชีวิต เรื่องนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ขอเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบไว้ เพราะฉะนั้นใน
 หลาย ๆ เรื่องที่ส่งมาถึงท่านอธิบดีกรมตำรวจ หรือรองอธิบดีกรมตำรวจ ผมจึงต้อง
 ฉกชื่อทิ้งไปส่งแต่ข้อมูลมาให้เท่านั้น ซึ่งวันนั้นก็ส่งมา เมื่อวานนี้และเมื่อวานนี้น
 ก็ส่งมา ก็คิดว่าท่านอธิบดีกรมตำรวจคงจะปวดศีรษะเวียนเกล้าเป็นอันมาก คนถัดไป
 ก็คือผู้บังคับบัญชาชั้นรอง ๆ ลงไป แต่ขอให้เห็นใจผมถ้าหากเราต้องทำงานให้คน
 เขาศรัทธา ให้เขาเห็นว่าต่อไปตำรวจจะทำงานกันอย่างจริงจังแล้ว เราก็ต้องยอม
 รับที่จะต้องทำเช่นนั้น

ประการที่ ๔ เรื่องการติดตามผลจากการสั่งการ เรื่องการติดตาม
 ผลนั้นผมถือว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก โดยมากพวกเราไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทหาร หรือ
 พลเรือนก็แล้วแต่ บางทีกันกว่าเมื่อสั่งการไปแล้วผู้ใต้บังคับบัญชาต้องทำต่อไป
 แต่บางครั้งเราไม่ทราบว่าจะต้องใช้เวลากี่เท่าใด ถ้าสามารถทำได้ภายใน ๗ วัน
 ๑๐ วัน ๑๕ วัน หรือ ๑ เดือน ตามแต่กรณีของเรื่องที่เราสั่งการ เราก็คงจะพอใจ
 แต่ถ้าสั่งการไปแล้วก็หายไปครึ่งปี หรือเป็นปี หรือ ๒ ปี ๓ ปี เช่นนี้สิ่งที่เราสั่ง
 ไปถึงกองกลายเป็นขมุกไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย เพราะฉะนั้นการติดตามผลของ
 ผู้บังคับบัญชา แต่ละชั้นที่ได้สั่งการลงไปยังหน่วยรองเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้อง
 คอยติดตามอยู่เสมอ เพื่อให้ทราบว่าสิ่งที่ได้สั่งการไปแล้วนั้นทำได้หรือทำ
 ไม่ได้เพียงไร มีปัญหาอุปสรรคตรงไหน มีปัญหาในเรื่องใด เพื่อที่เราจะได้
 ช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือหาช่องทางที่จะทำให้สิ่งที่เราได้สั่งการ
 ไปแล้วนั้นเป็นผลขึ้นมาให้งานได้ นอกจากนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพ
 ของคนด้วยว่า คนที่เราได้สั่งการไปนั้นมีประสิทธิภาพเพียงไร มีสมรรถภาพแค่ไหน
 ในการที่จะทำงานตามที่เราได้สั่งการไป อย่างเช่นที่ผมเคยเขียนโน้ตให้สารวัตร
 ใหญ่ว่า ถ้าหากมีแต่เขียนสั่งการลงในสมุดประจำวัน แต่ไม่คอยติดตามดูว่ารอง
 สารวัตร สารวัตรปราบปราม สารวัตรสืบสวนสอบสวน และผู้ใต้บังคับบัญชาได้
 ทำอะไรไปจริงจังหรือเปล่า ได้แก้ไขตามที่สารวัตรใหญ่ได้สั่งการไปหรือเปล่า ถ้าเรา
 ไม่ติดตามผลก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร ขอให้ช่วยกันติดตามผลการปฏิบัติงาน
 ด้วย ผมดีใจที่ผมได้ไปตรวจสถานีตำรวจนครบาลแห่งหนึ่ง และได้พบเห็นสิ่งที่
 ไม่สบายใจ เมื่อไม่สบายใจก็ต้องสั่งการให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในวิธีปฏิบัติ
 งานให้กระฉับกระเฉงขึ้น ต่อมาผมก็ได้รับจดหมายจากชาวบ้านคนหนึ่งเขียนมา
 บอกว่า ขณะนั้นมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปเป็นอันมาก นอกจากนั้นยังมีอีกฉบับ
 หนึ่งเขียนมาชมว่าเกิดขุ่นแล้วภายใน ๑๐ นาที เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีนั้นสามารถ
 จับผู้ร้ายได้ ผมได้ทราบอย่างนี้รู้สึกชื่นใจว่าสิ่งที่ได้สั่งการไปนั้นได้รับการปรับปรุง
 แก้ไข เรื่องนี้ถ้าเป็นจริงตามนั้น กรมตำรวจก็ควรจะชมเชยเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานี

นั้น และถ้าปฏิบัติจริงอย่างนั้นเป็นเนืองนิจก็น่าจะขบข้องชมเชยกัน ที่พูดมาเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ยังมีอีกหลายแห่งซึ่งผมมองดูแล้วก็คิดในใจ เท่านั้นยังไม่คำหนักใจอะไรเพราะยังไม่ชัดเจน แต่อย่างไรก็ดีเวลาที่ผมไปตรวจเยี่ยมสถานต่าง ๆ ผมพยายามติดตามผลอยู่เสมอว่าสิ่งที่ผมได้บอกมาทางกรมตำรวจก็ดี ไปศึกษาแจ้งสั่งการในที่ประชุม กระทรวงก็ดี หรือที่ได้สั่งการตรงมายังผู้รับผิดชอบก็ดี ได้มีการดำเนินการกันไปเพียงใด แก่ไหน ผมพยายามติดตามผลด้วยการให้เวลาพอสมควร เพราะถ้าหากเราสั่งบ่อย ๆ มากเกินไปก็อาจจะไม่เกิดประโยชน์อะไร จึงขอร้องว่าในฐานะของผู้บังคับบัญชาท่านจะต้องได้ลู่ลื่นองลงไปอย่างนั้น กอปรติดตาม กอปรเตือน กอปรถามกันอยู่เสมอ

ประการที่ ๕ เรื่องการบริการประชาชน ในด้านการบริการประชาชนนั้น ขันชี้ว่าตำรวจพูดง่าย ๆ ก็คือกระโถนท้องพระโรง ใครจะทำอะไรที่ไหนอย่างไรส่วนมากจะมองมาที่ตำรวจทั้งสิ้น ไม่ว่าจะตรงตามหน้าที่ความรับผิดชอบหรือไม่ จะตรงท้องที่หรือไม่ก็ตาม ประชาชนก็จะมองมาที่ตำรวจ ยกตัวอย่างซึ่งผมได้เคยพูดกับเพื่อนฝูงที่เป็นตำรวจ และแม้กระทั่งเคยพูดกับนายตำรวจอยู่บ่อย ๆ ในเรื่องนั้น เช่น สมมติว่าเหตุการณ์เกิดที่สวนจตุจักรประชาชนทั่วไปเขาไม่รู้หรือกลัวว่าเป็นท้องที่ใด บังเอิญเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลสุทธิสารผ่านมาพบเข้า เจ้าหน้าที่ตำรวจสุทธิสารก็จะบอกว่าท้องที่นั้น ไม่ใช่ท้องที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาล สุทธิสาร จึงเข้าไปทำอะไรไม่ได้ เพราะมีการแบ่งเขตมอบหมายความรับผิดชอบกันอย่างชัดเจน ซึ่งเรื่องนั้นประชาชนเขาไม่สนใจ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เข้าไปช่วยเหลือเขาก็จะพูดว่าตำรวจไม่ช่วยเหลือบริการประชาชนเลย จึงขอให้ผุ้สนกลายในเรื่องนั้นก็บางอย่ายึดคอตึงกันให้มากจนเกินไป ในกรณีเหตุการณ์เฉพาะหน้า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถช่วยเหลือประชาชนได้ สามารถจับกุมหรือระงับเหตุได้แล้ว ก็ส่งไปยังเจ้าของท้องที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป ที่กล่าวมาเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ในท้องที่อื่น ๆ รวมทั้งภูมรก็ขอให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน ผมไม่ต้องการให้เกิดปัญหาเช่นนั้นเพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นภาระที่เกยกัน ซึ่งประชา-

คนไม่เข้าใจในวิธีการแบ่งความรับผิดชอบ เขาอาจจะมองไปว่าตำรวจไม่ได้บริการ
 ประชาชน ในด้านของการบริการนอกประการหนึ่งซึ่งเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่
 กรมตำรวจจะต้องทำ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะให้บริการแก่ประชาชน
 ได้ ช่วยเหลือได้ แม้จะเป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับหน้าที่ของตำรวจก็ขอให้ช่วยกันทำด้วย
 โดยไม่ต้องมีการสั่งการ นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องออกท้องที่ ตำรวจที่นั่ง
 ทำงานติดกับโต๊ะทำงานก็คงจะไม่รู้อะไร ไม่ได้เห็นอะไร เพราะฉะนั้นบรรดาข่าว
 สารต่าง ๆ เราต้องออกไปหาจากภายนอกทั้งกลางวันและกลางคืน ข่าวสารเกี่ยวกับ
 โจรผู้ร้ายเราต้องสดับรับฟังและออกไปตรวจสอบด้วยตนเอง ปัญหาการจราจรที่
 เกิดขึ้นอย่าโทษกัน เพราะถ้ามีการกล่าวโทษกันไปกล่าวโทษกันมากก็ไม่รู้จุดจบอยู่
 ตรงไหน บางคนก็พูดว่าประชาชนอยากมีรถยนต์ใช้ส่วนตัวกันมากทำให้รถเต็มถนน
 หนทางการจราจรก็ต้องติดขัด ซึ่งก็มองไปที่ประชาชนว่าไม่ช่วยกันแก้ปัญหา แต่ถ้า
 มองกลับกันในด้านของประชาชนก็มีความจำเป็นต้องมีรถยนต์ใช้ส่วนตัว เพราะ
 มีเงินจะซ้อมาใช้ได้จะมากล่าวว่ากันได้อย่างไร เรื่องอย่างอย่าได้โทษกัน เมื่อ
 จราจรติดขัดเขาก็ต้องว่าตำรวจอยู่วันยังค่ำ บางทีเมื่อการจราจรติดขัดก็บ่นว่าตำรวจ
 จราจรไม่เห็นมี ปฏิบัติงาน ที่จะช่วย ระบาย การติดขัด ของรถต่าง ๆ ที่แออัด บนถนน
 หรือแม้กระทั่ง ดวงไฟ สัญญาณจราจร ซึ่งก็เป็น ความ รับผิดชอบ ที่เกี่ยวเนื่อง กันอยู่
 ระหว่างกรมตำรวจสำนักนโยบายและแผนมหาดไทยและกรุงเทพมหานคร แต่แม้
 จะเป็นส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยเมื่อเกิดไฟสัญญาณจราจร
 เสีย หรือถูกรถยนต์ชนเสาไฟสัญญาณจราจรเสียหาย ประชาชนไม่ได้มองไปที่
 กระทรวงมหาดไทยแต่เขามองมาที่ตำรวจว่าหายไปไหนกันหมด ทำไมไม่แก้ไข
 ปัญหาการจราจรให้รถเดินไปได้โดยไม่ติดขัด นี่ก็งานของตำรวจที่จะต้องรับเสียด
 ค่าทอติฉินนินทาต่าง ๆ ผมเพิ่งได้ยินคำกล่าวชมตำรวจเมื่อเย็นวันนั้นเอง ก่อน
 ที่จะเดินทางมาพบกับท่านทั้งหลายว่า ตำรวจทำงานดีเหลือเกิน ที่จับคนร้ายคดีฆาต
 ศราวุฑฒ ชะนะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาทได้ ตามที่กรมตำรวจ

ได้แดงขำไปวันแล้ว ซึ่งความจริงควรจะได้มีคำชมในอีกหลายเรื่องแต่ยังไม่
 สมใจที่ประชาชนสวมวลชนเขาจะชม เผื่อคุณเป็นคนดีที่ประชาชนสนใจมาก
 พอดีตำรวจบอกว่าจับคนร้ายได้แล้วบางคนก็เลยชมว่าตำรวจเก่ง บางครั้งผมก็ต้อง
 อธิบายให้ฟังว่าที่เขาเจ็บ ๆ อย่างนี้กว่าตำรวจไม่ได้ทำอะไร เขาทำกันอยู่ตลอดเวลา
 แต่บางทีก็มีปัญหาที่ยากซึ่งบางครั้งไม่ทันใจประชาชน ซึ่งควรเห็นใจตำรวจบ้าง
 ซึ่งเรื่องที่ผมได้พูดอยู่บ่อย ๆ เพราะฉะนั้นในเรื่องของการบริการประชาชนขอให้
 เห็นใจและเข้าใจว่าถึงอย่างไรเจ้าหน้าที่ตำรวจก็หนีไม่พ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจราจร
 หรือเรื่องอื่น ๆ เราต้องสนใจ เราต้องเห็นดีเห็นอกกันมากหน่อยในการให้บริการแก่
 ประชาชน เมื่อเวลาหน้าท่วม กางเกง รองเท้าอาจจะต้องเปียกเลอะเทอะก็ขอให้ทน
 เอาหน่อย เมื่อถึงบ้านก็ค่อยเปลี่ยนใหม่ ผมขอให้คิดกันอย่างนี้ เป็นการสลัด
 ตัวเองเพื่อความสุขของประชาชนที่เราจะต้องรับผิดชอบในการให้บริการแก่เขา เพื่อ
 ให้เขากลายความทุกข์ เพราะฉะนั้นในเรื่องการบริหารประชาชนนี้ ไม่ว่าจะ
 เรื่องอะไรก็แล้วแต่ ในส่วนที่กรมตำรวจมีหน้าที่โดยตรงก็ดี หรือเรื่องที่กรมตำรวจ
 ควรยื่นมือเข้าไปให้ความช่วยเหลือก็ดี ขอให้ทำด้วยความตั้งใจไม่ต้องกังวลต่อการ
 ทำงานที่จะต้องเป็นข่าว จะมีโทรทัศน์ ช่างภาพหนังสือพิมพ์ มาทำข่าวหรือไม่
 ไม่ควรสนใจในเรื่องนี้ ไม่ใช่พอรู้ว่าจะมีโทรทัศน์ นักข่าวหนังสือพิมพ์มาทำข่าว
 ก็ออกมาปรากฏตัวกันใหญ่เพื่อให้เป็นข่าวทางโทรทัศน์ หรือหน้าหนังสือพิมพ์
 ขออย่าทำอย่างนั้นและอย่าคิดอย่างนั้นเลย หนังสือพิมพ์จะมาหรือไม่ทำข่าว
 ไม่ต้องสนใจประชาชนเขาตัวเอง เสียงของประชาชนเป็นเสียงสวรรค์ ขอให้เขาชม
 เรา เห็นดีเห็นงามกับเราแล้วจะเป็นเสียงสวรรค์ที่แท้จริง แต่ถ้าใครจะอ้างว่าตัวเอง
 เป็นเสียงสวรรค์ผมก็เพียงแต่ฟังไว้เท่านั้น แต่ที่แท้จริงแล้วเสียงของประชาชนคือ
 เสียงสวรรค์ จึงขอให้ช่วยกันทำ อย่าหวังทำเป็นข่าว อย่าทำแบบผักชีโรยหน้ากัน
 เลย ขอให้มุ้จิตสำนึกว่าเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องช่วยเหลือบริการประชาชน
 จึงขอฝากเพื่อนที่รักทั้งหลายไว้

ประการที่ ๖ ความจริงเป็นเรื่องสำคัญ แต่เผอิญได้เคยพูดมาแล้วหลาย
 ครั้ง ก็ เรื่องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับพัวพันในปัญหาต่าง ๆ อัน
 เป็นการขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือขัดต่อความประสงค์ของรัฐบาลที่ต้องการ
 กำจัดกวาดล้าง เรื่องนี้ผมได้รับจดหมายร้องเรียนมามากมาย นอกจากนั้นก็ได้รับ
 จากสอมวลชนซึ่งมีเป็นประจำทุกวัน ถ้าท่านอ่านหนังสือพิมพ์เฉพาะหน้า ๑ กับ
 หน้าสุดท้าย บางที่ท่านอาจจะไม่รู้เท่าใดนัก แต่ถ้าท่านอ่านหน้าอื่น ๆ โดยเฉพาะ
 คอลัมน์ที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องของกรมตำรวจโดยเฉพาะ จะมีเรื่องที่พัวพันกับกรม
 ตำรวจเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นในสภาก็มีการพูดถึงกันมากเหลือเกิน ในการ
 ประชุมพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. งบประมาณประจำปี ๒๕๒๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
 กระทรวงมหาดไทยได้มีการพูดถึงถึงการทำงานของกรมตำรวจเป็นอันมาก แต่เรา
 ไม่มีโอกาสชี้แจงเพราะเป็นเรื่องของกรรมาธิการ อย่างไรก็ตามผมต้องรับฟังด้วยความ
 เห็นใจ และก็สงสารตัวเองไปพร้อมกันด้วยว่าในการที่เราต้องรับฟังนั้นในหลาย
 เรื่องเป็นเรื่องของความไม่เป็นจริงที่เราต้องยอมรับ สิ่งที่ผ่านมาซึ่งผมเป็นห่วงมาก
 ก็คือว่า ขอย้ำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นตัวการใหญ่เสียเอง โดยเฉพาะเขามักจะเน้น
 หนักที่ตำรวจท้องที่ซึ่งหมายถึงทั้งตำรวจนครบาลและตำรวจภูธร และก็มีข้อมูลมาก
 พอสมควรที่แสดงว่าเป็นอย่างนั้น แต่ว่าจะเป็นคนระดับใหญ่หรือระดับเล็กนั้นขึ้น
 อยู่กับว่าจะพาดพิงไปถึงใคร ในลักษณะที่มีการกล่าวอ้างว่าเป็นตัวการ หรือมีส่วน
 รับรู้ต่าง ๆ เช่น เมื่อสองสามวันมานี้มีเรื่องลงข่าวในหนังสือพิมพ์ว่า นายตำรวจ
 ชั้นผู้ใหญ่ของสถานตำรวจนครบาลแห่งหนึ่งเป็นหัวหน้าแก๊งค์ลักขโมยรถยนต์ รถ
 จักรยานยนต์เพื่อเรียกค่าไถ่ ซึ่งเรื่องอย่างนี้หรือเรื่องในลักษณะทำนองนี้ได้เคยเกิด
 มขึ้นในท้องที่อื่น ๆ มาแล้ว เช่น จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อมี
 ข่าวออกมาเช่นนั้นเมื่อฟังแล้วไม่เป็นมงคลกับกรมตำรวจ ไม่เป็นมงคลต่อกระทรวง-
 มหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่เป็นมงคลต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ผู้รับผิดชอบกรมตำรวจ ซึ่งรับผิดชอบความผาสุกของประชาชนเลย ตำรวจบางคน
 ตั้งมั่น บางคนคุมช่องโศกเถื่อน บางคนสมยอมกับเจ้ามือหวยเถื่อน เพราะฉะนั้น

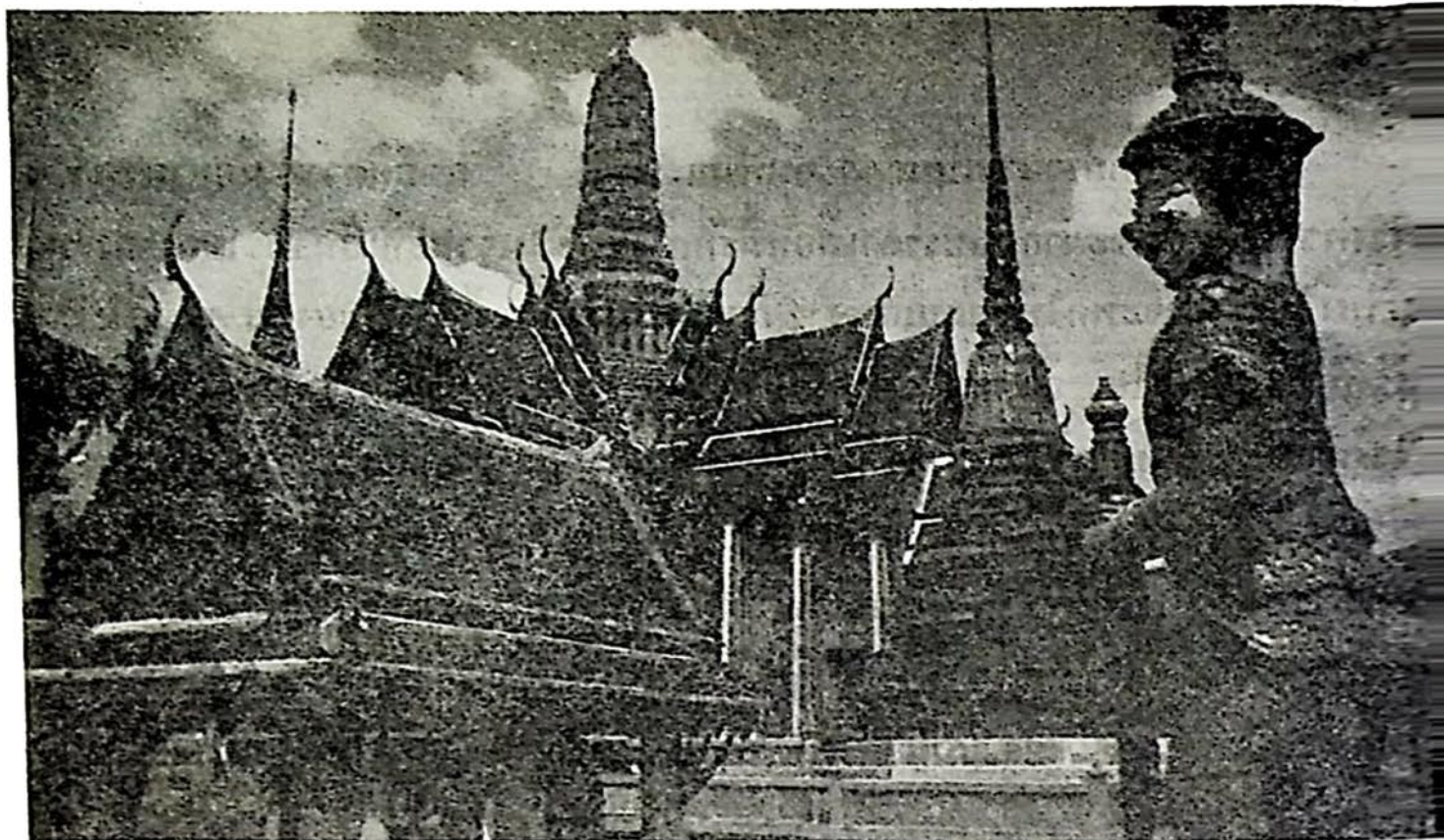
ในเรื่องนี้ถ้าผมออกมาผมก็จะมอบให้ท่านอธิบดีกรมตำรวจรับไปดำเนินการ แล้ว
ก็คิดในบันทึกของผมว่าได้สั่งการไปตั้งแต่เมื่อใด เพราะผมต้องการทราบว่าเรื่องนั้น
จริงหรือไม่จริงเพื่อเคลียร์ตัวเอง ถ้าเราไม่มีเรื่องอย่างนั้น เรายังจะมีแต่ความใส
สะอาด แต่ถามเรื่องอย่างนั้นเกิดขึ้นจริง ๆ เราก็ต้องแก้ไข เรื่องอย่างนั้นผมถือว่า
เป็นเรื่องที่น่าอับอายเป็นอย่างมาก ทว่าน่าอับอายก็คือว่าเราพยายามกำจัดคนอื่นหรือ
กำจัดประชาชนที่มร้ายได้มาจากการกระทำอันมิชอบด้วยมิฉฉาชีพ หรือด้วยการ
กระทำที่มิชอบอื่น ๆ แม้กระทั่งการฉ้อราษฎร์บังหลวง เมื่อเป็นเช่นนั้น ในทัศนะ
ของเราซึ่งเป็นผู้รักษากฎหมาย เราบ้องกัน เรากำจัด เราปราบปรามคนอื่นซึ่งปฏิบัติ
โดยมิชอบเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้อันมิชอบ เราก็จำเป็นต้องกำจัดตัวเราเอง ก็
เจ้าหน้าที่ของเราเองซึ่งมีรายได้มาโดยมิชอบเช่นเดียวกันด้วย มิเช่นนั้นประชาชน
จะพูดได้ว่าเราไม่ให้ความยุติธรรมกับเขา เรื่องอย่างนั้นผมไม่ต้องการพูดมากเพราะ
ได้เคยยกกันมานานแล้วในนโยบายก็คือว่า เมื่อมีเรื่องอย่างนั้นเกิดขึ้นผมต้องแจ้งมา
ทางกรมตำรวจ กรมตำรวจก็ต้องดำเนินการสอบสวนและลงโทษ ถ้ามีการ
กระทำผิดจริงตามนั้น

ประการที่ ๗ เรื่องการรักษาความลับของทางราชการ ซึ่งเข้าใจว่าจะ
เป็นเรื่องสุดท้าย เป็นเรื่องที่ผมมีความเป็นห่วงใยเป็นอันมาก เคยเรียนกับท่าน
อธิบดีกรมตำรวจไว้แล้วเหมือนกันในเรื่องนี้ แต่จำเป็นต้องนำมาเตือนกันไว้
อีก ก็เรื่องการรักษาความลับของตำรวจซึ่งยังไม่ค่อยดีนัก แม้กระทั่งในกระทรวง-
มหาดไทยเองก็ยังไม่ดี ผมได้เคยสั่งการในที่ประชุมกระทรวงและกำชับกันไปแล้ว
แม้เมื่อมีโอกาส ได้มาพูดกับท่าน ทั้งหลาย ในวันนั้น ก็จำเป็นต้องหยิบยกเรื่องนั้นมา
พูดออกกรงหน่ง เพราะยังมีข่าวรั่วไหลอยู่ ข่าวอันสมควรจะปิดกั้นรั่วไหลออกไปก่อน
ระยะเวลาอันสมควร ยกตัวอย่าง การรั่วไหลของข่าวคำสั่งแต่งตั้งโยกย้าย ผมยัง
ไม่เซ็นคำสั่งข่าวก็ออกกันไปก่อนแล้ว รู้กันได้อย่างไรผมก็ไม่ทราบ ผมก็ได้บอก
ว่ายังไม่ได้เซ็นคำสั่งเลย เรื่องอย่างนั้นบางครั้งท่านอธิบดีกรมตำรวจก็ยังไม่รู้เรื่องเลย
แต่ข่าวก็ออกไปก่อนแล้ว ไม่ทราบเหมือนกันว่าออกไปทางช่องไหนเพราะกรม
ตำรวจมีหลายช่อง เรื่องนี้ผมเป็นห่วงมากเพราะก่อให้เกิดการร้องเรียน การวางแผน

การไหวตัวจนกระทั่งทำให้เสียรูปคดี บางทีแทนที่คนร้ายจะไม่รู้ตัวคงกบดานอยู่
 พอข่าวออกไปเช่นนั้นก็หนีไปอยู่ที่อื่น พวกเรามากจะทำอะไรกันโดยไม่คิด เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องอย่างนั้นขอให้ระวังกันให้มากขึ้น ขอให้กำชับกันหน่อย ความจริงคนที่
 ทำงานในเรื่องคดีโดยเฉพาะอย่างขงคดีที่สำคัญ ผู้ที่ทำงานรับผิดชอบโดยตรง
 ต้องการให้เป็นความลับอย่างหนึ่ง พวกเขาต้องทำงานกันอย่างเหน็ดเหนื่อยหามรุ่ง
 หามค่ำ ต้องใช้กำลังความคิด กำลังกาย และการติดตาม เขาทำกันด้วยความ
 เหนื่อยยาก ต้องการให้เป็นความลับ แต่เป็นสิ่งที่ประหลาดที่ว่าคนที่ไม่ได้รับผิดชอบ
 ไม่ได้ทำงานเรื่องนั้นกลับเป็นคนไปอวดเสียเอง ไปออกข่าวเสียเองทำให้เสีย
 ผลมากกว่าจะได้ผล เพราะฉะนั้นขอให้คิดให้หนักว่าอะไรคือหน้าที่ของตัว อะไร
 มิใช่อำนาจหน้าที่ของตัวเอง ตัวเองมีหน้าที่ในการให้ข่าวหรือไม่ถ้าไม่มีหน้าที่
 ในการให้ข่าวก็อย่าให้ข่าวเป็นอันขาด คนที่จะหาข่าวเขาจะพยายามทุกวิถีทางด้วย
 การหลอกล่อ เข้าใกล้ชิดสนิทสนมไม่ว่าจะในร้านอาหารหรือที่อื่น ๆ โดยเฉพาะ
 ในขณะมีนัดด้วยแล้วจึงจะลึบในสิ่งที่ควรจะทำ ขอให้ช่วยกันกำชับ โดยเฉพาะ
 ในสิ่งที่เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับตัวผมเองหนังสือพิมพ์มาตามผมถึงคดีที่
 สำคัญผมจะบอกว่าผมไม่ทราบ เรื่องนี้ทางตำรวจกำลังดำเนินการอยู่ เขาก็มักจะบอก
 ว่าท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะไม่ทราบได้อย่างไร ผมก็บอกไปว่า
 ผมทราบแต่ผมพูดไม่ได้พูดไปแล้วจะทำให้เสียรูปคดี ผมก็ต้องหาทางออกของผม
 ไปอย่างนั้น ซึ่งเขาจะมาโกรธผมว่าไม่พูดไม่ได้เพราะเป็นสิทธิของผมที่จะตอบหรือ
 ไม่ตอบ ตามปกติผมก็พูดกับสื่อมวลชนอยู่ทุกวัน วันละหลายเวลา แต่ถ้าจะมาถาม
 เรื่องอย่างนั้นแล้วผมก็บอกไปว่าขอโทษที่เรื่องนั้นผมขอไม่ตอบก็มีเท่านั้น ผมไม่ได้
 หนีหนังสือพิมพ์ แต่อะไรที่ควรพูดผมก็พูด บางครั้งต้องใช้ลูกเล่นบ้างผมก็ต้องทำ
 โดยไม่ทำให้เสียรูปคดีของตำรวจเป็นอันขาด เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่าสื่อมวล-
 ชนคดี นักการเมืองหรือประชาชนก็ดี จะคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 จะต้องรู้เรื่องที่ว่าทำไมถึงจับกุมคนนั้นคนนั้น ทำไมรูปคดีจึงเป็นอย่างนั้นอย่างนั้น
 หรือทำไมผลการสืบสวนจึงออกมาในรูปอย่างนั้น หรือควรจะออกมาในรูปใด

ได้กลลกลายไปอย่างไร แค่นั้นแล้ว เมื่อเช้านักการเมืองโทรศัพท์มาถามในเรื่องนี้ ผมก็ตอบไปว่าถามมาผมก็ตอบไม่ได้ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของกรมตำรวจ และกรมตำรวจจะแถลงข่าวให้ทราบในตอนบ่ายวันนี้ ถ้าอยากรู้ก็ไปฟังเอาเองว่า กรมตำรวจจะแถลงอย่างไร แม้จนกระทั่งขณะนี้ผมเองก็ยังไม่รู้ว่ากรมตำรวจได้แถลงออกไปอย่างไร และผมก็ไม่จำเป็นต้องทราบก็ได้เพราะถึงอย่างไรผมก็ต้องรู้ในวันนี้ ผมไม่ต้องไปเร่งรัดว่าผมต้องรู้ในทันที หรือต้องรูตงแต่เมื่อก่อน ว่าจับคนนั้นได้แล้ว จับคนนั้นยังไม่ได้ ผมทราบแต่เพียงว่าจับคนร้ายได้แล้วก็คนเท่านั้นก็พอแล้ว ผมไม่ต้องการรู้ว่าคนร้ายชื่อย่ออะไรและไม่ต้องการรู้ความสำคัญด้วย เพราะถึงอย่างไรผมก็ต้องรู้เองโดยท่านอธิบดีกรมตำรวจก็ต้องรายงานผม เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ตัวผมเองระมัดระวังมาก ก็อยากจะขอร้องว่าอะไรที่ควรพูดอย่างไรขอให้เราคิดกันให้มาก โดยเฉพาะคดีต่าง ๆ ผมเป็นห่วงมาก เพราะเป็นเรื่องของการที่ตำรวจจะสืบสวนสอบสวนกันอย่างไร มีแผนการกวาดล้างจับกุมกันอย่างไร ยังสงสัยหรือยังมีช่องทางที่จะสืบเสาะสาวไปถึงใคร ถ้าเรื่องอย่างนี้มีข่าวรั่วออกไปก็จะเสียไปหมดไม่มีความหมาย ไม่ต้องมานั่งทำคดีเพราะไม่เกิดประโยชน์ เรื่องอย่างนี้ผมขอเรียนตามตรงว่าผมไม่ต้องการเข้ามาก้าวก่าย ไม่ต้องรายงานผมก็ได้เพียงแค่ขอให้ทำไปตามช่วงระยะเวลา ถ้าเกิดติดขัดตรงไหน เพราะอะไร จึงค่อยบอกผมให้ทราบหรือขณะนั้นผลกับหน้าไปแล้วมากน้อยแค่ไหน ยังไม่ได้ผลอีกอย่างไร รายงานสรุปมาให้ผมทราบแค่นั้นผมก็พอใจแล้ว ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผมจะไม่เข้าไปเล่นกับงานของกรมตำรวจโดยตรง งานของผมเป็นงานด้านนโยบายงานการเมือง เพราะฉะนั้นผมจะไม่เข้าไปก้าวก่ายงานประจำของกรมตำรวจ ผมต้องการรู้แต่เพียงผลความกับหน้าว่า ขณะนี้กำลังจะได้ตัวคนร้ายแล้วแค่นั้นผมก็รู้สึกสบายใจขึ้น หรือว่าถ้าได้ตัวคนร้ายแล้วผมยังดีใจมากขึ้น และถ้าบอกว่าวันพรุ่งนี้จะได้ตัวคนร้ายทั้งหมดผมก็จะดีใจเป็นที่สุด แต่ผมก็รู้ว่ามันยากท่านรองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามรู้สึกว่าจะเกือบจะเป็นโรคประสาทอยู่แล้ว ผมก็เห็นใจ

ทผมกล่าวมานเป็นสงละอน์พ่นละนอย แต่กิดความเนอหาสาระพอ
 สมควรในการที่จะฝากกับบรรดาเพื่อนทรกทงหลาย ในฐานะทเป็นข้าราชการตำรวจ
 ชั้นผู้ใหญ่ ถ้าจะพูดให้ชัดแบบตรง ๆ ก็คงไม่ผิดว่าเป็นน้องชายของผม ขอได้โปรด
 รับสิ่งที่ผมหวังไย สิ่งที่ผมได้ฝากไว้นำไปพิจารณาและปฏิบัติ ผมไม่โกรธถ้าใคร
 ไม่ทำแต่อย่าให้เกิดผิดชนมากแล้วกัน ผมขอเรียนย้าว่าผมตั้งใจดี ผมสุจริตใจ
 ยืนอยู่ข้างตำรวจทดี เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทำในสิ่งทถูกต้องอย่างเต็มกำลังความ
 สามารถแล้วไม่ต้องกลัว ผมจะเป็นคนหนึ่งที่จะโดดไปข้างหน้าเพื่อจะได้กล่าวแก้
 หรอปกป้องในสิ่งทตำรวจได้กระทำดีแล้ว ถูกต้องแล้ว ผมขอขอบคุณ ขอให้
 ทุกท่านมีความสุข ประสบผลสำเร็จในชีวิตการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ของท่าน
 ต่อไป. ■



"บ้านเมืองของเรา เป็นปึกแผ่นมั่นคง มีอิสรภาพและความร่มเย็น เป็นปกติสุขสืบมาช้านาน เพราะเรามีความยึดมั่นในชาติ และต่างสำนึกตระหนักว่าคนไทยทุกคน จำเป็นต้องร่วมแรงร่วมใจ กันบำเพ็ญกรณียกิจต่าง ๆ ตามหน้าที่ให้สอดคล้องและเกื้อกูลกัน และกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ขอให้ทุกฝ่ายรักษาความดี ของเรานี้ไว้ให้มั่นคง รักษาความสามัคคีพร้อมเพรียงกันไว้ใน สรรพกิจการงานทั้งปวง อย่าแตกทำลายกันเอง เพราะไม่มีใคร อื่นที่จะช่วยเราได้ นอกจากไทยเราเอง"

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในการเสด็จออกมหาสมาคม ณ พระที่นั่ง
อัมรินทร์วินิจฉัย วันศุกร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๑๒

อยุธยากรุงเก่า :

เอาอดีตสอนปัจจุบัน และสร้างอนาคต

“...เรื่องการเยี่ยมเยียนผู้ใต้บังคับบัญชานับว่าเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าหากว่ามีโอกาสก็ขอให้พยายามเดินทางไปหาเขา อย่าใช้วิธีให้เขามาหาเราอยู่เสมอไป....”

“...บรรดาสถานีตำรวจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำรวจภูธรหรือแม้แต่นครบาลบางแห่งก็ตาม ส่วนใหญ่แล้วมักเป็นอาคารเก่า ๆ ชำรุดทรุดโทรม บางแห่งก่อสร้างมาเป็นเวลานาน ๓๐ ปี....”

“...การที่ กรุงศรีอยุธยาต้องกลายเป็นกรุงเก่า นั้นก็เพราะคนไทยเราเองที่ขาดความรักใคร่สามัคคีจากมือของคนชั่วช้าสารเลว ใน การที่ทำให้มีการคิดคดทรยศขึ้นในครั้งก่อนนั้น ตลอดจนหลงระเหิม มัวเมาด้วยประการต่าง ๆ ในสิ่งอันไม่สมควรทั้งสิ้น”

ท่านผู้ว่าราชการ จังหวัด รองผู้ว่าราชการ จังหวัด ผู้บังคับ การตำรวจ หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในจังหวัดพระนคร ศรีอยุธยา

วันนั้นเป็นโอกาสดีที่ผมได้มาพบ และเมื่อคิดว่ามาแล้วก็ควรที่จะได้กระทำประโยชน์ ให้แก่ตัวเอง และ ถ้อโอกาส ฝาก ข้อคิดไว้ให้กับท่าน ข้าราชการทั้งหลาย

* คำชี้แจงข้าราชการ ในการประชุมชี้แจงแนวนโยบายแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

ในจังหวัดนี้ ไม่ว่าจะ^๕เป็นข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยหรือข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรม^๕อันชงอยู่^๕ ทง^๕นั้นก็เนื่องจากว่าในการทำงานตามนโยบายของรัฐบาลนั้น^๕ ทุกกระทรวง ทบวง กรม จะต้องดำเนินการไปตามแนวนโยบายหรือแนวการบริหารของรัฐบาลร่วมกัน เพราะฉะนั้นเป็นโอกาสที่ประเสริฐที่ว่า^๕บาง^๕สิ่งบางอย่างในช่วง ระยะเวลาอันจำกัด^๕ จะ^๕ได้^๕มา^๕แล้ว^๕ให้^๕ฟัง^๕ โดย^๕ให้^๕ถือว่า^๕เป็น^๕การ^๕คุย^๕กัน^๕ ก่อน^๕อื่น^๕ใคร^๕ขอ^๕ขอบ^๕พระ^๕คุณ^๕ทาง^๕จังหวัด^๕ โดยเฉพาะ^๕อย่าง^๕ยิ่ง^๕ข้าราชการในจังหวัด^๕และบรรดาพ่อค้าประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่^๕ได้^๕ช่วย^๕กัน^๕ทำ^๕ให้^๕การ^๕ถวาย^๕ผ้า^๕พระ^๕กฐิน^๕ พระ^๕ราช^๕ทาน^๕ ใน^๕วัน^๕นั้น^๕ ดำ^๕เนิน^๕ไป^๕ด้วย^๕ความ^๕รีบ^๕ร้อ^๕ย^๕สม^๕ตาม^๕เจต^๕นา^๕รม^๕ย์^๕ของ^๕วัด^๕เสนา^๕สนา^๕รามา^๕ท^๕ม^๕ความ^๕ต^๕อง^๕การ^๕เงิน^๕ก้อน^๕ใหญ่^๕ไป^๕บูร^๕ณะ^๕วัด^๕ต่อ^๕ไป^๕ สำหรับ^๕สิ่ง^๕เหล่านี้^๕โดย^๕เฉพา^๕แต่^๕ตัว^๕ผม^๕เอง^๕แล้ว^๕ ก็^๕คง^๕ไม่^๕มี^๕สติ^๕ปัญญา^๕ที่^๕จะ^๕ทำ^๕ได้^๕ถึง^๕ขนาด^๕นี้^๕ แต่^๕ก็^๕เนื่อง^๕จาก^๕ความ^๕กิด^๕ความ^๕อ่าน^๕ด้วย^๕ความ^๕เสี^๕ย^๕สละ^๕ของ^๕ทุก^๕ ๆ^๕ ท่าน^๕ที่^๕มี^๕ส่วน^๕ใน^๕ราช^๕กุ^๕ศล^๕รง^๕น^๕ ตลอด^๕จน^๕การ^๕สละ^๕เรี^๕ว^๕แรง^๕ทง^๕หลาย^๕ก็^๕ทำ^๕ให้^๕งาน^๕ของ^๕เรา^๕มี^๕ความ^๕สม^๕หน้า^๕สม^๕ตา^๕อย่าง^๕น่า^๕ภาค^๕ภูมิใจ^๕ เมื่อ^๕เร^๕อง^๕น^๕ได้^๕ทราบ^๕ไป^๕ถึง^๕พระ^๕เน^๕ตร^๕พระ^๕กร^๕ร^๕ม^๕ก็^๕คง^๕จะ^๕ทรง^๕พ^๕อ^๕พระ^๕ทัย^๕เป็น^๕อัน^๕มาก^๕ ผม^๕ขอ^๕ขอบ^๕พระ^๕คุณ^๕ไว้^๕เป็น^๕เบ^๕อง^๕ตน^๕

นับ^๕เป็น^๕สง^๕ท^๕ไม่^๕น่า^๕เช^๕อ^๕ว่า^๕จังหวัด^๕อยุธยา^๕ ประชา^๕กร^๕ของ^๕เรา^๕เป็น^๕ประชา^๕กร^๕ที่อยู่^๕ใน^๕ลักษณะ^๕ที่^๕ยาก^๕จน^๕ ซึ่ง^๕ถ้า^๕จะ^๕ว่า^๕ไป^๕แล้ว^๕ก็^๕ถือว่า^๕เป็น^๕จังหวัด^๕ที่^๕ยาก^๕จน^๕จังหวัด^๕หนึ่ง^๕แต่^๕เนื่อง^๕จาก^๕ว่า^๕ยัง^๕อยู่^๕ใน^๕ฐานะ^๕อัน^๕ด^๕ับ^๕ที่ยัง^๕ไม่^๕เร^๕ง^๕คว^๕น^๕ นัก^๕ใน^๕การ^๕ที่^๕จะ^๕พัฒ^๕นา^๕ตาม^๕แผน^๕พัฒ^๕นา^๕ชน^๕บท^๕ยาก^๕จน^๕ กล่าว^๕ก็^๕ยัง^๕อยู่^๕ใน^๕สภาพ^๕ที่^๕ตก^๕กว่า^๕ หรือ^๕ว่า^๕พอ^๕จะ^๕รอ^๕ไป^๕ได้^๕ รัฐบาล^๕จึง^๕ได้^๕ท^๕ม^๕นำ^๕หน^๕ัก^๕ไป^๕ที่^๕ภาค^๕ตะวันออก^๕เฉ^๕ง^๕เหนือ^๕และ^๕ภาค^๕ใต้^๕ด^๕ัง^๕ที่^๕ได้^๕ทราบ^๕กัน^๕ ด^๕อย^๕แล้ว^๕อย่าง^๕ไร^๕ก็^๕คิด^๕ใน^๕เร^๕อง^๕ของ^๕ปัญหา^๕ต่าง^๕ ๆ^๕ ที่^๕ท่าน^๕ผู้^๕ว่า^๕ราชการ^๕จังหวัด^๕ได้^๕ช^๕แจ^๕ง^๕มา^๕ ผม^๕มี^๕ความ^๕รู้สึก^๕ว่า^๕ใน^๕ฐานะ^๕ของ^๕นัก^๕พัฒ^๕นา^๕นั้น^๕ไม่^๕ว่าจะ^๕อยู่^๕ที่^๕ไหน^๕ความ^๕กิด^๕ใน^๕การ^๕พัฒ^๕นาย^๕่อม^๕ไม่^๕หยุด^๕นิ่ง^๕อย่าง^๕เช่น^๕ที่^๕ท่าน^๕ผู้^๕ว่า^๕ราชการ^๕จังหวัด^๕ซึ่ง^๕เป็น^๕ผู้^๕มา^๕ใหม่^๕หน้า^๕ใหม่^๕ของ^๕ท^๕น^๕ และ^๕ก็^๕เพิ่ง^๕มา^๕รับ^๕งาน^๕ ณ^๕ ท^๕น^๕ยัง^๕ไม่^๕ครบ^๕เด^๕อน^๕ ถึง^๕กระ^๕นั้น^๕ก็^๕ตาม^๕ก^๕ิ^๕ร์^๕ส^๕ก^๕ว่า^๕ท่าน^๕ได้^๕พยายาม^๕ที่^๕จะ^๕ศึกษา^๕หรือ^๕มอง^๕โกร^๕ง^๕การ^๕ต่าง^๕ ๆ^๕ ที่^๕จะ^๕พัฒ^๕นา^๕จังหวัด^๕อยุธยา^๕ให้^๕เจริญ^๕ก้าว^๕หน้า^๕ต่อ^๕ไป^๕

ในการปฏิบัติงานในฐานะที่เป็นข้าราชการนั้น ขอให้มีความซื่อสัตย์สุจริตอย่าได้ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ หรือที่มิถูกไม่ควร

ซึ่งที่เรียกว่าการทุจริตประพฤติมิชอบ คนที่ซอสุดยศจรีคนนั้นจะได้รับการยอมรับ
 เคารพนับถือจากประชาชนทั่วไป ตรงกันข้ามบุคคลที่ไม่ซอสุดยศจรีคนแม้จะมีเงินเป็น
 ร้อยล้านพันล้าน แต่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะไม่ได้เป็นคนที่ได้รับการยอมรับนับถือจาก
 ประชาชนทั่ว ๆ ไป ซึ่งเขารู้เช่นเห็นชาติในวิธีการหาเงินหาทองอย่างนั้น การที่
 เขาจะสร้างบารมี สร้างบรืวาร สร้างอำนาจวาสนา ก็อาจจะทำได้ด้วยการเอาเงิน
 ฟาดศีรษะใครต่อใครเพื่อให้ทุกคนต้องเดินโค้งเข้ามาหาเขา แต่ว่าความภักดีอย่าง
 นั้นไม่ใช่ความภักดีซึ่งเกิดขึ้นแก่จิตใจ ผมไม่เคยให้ความเคารพนับถือบุคคลซึ่ง
 ราววยขนมมาด้วยอบายมุขไม่ว่าจะเป็นคนชั้นใด ยศฐาบรรดาศักดิ์แก่ไหน แต่สิ่ง
 สำคัญที่ผมมองไปนั้นผมมองว่าอบายมุขเป็นเครื่องที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้
 และเป็น อย่างนั้นจริง ๆ มีจดหมายมีคน มาเล่า มาก มาย เหลือเกินใน เรื่อง เหล่านี้
 ตลอดจนประสบการณ์ของ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ ตำรวจซึ่งได้จากการ จับกุมผู้ประกอบอาช-
 ญากรรมต่าง ๆ เราได้ข้อมูลต่างๆ ไว้มากมายทีเดียว ยกตัวอย่างเช่นเป็นต้นว่า
 เมื่อก่อนคน ๆ หนึ่งทำงานอยู่ในธนาคาร มีเงิน เดือนเป็น หมื่น ใน ตำแหน่ง หน้าที่
 สำคัญ แต่ก็ปรากฏว่า ด้วยความที่ตองจมหลงมัวเมาอยู่กับสนามม้า บรรดาลูกค้า
 เอาเงินมาเข้าธนาคารก็ไม่เอาเข้าบัญชี จนกระทั่งเรื่องแดงขึ้นมา เนื่องจากลูกค้า
 เจ้าของบัญชีเขาต้องการเบิกเงินก้อนหนึ่งไปใช้ แต่เมื่อนำบัญชีขนมมาดูก็ปรากฏว่า
 เงินบัญชีเขาเหลือน้อยไม่ตรงกับความจริงเรื่องจึงได้แดง ขนมมาจนได้มีการ สอบสวน
 กันขึ้น สำนักงานใหญ่ก็ตั้งกรรมการสอบสวนคาดกันกันไปในที่สุดก็ยอมรับสารภาพ
 ว่าเงินต่างๆ เหล่านี้ไปจมลงที่สนามม้า ก็เป็นการสมควรแล้วที่ทางสำนักงานใหญ่
 ได้ไล่ออกไป อันนี้แหละครับ นับเป็นแต่เพียงตัวอย่างหนึ่งในจำนวนพัน ในจำนวน
 หมื่น ในจำนวนแสน ของผู้จมอยู่ในห้วงแห่งอบายมุข นอกจากนั้นก็ยังมัวตัว
 อย่างอีกเยอะแยะเกี่ยวกับกรณีอย่างนี้ ซึ่งผมคิดว่าไม่เป็นการจำเป็นที่เราจะต้องนำ
 มาพูด ในเรื่องที่ผมขอเรียนยืนยันว่าเป็นนโยบายหลักของกระทรวงมหาดไทย และ
 เป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลได้มอบหมายมา และเป็นนโยบายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยคนนั้นเห็นชอบด้วย ๑๐๐% เพราะตรงกับใจของตัวเอง เพราะฉะนั้นจึง
 จำเป็นที่จะต้องพยายามแก้ไขปัญหาร่องอบายมุขเพื่อลดอาชญากรรมต่างๆ ลงให้ได้

นอกจากนี้เกี่ยวกับปัญหาบรรดา อาชญากรรมอื่น ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้น ในบ้านเมือง สิ่งที่เราเป็นห่วงบางทีก็อาจเป็นเรื่องทางด้านการเมืองเป็นการก่อกวนทางการเมือง หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ที่เราเป็นห่วงมากในฐานะของกระทรวงมหาดไทย ก็เราเป็นห่วงว่าพวกอาวธสงครามกิด อาวธบนเถื่อนธรรมดา กิด หรือว่าอย่างถูกระเบิดไปวางที่ถนนมาวางที่ถนน หรือตลอดจนบรรดาคดีกรรมทั้งหลาย ๓ กลุ่ม ๔ กลุ่ม อะไรอย่างที่ว่ามานักตี่ สี่ต่าง ๆ เหล่านี้กำลังเป็นสิ่งที่ประชาชนเกิดความหวุ่นไหวเป็นอันมากในขณะนี้ ลักษณะของการหวุ่นไหวนี้เราจะไปโทษประชาชนก็ไม่ได้ แต่ว่าถ้าหากว่าเราจะให้ประชาชนเขาลดความหวุ่นไหว ให้เขาเกิดความเชื่อมั่นว่า เขาจะได้คลายกังวลเขาก็เป็นความรับผิดชอบที่เจ้าหน้าที่ ผุมนหาที่รักษา กฎหมายจำเป็นจะต้องเข้มงวดกวดขัน ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการ บ้องกันปราบปราม กันอย่างจริงจังมากขึ้น ในเรื่องนั้ผมเองก็ได้เคยเรียนฝากไว้ทั้งทางด้านนักปกครองและนักปราบปรามว่า ขณะนี้แยกกันไม่ออกแล้วในการที่เราจะ ช่วยบำบัดขจัดปัญหาต่าง ๆ ในด้านอาชญากรรมเหล่านี้ รู้สึกว่าเราจะต้องช่วยกันให้เข้มแข็งมากขึ้น ทนก็อาจจะมึปัญหาบางอย่างในแง่ของกฎหมาย อย่างเมื่อกกลางวันนั้ก็ได้นั่งคุยกันที่โต๊ะรับ ประธาน อาหาร ทิวัดเสนาสนา ราม ก็คือ ปัญหา บาง ประการซึ่ง ได้ให้ท่านปลัดกระทรวงลงไปพิจารณาทบทวนควา ถ้าหากว่าเราจะมอบอำนาจอะไรเพิ่มเติมขึ้นมาบ้าง ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดกิดหรือนายอำเภอ กิด ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งการได้ โดยไม่ต้องไปแก้ไขกฎหมาย ถ้าเป็นอย่างนั้นและยืนยันกันอย่างนั้น ผมก็พร้อมที่จะทำ การที่ผมพร้อมที่จะทำเช่นนั้ก็เพื่อต้องการให้ทางฝ่ายจังหวัดหรือทางฝ่ายตำรวจกิด ได้มีการผนึกกำลังกันอย่างเหนียวแน่นในการที่จะบ้องกันปราบปรามตลอดจนการวางแผน หรือการอำนวยความสะดวกในการจับกุมปราบปรามต่าง ๆ ในระหว่างที่ยังไม่สามารถที่จะดำเนินการอะไรได้ ในขณะนี้ ก็จำเป็นจะต้องใช้ลักษณะ ของความเห็น ร่วมกันไป ก่อนว่ามัน เป็นความจำเป็นของบ้านเมืองในขณะนี้ทุกฝ่ายจะต้องร่วมกัน ทั้งด้านนักปกครองและนักปราบปราม สำหรับเรื่อง เหล่านี้ท่าน ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ได้รับทราบ นโยบายคี่ อยู่แล้ว

ประการต่อไปที่ผมอยากจะเรียนซ้ำไว้ในที่นี้ก็ถือว่า ในด้านกรมตำรวจ
 จากการศึกษาไปดูตามท้องที่ต่าง ๆ มาหลายแห่ง ทั้งในด้านนครบาล
 และภูธรปรากฏว่า ทางด้านภูธรมีลักษณะของความหย่อนยานกว่าในแง่ของกำลัง
 เฉพาะจุด เฉพาะท้องที่ เฉพาะสถานี นอกจากนั้นก็เกี่ยวกับความรับผิดชอบใน
 พนทของท้องทของตำรวจภูธรนั้นพนทกว้างขวางมากกว่าตำรวจนครบาล สำหรับ
 เรื่องนี้ไม่เป็นไร ไม่ได้มองเป็นสิ่งที่สำคัญมากนัก ถ้าเราได้พยายามหาวิธีการใน
 การจัดระเบียบงานของเราเสียให้มันดีว่าเราจะทำหน้าที่ของเรา เราจะจัดวิธีการใน
 การออกไปตรวจตราต่าง ๆ กันให้ดีขึ้นได้อย่างไรเท่าที่ขีดความสามารถของเราที่อยู่
 ในขณะนั้น แต่สิ่งที่ผมได้พบหลายแห่งในภูธรก็คือว่า การที่ผู้บังคับบัญชาในระดับ
 เหนือ ๆ ขึ้นไปนั้น มักไม่สั่ออกไปเยี่ยมชมสถานตำรวจต่าง ๆ ในระดับรอง ซึ่ง
 อยู่ไกลเท่าไรก็เรียกว่าอยู่ไปอย่างนั้น นาน ๆ ทีก็อาจจะมามีผู้ใหญ่เดินทางมาให้เห็น
 สักคน สำหรับเรื่องนี้ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะว่าผมได้ไ้ไ้ตามสถานตำรวจภูธรหลาย
 แห่งซึ่งโดยมากผมมักไม่ค่อยได้ไปในระดับบนผมมักจะไปในระดับล่าง เพราะใน
 ระดับบนผมถือว่าได้มีการสั่งการในระดับกองบัญชาการตำรวจเรียบร้อยแล้ว ส่วน
 ในระดับล่าง ๆ เรามักไม่มีใครได้ไป เพราะฉะนั้นเมื่อได้ไปแล้วก็ได้ไ้ไ้ถามว่าอยู่
 กันอย่างไร มีอะไรขัดข้องกันหรือเปล่า มีใครมาเยี่ยมชม มีใครมาแนะนำ
 อะไรกันบ้างหรือเปล่า เราก็จะเห็นได้ว่าสิ่งที่เขาให้คำตอบมานั้นคงไม่ใช่สิ่งที่ผิด
 ความจริงมากนัก ก็คือว่าไม่ค่อยมีใครไปเยี่ยมชมไปเยือนซึ่งก็เป็นลักษณะทำนองนี้
 ผมจึงได้ยามาทางกรมตำรวจว่าขอเสียทีเถอะ ถ้าหากว่าตัวคนเดียวไปไม่ได้ก็จัดแบ่ง
 กันไป คนในกรมตำรวจก็มาก คนในกองบังคับการก็มาก ไม่ใช่ผู้บังคับการ
 จะต้องไปเสียทุกแห่ง อาจจะมอบหมายให้คนนั้นไปที่นี่คนนั้นไปที่นั่นต่างหูต่างตา
 กันไปดี ถ้าเป็นอย่างนี้เราจะได้รับทราบปัญหาเพราะว่าโดยมากผู้ได้บังคับบัญชา
 นั้น ถ้าหากว่าเราไปเยี่ยมชมเขาบางทีเขาก็ไม่กล้าพูดอะไรเหมือนกัน ถ้าเราใช้วิธีการ
 ในการที่จะทำให้เขาเห็นว่าเรามานั้น เรามาด้วยความห่วงใยเขาจริง ๆ เรามาด้วย
 ความต้องการที่จะรู้ว่าเขามทุกข์ร้อนลำบากยากเข็ญแค่ไหนอย่างไร ถ้าเขาเชื่อใจ
 เราเขาจะบอกเราหมดทุกอย่างว่าเขาต้องการอะไร แล้วก็มีลักษณะอย่างหนึ่งซึ่งผม

เชือกถือว่า คนเรานับรักเกียรติศักดิ์ศรีอย่างทว่าแล้ว เพราะฉะนั้นอะไรที่เข
 สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของเขาเองแล้วโดยมากเขาไม่ถอยร้องขอ แต่สิ่งที่เขาร้อ
 นนเขาจะร้องขอสิ่งที่เกินกำลังของเขา ซึ่งผมได้รับคำร้องเรียนจากคนที่รับผิดชอบ
 เกินกำลังเป็นอันมาก ผมก็ได้พยายามถามว่าแล้วเรื่องอย่างนั้นเรื่องอย่างนั้นคุณไม่
 เดือดร้อนหรือ เขาก็บอกว่าไม่เป็นไรครับผม สามารถแก้ปัญหาของผมนเองได้ อันน
 เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจเป็นอันมากในความสัมพันธ์ในความรับผิดชอบของผู้ใต้บังคับบัญชา
 ของเรา เพราะฉะนั้นเรื่องการเยี่ยมชมผู้ใต้บังคับบัญชานั้นว่าเป็นเรื่องสำคัญ
 ถ้าหากว่ามีโอกาสก็ขอให้พยายาม เดินไปหาเขา อย่าใช้วิธี ให้เขามาหา เราอยู่
 เสมอไป จึงเดินเข้าไปหาเขาเถิดเราจะได้ทั้งน้ำใจ และอะไรต่อ อะไร อีกมาก
 มายทีเดียว นอกจากนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด
 ในโอกาสที่ได้เดินทาง ไปตรวจงานตามหน้าที่ของท่าน ถ้ามีโอกาสก็ขอให้แวะเยี่ยม
 เจ้าหน้าที่ตำรวจทางท้องถิ่นด้วย อย่างน้อยที่สุดก็เป็นกำลังใจว่าทางฝ่ายปกครองก็ยัง
 เอาใจใส่ฝ่ายปราบปราม ที่สำคัญออกเรื่องหนึ่งซึ่งผมพบหลายครั้งเพราะว่าปกติผมไป
 ไหนผมก็ไม่บอกว่าผมจะไปไหน มีอยู่ครั้งหนึ่งซึ่งจะเป็นเรื่องที่ตลกหรือไม่ตลกก็
 ไม่ทราบ ก็ว่าผมก็แต่งตัวพลเรือนไปและก็มีนายตำรวจติดตามไปด้วย ๒-๓ คน เดิน
 เข้าไปที่สถานตำรวจแห่งหนึ่งซึ่งเป็นกองกำกับและเป็นกองเมืองด้วย เดินขึ้นไปตอน
 นั้นก็เป็นเวลา ๐๘.๐๐ น. เศษๆ ก็ปรากฏว่ามีตำรวจ ๑ คน กำลังยืนดูอยู่ที่หน้า
 สถานซึ่งวันนั้นคงเป็นวันที่เขาแสดงอะไรกันผมก็ไม่ทราบ แต่รู้สึกว่แปลกอย่าง
 สนอกสนใจ ผมเดินเข้าไปจนกระทั่งขึ้นบันไดแกก็ยังยืนดูที่อยู่อย่างนั้น ผมไม่
 ได้มองในแง่ที่ว่า ผมจะเอา ศักดิ์ศรีว่า ทรูมนตร์ว่าการ กระทรวงมหาดไทย มาเยี่ยม
 แล้วจะต้องมาเอาใจผมเพราะแก่ไม่รู้จักเรา แต่ผมมองในแง่ที่ว่าประชาชนเดินเข้า
 มาที่สถานตำรวจเป็นตำรวจอยู่ทีนั้นคนเดียวยังไม่สนใจ หรือว่าถ้าหากว่าเผชิญตัว
 ผมนกลายเป็นผู้ร้ายที่จะเข้ามาทำอะไรกับ สถานตำรวจแกก็คงจะไม่รู้อะไรและก็ทำ
 ได้อย่างสบาย นี่แหละทำให้มองเห็นว่าตำรวจในภรรยายังมีลักษณะอย่างนอกหลาย
 แห่งเท่าที่ผมได้พบมาด้วยตัวเอง บางครั้งไปตรวจเยี่ยมแล้วไม่พบใครเลย นายร้อย
 เวกก็ไม่มี ใคร ๆ ก็ไม่มี มีพลตำรวจอยู่คนหนึ่งแล้วก็มีจายอยู่คนหนึ่งก็อยู่แก่นน

ถามว่าไปไหนก็อีก ๆ อีก ๆ ไม่รู้ว่าไปไหนอะไรต่าง ๆ กว่าจะตามตัวกันมาได้ผม
 ต้องไปนั่งรออยู่ประมาณ ๑ ชั่วโมง อย่างนั้นเป็นต้น ทผมนำเรื่องมาพูดก็เพราะ
 ต้องการที่จะให้ได้ปรับปรุงระบบงาน วิธีการทำงานของตำรวจว่าตำรวจต้องพร้อม
 ต้องเตรียมตัวอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของเวรยามนั้น ขาดไม่ได้
 ในหน้าที่ของเวรยามอยู่อย่างไร แก่ไหน ผลัดไหน จำเป็นจะต้องอยู่ อันนั้นก็เป็น
 เพียงตัวอย่าง นอกจากนั้นสิ่งที่สังเกตก็คือว่าในด้านการต้อนรับขับสู้ประชาชนเป็น
 ไปในทางที่เนือย ๆ ไม่สู้จะให้ความสนใจ อาจจะเป็นเพราะว่าเคยเห็นหน้าเก่าตา
 อยู่เสมอจนกระทั่งคุ้นเคยกันอยู่แล้วก็ได้ แต่ว่าเรื่องที่ผมมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา
 ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่เรา กระตือรือร้นในการที่จะต้อนรับขับสู้ประชาชนที่มาติดต่อ
 ราชการแล้ว เราจะได้เข้าใจจากเขาเป็นอันมาก คนมาที่สถานีตำรวจคงจะไม่มา
 ด้วยการนำความสุขมาให้ ทุกคนจะมาเพื่อระบายความทุกข์ ระบายความเดือดร้อน
 ทำนองเดียวกับคนที่มาที่อำเภอซึ่งมักจะมาร้องเรียน เพราะมีเรื่องเดือดร้อนอย่างนั้น
 อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการต้อนรับขับสู้ขอให้ให้ความสนใจ

อีกเรื่องหนึ่งอยากจะยกข้อบรรดาสถานีตำรวจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ตำรวจภูธร หรือแม้แต่นครบาลบางแห่งก็ตามส่วนใหญ่แล้วมักเป็นอาคารเก่า ๆ
 ซ้ำรุดทรุดโทรม บางแห่งก่อสร้างมาเป็นเวลานาน ๓๐ ปี ๔๐ ปี ๕๐ ปี ต้องซ่อม
 ปะชั้นกันแล้วโยกกันแล้วก็ยังคงมีสภาพเช่นนั้น อันนั้นผมก็ไม่อยากจะมองว่าเป็น
 ความผิดของใครในเมื่อเราได้ปล่อยให้โทรมแล้วก็จะทรุดลงไปที่สุดในที่สุด ผมก็ไม่
 ทราบเหมือนกันถ้าหากว่าเราจะแก้ไขความทรุดโทรมให้มีสภาพดีขึ้นตามลำดับ ก่อ
 ทำนุบำรุง ก่อขอรุักษ์บำรุงรักษาเรื่อยมาก็คงจะไม่อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมมาก
 อย่างนั้น หรือถ้าจะโทรมจนทรุดก็คงจะสร้างกันมาเสียมานานแล้ว แต่ทนมมาถึงใน
 จังหวัด ทว่างบประมาณ กำลังจะ ย่ำแย่ ถ้ามอง ไปว่า สถานี ตำรวจ ซ้ำรุด ทรุด โทรม
 สมควรจะรื้อหลาย ๆ แห่งพร้อม ๆ กันในขั้น หรือในขั้นหน้าผมก็คิดว่าคงไม่มี
 รัฐบาลไหนสามารถจะทุ่มเทลงไปได้ ผมนำเรื่องมาพูดก็เนื่องจากว่าสถานีตำรวจ
 ซึ่งเสมือนเป็นบ้านของเรานั้น อย่างน้อยที่สุดเราจะต้องคอยดูแลว่าตรงไหนมันผุ

ในจังหวัดนี้ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารในกระทรวงมหาดไทยหรือข้าราชการในกระทรวง ทบวง กรมอันชงอยู่ทันทงนักเนื่องจากการทำงานตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ทุกกระทรวง ทบวง กรม จะต้องดำเนินการไปตามแนวนโยบายหรือแนวการบริหารของรัฐบาลร่วมกัน เพราะฉะนั้นเป็นโอกาสที่ประเสริฐที่ว่าถ้ามีบางสิ่งบางอย่างในช่วง ระยะเวลาอันจำกัดนี้ จะได้มาเล่าให้ฟัง โดยให้ถือว่าเป็นการคุยกัน ก่อนอื่นใคร่ขอขอบ พระคุณทางจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการในจังหวัดนี้และบรรดาพ่อค้าประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ช่วยกันทำให้การถวายผ้าพระกฐิน พระราชทาน ในวันนี้ ดำเนิน ไปด้วย ความ เรียบ ร้อยสมตาม เจตนารมณ์ของวัดเสนาสนารามที่ความต้องการเงินก้อนใหญ่ไปบูรณะวัดต่อไป สำหรับสิ่งเหล่านี้โดยเฉพาะแต่ตัวผมเองแล้ว ก็คงไม่มีสติปัญญาที่จะทำได้ถึงขนาดนี้ แต่ก็เนื่องจากความคิดความอ่านด้วยความเสียสละ ของทุก ๆ ท่านที่มีส่วน ในราชกุศล รุ่งน ตลอดจนการสละเร็วแรงทั้งหลายก็ทำให้งานของเราถึงความสมหน้าสมตา ก่งนำภาคภูมิใจ เมื่อเรื่องนี้ได้ทราบไปถึงพระเนตรพระกรรณก็คงจะทรงพอพระทัย เป็นอันมาก ผมขอขอบพระคุณไว้เป็นเบื้องต้น

นับเป็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อว่าจังหวัดอยุธยา ประชากรของเราเป็นประชากรที่อยู่ในลักษณะที่ยากจน ซึ่งถ้าจะว่าไปแล้วก็ถือว่าเป็นจังหวัดที่ยากจนจังหวัดหนึ่ง แต่เนื่องจากว่ายังอยู่ในฐานะอันด้อยที่ยังไม่รุ่งเรือง นักในการที่จะพัฒนาตามแผนพัฒนาชนบทที่ยากจน กล่าวคือยังอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ หรือว่าพอจะรอไปได้ รัฐบาลจึงได้ทุ่มน้ำหนักไปที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ดังที่ได้ทราบกัน ด้อยแล้ว อย่างไรก็ตามในเรื่องของปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้ชี้แจงมา ผมมีความรู้สึกว่าเป็นฐานะของนักพัฒนานั้นไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนความคิดในการพัฒนาย่อมไม่หยุดนิ่งอย่างเช่นที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้นำใหม่หน้าใหม่ของพื้นที่ และที่เพิ่งมารับงาน ณ ที่นี้ยังไม่ครบเดือน ถึงกระนั้นก็ตามก็รู้สึกว่าคุณได้พยายามที่จะศึกษาหรือมองโครงการต่าง ๆ ที่จะพัฒนาจังหวัดอยุธยาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ในการปฏิบัติงานในฐานะที่เป็นข้าราชการนั้น ขอให้มีความซื่อสัตย์สุจริตอย่าได้ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ หรือที่มิควรไม่ควร

ซึ่งที่เรียกว่าการทุจริตประพฤติมิชอบ คนที่ขอสมัครสัจจรีคนนั้นจะได้รับการยอมรับ
 เคารพนับถือจากประชาชนทั่วไป ตรงกันข้ามบุคคลที่ไม่ขอสมัครสัจจรีแม้จะมีเงินเป็น
 ร้อยล้านพันล้าน แต่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะไม่ได้เป็นคนที่ได้รับการยอมรับนับถือจาก
 ประชาชนทั่ว ๆ ไป ซึ่งเขารู้เช่นเห็นชาติในวิธีการหาเงินหาทองอย่างนั้น การที่
 เขาจะสร้างบารมี สร้างบรืวาร สร้างอำนาจวาสนา ก็อาจจะทำได้ด้วยการเอาเงิน
 ฟาดศีรษะใครต่อใครเพื่อให้ทุกคนต้องเดินโค้งเข้ามาหาเขา แต่ว่าความภักดีอย่าง
 นั้นไม่ใช่ความภักดีซึ่งเกิดขึ้นแก่จิตใจ ผมไม่เคยให้ความเคารพนับถือบุคคลซึ่ง
 รวบรวมมาด้วยอบายมุขไม่ว่าจะเป็นคนชั้นใด ขสฐาบรรดาศักดิ์แก่ไหน แต่สิ่ง
 สำคัญที่ผมมองไปนั้นผมมองว่าอบายมุขเป็นเครื่องที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้
 และเป็น อย่างนั้นจริง ๆ มีจดหมายมีคน มาเล่า มาก มาย เหลือเกินในเรื่อง เหล่านี้
 ตลอดจนประสบการณ์ของ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ ตำรวจซึ่งได้จากการ จับกุมผู้ประกอบอาช-
 ญากรรมต่าง ๆ เราได้ข้อมูลต่างๆ ไว้มากมายทีเดียว ยกตัวอย่างเช่นเป็นต้นว่า
 เมื่อก่อนคน ๆ หนึ่งทำงานอยู่ในธนาคาร มีเงิน เดือนเป็น หมื่น ใน ตำแหน่ง หน้าที่
 สำคัญ แต่ก็ปรากฏว่า ด้วยความที่ต้องจมหลงมัวเมาอยู่กับสนามม้า บรรดาลูกค้า
 เอาเงินมาเข้าธนาคารก็ไม่เอาเข้าบัญชี จนกระทั่งเรื่องแดงขึ้นมา เนื่องจากลูกค้า
 เจ้าของบัญชีเขาต้องการเบิกเงินก้อนหนึ่งไปใช้ แต่เมื่อนำบัญชีขึ้นมาดูก็ปรากฏว่า
 เงินบัญชีเขาเหลือน้อยไม่ตรงกับความจริงเรื่องจึงได้แดง ขึ้นมาจน ได้มีการ สอบสวน
 กันขึ้น สำนักงานใหญ่ก็ตั้งกรรมการสอบสวนคาดกันไปในที่สุดก็ยอมรับสารภาพ
 ว่าเงินต่าง ๆ เหล่านี้ไปจมลงที่สนามม้า ก็เป็นการสมควรแล้วที่ทางสำนักงานใหญ่
 ได้ไล่ออกไป อันนั้นแหละครับ นั่นเป็นแต่เพียงตัวอย่างหนึ่งในจำนวนพัน ในจำนวน
 หมื่น ในจำนวนแสน ของผู้ที่จมอยู่ในห้วงแห่งอบายมุข นอกจากนั้นก็ยังมีความ
 อย่างอีกเยอะแยะเกี่ยวกับกรณีอย่างนี้ ซึ่งผมคิดว่าไม่เป็นการจำเป็นที่เราจะต้องนำ
 มาพูด ในเรื่องนี้ผมขอเรียนยืนยันว่าเป็นนโยบายหลักของกระทรวงมหาดไทย และ
 เป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลได้มอบหมายมา และเป็นนโยบายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยคนนั้นเห็นชอบด้วย ๑๐๐% เพราะตรงกับใจของตัวเอง เพราะฉะนั้นจึง
 จำเป็นที่จะต้องพยายามแก้ไขปัญหาเรื่องอบายมุขเพื่อลดอาชญากรรมต่างๆ ลงให้ได้

นอกจากนี้ก็เกี่ยวกับปัญหาบรรดา อาชญากรรม อื่น ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้น ในบ้านเมือง สิ่งที่เราเป็นห่วงบางทีอาจเป็นเรื่องทางด้านการเมืองเป็นการก่อกวนทางการเมือง หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ที่เราเป็นห่วงมากในฐานะของกระทรวงมหาดไทยก็คือเราเป็นห่วงว่าพวกอาวธสงครามกิด อาวธบดินเถอนธรรมดากิด หรือว่าอย่างถูระเบิดไปวางถนนมาขวางถนน หรือตลอดจนบรรดาคคกรณทงหลาย ๓ กลุ่ม ๔ กลุ่มอะไรอย่างที่ว่ามานักคิด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กำลังเป็นสิ่งที่ประชาชนเกิดความหวั่นไหเป็นอันมากในขณะนี้ ลักษณะของการหวั่นไหวนเราจะไปโทษประชาชนก็ไม่ได้ แต่ว่าถ้าหากว่าเราจะให้ประชาชนเขาลดความหวั่นไห ให้เขาเกิดความเชื่อมั่นว่าเขาจะได้คลายกังวลขึ้นก็เป็นความรับผิดชอบ ที่เจ้าหน้าท ผ้มนหน้าทรักษา กฎหมายจึเป็นจะต้องเข้มงวดกวดขัน ในการปฏิบัติ หน้าทด้านการ บ้องกัน ปราบปราม กันอย่างจริงจังมากขึ้น ในเรื่องนผมเองก็ได้เคยเรียนฝากไว้ทงทางคานันักปกครองและนักปราบปรามว่า ขณะนี้แยกกันไม่ออกแล้วในการที่เราจะ ช่วยบำบัดขจัดปัญหาต่าง ๆ ด้านอาชญากรรมเหล่านี้ รู้สึกว่าเราจะต้องช่วยกันให้เข้มกักเข้ม้นมากขึ้น ทนทีอาจจะมีปัญหาบางอย่างในแง่ของกฎหมาย อย่างเมื่อกกลางวันนี้ก็ได้นั่งคุยกันที่โต๊ะรับ ประทาน อาหาร ทิวัดเสนาสนา ราม ก็คือ ปัญหา บาง ประการซึ่ง ได้ให้ท่านปลัดกระทรวงลองไปพิจารณาทบทวนดูว่า ถ้าหากว่าเราจะมอบอำนาจอะไรเพิ่มเติมขึ้นมาบ้าง ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดกิดหรือนายอำเภอกิด ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ท รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งการได้ โดยไม่ต้องไปแก้ไขกฎหมาย ถ้าเป็นอย่างนั้นและยืนยันกันอย่างนั้น ผมก็พร้อมที่จะทำ การทสมพร้อมที่จะทำเช่นนี้เพื่อต้องการให้ทางฝ่ายจังหวัดหรือทางฝ่ายตำรวจกิด ได้มีการผนักกำลังกันอย่างเหนียวแน่นในการที่จะบ้องกันปราบปรามตลอดจนการวางแผน หรือการอำนวยความสะดวกในการจับกุมปราบปรามต่าง ๆ ในระหว่างที่ยังไม่สามารถที่จะดำเนินการอะไรได้ในขณะนี้ ก็จำเป็นจะต้องใช้ลักษณะ ของความเห็น ร่วมกันไป ก่อนว่ามัน เป็นความจำเป็นของบ้านเมืองในขณะนี้ทุกฝ่ายจะต้องร่วมกัน ทั้งด้านนักปกครองและนักปราบปราม สำหรับเรื่องเหล่านี้ท่าน ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ได้รับทราบ นโยบายคอยู่แล้ว

ประการต่อไปที่ผมอยากจะเรียนซ้ำไว้ในที่นี้ก็คือว่า ในด้านกรมตำรวจ
 จากการที่ได้พยายามศึกษาไปดูตามท้องที่ต่าง ๆ มาหลายแห่ง ทั้งในด้านนครบาล
 และภูธรปรากฏว่า ทางด้านภูธรมีลักษณะของความหย่อนยานกว่าในแง่ของกำลัง
 เฉพาะจุด เฉพาะท้องที่ เฉพาะสถานี นอกจากนั้นก็เกี่ยวกับความรับผิดชอบใน
 พันทของท้องของตำรวจภูธรนั้นมณฑลกว้างขวางมากกว่าตำรวจนครบาล สำหรับ
 เรื่องนี้ก็ไม่เป็นไร ไม่ได้มองเป็นสิ่งที่สำคัญมากนัก ถ้าเราได้พยายามหาวิธีการใน
 การจัดระเบียบงานของเราเสียให้มั่นคงว่าเราจะทำหน้าที่ของเรา เราจะจัดวิธีการใน
 การออกไปตรวจตราต่าง ๆ กันให้ดีขึ้นได้อย่างไรเท่าที่ขีดความสามารถของเราอยู่ใน
 ขณะนั้น แต่สิ่งที่ผมได้พบหลายแห่งในภูธรก็คือว่า การที่ผู้บังคับบัญชาในระดับ
 เหนือ ๆ ขึ้นไปนั้น มักไม่สู้ออกไปเยี่ยมเยียนสถานตำรวจต่าง ๆ ในระดับรอง ซึ่ง
 อยู่ไกลเท่าไรก็เรียกว่าอยู่ไปอย่างนั้น นาน ๆ ทีก็อาจจะมีผู้ใหญ่เดิน ทางมา ให้เห็น
 สักคน สำหรับเรื่องนี้ผมพูดอย่างนั้นก็เพราะว่าผมได้ไต่ถามสถานตำรวจภูธรหลาย
 แห่งซึ่งโดยมากผมมักไม่ค่อยได้ไปในระดับบนผมมักจะไปในระดับล่าง เพราะใน
 ระดับบนผมถือว่าได้มีการสั่งการในระดับกองบัญชาการตำรวจเรียบร้อยแล้ว ส่วน
 ในระดับล่าง ๆ เรามักไม่มีใครได้ไป เพราะฉะนั้นเมื่อได้ไปแล้วก็ได้ไต่ถามว่าอยู่
 กันอย่างไร มีอะไรขัดข้องกันหรือเปล่า มีใครมาเยี่ยมเยียน มีใครมาแนะนำ
 อะไรกันบ้างหรือเปล่า เราก็จะเห็นได้ว่าสิ่งที่เขาให้คำตอบมานั้นคงไม่ใช่สิ่งที่ผิด
 ความจริงมากนัก ก็คือว่าไม่ค่อยมีใครไปเยี่ยมไปเยือนซึ่งก็เป็นลักษณะทำนองนี้
 ผมจึงได้ยามาทางกรมตำรวจว่าขอเสียทีเถอะ ถ้าหากว่าตัวคนเดียวไปไม่ได้ก็จัดแบ่ง
 กันไป คนในกรมตำรวจก็มีมาก คนในกองบังคับการก็มีมาก ไม่ใช่ผู้บังคับการ
 จะต้องไปเสียทุกแห่ง อาจจะมอบหมายให้คนนั้นไปทีนี้คนนั้นไปทีนั้นต่างหูต่างตา
 กันไปดี ถ้าเป็นอย่างนี้เราจะได้รับทราบปัญหาเพราะว่าโดยมากผู้ได้บังคับบัญชา
 นั้น ถ้าหากว่าเราไปเยี่ยมเขาบางทีเขาก็ไม่กล้าพูดอะไรเหมือนกัน ถ้าเราใช้วิธีการ
 ในการที่จะทำให้เขาเห็นว่าเรามานั้น เรามาด้วยความห่วงใยเขาจริง ๆ เรามาด้วย
 ความต้องการที่จะรู้ว่าเขามีทุกข์มีร้อนลำบากยากเข็ญแค่ไหนอย่างไร ถ้าเขาเชื่อใจ
 เราเขาจะบอกเราหมดทุกอย่างว่าเขาต้องการอะไร แล้วก็มีลักษณะอย่างหนึ่งซึ่งผม

เชื่อกันว่า คนเรานับรักเกียรติศักดิ์ศรีอย่างทว่าแล้ว เพราะฉะนั้นอะไรที่
 สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของเขาเองแล้วโดยมากเขาไม่ค่อยร้องขอ แต่สิ่งที่เขา
 นั้นเขาจะร้องขอสิ่งที่เกินกำลังของเขา ซึ่งผมได้รับคำร้องเรียนจากคนทั่วทุก
 เกินกำลังเป็นอันมาก ผมก็ได้พยายามถามว่าแล้วเรื่องอย่างนั้นเรื่องอย่างนั้นคุณ
 เดือดร้อนหรือ เขาก็บอกว่าไม่เป็นไรครับผม สามารถแก้ปัญหาของผมเองได้ อ้อ
 เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจเป็นอันมากในความสำนึกในความรับผิดชอบของผู้ได้บังคับบัญชา
 ของเรา เพราะฉะนั้นเรื่องการเยี่ยมชมผู้ได้บังคับบัญชานับว่าเป็นเรื่องสำคัญ
 ถ้าหากว่ามีโอกาสก็ขอให้พยายาม เดินไปหาเขา อย่าใช้วิธี ให้เขามาหาเรา
 เสมอไป จงเดินเข้าไปหาเขาเถิดเราจะได้ทั้งน้ำใจ และอะไรต่อ อะไร อ้อผม
 มาที่เดียว นอกจากนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด
 ในโอกาสที่ได้เดินทาง ไปตรวจงานตามหน้าที่ของท่าน ถ้ามีโอกาสก็ขอให้แวะเยี่ยม
 เจ้าหน้าที่ตำรวจทางท้องถิ่นด้วย อย่างน้อยที่สุดก็เป็นกำลังใจว่าทางฝ่ายปกครองก็
 เอาใจใส่ฝ่ายปราบปราม ที่สำคัญออกเรื่องหนึ่งซึ่งผมพบหลายครั้งเพราะว่าปกติผมไป
 โหนผมก็ไม่บอกว่าผมจะไปที่ไหน มียุทธวิธีหนึ่งซึ่งจะเป็นเรื่องตกลงหรือไม่ตกลง
 ไม่ทราบ ก็ว่าผมก็แต่งตัวพลเรือนไปและก็มีนายตำรวจติดตามไปด้วย ๒-๓ คน เดิน
 เข้าไปที่สถานีตำรวจแห่งหนึ่งซึ่งเป็นกองกำกับและเป็นกองเมืองด้วย เดินขึ้นไปต่อ
 นนทิกเป็นเวลา ๐๘.๐๐ น. เศษๆ ก็ปรากฏว่ามีตำรวจ ๑ คน กำลังยืนดูทิวอยู่ทหน้า
 สถานีซึ่งวันนั้นคงเป็นวันที่เขาแสดงอะไรกันผมก็ไม่ทราบ แต่รู้สึกว่แก่ยืนดูอย่า
 สนอกสนใจ ผมเดินเข้าไปจนกระทั่งขยับนิ้วได้แกกขยับนิ้วดูทิวอยู่อย่างนั้น ผมไม่
 ได้มองในแง่ ทว่า ผมจะเอา ศักดิ์ศรีว่า ทรูมนตรว่าการ กระทรวงมหาดไทย มาเยี่ยม
 แล้วจะต้องมาเอาใจผมเพราะแกไม่รู้จักรเรา แต่ผมมองในแง่ทว่าประชาชนเดินเข้า
 มาที่สถานีตำรวจเป็นตำรวจอยู่ทหน้าคนเดียวยังไม่สนใจ หรือว่าถ้าหากว่าเผอิญ
 ผมนกลายเป็นผู้ร้ายที่จะเข้ามาทำอะไรกับ สถานีตำรวจแกก็คงจะไม่รู้อะไรและก็ทำ
 ได้อย่างสบาย นี่แหละทำให้มองเห็นว่าตำรวจในภรรยา มีลักษณะอย่างนอกหลาย
 แห่งเท่าที่ผมได้พบมาด้วยตัวเอง บางครั้งไปตรวจเยี่ยมแล้วไม่พบใครเลย นายร้อย
 เวกก็ไม่มี ใคร ๆ ก็ไม่มี มีพลตำรวจอยู่คนหนึ่งแล้วก็มีจำอยู่คนหนึ่งก็มีอยู่คนเดียว

ถามว่าไปไหนก็อีก ๆ อีก ๆ ไม่รู้ว่าไปไหนอะไรต่าง ๆ กว่าจะตามตัวกันมาได้ผม
ต้องไปนั่งรออยู่ประมาณ ๑ ชั่วโมง อย่างนี้เป็นต้น ที่ผมนำเรื่องมาพูดก็เพราะ
ต้องการที่จะให้ได้ปรับปรุงระบบงาน วิธีการทำงานของตำรวจว่าตำรวจต้องพร้อม
ต้องเตรียมตัวอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของเวรยามนั้น ขาดไม่ได้
ในหน้าที่ของเวรยามอยู่อย่างไร แก่ไหน ผลัดไหน จำเป็นจะต้องอยู่ อันนั้นก็
เพียงตัวอย่าง นอกจากนั้นสิ่งที่สังเกตก็คือว่าในด้านการต้อนรับขับสู้ประชาชนเป็น
ไปในทางที่เนือย ๆ ไม่สู้จะให้ความสนใจ อาจจะเป็นเพราะว่าเคยเห็นหน้าค่าตา
อยู่เสมอจนกระทั่งคุ้นเคยกันอยู่แล้วก็ได้ แต่ว่าเรื่องที่ผมมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา
ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่เรา กระจ่ตอรรนในการที่ จะต้อนรับขับสู้ประชาชน ที่มาติดต่อ
ราชการแล้ว เราจะได้นำใจจากเขาเป็นอันมาก คนมาที่สถานีตำรวจคงจะไม่มา
ด้วยการนำความสุขมาให้ ทุกคนจะมาเพื่อระบายความทุกข์ ระบายความเคียดร้อน
ทำนองเดียวกับคนที่มาที่อำเภอซึ่งมักจะมาร้องเรียน เพราะมีเรื่องเคียด ร้อนอย่างนั้น
อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการต้อนรับขับสู้ขอให้ความใส่ใจ

อีกเรื่องหนึ่งอยากจะขำกอบรรดาสถานีตำรวจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ตำรวจภูธร หรือแม้แต่นครบาลบางแห่งก็ตามส่วนใหญ่แล้วมักเป็นอาคารเก่า ๆ
ชำรุดทรุดโทรม บางแห่งก่อสร้างมาเป็นเวลานาน ๓๐ ปี ๔๐ ปี ๕๐ ปี ต้องซ่อม
ปะยั้นกันแล้วโยงกันแล้วก็ยังคงมีสภาพเช่นนั้น อันนี้ผมก็ไม่อยากจะมองว่าเป็น
ความผิดของใครในเมื่อเราได้ปล่อยให้โทรมแล้วก็จะทรุดลงไปที่สุดในที่สุด ผมก็ไม่
ทราบเหมือนกันถ้าหากว่าเราจะแก้ไขความทรุดโทรมให้สภาพดีขึ้นตามลำดับ ก่อ
ทำนุบำรุง ก่อขอรุรักษ์บำรุงรักษาเรื่อยมาก็คงจะไม่อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมมาก
อย่างนั้น หรือถ้าจะโทรมจนทรุดก็คงจะสร้างกันมาเสียมานานแล้ว แต่ทนมมาถึงใน
จังหวัด ทว่างบ ประมาณ กำลังจะ ข้ำแย้ ถ้ามอง ไปว่า สถานี ตำรวจ ชำรุด ทรุด โทรม
สมควรจะรื้อหลาย ๆ แห่งพร้อม ๆ กันในบั้น หรือในบั้นหน้าผมก็คิดว่าคงไม่มี
รัฐบาลไหนสามารถจะทุ้มเทลงไปได้ ผมนำเรื่องมาพูดก็เนื่องจากว่าสถานีตำรวจ
ซึ่งเสมือนเป็นบ้านของเรานั้น อย่างน้อยที่สุดเราจะต้องกอบกู้แล้วตรงไหนมันผุ

มันทั้งปลวกมอดกินหรืออะไรต่าง ๆ เสร็จแล้วรีบจับปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนั้น
 เสียก็คงจะอยู่ไปได้นาน แต่ว่าบางแห่งไม่อย่างนั้นเลยแม้กระทั่งบนพื้นที่ทำงาน
 ส่วนบนของอาคารมีหยากไย่เศษขยะต่างๆ เต็มไปหมด ก็เลยต้องถามเขาว่าถ้าหาก
 คุณเป็นประชาชนเข้ามาติดต่อทันที คุณจะเกิดความรู้สึกในภาพที่เห็นสถานตำรา
 ของคุณอย่างไร พุดง่าย ๆ ก็คือว่าคงไม่มีใครเขาอยากมาอีกเพราะเขาไม่ศรัทธา
 เสียแล้ว เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงแค่นี้ยังดูแลรักษาไม่ได้นับประสาอะไรจะไปดูแล
 รักษาความเป็นอยู่ของประชาชน ทำให้ประชาชนเขาเกิดความไม่สบายใจไม่ศรัทธา
 แล้วก็ไม่มีใครอยากมาติดต่อ

ส่วนในบรรดาเกี่ยวกับคดีโจรผู้ร้ายก็อยากจะพูดสักนิดหนึ่งว่า ทนาย
 ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายอาชญากรรมนั้นผมรู้อยู่มาหลายปีแล้วด้วย แต่ผม
 โดยผมไม่มีอำนาจหน้าที่ไปสั่งใครในขณะนั้น แต่ว่าบัดนี้เมื่อผมมีอำนาจหน้าที่
 อย่างนั้นแล้ว ผมขอยืนยันว่าขอให้จัดการกำราบปราบปรามให้เกิดความสงบสุขให้
 เกิดการคลายความกังวลของคนในอยุธยาเสียที ผู้ร้ายแก๊งค์ต่าง ๆ มีกันคำหุ้คำดา
 อยู่แม้ในเกาะเมืองนี้เอง บ้านผู้พิพากษาที่โคนบ้านอัยการก็โคนบ้านคนโน้นคนนี้
 โคน ถ้าหากว่าเรายังเห็นว่ามันเป็นเหตุการณ์อันปกติโดยที่เราไม่คิดว่าเป็นเรื่อง
 สำคัญก็รู้สึกว่ ผมไม่สามารถจะมองอยู่ได้ว่าเขาอยู่กันอย่างไร ขอร้องให้ช่วยกัน
 เร่งรัดเพราะว่าความจริงเดินกระทบไหล่กันรู้แล้วว่าคนนค่อนักฉกฉวยวิ่งราว นักปล้น
 นักจ ะไรต่าง ๆ กระทบไหล่กันในตลาดก็รู้ ๆ กันอยู่ขอให้จัดการกันเสียที ลอ
 คิวว่าใน ๑ เดือนนี้ พอจะทำกันได้ไหม เมื่อก่อนผมไปกองบัญชาการตำรวจภูธร
 ผมก็ให้เขาสรุปให้ฟังถึงสถานการณ์อันเกี่ยวกับคดีต่าง ๆ ว่าในรอบปีที่ผ่านมามีคดี
 มันลดลงหรือเพิ่มขึ้น หรือทรงตัวอย่างไร เขาก็เล่าให้ผมฟังบอกว่าตามปกติแล้ว
 ในเดือนสิงหาคมคดีจะลดลงแต่พอถึงเดือนกันยายนคดีจะเพิ่มขึ้น ผมก็ทำเป็น
 สงสัยสงสัยงงผมรู้อยู่แล้ว ก็สงสัยว่ามีสาเหตุประการใดหรือคดีจึงลดลงในเดือน
 สิงหาคมและเพิ่มขึ้นในเดือนกันยายน ในที่สุดเขาก็บอกว่าเพราะเดือนสิงหาคม
 เป็นเดือนที่กำลังพิจารณาบำเหน็จความชอบกัน ต้องแสดงผลงานออกมามีการแสดง

ผลงานก็ต้องออกท้องท้ออกปราบออกจับด้วยประการต่าง ๆ เพื่อโชว์ตัวเลขออกมาว่าใครทำงานได้ดีกว่ากันอย่างไร สมควรจะได้รับบำเหน็จ ๒ ขัน หรือไม่ สมควรจะได้เลื่อนยศต่อไปหรือไม่ หรือสมควรจะย้ายไปที่ไหน เพราะฉะนั้นในเดือนสิงหาคม கடมมันจึงลดลง ซึ่งมันเป็นมาหลายบดคกแล้ว ทนพอเดือนกันยายนทำไม கடมมันมากขึ้น ก็เพราะว่าเรื่องที่จะได้ ๒ ขันก็ได้แล้ว แล้วกลัวว่าจะต้องเลื่อนตำแหน่งแล้วก็ย้ายไปอยู่ที่อื่น ย้ายไปด้วยความดีก็มี ด้วยความผิดก็มี ในระหว่างการโยกย้ายทุกคนก็นั่งปรับตัวไม่ต้องทำอะไรรามือร่าเท้ากันไปหมดทุกอย่าง ลักษณะเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ผมอยาก จะพูด อย่างตรง ไป ตรงมาว่า การ ทำงาน ของ กระทรวง ทบวง กรมอนั้น ไม่มีการทำงานอย่างนั้นเพราะผลงานมันออกมาด้วยข้อมูลและการทำงานตลอดทั้งบดตามลำดับ จึงเป็นเรื่องที่น่าแปลกเมื่อวานนี้ผมจึงได้บอกไปว่าเราเลิกไอ้เรื่องเหล่านี้กันที่ใดใหม่ให้ கடมมันลดลงทุกเดือน แล้วก็อย่าให้มันเพิ่มขึ้นเฉพาะเดือนที่กำลังโยกย้ายให้ทำไปเรื่อย ๆ เสร็จแล้วมันก็จะหมดไปเอง ผมก็ได้บอก ไปอย่างนั้น แล้วผมก็ พยายามเผาคู อยู่ว่ามัน จะเป็น อย่างไรหรือไม่ ซึ่งก็มีอยู่ประการหนึ่งที่เป็นข้อสังเกตว่าตามปกติในขณะที่ตำรวจเขามันแผนในการระดมเดือนหนึ่งประมาณ ๑๐ วัน บางทีก็ ๑ หรือ ๒ ครั้ง แล้วแต่ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ในท้องที่ อันนั้นก็เป็นที่ของดี แต่บางคนก็บอกว่าระดม ๑๐ วัน มันมากเกินไปทำให้เกิดความเฉื่อยชา ผมก็เลยบอกให้ฟังว่าเรื่องการเฉื่อยชานี้มันไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องระดม คนเราถ้ามันเฉื่อยชามันก็เฉื่อยชาตลอดทั้งเดือนตลอดทั้งปี เพราะฉะนั้นในการระดมก็เป็นกรรวมกำลังที่มันหนักทำที่โน้นทำที่นั่นตามข่าวสารข้อมูลที่เราได้รับมาถ้าหากว่าเราได้ทำกันอย่างนี้ อย่างจริงจังความจำเป็นในเรื่องระดมไม่ต้องมีเลยถ้าทำทุกวันปัญหาอาชญากรรม อบายมุขมันก็จะหมดไป ก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจเหมือนกัน อันนี้ผมอยาก จะพูดด้วยความจริงใจของผม ส่วนมากเป็นเรื่องทางนครบาลหรือภูธรซึ่งอยู่ในชุมชนใหญ่ ๆ เราจะ มอง เห็นว่าตำรวจ นั้นทำงาน ตลอด ๒๔ ชั่วโมง มีความรับผิดชอบตลอด ๒๔ ชั่วโมง จริง ๆ ยิงในนครบาลขณะนี้ผมได้ อย่างเต็มที่เลย ทุกคนทำงานตัวเป็นเกลียวทั้งกลางวันกลางคืนออกกันมากมายเหลือ

เกิน ก็เพราะว่าปัญหาต่าง ๆ มันเกิดขึ้น และเป็นปัญหาที่ทำให้ประชาชนหัวนี้
 เพราะฉะนั้นเราก็จำเป็นต้องเร่งในเรื่องนี้ ฝนตกก็ต้องออก แดดออกก็ต้องออก
 เฉพาะอันนี้เป็นสังขนาเห็นใจแต่ก็ เป็นเฉพาะที่แห่งเท่านั้น แต่ว่าคนที่อยู่ในที่
 ททเคยสบายก็ไม่ได้มีการชะม้กเข้มน้กนอย่างนั้น

นี่เป็นความรู้สึกที่ผม อยากจะพูดอย่าง ตรงไปตรงมา เป็นการพูดกันอย่าง
 ห่วงคตเรื่องของบ้านเมือง ผมคิดว่าผมพูดมาแก่นในปัญหาที่ว่ามากคิดว่า เป็น
 การเพียงพอ เพราะว่าเรื่องต่าง ๆ นั้น ทางกระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจได้
 ช้แจง ให้นโยบาย ส่งการมาแล้วตามลำดับ ผมมีความรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งว่างานของ
 กระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นงานที่มความท้าทายเป็นอันมาก เป็นการท้าทายความ
 สามารถของรัฐมนตรว่าการกระทรวงมหาดไทย และเป็น การท้าทายขีดความ
 สามารถของข้าราชการกระทรวงมหาดไทยทุกฝ่าย ผมก็อยากจะดูเหมือนกัน
 ว่าข้าราชการกระทรวงมหาดไทยหรือคนกระทรวงมหาดไทยนั้น จะยอมให้
 หนอื่นเขาท้าทายกันอย่างนี้ต่อไปหรือไม่อย่างไร โดยที่เราไม่มีการปรับปรุงตัว
 ของเราเองให้ดีขึ้น ไม่ปรับปรุงตัวเองให้ทำงานหนักหน่วงมากขึ้น สังกก็อยาก
 จะเรียนฝากท่านที่รักทั้งหลายว่าอย่าปล่อยให้ผมเดินหน้าคนเดียวขอให้ทุก ๆ ท่านจง
 เดินไปพร้อมกับผม หรืออย่างน้อยที่สุดให้กำลังใจผมในการที่จะทำงานให้ชาติบ้าน
 เมืองผมเองไม่มีอะไร ไม่มีความใฝ่ฝันในเรื่องการเมืองทั้งสิ้น ทุกวันผมก้าวเข้ามา
 ด้วยความแสนเหนื่อยแสนยากด้วย ประการต่าง ๆ ขสฐาบรรดาศักดิ์อะไรผมก็ไม่มี
 ออกแล้ว ผมได้เต็มที่สุดแล้ว และออกจากราชการแล้ว ที่เข้ามาเข้ามาด้วยการ
 ที่จะทำงานให้ชาติบ้านเมืองแท้ ๆ ไม่ได้ยึดไม่ได้เหนียวเก้อทงอเลยให้ไปเมื่อไร
 ผมก็ไปเมอนั้น เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับผมและจะยินดีเป็นอันมากถ้าได้พ้น
 ออกไปโดยเร็ว เพราะว่าจะได้หายเหนื่อยหายรับผิดชอบเสียที น้กเป็นสังทผม
 อยาก จะเรียนฝาก ไว้ว่าผมมาขอ ความร่วมมือ จากบรรดา เพื่อน ข้าราชการ ทั้งหลาย
 โดยเฉพาะอย่างงเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ด้วยกันทั้งนั้นว่าเรามาทำงานร่วมกันอย่าง
 เต็มที่เพื่อให้ยุคของเราเป็นยุคของการพัฒนาที่แท้จริง ๆ ลองดูซิว่ามันจะทำไม่ได้เชียว
 หรือในยุคของเราคงแต่เป็นคนเป็นต้นไป

สุดท้ายก็อยากจะฝากไว้เพียงเป็นข้อคิดว่าที่ซึ่งเรากำลังอยู่นั้น สมัย
 ก่อนเป็นกรุงเรียกว่ากรุงศรีอยุธยาเป็น ทศกัณฐ์ของสงฆ์ ทงหลายทาง ประวัติศาสตร์ทง
 ในด้านดงามและเลวร้าย ณ พนทแห่งน หรือ ณ กรุงน ทงเลอดทงนาตากมมาก
 แต่เมื่อสนความเป็นเมืองหลวงไปแล้วในระยะต่อมาก็กลายเป็นกรุงเก่า เมื่อชอบอก
 ว่าเป็นกรุงเก่า ก็หมาย ความว่าไว้ความ หมายในการเป็น กรุงศรีอยุธยา ไปแล้ว พุด
 ง่าย ๆ ก็คือ คำว่ากรุงเก่าก็กลาย เป็นนคร หลวงแห่ง อดต ไปแล้ว แต่เรา
 ก็ควรจะมองกัน ต่อไปว่า เพราะเหตุใด กรุงศรีอยุธยาจึงกลาย เป็น กรุงเก่า
 อย่างนี้ ถ้าเราศึกษาประวัติศาสตร์กันลงไปเราก็จะมองเห็นว่าเกิดจากการพังพินาศ
 ก็ด้วยมือของคนไทยและคนอื่น แต่ว่าของคนชาติอนันน์ สมัยมองเป็นเรื่องเล็ก
 การทกรุงศรีอยุธยาต้องกลายเป็นกรุงเก่านั้นก็เพราะคนไทยเราเองที่ขาดความรักใคร่
 สามัคคี จากมือของคนทวิชาสารเลวในการทำให้มีการคิดคดทรยศชน ในกรุง
 ก่อนนั้น ตลอดจนหลง ระเริงมัวเมา ด้วยประการต่าง ๆ ในสิ่งอันไม่สมควรทงสน
 เพราะฉะนั้น สงเหล่านเป็นสงทคนไทย ทุกคนไม่ใช่ เฉพาะแต่คนที่จังหวัดพระนคร
 ศรีอยุธยาควรจะต้องคิดว่าเพราะเหตุใด จึงต้องผุพังจนกลายเป็นกรุงเก่าและบัดนี้คำ
 ว่ากรุงเก่าก็หาใช่ไ้ไกลแล้วซึ่งไม่น่าจะหาไปเลย เป็นสิ่งทผมเสียใจอย่างที่สุด ผม
 เคยเขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องค่าน แต่ผมจำไม่ได้ว่าผมเขียนไว้ทไหนหาต้นฉบับไม่
 พบขณะนกรุงเก่าไม่มีแล้ว กลายเป็นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลายเป็นอำเภอพระ
 นครศรีอยุธยาขึ้นมาแทน พุดง่าย ๆ ว่า คำว่ากรุงเก่ามันสลายสิ้นไปแล้ว เราก็
 ควรจะเตือนใจของเราในยุคนั้นว่าเมือกรุงเก่าไม่มีแล้ว บัดนี้เรามีกรุงรัตนโกสินทร์
 เราก็ควรจะสร้างความรู้สึทของเราขึ้นมาทุกคนว่าทำ อย่างไรเราจึงจะ รักษากรุงรัตน
 โกสินทร์ของเราไว้ให้มันยืนยงคงอยู่อกนานเท่านั้นอย่างไม่รู้จบ อย่าให้เป็นกรุงเก่า
 และสูญสลายไปอย่างกรุงเก่า และในโอกาสที่จะมีการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์
 ครบรอบ ๒๐๐ ปี เรามีสงต่าง ๆ ที่เราควรจะได้มีการฟื้นฟูรักษากระตุ้นความคิด
 ความรู้สึกโดยส่วนราชการ โดยภาคเอกชน โดยประชาชนในจังหวัดนี้ว่าเราควร
 จะทำอะไรให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของเรามีศักดิ์ศรีควรคู่กับกรุงรัตนโกสินทร์

ซึ่งจะต้องยืนยาวอยู่อีกต่อไปเป็นเวลานาน เรายังอะไรที่น่าจะทำอีกมากแต่ก็ด้วยความรู้สึกที่ว่ากรุงศรีอยุธยาหรือจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่นั้น มาอย่างไรมันก็มักจะเป็นอย่างนั้น อยู่ด้วยความซำรดทรุดโทรมกันอย่างนี้ ถ้าภาพอย่างนั้นมันยังมีอยู่ต่อไปในช่วงแห่งปี ของการ สมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ผม ก็คิดว่าคง จะเป็นภาพที่ ไม่น่าดู และโครงการต่าง ๆ ที่จะเชิญชวนบรรดานักท่องเที่ยวทั้งหลายเข้ามาโดยที่เราไม่ได้มีการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่น่าพิสมัยมากขึ้น ทั้งในเกาะเมืองก็ดี หรือในชานเมืองใกล้เคียง หรือในสถานที่อำเภอบางแห่งถ้าเราทำไม่ได้แล้วก็คงจะเป็นที่น่าวิตกเหมือนกันว่า ความพยายามที่เราจะรักษากรุงรัตนโกสินทร์ของเราไว้วันนี้ว่าเราจะช่วยกันรักษาไว้ได้หรือไม่ นี่ก็เป็นประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนฝากไว้ว่า ขณะนี้ประเทศชาติของเราอยู่ในมือของพวกท่านทุก ๆ คน และเยาวชนของชาติต่อไป ส่วนพวกผมนั้นพวกผู้ใหญ่ทั้งหลายก็ล่วงแล้วแต่ เป็นไม้ใกล้ฝั่งกันเข้าไปแล้ว เราก็คงจะไม่ได้มีโอกาสได้ชื่นชม กรุงรัตนโกสินทร์ไปกัน อีกยาวนานเท่าไร แต่เราต้องการ ให้กรุงรัตนโกสินทร์ ของเรา นี้ได้เป็น ที่ชื่นชม อย่างผาสุกของประชาชนทั้งหมดขอว่าเป็นคนไทย ผมก็ขอขอบคุณท่านทั้งหลายที่ได้อุดหนุนรับฟังซึ่งก็เป็นแต่เพียงการระบาย ความรู้สึก ความตั้งใจและความมั่นใจ ในการที่เราจะ ช่วยกันทำงานให้บ้านเมืองของเรา ขอขอบคุณครับ ■

เกียรติยศและศักดิ์ศรีของข้าราชการ :

รักอย่างเดียวไม่พอต้องรักษาไว้ด้วย*

“...ในฐานะของข้าราชการ เราจะต้องสร้างวินัยของความเป็นข้าราชการนี้ ให้เป็นผู้ที่ต้องเคารพนับถือและยึดมั่นอยู่ในกฎหมาย ระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการและรวมทั้งของสังคมด้วย...”

“...ในฐานะที่เป็นนักปกครอง เราต้องเดินออกไปหาประชาชน ไม่ใช่นั่งรอให้ประชาชนมาหาที่บ้านหรือที่สำนักงาน...”

“...ปกติมักจะคิดว่ามีเงินทองมากมายร่ำรวยเป็นเศรษฐีแล้วก็จะมีอำนาจ แต่ผมคิดว่าอำนาจอย่างนั้น ไม่ใช่อำนาจที่จะซื้อหัวใจของประชาชนได้ ท่านต้องยึดเอาหัวใจของประชาชนเป็นเป้าหมาย...”

ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัด และเพื่อนข้าราชการ
ที่รักทั้งหลาย

วันนี้เป็นโอกาสที่ดีที่ได้มาที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งจะได้ประโยชน์ถึง ๒ ประการ คือ ประการที่ ๑ ได้มาประกอบพิธีอันเป็นประเพณีของจังหวัดนี้ คือ งานนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์ประจำปี ๒๕๒๔ และประการที่ ๒ ได้มีโอกาสมาพบปะกัน เพื่อทำความเข้าใจกับเพื่อนข้าราชการทั้งหลายในฐานะที่เราจะต้องทำงานร่วมกัน ไม่ว่าจะ เป็นข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย หรือข้าราชการของ

* คำชี้แจงข้าราชการ ในการประชุมชี้แจงข้าราชการแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

กระทรวง ทบวง กรมอน อย่างที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้กล่าวมาแล้ว ก็
 หมายความว่าขณะณถึงเวลาที่เราจะต้องร่วมมือร่วมใจกันทุกฝ่าย จะต่างคนต่าง
 ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างคิด รู้สึกว่าจะไม่ได้แล้ว เพราะสภาพแวดล้อมต่าง
 ทั้งภายในบ้านเมืองของเราเองหรือรอบบ้านเมืองของเรา ทจะมีผลกระทบกระเทือน
 ต่อประเทศเราเป็นปัญหาที่เราทั้งหลายจะวางเฉยกันต่อไปไม่ได้อย่างแน่นอน ใน
 ด้านของความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดนครปฐมเป็นที่รู้จักกันอยู่โดยทั่วกัน คงไม่มี
 ความหนักใจอะไรมากนัก ในด้านการเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาก็เป็นที่รับ
 ทราบของประชาชนคนไทยทั่วประเทศ และอีกด้านหนึ่งก็ในด้านของความมั่นคง
 ปลอดภัย ซึ่งมอยู่ในท้องที่ของจังหวัดนครปฐมและจังหวัดใกล้เคียง ก็เป็นเรื่องที่ผมได้
 พยายามศึกษาเป็นอันมาก และรู้สึกว่าการที่จะต้องร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย ดังที่
 ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้กล่าวมาแล้วเมื่อสักครู่

เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๔ ผมได้เริ่มเข้ามารับงานในกระทรวง

มหาดไทยเพื่อรับหน้าที่ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในการเข้ามา
 ในครั้งนั้นก็ขอเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า เป็นการเข้ามาด้วยความว่าเหวเป็นอันมาก
 เพราะมีความรู้สึกเหมือนหง่าเราตัวคนเดียวแท้ ๆ ที่หาญกล้าเข้ามาในกระทรวง
 มหาดไทย อย่างไรก็ตามในวันแรกและในวันต่อ ๆ มา ก็ได้มีโอกาสพบปะกับเพื่อน
 ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากมายหลายท่าน ซึ่งเคยรู้จักกันมาเป็นส่วนตัวในระหว่างที่รับ
 ราชการประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน
 ได้มีการสัมพันธ์ติดต่อกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากมายหลายท่านพอสมควร ทั้งใน
 ระดับกระทรวงหรือระดับจังหวัด แม้แต่ระดับอำเภอบางแห่ง เพราะฉะนั้นเมื่อได้
 ศึกษาได้พบปะพูดคุยก็มีความรู้สึกที่ว่าความว่าเหวซึ่งเคยมีมากก็ค่อย ๆ จางหายไปตาม
 ลำดับ และเกิดความรู้สึกว่าเราไม่ได้อยู่คนเดียวในกระทรวงมหาดไทย ความรู้สึก
 ดังเดิมซึ่งเคยผูกพันกันมายังมีอยู่อย่างนั้นและเมื่อได้ใช้เวลาเข้ามาร่วมงาน ทำความ
 เข้าใจในวิธีการทำงานต่าง ๆ เพื่อให้ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยทำงานได้
 อย่างเต็มที่แล้ว ก็รู้สึกว่าผมเองได้รับการต้อนรับจากข้าราชการทุกฝ่าย ทุกคน ทุก

ส่วนราชการ ทุกสำนัก ทุกรัฐวิสาหกิจในกระทรวงมหาดไทยมากขึ้น ๆ ตามลำดับ
 อย่างหนักคือความเพื่อนมากขึ้น และคงเป็นเพื่อนที่มีความเข้าใจและร่วมงานกันได้
 อย่างสะดวกสบายมากขึ้น อันนี้เป็นความรู้เบื้องต้นที่ได้รับมานับตั้งแต่วันเริ่มแรกที่
 เข้ามารับตำแหน่งจนถึงปัจจุบันนี้เป็นระยะเวลา ๔ เดือน ๑๐ วันแล้ว จากสิ่งที่ผ่าน
 มาในช่วง ๔ เดือนนี้ก็พยายามที่จะมองไปข้างหน้า ในงาน ตามความรับผิดชอบ ของ
 กระทรวงมหาดไทย ก็เกิดความรู้สึกว่าภาระนั้นเป็นภาระที่มากมายพอสมควร และ
 ก็มีความมั่นใจว่าคงจะเป็นภาระซึ่งเราในฐานะเป็นกนของกระทรวงมหาดไทย ต้อง
 ช่วยกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไปได้ แม้ว่าจะไม่ใช่ในช่วงระยะเวลาอันสั้นรวดเร็วนัก
 แต่ก็ไม่ควรให้เป็นช่วงระยะเวลาที่ช้าเกินไปด้วยการรอเวลา อันนี้เป็นความหวังของ
 ผมอย่างหนึ่งในการที่ได้มีโอกาสสัมผัสติดต่อกับบรรดาข้าราชการจำนวนมาก ตลอด
 จนได้สดับรับฟังเสียงจากภายนอกทั้งด้านประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 รวมทั้งหน่วยงานของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ก็ดี ก็มีความรู้สึกอยู่ว่าบรรดา
 นโยบายหรือสิ่งต่าง ๆ ที่กระทรวงมหาดไทยได้เร่งรัดจัดทำอยู่ในขณะนี้ เป็นนโยบาย
 ที่เรียกว่าเกือบจะทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าสมควรแก่เวลาที่เราจะเริ่มกระทำ ถ้า
 บางอย่างมีลักษณะในทำนองที่ดชชช โดยเฉพาสภาพของความเข้าใจซึ่งกันและกัน
 ในระดับข้าราชการระดับสูงของกระทรวงกับข้าราชการในระดับรองลงไปจนกระทั่ง
 ถึงระดับตำบล หมู่บ้าน ถ้าหากว่าผมมีโอกาสได้พบปะไปมากขึ้น ๆ แล้วผมก็คิด
 ว่างานข้างหน้าซึ่งทุกคนคิดว่าจะหนักหนานั่น ก็ไม่น่าจะหนักหนาอะไร จนเกินกำลัง
 ความสามารถความคิดอ่านที่เราจะช่วยกันกระทำ

สำหรับในระดับของกระทรวง ก็ตั้งแต่ปลัดกระทรวงลงไปถึงอธิบดี
 หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนัก หรือรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ขณะนี้กล่าวได้ว่าเราเดินไป
 ได้ด้วยกันอย่างไม่ลำบากยุ่งยากนัก แต่ก็แน่ละก็อาจจะมึะไร ๆ กันอยู่บ้างก็เป็น
 เรื่องของสิ่งที่เบรมาในอดีต แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นจะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้อง
 กับสภาพของกระทรวงมหาดไทย และสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่ง
 กระทรวงมหาดไทยจะต้องรับผิดชอบ ส่วนในระดับรัฐมนตรีซึ่งมีผมและรัฐมนตรี

ช่วยว่าการอีก ๓ ท่านนั้น ก็กล่าวได้ว่าในระยะ ๔ เดือนเศษที่ผ่านมาเรายังไม่มี
 ปัญหาใด ๆ ที่ทำให้เกิดข้อขัดแย้ง มีแต่ร่วมกันปรึกษาหารืออยู่เป็นประจำ ใครม
 อะไรก็ว่ากันไปอย่างตรงไปตรงมา เมื่อมีความเห็นพ้องต้องกันว่าเรื่องเราจะทำกัน
 อย่างนี้ ก็เป็นอันยุติโดยทุกฝ่ายยอมรับ ไม่ว่าจะถูกหรือผิดรัฐธรรมนูญ ๔ ท่าน
 และปลัดกระทรวงอีก ๑ ท่าน รวมเป็น ๕ เสือในกระทรวงมหาดไทย เราก็รับผิดชอบ
 ซบร่วมกัน ภาพอย่างนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่าผมไม่ใช่ผู้ว่าการเมือง ผมไม่ได้สังกัด
 พรรคใดเป็นคนนอกที่เขามาเป็นนักการเมืองจำเป็น จึงจะพยายามรักษาดุลย์ รักษา
 ความเป็นกลางของกระทรวงมหาดไทย ของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ และ
 พรรคการเมืองต่าง ๆ ด้วย เพราะฉะนั้น สิ่งที่จะมีการองแเงจากหัวหน้าพรรคการเมือง
 เมืองต่าง ๆ ก็ดี และจากกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ก็ดี ขณะนี้กล่าวได้ว่ายัง
 ไม่มีเกิดขึ้นแต่อย่างใด ทำให้ผมสามารถบริหารงานของกระทรวงมหาดไทยไปได้
 ด้วยความสบายใจพอสมควร แต่ไม่อาจจะกล่าวได้ว่าสบายใจมาก เพราะปัญหา
 ข้างหน้ายังมีอีกมาก แต่อย่างไรก็ตามก็มีความสบายใจมากขึ้น ๆ ตามลำดับพอสมควร
 สิ่งที่ผมจะขอเรียนข่าวในโอกาสที่เราได้มาพบปะกันนั้น ก็คิดว่าจะพูดเฉพาะ
 เรื่องหลักสำคัญ ๒ เรื่องเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจ
 ให้ตรงกัน

เรื่องแรก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหา การ สร้างคน ของ กระทรวง
 มหาดไทย สำหรับในเรื่องนี้ผมมีความรู้สึกนับตั้งแต่ได้รับพระบรมราชโองการ
 โปรดเกล้าฯ ว่า สิ่งแรกที่ผมจะต้องทำอยู่ ๒ ประการ คือ ประการที่หนึ่งได้แก่
 การสร้างคนของกระทรวงมหาดไทย และประการที่สองคือสร้างความผาสุกให้กับ
 ประชาชน ผมได้หยิบ ๒ เรื่องนี้ขึ้นมาเป็นเรื่องหลัก และผมก็พูดมาตั้งแต่เริ่มต้น
 และยังคงพูดอยู่จนกระทั่งบัดนี้ว่าความคิดอย่างนี้ก็คงจะไม่เป็นความคิดที่ผิด ผมคิดว่า
 ยังเป็นความคิดที่ถูกต้อง ในการที่ผมหยิบเรื่องการสร้างคนขึ้นมาพิจารณาในตอนนั้น
 ก็เพราะมีความรู้สึกว่าจะต้องคิด และจะต้องทำกันก่อนสงอน ถ้าหากว่าคนของ
 กระทรวงมหาดไทยไม่สามารถ เป็นคนที่อยู่ในระดับ ที่คนส่วนใหญ่ เรายอมรับนับถือ

ยังเป็นคนที่อยู่ในสายตาในความรู้สึกของประชาชนทั่ว ๆ ไปว่ายังมียอมหย่อนมีขาด
 มีเกินในบางเรื่องบางราวแล้ว ภาพอย่างนั้นคงจะไม่ใช่ภาพที่ดีของคนในกระทรวง
 มหาดไทย ทนเมื่อเรามองเห็นว่าเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่เราจะต้องรีบทำก่อนเป็นประการแรก
 นนักถือว่าเราต้องสร้างตัวของเราเองขึ้นมาให้ได้ ให้เป็นคนที่มีคุณภาพ เพราะผม
 มองว่าถ้าคนของเราหรือตัวของเราเป็นมีคุณภาพแล้ว ในการที่เราจะประกอบกิจ
 การใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการส่วนตัวหรือส่วนราชการหรือของบ้านเมือง ก็ย่อม
 จะทำให้กิจการหรืองานนั้น ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก็ให้เกิดประสิทธิ
 ผลในทุก ๆ เรื่อง ผมมีความเข้าใจอย่างนี้ แต่บางคนอาจจะมีความคิดเห็นแย้งว่า
 ปัญหาเรื่องบุคคลยังมีความสำคัญน้อยกว่าเรื่องระบบ ผมว่าเรื่องอย่างนี้พูดที่ไหนผม
 ก็เถียงทันที เพราะผมถือว่าคนดียอมสร้างระบบที่ดี แต่ถ้าคนไม่ดีจะสร้างระบบ
 ที่ดีให้เกิดขึ้นนั้นคงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะคนไม่ดีเป็นคนมีจิตใจไม่ตรงไม่ซื่อสัตย์
 ไม่แตกฉาน เพราะฉะนั้นในการที่จะวางระบบต่าง ๆ จะเป็นระบบการปกครอง ระบบ
 บริหาร หรือระบบภายในหน่วยงานก็ไม่เปิดใจตัวเองเต็มที่ ในการที่จะสร้างระบบ
 นั้น ๆ ให้เป็นระบบที่ดีบริสุทธิ์ผุดผ่องได้ ผมจึงพูดเสมอว่าระบบนั้นสร้างได้ง่าย
 ถ้าหากว่าเราได้คนที่มีคุณภาพสร้างขึ้นมา แต่ถ้าระบบใดสร้างขึ้นมาโดยฝีมือของ
 คนที่ไร้คุณภาพหรือยังขาดคุณภาพระบบนั้น ๆ ต้องมีจุดอ่อน มีข้อบกพร่องอยู่เสมอ
 สมองเป็นความรู้สึกของผมขมดมน้อย จะจริงอย่างนั้นหรือไม่ก็ไม่ทราบ แต่ผมมีความคิด
 อยู่อย่างนี้

ปัญหาต่อมาที่เราพูดกันมากก็คือว่า ทำอย่างไรเราจึงจะได้คนดี ทำอย่าง
 ไรเราถึงจะทำให้ได้คนที่มีคุณภาพ เรื่องนี้เมื่อเรามองลึกลงไป ก่อนอื่นผมก็มีความ
 รู้สึกอย่างเมอเสกกรุนทวาในเมืองจีน ญี่ปุ่น หรืออีกหลาย ๆ ประเทศ เขาเป็น
 ประเทศที่ศิวิไลซ์เพียงใด เราก็มองในแง่ที่ว่าก่อนอื่นคนนั้นต้องสร้างวินัยของ
 ตัวเองขึ้นมาเสียก่อน เมื่อตัวเองวินัยของตนขึ้นมาแล้ว การที่จะนำความมวนิยม
 คุณภาพนั้นไปสร้างให้กับคนอื่นไม่ว่าจะเป็นการสร้างผู้ใหญ่ สร้างเด็กหรือเยาวชนก็
 มีหนทางที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้องสร้างขึ้นมาเป็นประการแรกในขณะ

นี่คือการสร้างวินัย ซึ่งต้องกระทำกันให้ครบถ้วนทุกฐานะของพวกเราทั้งหลายซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ บางคนอาจจะมองไปในแง่ที่ว่าผมเคยเป็นทหารก็ มักจะยึดมั่นถ่อมตนในเรื่องวินัย เรืองนถาจะว่าไปก็เป็นความจริง แต่ว่าในส่วนที่ผมนำมาพูดนั้น ความจริงไม่ใช่วินัยแบบทหารแต่อย่างใด เป็นวินัยของคน ของข้าราชการ ของคนในชาติทุกระดับ มีท่านผู้ใหญ่ท่านหนึ่งเป็นองคมนตรี ซึ่งท่านก็หวังดีต่อผมเป็นอันมาก ท่านก็มานั่งคุยกับผมบอกว่าท่านมีความรู้สึกอย่างไรในเมื่อท่านเป็นทหารและเข้ามาอยู่ในกระทรวงมหาดไทย ท่านได้นำระเบียบวินัยของทหารมาใช้บริหารกระทรวงมหาดไทยบ้างหรือเปล่า ผมก็ตอบท่านไปทันทีว่าผมมิได้ใช้ระเบียบวินัยของทหารเข้ามาบริหารงานในกระทรวงมหาดไทย แต่ขณะนี้ผมกำลังใช้วินัยของนักปกครอง สำหรับวินัยทหารนั้นนำมาใช้ไม่ได้ เพราะผมมองในแง่ที่ว่าทหารนั้นมีกรอบระเบียบที่เคร่งครัด ปฏิบัติงานที่ไม่กว้างขวาง และทุ่มหน้าหนักไปในเรื่องของการมั่นคงคือการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยตามอำนาจหน้าที่ของทหารมากกว่า แต่ว่าเรื่องของกระทรวงมหาดไทยเป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับประชาชน จึงนำระเบียบวินัยของทหารมาใช้ไม่ได้ สิ่งที่เราต้องนำมาใช้คือวิธีการหรือวินัย หรือแบบแผนของนักปกครอง อันนั้นเป็นสิ่งที่ผมยืนยันกับท่านผู้ใหญ่ท่านนั้นไป ซึ่งท่านได้ฟังแล้วท่านก็นิ่งเฉย ๆ แต่ก็รู้สึกที่ท่านเห็นด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อผมก้าวเข้ามาในกระทรวงมหาดไทย ผมก็ไม่เคยใช้ระเบียบวินัยของทหารเข้ามาดำเนินการเลย ซึ่งท่านจะศึกษาได้ตามดูได้จากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทย ที่ผมพูดถึงการสร้างวินัยของพวกเรานั้น เราต้องรู้ว่าขณะนี้เรามีฐานะอย่างไร เราต้องสร้างให้ครบทุกฐานะ

ฐานะแรกเป็นฐานะที่ท่านทั้งหลายเป็นข้าราชการ เป็นของธรรมดาเมื่อเราเป็นข้าราชการ เราจะทำงานอะไรเราก็ต้องมีแบบมีแผนมีกฎข้อบังคับ และยึดถือด้วยทฤษฎีหมาย ในฐานะของข้าราชการเราจะต้องสร้างวินัยของความเป็นข้าราชการนี้ให้เป็นผู้ที่ต้องเคารพนับถือและยึดมั่นอยู่ในกฎหมาย ระเบียบ และธรรมเนียม

ของทางราชการ และรวมทั้งของสังคมด้วย เพราะเราจะต้องติดต่อสัมผัสกับประชาชน ติดต่อกับสังคม เราจะมองเฉพาะวินัยแต่เพียงในสำนักงานของกระทรวงมหาดไทยเท่านั้นไม่ได้ เราต้องมองออกไปสู่ภายนอก ระเบียบวินัย แบบธรรมเนียมประเพณีของสังคมว่าเป็นอย่างไรด้วย และเราในฐานะของข้าราชการกระทรวงมหาดไทยจำเป็นจะต้องยอมรับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรกระทำ ควรยึดถือ ควรปฏิบัติให้สอดคล้องกับบุคคลต่าง ๆ

นอกจากนั้น สิ่งที่ผมยึดถือมากและได้เคยพูดในหลายที่หลายแห่งมาแล้ว ก็ เมื่อเป็นข้าราชการเราจะต้องรักเกียรติ รักเกียรติยศ รักศักดิ์ศรีของข้าราชการ การที่ผมพูดอย่างนอย่อมองไปในแง่ที่ว่าข้าราชการเหล่านั้นเป็นคนออกระดับหนึ่งหรือระดับของเจ้าขุนมูลนาย ผมไม่ได้หมายถึงอย่างนั้น และในเรื่องของการรักเกียรติรักศักดิ์ศรีของข้าราชการน ถ้าหากเรารักอย่างเดียวไม่พอ เพราะคำว่ารักบางคนรักได้ รักเพราะขณะนั้นผมเป็นรัฐมนตรี รักตัวเองว่าขณะนั้นเป็นผู้ว่าการจังหวัด เป็นผู้บังคับการตำรวจ เป็นอะไรต่อมิอะไรต่าง ๆ ตามตำแหน่งหน้าที่ เรารักในสิ่งที่เรากำลังได้รับ แต่ปัญหาไม่ได้มีแค่นั้น ปัญหาอยู่ที่ว่าเราได้รักษาเกียรติยศไว้หรือเปล่า เพราะ... นั้นผมจึงว่ารักอย่างเดียวไม่พอ เราต้องรักษาเอาไว้ให้ได้ด้วย การรักษาเกียรติยศผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งของข้าราชการ มองกันในเรื่องของสิ่งที่จริงมาแล้วในอดีต สิ่งที่เคยชินกันมาแล้วในอดีต ผมก็มองไปถึงการดำเนินนโยบาย ในการที่เราจะรักษาเกียรติของเราให้ได้อยู่ได้นั้น ในการดำเนินนโยบายเราจะต้องกระทำด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตัวนี้เป็นตัวการที่สำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติราชการ ก็คือการที่จะรักษาเกียรติ รักษาศักดิ์ศรีของเราไว้ได้ นอกจากนั้นจะต้องมีความตรงไปตรงมาในการปฏิบัติราชการ และในการปฏิบัติต่อประชาชนซึ่งเรามีส่วนรับผิดชอบที่จะต้องสัมผัสติดต่อกัน และต่อไปก็คือความยุติธรรม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ความเหลวแหลกหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราซึ่งเป็นการทำให้เกิดความสับสนปั่นป่วนอะไรต่าง ๆ นั้น สาเหตุหนึ่ง

ซึ่งได้เกิดขึ้นมาแล้ว กำลังเกิด และจะเกิดขึ้นอีก ก็ปัญหาเรื่องความยุติธรรมกับความไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นในการที่เราจะต้องสร้างวินัยของตัวเองคือตัวราชการให้เป็นศุภมความเป็นธรรม หลักหนึ่งอันเป็นหลักของพระพุทธศาสนา ก็คือหลักคุณธรรม หลักคุณธรรมนี้เป็นหลักที่เราสามารถใช้ได้ในทุก ๆ เรื่องอันเป็นสิ่งงาม ถูกต้อง เมื่อเราเป็นคนในเครื่องแบบเราต้องทำให้เครื่องแบบของเราเป็นสิ่งที่คนเขารักให้ความศรัทธาเชื่อถือ ให้ความไว้วางใจ เราจะต้องไม่ทำให้คนมองเครื่องแบบว่าศุภมเครื่องแบบอยู่ขณะนั้นกลายเป็นหม้ออิฐพลไปเสียแล้ว อย่าให้คนเขามองไปในแง่หนึ่ง เครื่องแบบไม่ใช่สิ่งที่ให้คนใช้แสดงอิทธิพล นอกจากนั้นเราต้องไม่สร้างอำนาจบารมีขึ้นมาโดยการตัดดวงผลประโยชน์อันมิชอบด้วยวิธีการต่าง

ในการสร้างวินัยของข้าราชการต่อไปก็คือว่า เมื่อคนทำดีเราต้องยกย่อง แต่ถ้าคนทำไม่ดีเราก็จำเป็นต้องตำหนิหรืออาจจะต้องถูกลงโทษลงทัณฑ์ ถ้าหากไม่ทำกันอย่างนั้นแล้วคนทำดีก็จะเสียใจในการที่ได้กระทำความดี เพราะดีหรือไม่ดีอย่างไรบทหนึ่งก็ได้ ๑ ขนเหมือนกัน เพราะฉะนั้น เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นหลักปฏิบัติของราชการสำหรับข้าราชการทั่วไป ในการปฏิบัติขณะนั้นบางทีการทำผิดกันเฉย ๆ ก็เลยกลายเป็นเรื่องทรมานเฉย ๆ กันไป มักจะไม่สุรุ่ยสุร่าย อันนี้เราก็ต้องช่วยกันสร้างความสำนึก ความรู้สึก ให้เกิดขึ้นให้ได้ว่า การเป็น ข้าราชการที่ดีนั้น ต้อง ไม่ใช่เครื่องแบบในรูปของการสร้างอิทธิพลหรืออำนาจ สิ่งที่ผมขออยากก็คือว่าในฐานะของข้าราชการเราต้องคิดไปว่าอำนาจที่เราพึงจะมีได้นั้นต้องเกิดจากคุณธรรม พูดง่าย ๆ ก็ว่าอำนาจคือคุณธรรม ส่วนสิ่งอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดการมีอำนาจขึ้นมาตามที่เราก็คิดยกตัวอย่างเช่นเรื่องของเงินตรา ซึ่งปกติก็จะคิดว่ามีเงินทองมากแล้วรวยเป็นเศรษฐีแล้วก็มีอำนาจ แต่ผมคิดว่าอำนาจอย่างนั้นไม่ใช่อำนาจที่จะ造福ให้ประชาชนได้ ท่านต้องยึดเอาหัวใจของประชาชนเป็นเป้าหมาย เป็นที่พึ่ง เป็นเบื้องหน้าที่ท่านจะต้องดูแลยึดถือ ถ้าหากเรายึดประชาชนไม่ได้ ก็หมายความว่าประชาชนอยู่อย่างประชาชน ข้าราชการก็อยู่ส่วนของข้าราชการแล้ว เสมือนเท่ากับว่าเราดีแต่ปากเท่านั้นเอง คนเราไม่ว่าเราจะไปพูดที่ไหนเราก็มักจะพูดอยู่เสมอ

ว่าเราคือประชาชน เราเห็นอกเห็นใจประชาชน จะช่วยเหลือเจือจานประชาชน แต่ในความเป็นจริงกลับไม่ทำเช่นนั้น หรือเราทำไม่ได้ อย่างนี้เรียกว่าเราแต่ปาก ซึ่งการที่เรานี้แต่ปากนั้นก็เท่ากับว่าปากเราไม่ได้เสียเอง เราต้องมองในแง่ที่ว่าประชาชนเป็นผู้ที่เราจะต้องอำนวยความสะดวกให้แก่เขา และจะต้องให้บริการเขาอย่างเกรงใจ เรื่องของความเกรงใจนั้นก็เหมือนกัน บางคนก็อาจจะมองไปว่าประชาชนเขาเรียกร้องต้องการอย่างนี้ แต่เราให้ได้เพียงนิดเดียว อย่างนี้ก็คงจะไม่สมใจประชาชน แต่เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของเหตุผล เราต้องอธิบายให้ประชาชนทราบว่าความต้องการเขามิใช่ ๑๐๐ ส่วน แต่ในขั้นต้นเราทำได้เพียงแค่ ๑๐ ส่วนเท่านั้น แต่เราก็มองความหวังว่าอีก ๒๐-๓๐-๔๐ ปี หรือต่อ ๆ ไปเราคงจะพยายามทำให้ได้ในโอกาสต่อไป ผมคิดว่าเขาคงเข้าใจในเรื่องอย่างนี้ นอกจากนั้นจะต้องเป็นผู้รับรู้ในความทุกข์ของประชาชน และหาหนทางบำบัดทุกข์ของเขาให้ได้ด้วยความตั้งใจด้วยความจริงใจของเราส่งที่สำคัญมากคือขณะนั้นการตัดสินใจได้กล่าวอยู่บ่อย ๆ ว่า ในฐานะที่เป็นนักปกครองเราต้องเดินออกไปหาประชาชน ไม่ใช่นั่งรอให้ประชาชนมาหาที่บ้านหรือที่สำนักงาน ถ้าหากเป็นลักษณะอย่างนั้นก็เรียกว่าเรายังทำตัวเป็นเจ้าขุนมูลนายอยู่อก ซึ่งสมัยนี้ไม่ควรจะมีอีกแล้ว หลายอำเภอได้จัดให้มีโครงการจัดหน่วยเคลื่อนที่ของอำเภอออกไปปฏิบัติงานในท้องที่ เพื่อให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในท้องที่ห่างไกลในวันเสาร์อาทิตย์ คือแทนที่วันเสาร์อาทิตย์ซึ่งเป็นวันหยุดจะได้พักผ่อนที่บ้าน ก็กลายเป็นวันที่ต้องออกไปปฏิบัติงาน ซึ่งเรื่องนขอใหม่การปฏิบัติกันให้มาก นักปกครองต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าเรานั่งอยู่ที่ทำงานเฉย ๆ เราก็จะไม่รู้ข้อเท็จจริง เราไม่ได้ฟังด้วยหู ไม่ได้ดูด้วยตาของเราเอง บางทีข้อมูลต่าง ๆ ที่บอณาเข้ามาอาจจะเป็นข้อมูลที่ผิดพลาดหรือข้อมูลเท็จใจชักจูงให้เราไขว้เขวไปก็ได้

การที่เราต้องสร้างวินัยของตัวเองในฐานะข้าราชการนั้น เราต้องคำนึงถึงในฐานะที่เราเป็นประชาชนด้วย จะต้องไม่ลืมว่าในการที่เราเป็นข้าราชการนั้นความจริงเราก็เหมือนกับประชาชนคนอื่น ๆ นั่นเอง ไม่ได้ผิดแปลกไปจากบุคคล

อื่น ๆ เลข เพียงแค่ถอดเครื่องแบบทิ้งออกไป ถอดเอาไว้ที่บ้าน เมื่อแต่งตัวพ
 เรือนออกมาในรูปแบบปกติเราก็คือประชาชนคนหนึ่ง มีชีวิตประจำวันเหมือน
 ประชาชนทั่ว ๆ ไป ไม่มีอะไรที่ผิดแปลกแตกต่างกันแต่อย่างใด เพราะฉะนั้น
 ฐานะที่เราเหมือนประชาชนคนหนึ่งเราก็จะต้อง สร้างความสำนึก ในการดำเนินชี
 โดยชอบ อันนี้หมายถึงชีวิตส่วนตัวในฐานะของประชาชนธรรมดาคนหนึ่ง ต้อง
 เว้นความมัวเมาหล่มหลงต่าง ๆ ในสิ่งไม่ดีไม่งาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอบายมุข
 ปวง ซึ่งเรารู้หรือว่าเป็นหนทางของความเสื่อม เป็นหนทางของความหายนะ
 หากว่าเราทำได้ก็เป็นการสร้างตนเอง ฐานะความเป็นอยู่ของเราให้มีความมั่นคงข
 ตามลำดับ ซึ่งอาจจะต้องใช้เวลานานหน่อย แต่ก็มี ความมั่นคงและสบายใจมากข
 ในความเป็นอยู่ สบายใจทั้งตัวเอง กรอบครัว ลูกหลานญาติทั้งหลาย ผมขอข
 ันในแง่ที่เราเป็นประชาชนว่าไม่มีใครจะมองความวิเศษในตัวบุคคลซึ่งมีอำนาจบา
 ภิสิทธิ์สินเงินทองกันอย่างล้นฟ้า เราไม่มองอย่างนั้น ถ้าหากบุคคลนั้นได้มาช
 บารมี อำนาจจากอบายมุข นอกจากนั้นเราก็ต้องถอดความรับผิดชอบต่อสังคมตัว
 ในการที่จะต้องให้คำแนะนำประชาชนคนอื่น ๆ ในฐานะที่เขาเป็นเพื่อนประชาชน
 ด้วยกันกับเรา ให้คำแนะนำตักเตือนทั่วถึงเพื่อนประชาชนเหล่านั้น เพื่อไม่ให้เข
 หันเหเข้าไปหาสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลายทั้งปวง ให้เขาเลิกประพฤติปฏิบัติหันมาตั้งหน
 ประกอบคุณงามความดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยนี้เป็นสมัยที่จะต้องช่วยตัวเอง
 ช่วยตัวเราเพื่ออาชีพและเพื่อความมั่นคง ในลักษณะของการรวมกลุ่มต่าง ๆ ผมก็
 ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากในขณะนี้ ทั้งในด้านการรวมกลุ่มอาชีพ การรวมกลุ่ม
 เพื่อความมั่นคงปลอดภัยของชุมชนของเราเอง และการรวมกลุ่มเพื่อเสริมความม
 กงในระดับชาติ ในกรณีที่ประเทศชาติบ้านเมืองมีความต้องการในยามคับขัน เพราะ
 ฉะนั้นการสร้างวินัยซึ่งเป็นการสร้างคนอย่างนี้ ผมมีความรู้สึกที่คนไทยยังไม่ก่อ
 ติตัวมากนัก แต่ถ้าหากว่าเราจะให้ประชาชนเขาตื่นตัวแล้ว ข้าราชการเราจะต้อง
 ทำตัวของเราให้ได้เสียก่อนเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชน ถ้าหากเรายังสร้างตัว
 ของเราเองไม่ได้ ก็เป็นการเสียเวลาที่เราจะนำคนอื่นเขา

ทุกถ่าวมาบนเรองของการสร้างคน เรองของการสร้างคนนในอกแ่ง
 หนังกก็อว่า ผมต้องพัฒนาคนของกระทรวงมหาดไทยเป็นเรองแรก ผมทราบดว่า
 คนของกระทรวงมหาดไทยซงผมได้สัมผัสพูดคุยมาเป็นจนวนมากน เป็นคนทม
 ความสามารถอยู่แล้ว แต่วบางคนยังขาดการพัฒนาทางด้านจิตใจ ในด้านความ
 รู้สึกผิดชอบซงยังมีอยู่เหมือนกัน เราต้องไม่ลืมทมคนเขานานนามว่ามหาดไทยเป็น
 กระทรวง “มาเพ็” อะไรทำนองน ซงเป็นคำทไม่ควรจะยอมรับและให้เกิดข
 ได้ แม้จะเป็นจนวนเพียงเล็กน้อยก็ตาม เพราะเป็นถ้อยคำทไม่ฟังประสงค์เป็นอย่าง
 ซง คำค่านเป็นคำทน่ารังเกียจเหลือเกิน และเป็นภาพซงพวกเราทหลายจะต้ง
 ลบล้างให้หมดไปโดยเร็วจากความรู้สึกของประชาชนทัวๆ ไปว่ากระทรวงมหาด
 ไทยในขณะนและในอนาคตจะไม่ค้ำว่า “มาเพ็” กันอีกต่อไปแล้ว ผมได้ตั้งใจ
 อย่างนมาตั้งแต่เบองแรก ผมทราบดว่าในสิ่งทผมได้ใช้ความพยายามในหลายรูป
 หลายแบบก็รู้ว่ามันยังไม่หมดไป แต่ก็คิดว่าด้วยความสำนึกในความผิดชอบซัวดีของ
 คนมหาดไทยส่วนใหญ่ ถ้าเหล่านักงจะสูญสลายไปในเวลาทไม่ช้านัก ผมเข้าใจ
 อย่างนและอยากจะเรียนให้ทราบไว้ว่าทจริงมิใช่ว่าผมจะไม่ทราบวใครเป็นอย่างไร
 มิใช่ว่าผมจะไม่รู้ว่าใครมีความเป็นมาอย่างไร เป็นมาเพ็อ่อนๆ หรือมาเพ็แก่ๆ
 มากน้อยแก่ไหนหรือไม่ แต่นันเป็นเรองในอดีต เมอเป็นเรองของอดีตแล้ว เราก
 ควรจะลบล้างออกไปได้ เรามาเริ่มต้นกันใหม่ตั้งแต่บัดนเป็นต้นไป เพราะขณะน
 ขณะนอยู่ในช่วงจังหวะทผมจะต้งเฝ้ามองคด้วยตนเองต่อไป และมีใช่แต่เฉพาะว
 ผมจะมองคตัวเองเท่านั้น ขณะนประชาชนเขาช่วยผมมองเป็นอันมาก วันหนึ่งๆ
 ได้รับจดหมายหลายสิบลบับทงทส่งตรงมาถึงผมเอง ทงทส่งไปยังฝ่ายรับเรองราว
 ร้องทุกข์ของสำนักงานเลขาณการรัฐมนตรี เรองนเป็นเรองทผมเฝ้ามองคอยู่ อย่า
 หาวว่าผมมีอคติแต่ผมต้องยอมรับในแง่ทวเมอผมจะลบล้างสิ่งไม่ดีไม่งามเหล่าน ผม
 จำเป็นจะต้งเฝ้ามองข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย ถึงกระนั้นก็ตามผมมันใจ

ว่าเราทำได้ซึ่งเป็นคติที่ผมยึดถือเสมอในการทำงาน และก็คิดว่าท่านทั้งหลายก็คงจะ
 มกค้อย่างเดียวกันคือ ท่านก็ทำได้ถ้าหากว่าท่านมีความสำนึกว่าท่านเป็นคนของกระ
 ทรวงมหาดไทยที่หน้าทในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับคนไทยทั่วประเทศ ตาม
 ความรับผิดชอบของเราอีกคนมหาดไทยทั้งหมด ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเราจะต้องทำ
 ตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีทุกคนต้องหันมามองดูด้วยความสนใจ ผมอยากให้เป็นอย่าง
 นั้นเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้คนมหาดไทยของเราได้รับการกล่าวขวัญไปใน
 ทำนองที่ได้รับยกย่องสรรเสริญ อยากจะให้สิ่งเกิดขึ้นในยุคของเราใน ยุคของ
 คนหนุ่มคนสาว ซึ่งก็ต้องเป็นคนแก่เหมือนผมต่อไปในอนาคต เมื่อแก่แล้วก็คง
 ไม่มีใครอยู่ค่าพาก็ต้องตายจากไป แต่ว่าคนหนุ่มในวันนี้ซึ่งจะเป็นคนแก่ในวันหน้า
 เป็นคนซึ่งจะช่วยสร้างกระทรวงมหาดไทยของเราให้เป็นกระทรวงที่ไม่มีภาพของ
 ความเป็น "มาเฟีย" ปรากฏอยู่อีกต่อไป จึงขอให้เราได้ช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่
 และอย่างสุดกำลัง

เรื่องที่สองที่ผมจะขอนำมาเรียนชี้แจงให้ท่านทั้งหลายได้ทราบ มีไม่มาก
 นักเพราะเป็นเรื่องที่ได้ยกกันมาแล้วในนโยบาย และกระทรวงมหาดไทยก็ได้บอก
 กล่าวกันมาแล้วตลอดเวลา ก่อนนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทยขณะนี้คือ
 การลดอบายมุขและอาชญากรรมต่าง ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนมากที่สุดจำเป็น
 จะต้องรีบดำเนินการ ส่วนปัญหาในด้านการพัฒนาต่าง ๆ ทั้งด้านการพัฒนาท้องถิ่น
 การพัฒนาอาชีพ เป็นเรื่องซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่ท่านจะต้องทำอยู่แล้วตามหน้าที่
 ผมก็เป็นเพียงแต่เน้นในบางเรื่องเท่านั้น แต่ในเรื่องของการลดอบายมุขและอาช
 ญากรรมต่าง ๆ ผมถือว่าเป็นนโยบายที่มิได้ทวนกระแสความคิดของประชาชน
 ส่วนใหญ่ เป็นสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกัน ทำไมเขาถึงเห็น
 พ้องต้องกันก็เพราะว่าถ้าหากมีสิ่งเหล่านี้อยู่ประชาชนเขาก็มีความทุกข์ เป็นสิ่งที่ทำ
 ให้ประชาชนผู้สุจริตมีความทุกข์มากขึ้น มีความยากจนมากขึ้น หามาได้แม้บางครั้ง

เพียงเล็กน้อยก็มีคนมาเบียดบังช่วงชิงไป กลับไปถึงบ้านบางที่เงินไม่มีติดบ้าน ข้าวสารหมด กับข้าวก็ไม่มีกิน พรุ่งนี้ก็ไม่จะมีกินอีก ลูกร้องไห้กระจองอแง เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องที่เกิดจากความล้มเหลวในนโยบาย मुख นอกจากนี้ประชาชนเกิดความหวาดผวา เกิดความกังวล เมื่อเป็นเช่นนั้นนโยบายเร่งด่วนที่สุดของกระทรวงมหาดไทยซึ่งแท้จริงก่อนนโยบายของรัฐบาลนั่นเอง ก็คือเราต้องลดนโยบาย मुख ให้ได้จนถึงระดับหนึ่ง ซึ่งถ้าเป็นศูนย์กลางคือไม่เลยได้ก็ยิ่งจะเป็นการดี แต่คิดว่าคงเป็นไปได้ ไม่มีใครที่กล้าสัญญาอย่างนั้นว่าจะทำให้ถึงระดับที่ไม่มนโยบาย मुख หรืออาชญากรรมเสียเลย เพราะมันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ใครจะอมพระมาพูดกันอย่างไรผมก็ต้องขอโต้เถียงว่าไม่จริง เพราะฉะนั้นเมื่อความสำคัญเป็นอย่างนี้ เป็นนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทยอย่างนี้ ในฐานะที่เป็นความทุกข์ของประชาชนแล้ว กระทรวงมหาดไทยในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย เราจึงจะละเอียดพิถีพิถันในเรื่องนี้ไม่ได้ ผมมีหลักของผมอยู่อย่างหนึ่งว่า การหลีกเลี่ยงปัญหาความชั่วด้วยความกลัว ย่อมมิใช่วิสัยของผู้ที่หมิ่นหาที่ความรับผิดชอบตามกฎหมาย ดังนั้นสิ่งที่ผมขคิดเป็นหลักในการปฏิบัติงาน ถ้าหากเรากลัวความชั่ว เราไม่ขจัดความชั่วกันให้ได้แล้ว เราจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่รักษากฎหมายกันทำไม ในเรื่องของการพนัน สลากกินรวบ ยาเสพติด สิ้นค้าหนีภาษี หรือสิ่งผิดกฎหมาย ช้องโจร ผู้มอทธิพล มอับนรับจ้าง อาวุธสงครามที่มอับนนำไปใช้ ถ้าว่ามอับนในทนมหลายฝ่ายคือผู้มอทธิพลก็มีมอับน เจ้าหน้าที่กมมอับน ถ้าหากมอับนกันมากมายเต็มบ้านเต็มเมืองอย่างนั้นแล้ว เราจะลดปัญหาอาชญากรรมได้อย่างไร ดังนั้นสิ่งที่เราจะต้องดำเนินการปราบปรามกันอย่างเด็ดขาดอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการวางมือหรือละเลิกกันต่อไปในปัญหานี้ข้อสำคัญก็คือว่าเจ้าหน้าที่ไม่ว่าฝ่ายพลเรือน ตำรวจอย่าได้ร่วมมือเห็นหรือกระทำเสียเองเป็นอันขาด เดียวประชาชนเขาพูดได้ เขียนหนังสือเป็น ใครทำอะไรที่ไหนอย่างไร ประชาชนรู้ไม่สามารที่จะปกปิดได้ และเมื่อตรวจสอบแล้วก็มักจะเป็น

ความจริง จึงขอให้พวกเราระมัดระวังกันให้มากขึ้น ความจริงในช่วงระยะเวลา ๔ เดือน ที่ผมได้ให้เวลามาแล้วก็น่าจะเป็นการเพียงพอที่พวกเราทั้งหลายได้ทราบว่า กระทบงมหาดไทยมันโยบายที่ชัดเจนเพียงไร ขอย้ำได้รอกันต่อไปอีกเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีสำคัญ ๆ เกิดขึ้นแล้วเราทำ เป็นเอาหูไปนาเอาตาไปไร่เสีย แล้วรอให้เจ้าหน้าที่ส่วนกลางมาดำเนินการเอง ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วผมก็คิดว่าคนที่อยู่ในท้องถิ่นต้องเสียหน้า ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็เสียหน้า นายอำเภอก็เสียหน้า ตำรวจก็เสียหน้า เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ขอให้กระทำกันอย่างจริงจังมากขึ้น ความจริงบางคนเข้าใจผิด ผมขอชี้แจงทำความเข้าใจว่าสิ่งที่อยู่ในความรู้สึกผมเสมอคือว่าเราพูดความจริงอย่างไรหนังสือพิมพ์มักไม่ค่อยจะเชื่อ ไม่ค่อยจะเชื่อว่าเราเป็นคนจริงในเรื่องอธิบายมุข อาชญากรรม ผมไม่เคยหวังผลเลิศในการสนองนโยบายของรัฐบาล และตามที่กระทบงมหาดไทยได้ประกาศนโยบายหรือแจ้งคำสั่งกันมา ตามที่ทราบแล้ว ผมไม่หวังผลเลิศ ผมทราบว่าเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะเกิดจากความมัวเมาลุ่มหลงอย่างไม่ลืมหูลืมตาเป็นเวลานาน โดยกลายเป็นความเคยชินไปแล้ว งานอย่างนี้อุปสรรคมากต้องใช้เวลาาน แต่คิดว่านานของผมไม่ได้หมายความว่าต้องนานถึง ๕ ปี ๑๐ ปี นานของผมคือหมายความว่าควรจะเป็น ๖ เดือน หรือ ๑ ปีเท่านั้น ซึ่งที่จริง ๖ เดือนก็นับว่านานเกินไปแล้วสำหรับสถานะของสังคมปัจจุบันนี้ ทว่าเป็นเรื่องยากเพราะมีอุปสรรคอยู่หลายประการ ต้องเผชิญหน้าท้าทายจากผู้เคยได้ประโยชน์จากอธิบายมุขหรือการประกอบมิชฌาชีพต่าง ๆ เรื่องอย่างนี้ไม่ใช่ที่ผมไม่รู้ ผมรู้ว่าผมถูกท้าทาย ขัดขวาง แต่เมื่อผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องยังประโยชน์สุขให้กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศแล้ว ผมก็ต้องเดินหน้าของผมเรื่อยไป ไม่มีการผ่อนปรนยกเว้นอะไรกันอีกแล้วนับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป แต่ว่าในใจของผมมันบอกแล้วว่าไม่หวังผลเลิศแต่ผมหวังผล ๒ ระยะ ในระยะสั้นผมต้องการลด หรือคลาย หรือบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของสังคมส่วน

ใหญ่ให้มันย่อยลง ต่อไปในระยะยาวผมมีความต้องการว่าเมื่อผลจากระยะสั้นคน
 สามารถเห็นผลขึ้น ประชาชนรู้ว่าอะไรคืออะไร ไม่ใช่ อะไรควรไม่ควรแล้ว ก็จะ
 เป็นผลในระยะยาวคือการสร้างนิสัย สร้างความสำนึกของคนไทยให้ละเลิกสิ่ง
 เลวร้ายต่างๆ เพราะฉะนั้นเมื่อคนในสังคมเราสามารถปรับตัวได้ รู้สึกผิด รู้สึก
 รู้สึกไม่ควรด้วยตัวเองได้แล้ว สังคมไทยเราก็จะมีความสุขมากขึ้น ผมคิดอย่างนั้น เพราะ
 ฉะนั้นถึงเวลาจะต้องเร่งประกอบกรรมดี ให้ตั้งหน้าทำงาน ตั้งหน้าทำมาหากินใน
 ทางที่ถูกที่ชอบ ช่วยกันชชองทางให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน
 ที่ต้องเร่งปราบปรามป้องกันทุกอย่างตามที่เบบบนโยบายเร่งด่วนในขณะนี้ ผมอยากจะ
 ขอความกรุณาขอความร่วมมือจากฝ่ายปกครองด้วยว่า ขณะนี้เราต้องผนึกกำลังกัน
 ทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายปราบปราม ทั้งสถาบันศาลหรืออัยการและทุก ๆ ฝ่ายจะต้อง
 ร่วมมือกัน มิเช่นนั้นแล้วเราคงไม่สามารถป้องกันหรือปราบปรามอาชญากรรมหรืออาช
 ญากรรมต่าง ๆ ได้ จึงขอความกรุณาว่าเรื่องนี้เป็นความหวัง ต้องการให้ผลบังเกิด
 ขึ้น จึงขอให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันอย่างเต็มที่ ในโอกาสที่ผมเดินทางไปตรวจราชการ
 ต่างจังหวัดเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ได้พบกับท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษา
 หลายท่านในจังหวัดแห่งนี้ ซึ่งผมได้รับความร่วมมือตามนโยบายของรัฐบาล และ
 นโยบายของกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างดี ผมคิดว่าหากทุกฝ่ายให้ความร่วมมือกัน
 เช่นนี้แล้ว เรื่องข้างหน้าที่คงจะเป็นเรื่องที่ไม่ยากเย็นที่เราจะแก้ไขไม่ได้

สำหรับวันนี้ผมก็มีเรื่อง จะเรียนชี้แจงให้ท่านทั้งหลายได้ทราบเพียงเท่านี้
 หลังจากนั้นเราคงจะได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกัน เพื่อเป็นการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 กันต่อไป ผมเองนั้นขอเรียนให้ท่านทั้งหลายรับทราบว่าผมเป็นคนรับฟังความคิดเห็น
 ของทุก ๆ ฝ่าย รับฟังอยู่เสมอ แต่การรับฟังของผมขอให้ท่านเข้าใจด้วยว่ามีใช้ว่า
 ผมจะเชื่อสิ่งที่ท่านบอกผมทุกอย่าง ในการที่ผมจะเชื่อสิ่งใดหรือจะตัดสินใจเรื่องใด
 นั้น จะต้องเกิดจากการที่ผมได้ตรวจสอบความถูกต้องของคำบอกเล่านั้นอย่างซัด

เจนแล้ว เพราะฉะนั้นอย่าทำอย่างหนังสือพิมพ์ ซึ่งปกติมักจะโทรศัพท์มาที่บ้านผม
 บังเอิญเด็กที่บ้านรับสายแล้วก็ถามว่าท่านอยู่บ้านหรือเปล่า เด็กก็พาช้อบอกไปว่าอยู่
 เขาก็กล่าวขอบคุณแล้วก็วางหูโทรศัพท์ พอสักครู่ก็มีรถมาที่บ้านผมแล้ว ผมก็ถาม
 ว่าทำไมคุณไม่นัดหมายกันล่วงหน้า เขาก็บอกว่่าเมื่อสักครู่นี้โทรศัพท์มาก็มีคน
 บอกว่าท่านอยู่ผมก็มา อะไอย่างนี้เป็นต้น การที่เด็กบอกว่าผมอยู่ไม่ได้หมายความว่า
 ว่าผมรับหรือไม่รับ มีคนถือโอกาสแบบนี้กันมาก เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ได้มา
 พบปะพูดคุยกันในวันนั้น ผมก็ขอถือเป็นโอกาสแสดงความจริงใจ ความบริสุทธิ์ใจ
 เพื่อยืนยันกับทุกคนว่าเมื่อผมก้าวเข้ามาแล้วผมก็จะเดินหน้าของผมเรื่อยไป ผมไม่
 ใช้คนที่มีความท้อถอยไม่ว่าในการทำงานในชีวิตราชการหรือนอกราชการ ผมก็
 หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะได้ยืนอยู่ข้างผม หรืออย่างน้อยที่สุดเดินตามหลังผม
 ไปเพื่อเป็นกำลังใจให้ผมด้วย ขอขอบคุณครับ □

นโยบายลดอบายมุขและอาชญากรรม :

คำถาม ๓ ข้อที่ตรงหัวใจประชาชน*

“การที่รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินนโยบายปราบปรามอบายมุขและอาชญากรรมเป็นนโยบายที่ถูกต้องหรือไม่”**

“การที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ได้ปฏิบัติตาม นโยบายปราบปราม อบายมุขและ อาชญากรรม ด้วยความ ตั้งใจดีต่อประชาชนทั้งประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกระทำผิดหรือไม่”**

“ตามที่ท่านพุทธทาสภิกขุสอนว่า ผู้ที่ตั้งใจจะปราบปรามอบายมุขอย่างจริงจัง จะต้องถูกต่อต้านอย่างเอาเป็นเอาตาย เพราะอบายมุขเป็นสมบัติของนายทุน จริงหรือไม่”**

ท่านผู้มึ่เจตนาดีต่อรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย

ก่อนอนผมขอขอบคุณทุกท่านที่ได้สละเวลา สละความคิดและสละเงินทองเดินทางมาถึงกระทรวงมหาดไทยในวันนี้ ด้วยเจตนาที่จะให้การสนับสนุน ให้กำลังใจกับผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเป็นผู้ซึ่งรับสนองนโยบายของรัฐบาลมาดำเนินการเป็นเวลา ๕ เดือนเศษแล้ว ผมขอเรียนกับท่านทั้งหลายว่าสิ่งที่ผมดำเนินการมาแล้วเป็นต้นว่า เรื่องอบายมุขคดี เรื่องอาชญา-

* ถ้าปราศรัยแก่ผู้สนับสนุนนโยบายการลดอบายมุขและอาชญากรรมของกระทรวงมหาดไทย ณ บริเวณกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๔

** คำถามประชาชน ของ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย พลเอก สิริจักรโรจน์ ผ่านสื่อมวลชน เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๒๔

กรรมคดี ความจริงไม่ใช่เรื่องใหม่ที่เพิ่งจะเริ่มคิดเริ่มทำกัน แต่เป็นความรู้สึกที่
เกิดขึ้นกับจิตใจของประชาชนจำนวนมากและเป็นส่วนใหญ่ในสังคม อาจจะมึนงงกล
บางกลุ่มที่เป็นส่วนน้อย ที่มีความคิดเห็นไปในทางตรงกันข้าม กับความต้องการ ของ
คนส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพยายามตั้งใจกระทำนั้น กล่าวได้ว่าไม่ใช่ของ
ใหม่ ไม่ใช่ความรู้สึกใหม่ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าเราได้กระทำ เราได้เริ่มต้นกันอย่างจริง
จังแล้วหรือยัง

ในฐานะที่ผมเคยอยู่ในวงราชการมาเป็น เวลานานจน กระทบกระทั่งกับ
อายุ ซึ่งตามปกติคนที่เกษียณอายุไปแล้วก็ควรจะอยู่ในฐานะที่เป็นราษฎรเต็มขั้นเป็น
การหาความสุขความสงบในบั้นปลายของชีวิต แต่การที่ผมต้องเข้ามาร่วมกับรัฐบาล
นั้นผมต้องใช้เวลาในการตัดสินใจอยู่ถึง๓วัน และเมื่อได้พิจารณาถึงความจำเป็นต่าง ๆ
องบ้านเมืองในฐานะที่เป็นประชาชนคนหนึ่งก็ควร จะได้ให้ความร่วมมือกับรัฐบาล
ในการแก้ไข้ปัญหาของบ้านเมืองของเรา ผมจึงตัดสินใจเข้าร่วมงานกับ ๆ หนึ่ง
นายกรัฐมนตรี การที่ผมก้าวเข้ามารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้
เป็นการก้าวเข้ามาด้วยความรู้สึกหลายประการ

ในประการ แรกก็เกี่ยวข้องกับงาน ในหน้าที่ ความรับผิดชอบ ของ กระทรวง
มหาดไทย ผมทราบว่างานของกระทรวงมหาดไทยเป็นงานใหญ่ เป็นงานที่ยาก
และเป็นงานที่จะต้องแก้ไข้ปรับปรุงเป็นจำนวนมาก แต่การปรับปรุงแก้ไข้ก็มีความ
มุ่งหมายประการเดียว ก็เนื่องมาจากกระทรวงมหาดไทยต้องรับผิดชอบต่อชีวิตของ
คนทั้งประเทศ ประมาณ ๔๑-๔๒ ล้านคน ให้มีความอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจาก
อันตรายต่าง ๆ งานอย่างนี้ไม่ใช่งานง่าย แต่เป็นงานที่ยากและต้องใช้เวลา เมื่อ
ผมก้าวเข้ามารับตำแหน่งนี้ในระยะแรกรู้สึกว่าจะเข้ามาด้วยความว่าเหว่ พุดง่าย ๆ ว่า
ผมเข้ามาด้วยตัวคนเดียว แต่ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาผมได้รับความร่วมมืออย่างดี
ที่สุดจากข้าราชการทุกระดับ เกือบจะทุกคนของกระทรวงมหาดไทย อันนี้เป็นกำลัง
ใจในการปฏิบัติงานของผมอย่างหนึ่ง ทำให้งานต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น เรียบ
ร้อยพอสมควร แม้จะยังไม่จูงใจก็ตาม

ผมได้กล่าว ตั้งแต่ ต้นแล้วว่างานของกระทรวงมหาดไทยเป็นงานใหญ่ เป็นงานที่ยากเพราะเกี่ยวข้องกับชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน เป็นงานที่อุปสรรคอยู่มาก สิ่งที่ผมได้ทำไปบางคนอาจจะมองว่าผมได้รับความชื่นชมจากประชาชนส่วนใหญ่แล้วจะทำให้ตัวเอง บังเกิดความ เหม่เกริมหลงไหล ต่อคำ ชื่นชมต่าง ๆ เหล่านั้น ผมขอเรียนชัดเจนต่อท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายว่าผมไม่เกษมน์สยอย่างนั้น ผมคิดอยู่เสมอว่ายังมีอะไรข้างหน้าอีกเป็นจำนวนมากที่เราจะต้องทำ เรืองน เป็นเรื่องที่ลำบากใจผมพอสมควร แต่คนเรากล้ามีความลำบากใจแล้วเกิดความท้อแท้ แล้วก็ไม่ได้คิดจะทำอะไรตามอคติของตนเองหรือนโยบายของรัฐบาลแล้ว ผมคิดว่าความเป็นคนของเราทั้งหมดสนอยู่เพียงเท่านั้น ฉะนั้น ด้วยเหตุนี้การที่ผมประสบกับปัญหา อุปสรรคการขัดขวางการต่อต้านประการใด ๆ ก็แล้วแต่ ผมยังเชื่อในความบริสุทธิ์ใจของผม เชื่อในความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งเห็นดีเห็นชอบกับแนวนโยบายที่รัฐบาลมอบให้กระทรวงมหาดไทยรับมาดำเนินการ ซึ่งหลังจากที่ได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้มีผู้ให้กำลังใจกับผมด้วยประการต่างๆ มากมาย มีทั้งที่เขียนมาเป็นหนังสือ หรือมาเป็นกลุ่มเป็นคณะ ในขณะที่เดียวกับปัญหาการต่อต้านขัดขวางรวมทั้งการคุกคามด้วยวิธีการต่างๆ ก็มี ยังไม่หมดสิ้นไปได้เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็จำเป็นต้องขุดหลักหนังสือที่ผมตั้งใจไว้ก็คือ หลักความคิดเห็นของประชาชนว่าเป็นอย่างไร มีความคิดเห็นต่อ สิ่งที่รัฐบาล และกระทรวงมหาดไทยจัดทำประการใด ความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นหลักความคิดเป็นเป้าหมายที่รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยจะต้องยึดถือและนำมาปฏิบัติ

ผมมองว่าอบายมุขนั้นเป็นหนทางของความเสื่อมสลาย ความหายนะต่างๆ ฉะนั้น คงจะไม่มีใครกล้าพูดว่าอบายมุขเป็นของดี คงไม่มีใครปฏิเสธว่าบรรดาอาชญากรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในบ้านเมืองของเราเป็นผลมาจากอบายมุขด้วยการพนันและเบ็ดเตล็ดสำคัญ ซึ่งความจริงเรื่องอบายมุขนั้นผมไม่ได้มองเฉพาะเรื่องของการพนันอย่างเดียว แต่ผมมองถึงแหล่งอบายมุขทั้งหมดที่มีอยู่ในบ้านเมืองของเรา การพนันทุกประเภท เมื่อได้รับข่าวสารที่แน่นอนแล้วเราก็ทำ ซึ่งขณะ

ผมก็ทำอยู่แล้ว ผมขอเรียนยืนยันกับท่านทั้งหลายว่า ข่าวสารที่ได้รับจากประชาชน
 นั้นเป็นข่าวสารที่ซื่อของเบาะแสตัวบุคคล สถานที่ซึ่งขณะนั้นเป็นจำนวนมากทุกวัน
 ผมก็ได้ส่งให้กรมตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่ไปดำเนินการตรวจ
 สอบข้อเท็จจริง เมื่อได้ข้อมูลที่แท้จริงแล้วก็ดำเนินการต่อไป เราดำเนินการ
 อยู่อย่างนตลอดเวลา สังคมนับเป็นกำลังใจกับผมเป็นอย่างมาก ประชาชนเป็นจำนวน
 มากเข้ามาความทุกข์ มีความเดือดร้อน มีความกังวลและต้องการที่พึ่ง ซึ่งขณะ
 นี้เขารู้ว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นที่พึ่งของเขาได้อย่างน้อยที่สุดก็ระดับหนึ่ง เขาจึงส่ง
 จดหมาย บัตรสนเท่ห์ บางทีถึงชื่อนามสกุลจริง บางคนก็มีความกลัวขอร้อง
 ไม่ให้เปิดเผยชื่อจริง ผมก็ทำตามที่เขาขอร้อง ข่าวสารที่ประชาชนบอกมานั้นทำให้
 ให้ต้องทำงานหนักขึ้น ทำงานกันมากขึ้น แต่เราก็ไม่เคยทอดทิ้ง ไม่เคยหมดกำลังใจ
 ไม่เคยเหนื่อยยากต่อการที่จะสนองความต้องการของประชาชน เพื่อให้เข้ามาความ
 ปลอดภัยมากขึ้นในระดับหนึ่ง

เรื่องอาชญากรรมเรื่องอบายมุขที่กล่าวมาแล้ว ผมได้มองไปที่หัวใจ
 ของประชาชนว่าเขามีความต้องการอย่างนั้นจริงหรือไม่ เมื่อผมพบหัวใจของ
 ประชาชนแล้วก็นำมาเทียบกับหัวใจของผมเอง ซึ่งก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกัน
 ด้วยเหตุนี้ผมจึงคิดว่าสิ่งที่ผมทำไปตามนโยบายของ รัฐบาลและความคิด เห็นร่วมกัน
 จากการที่ได้มีการประชุม ปรึกษาหารือ ร่วมกันของ ข้าราชการ ชั้นผู้ใหญ่ กระทรวง
 มหาดไทยแล้ว งานต่าง ๆ ก็จะต้องดำเนินไปตามมตินั้น โดยเราจะไม่มีการถอย
 หลังแต่จะต้องเดินหน้าของเราเรื่อยไป

อีกประการหนึ่งที่ผมเคยให้ข่าวกับ หนังสือพิมพ์ถึงเรื่องการทำงานอย่างนี้
 ว่าเป็นงานที่เสี่ยงและเป็นงานที่ได้รับทั้งดอกไม้และก้อนอิฐนั้น สิ่งที่ทำให้ผม
 มีความรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งก็คือพลังใจ โดยมากพลังใจต่าง ๆ หรือการวางแผน
 เป็นตัวเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้สิ่งที่เราทำ โดยถูกต้องไม่สามารถ ดำเนินต่อไป ได้อย่าง
 แข็งขัน ขะมักเขม้น เพราะฉะนั้นผมจึงได้พูดเป็นคำเปรียบเทียบกับว่าดอกไม้
 สีสันสวยงาม ดอกไม้บางอย่างมีกลิ่นหอมหวลแต่เมื่อแห้งเหี่ยวไปแล้วก็สิ้นสีสัน

กลืน เป็นคำพิงเพชทผขอกมาซให้เห็นว่า ประชาชนคนใดก็แล้วแต่ถ้ามองเห็น
 ความถูคตองเหอบานเมอง เหอบตัวเอง ญาตพ่นอง แล้วหลงเงยบนไมคกรรมอก
 ค่อไป เราตองแสดงออกมาเหมอนอย่างทท่านทงหลายแสดงนำใจตอผม ส่วนก้อน
 อฐนนนเป็นเรองของผมเองทจะไดรับ แต่วาก้อนอฐผสามารถจะหลบหลกเลียง
 ได้ ถ้าหลกเลียงไมได้กจจะตองโดนบ่าง ชงการโดนแบบจ้ง ๆ กจจะเจ็บ
 เหมอนกัน แต่ความเจ็บปวดน้นผเจ็บเพียงคนเดียว แต่แม้ว่าผจะมีความรูสกเจ็บ
 คนเดียวแต่ผลในปีปลายกจจะตองเจ็บด้วยกันทุกคน อนนเป็นความรูสกของผ

ในโอกาสทท่าน ทงหลายมาร่วม กันสนับสนุน ในทันท่า ให้ผมี ก่าล้งใจ
 ผมคคิดว่าท่านมาชวยงานของบ้านเมองมิใช่มาชวยตัวผมแต่อย่างใด ผมไมเคยสนใจ
 คำเห่นรัฐมนตรีทผมนงอยู่ในขณะน ชงเป็นตำแหน่งทางการเมองแต่อย่างใด
 เพราะ ตำแหน่งทางการเมอง มีการเปลียนแปลง ไปตามสภาวะ ของบ้านเมอง แต่
 อย่างไรคถ้าเราเริ่มตนทถูคตองแล้วกคิดว่าคกว่าเราไมเริ่มทำอะไรกันเสียเลย ด้วย
 เหตผมจ้งขอ ขอบคณ ทท่านมา เริ่มต้งงานร่วมกับ ผมเพื่อ ให้การทำงาน เป็นไปใน
 ทางทถูคตองกันเสียท เพราะบ้านเมองของเราปล่อยปลละละเลยด้วยประการต่าง ๆ มา
 เป็นเวลานาน การเริ่มต้งของเราว่นจะเป็นพ่นฐานในการปฏิบัติงานของบ้านเมอง
 ในโอกาสค่อไป แม้ผมจะตองพ่นตำแหน่งหรือแม้ผมจะสนชีวิตไปแล้วก็ตาม
 ทวทท่านทงหลายจะตองชวยกันค่อไป ในโอกาสนผมขอขอบพระคณท่านทงหลาย
 อกครั้งหนงในน้ำใจ ชงเรองของน้ำใจนบ่างที่เราก้อมองกันไมเห็นแต่เรามองกัน
 ได้ทดวงตาของแต่ละคนว่ามน้ำใจอย่างไร

การทำงานน้นเราตองทำตามขั้นตอน ตามลำดับความสำคัญเร่งคว่น เรา
 จะทำทกอย่างพร้อม ๆ กันช้อมเป็นไปไม่ได้ เพราะมีขคจจำกัด หรือเราจะทำให้
 เสร้งสนภายในวันเดียวไม่ได้ เวลาจะเป็นเกรองทสูงนถึงความถูคตอง ทสูงนความ
 สำเร้ง ผมขอให้ท่านทงหลายให้ความร่วมมือด้วย ถ้าท่านมีญาตพ่นองก็ขอได้บอก
 ชักชวนหรือโนมน้าวซให้เห็นว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าเขาบอกว่เขารูถึงพิษ

และปรับความรู้สึกและจะเลิกจากสิ่งไม่ได้ไม่งามต่าง ๆ ได้ นั่นคือความต้องการ
 ของผม สิ่งที่เราเข้าดำเนินการนเป็นสงทมองเห็นกันง่าย ๆ แต่สิ่งที่ผมต้องการนั้น
 ล้าลิกไปกว่านั้น ก็คือความรู้สึกที่แต่ละคนจะได้ปรับความคิดเห็นของตัวเองให้เดิน
 ไปในแนวทางที่ถูกต้อง ละเลิกความเหลวไหล ความมัวเมา ความฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ
 นกือสิ่งที่อยู่ในใจของผมแต่ไม่ได้พูดให้ใครฟังชัดเจนเหมือนครั้งนั้น คนมักจะมอง
 ไปว่าทำไมผมไม่ปราบหวยของรัฐบาล ผมไม่ได้มองในแง่ นั้น เราต้องทำงานให้
 เป็นจังหวะจะโคน ผมต้องปรับความรู้สึกนึกคิดของตัวเอง

ผมจึงหวังว่าวันใดก็ตามถ้ามีการเริ่มต้นแล้ว และการเริ่มต้นนั้นเป็นสิ่งที่
 ถูกต้อง ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยนั่นคือถือหลักการทำงานของผม ซึ่งเป็นหลัก
 ความคิดที่ผมเคารพยกย่องตลอดไป ผมขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งและขอให้ทุกท่าน
 ความสุขความเจริญทั่วกัน

ตัวแทนนักศึกษา: ความรู้สึกเจ็บของ ฯพณฯ รัฐมนตรี ก็คือความเจ็บ
 ของพวกเราทุกคนด้วย ท่านที่เดินทางมาครั้งนั้นเพื่อมาพบกับบุคคลที่ท่านพร้อมใจ
 กันให้การสนับสนุน นักศึกษาที่มาในวันนั้นเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ร่วมกับพรรคกระแสดธรรม เนื่องจากได้อ่านคำสัมภาษณ์ของท่านตามหน้าหนังสือ
 พิมพ์ให้ประชาชนเป็นผู้ตอบปัญหา ๓ ข้อ ที่มาทั้งหมดในวันนั้นมาด้วยจิตใจมุ่งมั่น
 ที่จะให้คำตอบกับท่านตามที่แถลงการณ์ของพรรคกระแสดธรรมได้ออกไปแล้ว เรา
 ขอยืนยันว่า นโยบายนโยบายของ ฯพณฯ รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงมหาดไทยได้
 เสียสละและต่อสู้กับนโยบายทั้งหลายนั้น พวกเราทั้งหมดมีความเห็นว่าถูกต้องทุก
 คนพร้อมที่จะเป็นกำลังใจสนับสนุนให้ท่านดำเนินงานนั้นต่อไปอย่างถึงที่สุด

ในขณะนี้ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็มีปัญหาภายในเหมือนกัน คือ
 ปัญหาผู้บริหารไม่สามารถรับผิดชอบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ คือปัญหาเรื่องโรงพิมพ์
 เป็นระยะเวลาถึง ๑๔ เดือนมาแล้วที่ไฟไหม้โรงพิมพ์ แต่ยังไม่ได้รับคำตอบต่าง
 โยนกันไปโยนกันมา จึงขอความกรุณาจากท่าน ให้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องไฟไหม้
 โรงพิมพ์ด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ผมเองก็ทราบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมาให้กำลังใจผมก็รู้สึกยินดีและตื่นเต้นพอสมควร เมื่อก่อนก็ได้รับจดหมายซึ่งเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งผมยังไม่ค่อยทราบและคิดอะไร ก็ต้องขอดูก่อนว่าจะดำเนินการได้มากน้อยแค่ไหน

สำหรับ ปัญหา เกี่ยวกับการลด หรือปราบปราม อบายมุขและอาชญากรรมต่าง ๆ นั้น ความจริงไม่ได้เป็นของใหม่เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่แล้วในความรู้สึกของประชาชนทั่วไป คงมีคนเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่ชอบอบายมุขและคงมีคนไม่มากนักที่ชอบในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งคนส่วนใหญ่เขาไม่ทำเช่นนั้น ผมนำเอาความรู้สึกนึกมาเทียบกับความรู้สึกของตนเอง ว่าตนเองชอบอบายมุขหรือไม่ ตนเองต้องการประกอบกิจการที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ เมื่อนำมาเทียบกันแล้วก็คิดว่าความรู้สึกของผมเป็นไปในทำนองเดียวกับคนส่วนใหญ่

การแก้ปัญหาอบายมุขนั้นมียุ่มาหลายอย่าง ไม่ใช่เพียงเฉพาะเรื่องมั่วอย่างเดียว ยังมีเรื่องอื่นๆ อีกมากที่เราได้ดำเนินการไปพร้อมๆ กัน เป็นแต่เพียงว่าเราจะจัดอันดับความสำคัญในการ แก้ไขปัญหา อบายมุข กันอย่างไร ซึ่งก็แล้วแต่เหตุการณ์สภาพแวดล้อม ตามจังหวะจะโคน และดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนชีวิตราชการของผมเดินมาด้วยเหตุด้วยผล ด้วยความถูกต้องมาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้ผมจึงไม่มีโอกาสจนถึงจุดยอดในการรับราชการทหาร แม้ว่าจะได้ออกจากราชการเพราะเกษียณอายุราชการไปแล้ว ซึ่งก็ทราบตัวเองดีว่าร่างกายแก่ชราลงไปแล้วใครจะเรียกลูกเรียกตาเรียกปู่ไม่สนใจ แต่ยังคงมีความรู้สึกมีความคิดความอ่านที่สมบูรณ์ ดังนั้น ในความรู้สึกของคนบางคนที่ว่าการแก้ไขปัญหายุ่งเกี่ยวกับอบายมุขและอาชญากรรมเป็นความผิดตน ๆ และทมิฬเสยงว่าผมมากก็ถือว่า ผมต้องการให้ตนเองกลายเป็นปุชนัยบุคคล ซึ่งความรู้สึกอย่างนี้ผมไม่เคยคิดเลยว่าคนที่มีความคิดความอ่านแล้วจะมองผมไปอย่างนั้น ผมเป็นนายพลเอกนอกราชการชีวิตความเป็น อยู่ไม่ใช่คน ร่ำรวยอะไร อยู่กันตามอัตภาพ ด้วยความประหยัด มัธยัสถ์ ประมาณตนเองอยู่ตลอดเวลา และเมื่อมีโอกาสได้เข้ามาร่วมงานกับรัฐบาลตามที่

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี คนปัจจุบันให้ความไว้วางใจ ผมได้ใช้เวลาตัดสินใจถึง ๓ วัน ในการตัดสินใจของผมก็ใช้ความเป็นประชาธิปไตย โดยการนำปัญหาปรึกษาหารือกับครอบครัวว่าสมควรจะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองหรือไม่ ซึ่งก็คิดว่าถ้าได้ทำประโยชน์ให้กับประชาชนในบั้นปลายของชีวิตก่อนที่จะตายไปก็คงจะเป็นประโยชน์ จึงได้ตัดสินใจเข้ามารับตำแหน่งนี้ เมื่อได้เข้ามารับตำแหน่งก็มีความรู้สึกกว้างงานที่เผชิญอยู่เป็นงานที่หนักแสนเข็ญ แต่ถ้าคนเราคิดว่าเมื่อมีอุปสรรคอยู่ข้างหน้าแล้ว ไม่พยายามที่จะเดินเข้าไปหาหรือ เดินข้ามไป เสียก็คิดว่าไม่คุ้มกับความเป็นคน ด้วยเหตุนี้ผม จึงตัดสินใจเข้ามาแก้ปัญหาของ กระทรวงมหาดไทย แก้ปัญหาในงานในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย แม้จะเป็นงานที่ยากและต้องเสี่ยงเป็นอันมากก็ตาม แต่ถ้ามีความตั้งใจแล้วเราก็คงจะทำได้แม้จะทำได้มากหรือน้อยเราก็ต้องทำ แม้จะเป็นงานที่เสี่ยงแม้ชีวิต ถ้าการเสี่ยงนั้นเป็นการทำให้สิ่งที่ดีเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วเราต้องยอมเสี่ยง อันนั้นเป็นความจริงใจของผมในการเข้ามารับตำแหน่งนี้ และผมไม่เคยหยุดยั้งต่อการเดินผ่านไปตามเส้นทางที่ถูกต้องนั้น แม้จะมีอุปสรรคขวากหนามนานับประการ อุปสรรคบางอย่างเป็นอุปสรรคที่เราเดินข้ามไปได้ แต่อุปสรรคบางอย่างเราต้องพิสูจน์ว่าเคราะห์ด้วยประการต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ผมจึงจำเป็นต้องตั้งคำถามถามประชาชน ๓ ข้อ ตามที่ท่านทราบค้อยู่แล้ว

หลักการบริหารงานของบ้านเมืองเรานั้น ก็คือหลักความคิดของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งเราต้องนำมาเป็นหลักปฏิบัติ ถ้าประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยความคิดนั้นก็คงจะไม่มีประโยชน์ที่เราจะนำมายึดเป็นหลักในการแก้ปัญหาของชาติบ้านเมือง คำถามทั้ง ๓ ข้อ จึงเป็นคำถามที่ผมต้องการความคิดเห็นของประชาชนว่าสิ่งที่กระทรวงมหาดไทยหรือรัฐบาลกระทำไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ ในขณะที่ได้มีกำลังใจหลังไหลมาสู่ผมเป็นจำนวนมาก ผมก็ต้องขอขอบคุณและก็คิดว่าเราจะต้องทำต่อไป แต่ท่านต้องเข้าใจอยู่ข้อหนึ่งว่า เหนือฟ้ายังมีฟ้า ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่เหนือผมยังมีนายกรัฐมนตรี ด้วยเหตุนี้ทำอะไรก็ต้องรักษาความเที่ยงตรง เที่ยงธรรม และรักษาอุดมคติของตัวเองไว้ ความคิดเห็นของ

ประชาชนนั้นจะเป็นเครื่อง ช่วยให้ผมได้ พิจารณาตัดสินใจ ว่าผมควร จะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ต่อไปหรือไม่

ผมขอเรียนข้าราชการทั้งหลายว่าผมมีความจริงใจ บริสุทธิ์ใจในการเข้ามาบริหารงานของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผมได้ใช้คุณธรรมด้วยความเที่ยงธรรมมาโดยตลอดและในสิ่งที่เราจะปฏิบัติต่อไปนั้นผมก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลงอุดมคติ ผมไม่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นคนมอดมการแต่ผมคิดว่าผมมีอุดมคติในการ ดำรงชีวิตและการทำงาน ผมไม่ใช่คนการเมืองแต่ขณะนี้ผมต้องเป็นนักการเมืองตามด้วยทกกฎหมายตามสภาพที่ผมต้องมาอยู่ในตำแหน่งนี้ ผมไม่เคยหวงแหนตำแหน่งนี้

ผมขอขอบคุณท่านทั้งหลายอีกครั้งหนึ่งที่ได้ช่วยเป็นกำลังใจ ขอให้ช่วยกันชักจูงตักเตือนบุตรหลานญาติพี่น้องของท่าน ถ้าเคยมัวเมาลุ่มหลงในอบายมุขต่างๆ แล้วโปรดไปเชิญชวนท่านเหล่านั้นละเลยเสีย แล้วเดินทางไปในทางที่ถูกต้อง ผมคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้นเป็นปัญหา ที่สะสมหมักหมม กันมาเป็นเวลานาน บัดนี้เราได้เริ่มต้นที่จะเดินไปในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายได้ช่วยกัน ขอให้ท่านมีความสุขความเจริญโดยทั่วกัน

สำหรับปัญหาเรื่องโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ในฐานะผมเป็นประชาชนคนหนึ่ง ไม่ทราบข้อมูลเลยว่าความเป็นมาเป็นไปเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นผมคงจะแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ได้ยาก อย่างไรก็ตามผมก็จะรับไว้และหาทางดำเนินการต่อไปตามความรับผิดชอบ หรือกระตุ้นให้เรื่องนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนักศึกษาามมหาวิทยาลัยรามคำแหงถ้าทำได้ ผมจึงต้องขอโทษ เป็นเรื่องใหม่ซึ่งผมไม่มีข้อมูลอยู่ในขณะนี้เลย แต่จะขอรับไว้. ■



"ความมุ่งหมายในการปกครองชั้นตำบลนี้ จะให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน
ซึ่งราษฎรเลือกสรรขึ้นโดยความนิยม เอาเป็นธุระปรึกษาหารือ
ช่วยกันรักษาบรรดาการในตำบลให้เรียบร้อยตลอดตำบลนั้น
และเป็นหูเป็นตาของรัฐบาลที่จะสอดส่องดูแลกิจ สุข ทุกข์
ของไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินให้รู้เห็นได้ทั่วไป ตลอดจนช่วยนำเก็บ
ภาษีอากรผลประโยชน์แผ่นดิน ซึ่งสมควรจะได้จากราษฎรโดยธรรม"

จากเรื่องการจัดการปกครองท้องที่
โดยพระพิศาลสงคราม

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน :

จักรกลที่สำคัญในการแก้ปัญหา*

“....งานกระทรวงมหาดไทยที่เรารับผิดชอบนั้น ถ้าจะพูดแล้วก็เข้าใจง่ายแต่ทำยาก งานของเราคืองานบำบัดทุกข์ อย่างหนึ่ง กับงานบำรุงสุขอีกอย่างหนึ่ง เป็นด้อยค่าสั้น ๆ แต่ กลุมไปทุกสิ่งทุกอย่าง....”

“....สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านคือเครื่องเรือของกระทรวง มหาดไทยที่อยู่ปลายแถวสุด แต่ก็เป็นที่ท้ายแถวสุดที่มีความสำคัญ ต่อกระทรวงมหาดไทยมากที่สุด....”

ท่านนายอำเภอ ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการตำรวจ ทุกท่าน ที่เข้ามาร่วมในที่ประชุมนี้

ทุกครั้งที่ได้เดินทางไปตามจังหวัดหรืออำเภอ ถ้าหากว่าได้พบปะกับท่าน ซึ่งเป็นผู้แทนหรือผู้นำชุมชนในท้องที่แล้ว ก็รู้สึกความยินดีเป็นพิเศษ เพราะ ว่าอย่างน้อยที่สุดก็ได้มีโอกาสที่จะได้พูดจาชี้แจงแนวความคิดเห็นไปถึงตัวของผู้นำ ชุมชนในระดับตำบล ระดับตำบลและหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการสภา ตำบล แต่ว่าบางครั้งก็ไม่มีโอกาสเนื่องด้วยเวลามีจำกัด ในการมาครั้งนี้ก็อยากจะมา ได้รู้ได้เห็นได้สัมผัสด้วยตาของตัวเอง ได้ยินด้วยหูของตัวเองในหลาย ๆ เรื่อง และบางทีก็เป็นแต่เพียงว่าได้รับคำสั่งจากผู้ว่าราชการจังหวัดถึงงานภายในจังหวัด

*คำสั่งแจ้งข้าราชการ ในการประชุมชี้แจงแก่ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอเมืองแพร่ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๕ ณ ที่ว่าการอำเภอเมืองแพร่

นั้น และก็มี การ พุดจา ช้แจง แนวทางการทำงาน ใน ความ รับผิดชอบ ของกระทรวง
 มหาดไทยผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ลงไป ซึ่งก็จะได้นำ
 ไปถ่ายทอดไปสู่ผู้นำชุมชนในระดับตำบล ระดับหมู่บ้านต่อไปตามลำดับ งานของ
 กระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นงานซึ่งกว้างขวางเป็นอันมาก ในความรู้ลึกส่วนตัวที่ได้
 เข้ามารับงานในตอนแรกก็รู้ว่า เป็นงานใหญ่ เป็นงานที่กว้างขวาง แต่ก็ไม่ได้คิดว่า
 จะกว้างขวางมากมายถึงขนาดนี้ ทั้งในด้านจำนวนคนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ เป็นตัวแทน
 ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศก็มีเป็นจำนวนมากมาย นอกจาก
 นั้นก็มามอง ถึงงานบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ซึ่งเป็นงานของ กระทรวง มหาดไทย โดยตรง
 ซึ่งจะต้องกระทำต่อประชาชนทั่วประเทศ หรืองานบางอย่างที่กระทรวงมหาดไทย
 ็องร่วมรับผิดชอบสนับสนุน กระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ถึงอย่างนั้นก็ตามก็รู้สึก
 ว่าเป็นงานใหญ่ เป็นงานที่มกคนมาก โดยเฉพาะสำหรับประชาชนของเราก็มีประมาณ
 ๔๗-๔๘ ล้านคนแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะดูแลทุกข์สุขของคน ๔๗-๔๘ ล้านคน
 ๔๗ - ๔๘ ล้านใจนั้น ก็จำเป็นที่จะต้อง หมั่นช้แจง ทำความเข้าใจไปยังหน่วยงานส่วน
 ราชการของกระทรวงมหาดไทยที่แยกกระจัดกระจายอยู่ตามต่างๆ ทุกจังหวัด เพื่อ
 ให้สิ่งที่กระทรวงมหาดไทยทำอยู่ได้เข้าไปสู่ความเข้าใจของประชาชนทั้งหมดทั้ง ๔๗
 - ๔๘ ล้านใจ สำหรับงานของกระทรวงมหาดไทยที่เรารับผิดชอบนั้นถ้าจะพูด
 แล้วก็เข้าใจง่ายแต่ทำยาก งานของเราคืองานบำบัดทุกข์อย่างหนึ่ง กับงาน
 บำรุงสุขอีกอย่างหนึ่ง เป็นด้อยค่าสั้น ๆ ซึ่งมีความหมายคลุมไปทุกสิ่งทุก
 อย่าง และการที่จะปฏิบัติให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามความหมายอันนั้นก็เป็นงานที่ยาก
 พอใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบทางการปกครองต่างๆ
 ตั้งแต่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ จนถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน การที่จะบำบัดทุกข์
 ของประชาชนได้นั้น เราก็คงจะต้องเข้าใจกันว่า ทุกข์ของประชาชนนั้นมีอย่างไรบ้าง
 ทุกข์เกิดจากอะไรบ้าง ทุกข์จากความเจ็บปวดทางสุขภาพร่างกาย ทุกข์จากความ
 หิวโหยเพราะอาหารการกินไม่พอใช้พอกิน อันนั้นก็เป็นที่ ทุกข์ จากการทำไม่ได้มี

บางผู้บางคนสร้างความเดือดร้อน ความกังวล ความกลัวให้แก่ประชาชนคนอื่น ๆ
 มากเป็นทุกข์ที่เราประสบอยู่ทุกวันนี้ เกี่ยวกับปัญหาโจรผู้ร้าย ปัญหาอาชญากรรม
 ต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในบ้านเมืองขณะนี้ ก็เป็นทุกข์อย่างหนึ่งของประชาชน ก่อนที่
 ผมจะเข้ามารับผิดชอบงานในกระทรวงมหาดไทยถ้าจะว่าไปแล้ว ผมมีความรู้สึกถึง
 ความทุกข์ของประชาชนเช่นเดียวกับประชาชนทั้งหลาย เพราะว่าผมก็คือประชาชน
 คนหนึ่ง ในระหว่างที่รับราชการอยู่ก็เป็นประชาชนคนหนึ่ง ซึ่งได้มอง ได้ผ่าน
 ได้พบ ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ เช่นเดียวกับประชาชนทั่ว ๆ ไป และก็ได้มีโอกาสได้
 สัมผัสกับประชาชนในท้องที่ต่าง ๆ ทั้งต่างอำเภอ ต่างจังหวัด แม้ในที่กั้นดาร์
 ในป่า บนเขา ผมก็ได้ไปมาแล้วทั้งนั้น การที่ได้รู้เห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มากมาย
 พอสมากรณ สามารถจะนำมาปะติดปะต่อเพื่อความเข้าใจความทุกข์ของประชาชน
 ได้ เมื่อได้ออกราชการคือเกษียณอายุแล้ว ผมก็ต้องใช้บัตรประจำตัวประชาชน
 อย่างที่ใช้อยู่ขณะนี้ บัตรข้าราชการใช้ไม่ได้ แล้วก็ไม่มี พันภาวะของข้าราชการ
 ไปแล้ว เพราะฉะนั้นในขณะนี้ก็ต้องใช้บัตรประชาชนเหมือนประชาชนทั้งหลาย
 มีความเป็นประชาชนเต็มขั้นหรือเต็มตัวตั้งแต่วัดต้นมา เพราะฉะนั้นผมจึง
 สามารถมองเห็นว่าความทุกข์นั้นคืออะไร แล้วก็ต้องมานั่งจัดระดับความคิดว่าเราจะ
 ทำอะไรก่อนหลังตามขั้นตอน ตามลำดับความเร่งด่วนที่จะดับความทุกข์ของประ-
 ชาชนได้ อย่างน้อยที่สุดก็ขอให้ได้บ้างในช่วงระยะเวลาที่เข้ามาทำหน้าที่ในตำแหน่ง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ยังคงคิดว่าที่จะเข้ามาอยู่เฉย ๆ นั่งกินเงินเดือน
 นั่งเป็นใหญ่เป็นโตไปวัน ๆ หนึ่ง โดยไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้กับบ้านเมือง
 เมื่อมีความคิดอย่างนี้ สิ่งแรกที่ผมตั้งใจเกี่ยวกับปัญหาที่มี ๒ ประการ คือ

ประการที่ ๑ ต้องแก้ปัญหาในเรื่องคนของกระทรวงมหาดไทยให้ได้
 ก่อนหรือให้ดีขึ้น หรือให้มีความสำคัญในความเป็นข้าราชการของกระทรวงมหาด-
 ไทยได้ก่อน ตั้งแต่ระดับบนคือตั้งแต่ระดับกระทรวงมหาดไทยลงมาจนถึงระดับล่าง
 คือ ระดับของผู้ใหญ่บ้าน ผมได้มีโอกาสพบ ซึ่งบางครั้งก็มีการนำกันนั้น ผู้ใหญ่บ้าน
 ไปพบปะ ไปเยี่ยมชมการวะ ไปรับฟังความคิดเห็นโอวาทต่าง ๆ แต่ความจริง
 ก็ไม่ใช่ โอวาทอะไร เป็นเรื่องของการแสดงความคิดเห็นเพื่อความเข้าใจกัน

เท่านั้น นอกจากนั้นก็มีผู้นำชุมชนอื่น ๆ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการ
 พัฒนาชุมชน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท และหน่วยงานอื่น ๆ อีกมากมาย ผม
 ก็มีโอกาสมพบปะพูดคุยกับผู้นำชุมชนเหล่านั้น และในการที่ได้พบปะพูดคุยกัน
 ในการแสดงแนวความคิดความเห็นออกมาเป็นนโยบายที่ดี เป็นคำสั่งกตนั้น ส่วนใหญ่
 จะเป็นเรื่องของการแก้ปัญหาคน กระทรวงมหาดไทยต้องการทำให้คนของ
 กระทรวงมหาดไทยเป็นคน ซึ่งเป็นแบบอย่าง เป็นตัวอย่าง เป็นที่พึ่ง เป็นที่
 หวังของประชาชน ต้องการให้คนกระทรวงมหาดไทยเป็นคนที่มีความสะอาด
 มีความบริสุทธิ์ มมอที่ไม่เปราะเปื้อน สดต่าง ๆ เหล่านี้เป็นงานยากเป็นงานที่ต้อง
 ใช้เวลา แต่ถึงกระนั้นก็ตามก็คิดว่าด้วยความเข้าใจ ด้วยความจริงใจต่อกันและกัน
 อย่างหนึ่ง และด้วยความจริงใจต่อชาติบ้านเมืองอีกอย่างหนึ่ง ก็คิดว่าความหวังเหล่านี
 คงไม่ห่างไกลเกินไปที่จะเดินผ่านไปถึง อันนี้เป็นสิ่งแรกที่ต้องทำ สำหรับเรื่องใน
 จุดศมไม่อยากจะทับถมใคร ที่แล้วไปก็ให้แล้วไป และเรื่องในอดีตนั้นเป็นเรื่องที่
 ราวส่วนใหญ่ปฏิบัติ เราจะต้องนำเอามาคิด นำเอามาเป็นบทเรียนที่จะแก้ไขตัวของ
 เราเอง การทำงานทุกสิ่งทุกอย่างโดยเฉพาะการที่จะทำงานเป็นแบบอย่างที่ดี ถูกต้อง
 ที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม และเป็นแบบอย่างที่จะนำสังคมไปสู่ความเป็นระเบียบแบบแผน
 ไปสู่ความมั่นคงของบ้านเมืองเป็นส่วนรวมแล้ว สิ่งแรกทุกคนจะต้องทำแม้กระทั่ง
 ตัวของผมนเอง ก็คือการที่จะต้องปรับตัวของเราเองให้ได้ในวันนี้ เพราะฉะนั้นเรา
 ก็ควรจะทราบว่าตัวของเราเองนั้น ได้ทำอะไรที่ไม่ถูกไม่ต้องบ้าง แต่โดยมากคนเรา
 มักจะมองตัวเองว่าไม่เคยทำอะไรผิดสักอย่างเดียว มีความบริสุทธิ์ผุดผ่อง ๑๐๐ %
 อยู่ตลอดเวลา อันนี้รู้สึกเป็นธรรมชาติ เป็นนิสัยของมนุษย์ซึ่งมองตัวเองในทำนอง
 ที่เอาเปรียบเป็นอันมาก แม้กระทั่งใจของเราเองบางที่เรายังไม่ทราบใจของตัวเอง
 เพราะฉะนั้นผมได้เคยพูดคุยกับเพื่อนบรรดาชนหลายกลุ่มหลายพวก แม้แต่พลังชุมชน
 ต่าง ๆ ที่มีโอกาสไปพบได้ไปบรรยายให้ฟัง ผมก็ได้เคยพูดว่าคนเราไม่ว่าหญิง
 ไม่ว่าชาย ตนเขาน่ามากต้องนั่งส่องกระจกมองภาพของตัวเองในกระจก สิ่งที่เรา
 มองในกระจกเราก็ได้มองดูในสิ่งที่มันอยู่ลึกเข้าไปในตัวของคน อีกคนหนึ่งที่อยู่ใน
 กระจกนั้น เรามองกันว่าวันนั้นผมขาวหรือยัง ผมหงอกไหม หน้าตาเหี่ยวขึ้น หรือ

ว่าแต่งเนื้อแต่งตัวเรียบร้อยไหม อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เรามองไปในแง่ความสวย
 ความงาม ในความไม่สวยไม่งามจะเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าหากเราไม่มองถึงขนาดนั้น
 เพราะว่าเรื่องความสวยความงาม เรื่องวัย เรื่องอายุ ก็ต้องเป็นไปตามวิถีทางของ
 ธรรมชาติ แก่แล้วยังว่าตัวเองยังหนุ่มอยู่ ยังสาวอยู่ ก็เป็นไปตามวัยตามสังขาร
 แต่สิ่งเหล่านี้ไม่สำคัญ สำคัญที่หัวใจของคนสองคน ก็คนหนึ่งเป็นคนนอกกระจก
 อีกคนหนึ่งเป็นคนในกระจก ถ้าคน ๒ คน พยายามถามกันและกันอยู่ว่า นแกเป็น
 ใคร ท่านเป็นใคร คุณเป็นใคร เมื่อวานนี้คุณทำอะไรบ้างทำไมไม่ลุกไม่ต้อ วัน
 นี้คุณจะทำอะไรอีก คุณจะทำเหมือนเมื่อวานไหม พรุ่งนี้คุณจะทำอะไร ตามไป
 ตอบไป อย่างนี้ทุกว้ทุกวัน คนที่เขาไม่รู้ ที่เห็นภาพอย่างนั้น ก็คิดว่าหมอนบ้า
 กงจะเข้าโรงพยาบาลโรคประสาทแน่ ๆ แต่ความจริงไม่ใช่ เราก็ต้องถามอย่างนั้น
 ถามในใจ นั้ถามอยู่อย่างนั้นก็คือการสำรวจตัวเอง เรามองสิ่งใดไม่งามอะไรบ้างไหม
 เราจะทำได้ไหมตั้งแต่วันนี้ ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไป ถ้าเป็นอย่างนั้นเรากลับตัว
 เป็นคนดีได้ในวันหนึ่ง ถ้าหากเราปรับตัวของเราเองได้ อย่างน้อยความทุกข์ของตัว
 เองก็ลดน้อยลง ความทุกข์ที่เราไปสร้างให้แก่คนอื่นก็ลดน้อยลง อันนั้นเป็นเรื่องง่าย ๆ
 เป็นเรื่องทางธรรม ซึ่งถ้าหากว่าท่านได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ ๆ ก็คงจะเป็นในแนว
 เพราะฉะนั้นเรื่องทุกข์ของประชาชน อันมีมาก แก่กัน ได้แล้วต่อไป ก็จะแก้ส่งอันได้
 ตามมา สำนึกก็ออกความเดือดร้อนทุกข์ยากของประชาชนในด้านความปลอดภัย
 ต่าง ๆ ซึ่งผมก็ได้จัดการเรื่องทางด้านปราบปรามทางกรมตำรวจเป็นประการสำคัญ
 เพราะกระทรวงมหาดไทยมีงานใหญ่ ๆ หลัก ๆ ที่สำคัญ ๆ ที่ติดต่อกับประชาชน
 โดยตรงก็มีอยู่ ๒ หน่วยงาน ก็คือ กรมตำรวจหน่วยหนึ่ง กรมการปกครองหน่วยหนึ่ง
 ต้องเห็นหน้าประชาชนอยู่ทุกวัน เดินกระทบไหล่ประชาชนอยู่ทุกวัน ส่วนหน่วย
 งานอื่น ๆ นั้น ก็เป็นหน่วยงานที่จะเสริมหน่วยงานหลัก แต่ว่า ๒ หน่วยงานนี้
 เป็นหน่วยงานที่จะทำให้ประชาชน คลายความเดือดร้อน ลงได้ รับรองเป็นที่
 มั่นหมายที่ตำรวจจะต้องเร่งรัดจะต้องทำอะไร ที่ทำกันแล้ว ๆ กันมาเมื่อปลาย
 เมื่อปีก่อน ตำรวจไม่มีการเร่งรัดปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตัวเอง มอง
 นมาถึงสภาพปัจจุบัน สภาพของสังคมซึ่งเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจก็รัดตัวมากเข้า

ทุกวัน ปัญหาใจผู้ร้ายมีมากขึ้น ปัญหาฆ่ากันตายก็มีมากขึ้น ปัญหาจิตใจของคน
 ทั่วแต่ความโหดเหี้ยมอะไรมันก็มีมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้
 ไขว่คว้า ได้ค้นคว้าในสิ่งเหล่านี้กันอยู่มาก ในเมื่อเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้น อะไรที่เป็นตัวเหตุ
 อย่างน้อยก็เป็นตัวเหตุตัวหนึ่ง แต่ก็เป็นตัวเหตุที่สำคัญ ก็คือบรรดาอบายมุขต่าง ๆ
 ในบ้านในเมือง การหลงใหลฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ จนทำให้คนเงินทองขาดมือ กวักลง
 ไปในกระเป๋าทึบไรไม่มีสักที เมื่อไม่มีเงินในกระเป๋าก็คิดว่าจะทำอย่างไรถึงจะหา
 เงินมาใส่ในกระเป๋า หากทางดีไม่ได้ หากทางบริสุทธิ์ไม่ได้ ก็ต้องหาในทางชั่วทางร้าย
 เพราะฉะนั้นเป็นอย่างนั้น ก็น่าจะอาชญากรรมต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นในบ้านเมืองมากมาย
 เราผู้ทรมานหาความรับผิดชอบเราได้กระทำกันอย่างนั้นหรือเปล่า เราได้ทำอย่าง
 จริงจังหรือเปล่า หรือว่าเราจะต้องคอยให้เจ้านายระดับสูงลงมาให้คุณทำอย่างนั้น
 ให้คุณทำอย่างนั้น ให้คุณไปจับที่นั่น ไปจับที่นั่น ถ้ายังกดกันอยู่อย่างนั้น หุคง่าย ๆ
 นั้นหนง ๆ ผู้หลักผู้ใหญ่ทุกมโนโยบายในระดับชาติ ระดับบ้านเมือง ก็ไม่ต้องทำ
 อะไรก็จะต้องมากอยจ้อยอย่างเดียว เพราะฉะนั้นจึงจะต้องให้ทราบถึงความสำคัญ
 กระตุนความรู้สึกให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเราต้องทำงานตามความรับผิดชอบของเรา
 ให้เต็มที่อย่าละเลย หากเป็นสิ่งที่ถูกต้องไม่ควร อันเป็นสาเหตุจากอาชญากรรม
 ก็ควรจะปราบปรามระงับลงไป เมื่อบริษัทนั้นลดลงไปความทุกข์ของประชาชนก็
 ลดลงไป ความสุขของประชาชนก็มีมากขึ้น อย่างน้อยน้อยอยู่ในบ้านเปิดประตูบ้าน
 ก็ได้ ไม่มีโจรผู้ร้ายเข้าไปปล้นขโมยในบ้าน แต่ว่าเดี๋ยวมันไม่เป็นอย่างนั้น แม้
 กระทั่งบ้านผมเองต้องทำลูกกรงเหล็กหมดทั้งทางด้านหน้า ด้านในหมด ยังคิดว่า
 ถ้าเกิดไฟไหม้ไฟก็จะซื้อตัวเองตายเหมือนกัน ความตื่นตกใจไม่รู้จะออกทางไหน
 เป็นต้น อันนั้นเพราะอะไร เรามองไปที่วัดวาอารามต่าง ๆ สมัยก่อนเราจะเห็นหน้า
 วัดวาอารามจะมีสถานที่ซึ่งคนเข้าไปหาความสงบทางใจ หากความร่มเย็นจากโบสถ์
 จากวิหาร จากต้นไม้ ประการต่าง ๆ แต่เดี๋ยวนี้ วัดวาอารามต่าง ๆ ก็ต้องติด
 ลูกกรงเหล็กกลายเป็นสถานที่หนึ่งหมดแล้วแปลก ๆ ดูแล้วไม่เหมือนสถานที่ให้ความ
 ร่มเย็น ที่คนจะเข้าไปได้ทุกเมื่อทุกโอกาส มีพระดี ๆ มีพระพุทธรูปดี ๆ ก็ลัก
 ออกมา ขโมยออกมา ขโมยทองงี้ไม่ได้ก็ตัดแต่เศียรออกมา เสร็จแล้วก็ส่งออก

ไปขายเมืองนอก การที่จะส่งไปขายเมืองนอกก็ต้องมีคนอยู่ในเมืองไทยทำหน้าที่ไป
 คัดเคียรพระออกมา และก็นำไปส่งนายทุนที่ส่งไปขายเมืองนอก และส่งเหล่านั้น
 เป็นปัญหาสังคม ทำให้ใจของคนเป็นทุกข์อยู่ตลอดเวลา อยู่ในบ้านก็เป็นทุกข์
 เดินออกจากบ้านก็เป็นทุกข์ อยู่บนถนนหนทางก็เป็นทุกข์ ทุกข์ว่าจะมีคนฆ่าใหม่
 ทุกข์ที่ว่าใครจะเอาเราไปไหน หรือเราจะเอาเราไปไหน อะไรต่างๆ เหล่านี้
 มีมากมาย ปัญหาอย่างหนึ่งกลายเป็นปัญหาของผู้มีหน้าที่ปราบปราม การพนันต่างๆ
 มีมาก มีคนมักจะพูดว่าคนไทยเป็นนักเลงการพนันกันทั้งประเทศ หัวการพนันทั้ง
 บ้านทั้งเมือง ผมบอกไม่จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวของผมเองคนหนึ่งละ ซึ่งผม
 ไม่เคยเล่นการพนันเลย นับแต่สลากกินแบ่งรัฐบาลผมยังไม่ซื้อ นับประสาอะไรที่
 ผมจะไปซื้อสลากกินรวบ หรือจะไปเล่นไพ่ตอง เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้บอก
 ว่าคนไทยเป็นนักเลงการพนันกันทั้งประเทศ ผมปฏิเสธอยู่ตลอดเวลาว่าไม่จริง คนที่
 ไม่เล่นการพนันมีอีกมากมาย มากกว่าคนที่เล่นการพนัน แต่เราไม่มองในแง่ดี
 ในบกคลัด เรามองแต่คนไม่ดีทุกคนอย่างนั้น จนกระทั่งคนดีคนที่ไม่ได้เล่น คน
 ที่ไม่ได้มั่วเมาหลุมหลงต่าง ๆ ก็กลายเป็นภาพที่เลือนหายไป อันนั้นก็อันหนึ่งทำ
 ให้ชีวิตของครอบครัวเองไม่มีความสุข ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้พยายามปราบปราม
 กัน ปราบไปตามความจริงบ้าง ตามข่าวสารที่ส่งมาให้ประชาชนชาวแพร่ ถ้าจะ
 ส่งข่าวสารไปถึงผมก็ส่งไปได้และผมก็จะส่งมาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือส่งให้
 ตำรวจสารวัตรใหญ่ให้ช่วยจัดการ เพราะฉะนั้นขณะนี้ผมรับข่าวสารจากประชา
 ชนมาก ปัญหาอย่างนั้นแก้กันไป ตรวจกันกันไป ก็ขอเรียนว่าผลที่ออกมาในทางที่
 ดีขึ้น แต่จะดีในวันดีในวันพรุ่งนี้ ดีในหน้า จะเสร็จเมื่อไร อันนี้ผมตอบ
 ไม่ได้ แต่ว่าก็จะเสร็จแน่นอน ถ้าหากคนของเรากลับเนื้อกลับตัวเปลี่ยนจิตใจของ
 ตัวเองให้มากขึ้นตามลำดับ

ทั้งในส่วนของการปราบปรามในความรับผิดชอบของอำเภอ ซึ่งขณะนี้ทำใน
 สิ่งที่ถูกต้องแล้ว เป็นสิ่งที่ทางกระทรวงมหาดไทยก็พยายามที่จะเร่งรัดในทำนองที่ว่า
 ทำอย่างไรที่เราจะเดินเข้าไปหาประชาชน มากกว่าที่จะให้ประชาชนเดินเข้ามา
 หาเรา นอกจากในบางเรื่องบางราวที่เขาก็ต้องเดินเข้ามาหาเรา แต่จะทำอย่างไร

จะลดภาระไม่ให้ประชาชนเขาเดินมาหาเราให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งอาจจะ
 โดยลักษณะของการเยี่ยมชม หรือการให้บริการในลักษณะของอำเภอเคลื่อนที่
 ดั่งที่นายอำเภอได้กล่าวมา อันนี้เป็นสิ่งที่เราต้องการให้ทำและขอให้ทำโดยขะมักเขม้น
 ตามปกติประชาชนเขาก็ต้องทำมาหากินอยู่แล้ว แต่ว่าต้องให้เขาเดินเข้ามาหาเราทุก
 เรื่องก็ต้องว่าประชาชนเขาต้องเสียเวลาในการที่จะละม้อจากอาชีพต่างๆ ของเขามา
 คิดต่อราชการ นอกจากนั้นมาวันเดียวกลับไม่ได้เสียแล้ว คิดนั้น คิดนี้ ต้องนอนก้าง
 แทนที่จะเสงงานวันเดียว กรงวัน ต้องเสียเวลา ๒ วัน อะไรแบบนี้ เป็นต้น ฉะนั้น
 สิ่งเหล่านี้ก็เป็นความรับผิดชอบของนักปกครองที่จะต้องใช้ปัญญาในการที่คิดว่าเรา
 จะทำอย่างไร เราถึงจะอำนวยความสะดวก หรืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ประชาชน
 เพื่อให้เขาได้ผลประโยชน์เต็มที่มากที่สุด แต่ว่านายอำเภอก็คงไม่สามารถเดินทาง
 ออกนอกท้องที่ได้ถึง ๓๐ วัน ก็ต้องไปเป็นกรงเป็นกราว แต่ถึงอย่างนั้นก็ตาม
 ก็ต้องพยายามใช้คนบ้าง ใช้คนบ้าง ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป ถ้าเป็น
 อย่างนั้นแล้ว ประชาชนเขาก็ไม่ต้องเสียเวลาทำมาหากิน ไปทำให้เขาถึงที่ เว้นแต่
 อะไรที่ทำให้ถึงที่ไม่ได้ อันนั้นประชาชนก็ต้องมาหาเราเอง อันนั้นเป็นการยกตัวอย่าง
 ให้ฟัง หรือมีฉะนั้นก็ตัดขนตอนลงไปอะไรทำนองนี้เป็นต้น ก็คงจะต้องช่วยกันไป
 อย่างนั้น ก็คิดว่าปัญหาเหล่านี้เดี๋ยวนี้นักปกครองมีความสำคัญในการที่จะช่วยเหลือ
 ประชาชนมากขึ้น สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านคือเครื่องเรือของกระทรวง
 มหาดไทยที่อยู่ปลายแถวสุด แต่ก็เป็นที่ปลายแถวสุดที่มีความสำคัญต่อกระทรวง
 มหาดไทยมากที่สุด ถ้าหากผู้ใหญ่คนใด กำนันคนใดสามารถที่จะอยู่ได้ด้วยความ
 เข้าใจ อยู่ด้วยการช่วยเหลือกันระหว่างบุคคลในหมู่บ้าน ในตำบลนั้นแล้ว ผมคิดว่า
 งานทางอำเภอก็จะเป็นงานที่สบายมาก ความเดือดร้อนก็ไม่ต้องมาถึงอำเภอ เพราะ
 กำนันเก่งท่านทำเสร็จ แก้ปัญหาได้เอง บางท่านก็อาจได้ ๒ ชั้น บางท่านก็อาจได้
 รางวัลดีเด่นอะไรทำนองนี้ ก็มีทุกปี แต่ก็เป็นที่น่าเสียใจเหมือนกัน กำนันที่ได้รับ
 รางวัลดีเด่นคนหนึ่งก็ปรากฏว่า ถูกตำรวจจับเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ในการกระทำความผิด
 ในลักษณะรุนแรงอย่างนั้น เป็นต้น ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร ซึ่งจะได้รับรางวัลดีเด่น รับ
 ความชมเชย ผมคิดว่ามันเป็นคนที่จะได้รับ ความภูมิใจในสิ่งที่เราได้ถูกคัดเลือก เพราะ

ว่าการจะมาเป็นคนคิดเด่นั้นจะต้องแข่งขัน แข่งขันกัน เลือกกันขึ้นมา เมื่อเป็น
 อย่างนั้นก็ควรจะมี ความภูมิใจในศักดิ์ศรีของความเป็นคนคิดเด่นั้น เป็นผู้นำแบบ
 อย่าง ฉะนั้นผมถึงบอกว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้มี ความสำคัญผู้หนึ่ง โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในขณะเริ่มสถาปนาตำบลประกอบด้วยกรรมกรต่าง ๆ มีผู้ใหญ่บ้านด้วย
 และผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ด้วย ที่อยู่ในชุมชนนั้นมาร่วมกันคิด มาร่วมกันทำ เพราะ
 ฉะนั้น ถ้าเป็นอย่างนั้นต่อไป ๆ งานในหมู่บ้านงานในตำบลก็คงจะดีขึ้น มีความ
 มั่นคงขึ้น มีการพัฒนามากขึ้นตามลำดับ ความจริงเรื่องอย่างนั้นไม่ใช่เรื่องที่ยากเย็น
 หรือเป็นวิชาการอะไรเลย แต่ว่าผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งถ้าหากสามารถทำความรู้จักคน
 ในหมู่บ้านทุกคนก็จะเป็นการดี อย่างน้อยที่สุดในแง่ของความรู้สึกร่วมกันคิดที่จะร่วม
 กันทำ ทำงานเพื่อบ้านเพื่อเมืองของตัวเอง และก็ในแง่ของความมั่นคง ใครจะ
 แผลงหน้าแผลงตาเข้ามาในหมู่บ้านเรารู้ กำนันก็เช่นเดียวกันก็กว้างขวางมา กำนัน
 จะไปรู้จักประชาชนทุกคนภายในตำบลนั้นทุกคนก็คิดว่าเป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าท่าน
 หมั่นเดิน หมั่นออก หมั่นคุย หมั่นถาม ท่านก็จะรู้ดี เพราะฉะนั้นเป็นประโยชน์
 ต่อความมั่นคงปลอดภัยว่ามีการแปลกปลอมอะไรต่าง ๆ ขึ้น มีการก่อความวุ่นภายใน
 ตำบล ภายในหมู่บ้านของเราหรือเปล่า ข้อสำคัญกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ขอให้ทำตัว
 เป็นแบบอย่างที่ดี มีอยู่ในหลาย ๆ กรณีที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็กลายเป็นผู้มอทธิพล
 ไปเสียเอง การที่จะควบคุมคนได้ก็ด้วยการอาศัยอิทธิพล ไม่ใช่ควบคุมด้วยเงื้อม
 ไม้ใจ กรณีอย่างนั้นมอยู่มาก ผมจะบอกให้ฟังว่ามีมาก ปลดกันไปก็มาก ถูกจับกุม
 ต้องโทษต้องคดีอยู่ในโรงในศาลก็มีอยู่ไม่ใช่น้อย เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนไว้ว่า
 ในฐานะที่เราจะขึ้นมาเป็นผู้นำของชุมชน ชุมชนขนาดเล็กหมู่บ้านเล็ก ขนาดตำบลก็ค
 นับว่าเราเป็นผู้มอทธิพล

หนังสือการเลือกตั้ง ท่านอาจจะบอกว่าต่อไปที่ฝ่าย ๆ มาแล้วขึ้นมา
 เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วยการเลือกตั้งก็ใช่ อันนั้นเป็นของดีที่ใครไม่ปฏิเสธ การ
 เลือกตั้งนั้นเป็นของดีไม่ว่าเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้แทนราษฎรเป็นของดี
 ทั้งนั้น แต่ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าการที่ได้รับเลือกตั้งขึ้นมาคนเขารักใคร่พิสมัยท่านด้วย
 หัวใจของเขาหรือเปล่า ด้วยความเชื่อมั่นของเขาหรือเปล่า อย่างที่เขามีการผูกพัน

เล่น ๆ ผู้ใหญ่บ้านเงินหมื่น หรือว่ากำนันเงินแสนอะไรทำนองนี้ พอมาถึงผู้เ
 ราษฎรก็กลายเป็นเงินล้าน เงิน ๑๐ ล้าน ถ้าหากเป็นอย่างนั้นท่านก็คงจะไม่ภูมิใจ
 ในตัวท่านเอง ไม่ควรจะภูมิใจเลย ท่านจะภูมิใจมากที่สุดถ้าท่านไม่เสียเงินเ
 ตักแดงเดียว แล้วประชาชนเขาเลือกท่านขึ้นมาเป็นผู้นำ มาเป็นผู้ใหญ่บ้าน
 เป็นกำนัน ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ท่านคงจะภูมิใจเป็นอย่างมาก เพราะว่าเขาได้เลือกทำ
 ขนมาด้วยความเชื่อถอความมั่นใจไม่ใช่เลือกขึ้นมาเพราะอย่างนั้นอย่างนี้ หรือค
 ความหวาดกลัวอิทธิพลที่ท่านมีอยู่นั้นเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเราจะช่วยกันสร้างบ้านเมือ
 ให้เป็นไปในทางพัฒนาประชาธิปไตยกันขึ้นแล้ว ระบบที่ไม่ค่อยถูกไม่ค่อยต้อง
 กว่าจะเลิกกันไป ใช้ระบบคุณธรรมกันให้มากขึ้น บ้านเมืองเราจะได้ดีขึ้น ๆ อัน
 เป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ซึ่งนำมาคุยกับท่านทั้งหลายที่มีโอกาสมาพบกันวันนี้

อีกอันหนึ่งซึ่งอยากจะขอพูดอีกสักนิดหนึ่งเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลใน
 ด้านการแก้ปัญหาความยากจน หรือการพัฒนาชนบทที่ยากจน ผมก็ไม่เข้าใจเหมือน
 กันว่า ทั้งที่ทางรัฐบาลได้ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างในการที่จะแก้ปัญหาในความยากจน
 ก็น่า ชนบทที่ยากจนก็ดี ก็ควรจะส่งผลไปถึงประชาชนซึ่งรัฐบาลก็รู้ว่าประชาชนมี
 ความยากจน และรัฐบาลก็รู้ว่าความยากจนนั้นมันเกิดจากตัวเอง บางทีก็เกิดจาก
 สภาพแวดล้อมสภาพสังคม สภาพของโลกซึ่งเข้ามากระทบกระเทือน เพราะฉะนั้น
 รัฐบาลก็พยายามแก้ไขทุกสิ่งทุกอย่าง แต่การแก้เรื่องเศรษฐกิจไม่ใช่เรื่องที่จะแก้
 กันได้ง่ายเลย แม้แต่ราคาข้าวตกต่ำกว่าราคาที่รัฐบาลได้กำหนดไว้เราก็เฝ้ามองกันว่า
 ความจริงแล้วผมก็อยากจะโทษเสียด้วยซ้ำไปว่า ทำไมถึงไม่กำหนดราคาของมันเป็นไป
 ไม่ได้ แต่ความจริงแล้วมันควรจะเป็นไปได้ ถ้าสภาพเศรษฐกิจของโลกไม่หนัก
 หนาเหมือนอย่างบน คือ พูดง่าย ๆ ว่า โลกเขาก็ไม่จ่อมาซื้อของเมืองไทยเท่าไร
 ผลผลิตข้าว ผลผลิตข้าวโพด ฝ้าย อะไรร้อยแปดพันประการ เพราะว่าตอนที่เขา
 ก็ผลิตได้มาก ก็ล้นตลาด ล้นตลาดโลกอยู่แล้วขณะนี้ เพราะฉะนั้นเขาก็ไม่จ่อเรา
 ราคาของเราจะไปไม่ได้ ไปไม่ถึง แต่ถ้าสภาพเป็นไปอย่างปกติอย่างปกตินั้น ราคาที่
 กำหนดไว้เป็นราคานั้นถ้าสามารถจะไปได้ถึงราคานั้น อันนั้นก็เป็นเรื่องของเวรกรรม

ที่เข้ามากระทบทั้งทางด้านรัฐบาล ทั้งทางด้านพ่อค้า กระทบทั้งเกษตรกร เมื่อคน
 นเรายุคกันรุดกว่าที่บ้านผู้ว่าราชการจังหวัด ผมก็เคยคุยที่กรุงเทพฯ ว่า สมัยตรุษจีน
 บนทำไมมันเจ็บเหงานัก ร้านโรงก็ปิดกันปิดตามธรรมเนียม แต่ว่าคนจีน ลูกจีน
 เซอจีน หลานจีน ทเคยเที่ยวเตร่กันเมอบทแล้ว หรือบก่อนนั้นไม่มี ทำไมถึงเป็น
 อย่างนั้น นักเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่มันรัดตัวเข้า ก็ควรจะอยู่กับบ้านมากกว่าที่
 จะออกไปเที่ยวไปเตร่ ไปใช้เงินใช้ทอง บัญหาอย่างนั้นเป็นปัญหาซึ่งความจริงไม่ใช่
 ความผิดของเราเลย แต่ในที่สุดเราก็ต้องจำยอมรับว่าเราผิด เพราะเรายังแก้ปัญหา
 ไม่ได้ ขณะนี้พยายามแก้ปัญหาอีกอย่างหนึ่ง ในด้านการช่วยเหลือ บำบัดความ
 ยากจนทั้งในด้านราคาสินค้า ทั้งด้านผลผลิต ด้านการส่งออกด้วยประการต่าง ๆ
 ขณะนี้ทำอยู่มาก เพราะฉะนั้นในแผนต่าง ๆ ที่รัฐบาลทำอยู่ขณะนี้ ยกตัวอย่าง
 โครงการสร้างงานในชนบทซึ่งได้ส่งเงินจำนวนหนึ่งมาให้กับอำเภอ มาให้กับจังหวัด
 แต่อำเภอจังหวัดไม่ได้เป็นผู้ใช้เงินอันนั้นเลย เงินทุกบาททุกสตางค์ไปอยู่ที่ตำบล
 ไปอยู่ที่หมู่บ้านของตนเอง เพราะความต้องการเกิดมาจากตำบล มาจากหมู่บ้าน
 แต่ว่าทางอำเภอ ทางจังหวัดก็มีหน้าที่เพียงว่าเข้าตรวจสอบความต้องการ ถ้ามีมาก
 ไปในขั้นในขณะที่เรามีเงินเท่านั้น ทางอำเภอทางจังหวัดก็มาจัดสรรเงินไปให้สอดคล้อง
 คล้องกับความต้องการของประชาชนในตำบลนั้น ๆ นักเป็นอันหนึ่ง แต่ไม่ใช่ว่า
 จะมีเฉพาะโครงการ กสช. เท่านั้น ยังมีโครงการอื่น ๆ มีเงินอื่น ๆ ซึ่งได้ส่งเข้า
 มาสู่ตำบล มาสู่หมู่บ้าน มาสู่อำเภอ มาสู่จังหวัด ยังมีอยู่อีกมากมายโครงการ
 ด้วยกัน อันนั้นเมอว่าผมก็ได้ชี้แจงให้ส่วนราชการของจังหวัดได้รับทราบไปแล้ว
 แม้ว่าของคู่ตัวเลขเงินโครงการ กสช. บนทำไมน้อยลง ซึ่งก็อาจเพราะเงิน
 โครงการนี้ อาจจะน้อยลง แต่เราก็ต้องนำไปสู่ โครงการอื่น ที่จะส่งผลมาสู่ การพัฒนา
 รื่องต้นมากยิ่งขึ้นกว่าโครงการสร้างงานในชนบท ผมว่าโครงการสร้างงานในชนบท
 เป็นเรื่องการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในช่วงฤดูแล้งเท่านั้น ช่วยให้ประชาชนมีงาน
 วิชาบ้าง มีสตางค์บ้าง ไม่ใช่ว่าเขามือไป ๓ เดือน ๔ เดือน อันนั้นก็เป็นแต่เพียงการ
 แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น แต่โครงการหลัก ๆ จริง ๆ นั้น เข้าไปสอดคล้อง
 ปรประมาณไว้ในแผนงานอื่น ๆ โครงการอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามระบบพิธีการงบ.

ประมาณและระบบการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ อันนั้นก็ไม่ต้องเป็นห่วงอะไรว่าท่าน
 จะไม่ได้อะไรบางที่ท่านก็ได้มาก แต่สิ่งสำคัญในด้านการพัฒนาชนบท หรือว่าจะ
 เป็นงานใดก็แล้วแต่เกี่ยวกับการพัฒนา ก็การทำงานจะหวังให้รัฐบาลมุ่งมาทางเดียว
 นั้นเป็นไปได้ยาก ก็คงจะเป็นไปได้ช้า แต่ทำงานใดๆ เป็นงานพัฒนาภายในท้องถิ่น
 ตำบลนั่นเอง ถ้าหากเราได้ออกแรงออกความคิดรวมทั้งสติปัญญาหรือออกเงินด้วย
 งานนั้นก็จะเป็นไปได้เร็ว ยกตัวอย่าง อย่างเก็บนาห้วยขม้น ผมยังประทับใจใน
 ถ้อยคำง่าย ๆ และผมยังจดไว้ “เงินห้าบาท หยาดเหงื่อ ห้าหยดตดน้ำเต็มทะเล”
 เป็นคำง่ายฟังแล้วก็นึกความหมายจับใจครอบคลุมถึงหลายสิ่งหลายอย่าง โดยเฉพาะ
 อย่างของการที่เราจะตดน้ำเต็มทะเลได้ด้วยเงินห้าบาทเหงื่อห้าหยดตดน้ำเต็มทะเล
 ร่วมงาน ร่วมมือ ร่วมสละอะไรต่าง ๆ ถึงจะตดน้ำเต็มทะเลเต็มอ่างเก็บนาห้วย
 ขม้นได้ เป็นต้น อันนั้นแสดงอะไรออกมาหลายอย่าง ขอขอบคุณเป็นอันมากสำหรับ
 นึกคิดในการที่จะสร้างถ้อยคำอันนั้นขึ้นมาเป็นคำขวัญที่ประทับใจเหลือเกิน ผมก็คง
 จะนำไปคุยได้อีกหลายแห่ง นำไปหากินหรือบรรยายในโอกาสต่าง ๆ ได้เหมือน
 วันนั้น อะไรก็จะนำไปคุยให้เขาฟัง ไปที่ไหนก็จะคุยได้ว่าข้าราชการทุกฝ่ายรักใคร่
 กลมเกลียวกัน สรวลเสเฮฮาากัน ปรีกษาหารือกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ผมก็มักจะ
 เอาไปยกตัวอย่างให้เขาได้ยินได้ฟังกัน ถ้าว่าไปที่ไหนก็นั่งหันหลังให้กัน ผู้ใหญ่
 ก็หันหน้าไปทางหนึ่ง ผู้น้อยก็หันหน้าไปทางหนึ่ง ผมก็คิดว่าผมเป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยคงจะนั่งเก้าอี้ในกระทรวงมหาดไทยไม่มีความสุขเลย ต้องนั่ง
 คิดว่าจะทำอย่างไรจะให้เขาหันหน้าเข้ามาหากันได้ อันนั้นเป็นงานสำคัญก็อยากจะให้
 รักใคร่กลมเกลียวกันในบรรดาข้าราชการทั้งหลายทุกฝ่าย ไม่ใช่เฉพาะกระทรวง
 มหาดไทยเท่านั้น กระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ก็เป็นข้าราชการด้วยกัน ทำงาน
 เพื่อบริการด้วยกัน เพื่อชาติบ้านเมืองด้วยกัน ก็คิดว่าในตอนนั้นก็คงจะคุยกันได้เท่า
 ไรว่าจริงมีเรื่องจะคุยกับท่านอีกมากมาย ก็อยากจะเรียนยืนยันไว้อย่างหนึ่งว่า การ
 เข้ามาทำงานในกระทรวงมหาดไทยมันหนักนัก พุคกับตัวเองทุกวันว่างานในกระ
 รวงมหาดไทยมันหนัก แต่ว่าแม้ว่าเราจะรู้ว่าเป็นงานที่หนัก แต่ถ้าเรามุ่งจิตใจที่จะ
 ค่อย ๆ งานที่หนักก็คงจะไม่หนักอีกต่อไป วันหนึ่งจะล่องเขาลง เขาแรง เขาโร

ของเขา ฉะนั้น การที่ผมได้เข้ามานี้อาจเรียนว่าผมเข้ามาด้วยความตั้งใจ ผมเข้า
 มาด้วยเจตนาดีต่องานในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ต้องการให้
 กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงที่ใหม่กว่า มาเพื่อย อีกต่อไป ต้องการให้ผู้
 สวมเครื่องแบบของกระทรวงมหาดไทยเดินไปที่ไหน เดินเข้าไปที่มุมไหน ก็
 ขอให้ได้ยินแต่คนที่จะรับด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ใช่เดินไปที่ไหนคนเขา
 สะบัดหน้า ถ้าเป็นอย่างนั้นก็คงไม่ใช่คนกระทรวงมหาดไทยเสียแล้ว ฉะนั้น ก็อยาก
 ให้คนกระทรวงมหาดไทยของเราทุกๆ คน ทุกๆ ระดับ ทำตัวของเราให้เป็นที่ศรัทธา
 เป็นที่รักใคร่ เป็นที่หวัง เป็นคนที่เขาจะมองดู เป็นคนที่เขาจะเอาแบบอย่างในความ
 ความงาม ความถูกต้อง ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วขอให้เชื่อเถอะครับว่า ปี ๒๕๒๕ ซึ่งจะเป็น
 ของการเฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี จะเป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่าง
 มากสำหรับงานของกระทรวงมหาดไทย และคนในกระทรวงมหาดไทย ข้อสำคัญขอ
 ให้ช่วยกันล้มล้างสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม แล้วเริ่มต้น อย่าผลัดไปขอเพิ่มวันพรุ่งนี้แล้วกัน
 ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็คงจะไม่วันน มีแต่วันพรุ่งนี้ตลอดไป หุดบินไว้พรุ่งนี้แล้วกัน
 หุดบินหน้าพรุ่งนี้แล้วกัน เราจะต้องกลับเนื้อกลับตัวกันตั้งแต่นี้ เหตุนี้จึงมา
 กระตุ้นความรู้สึกของท่านทั้งหลาย ถ้าหากว่าเราตั้งหน้าตั้งตาทำงานเพื่อประโยชน์
 สุขของประชาชน มองประชาชนเขาเป็นเป้าหมายจริงๆ แล้ว เป็นอย่างนั้นแล้ว
 บ้านเมืองไม่ต้องเป็นห่วง เรายังไปได้ๆ อย่างดีเสียด้วย แต่ถ้าหากเรายังทำอะไร
 ไม่ถูกต้องไม่ควรขอยกก็เป็นสงหน้าเป็นห่วง เป็นห่วงว่าบ้านเมืองของเราจะยืนนาน
 ได้มากเพียงใด อันนั้นเป็นสิ่งที่ผมอยากจะฝากไว้ ท่านข้าราชการทั้งหลาย รวมทั้ง
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ตำบล ผู้ที่เกี่ยวข้องขอให้เอาไปคิดกันดู ถ้าหากทำ
 ได้ก็ดี ในโอกาสหน้าถ้าหากมีโอกาสเดินทางมาอีกหรือว่าได้พบปะกัน ก็ขอความ
 กรุณาได้ทักทายกันบ้าง บอกด้วยว่าท่านไปหุดทันวันนั้นวันน ก็จะได้เป็นการ
 ระลึกถึงการมาวันนก็เป็นการนำความอบอุ่นมาสู่พวกท่านทั้งหลาย และก็ได้รับความ
 อบอุ่นกลับไปกรุงเทพมหานคร กลับไปที่กระทรวงมหาดไทย เพราะว่าในโอกาส
 ที่ได้พบกับท่านอย่างนี้ คือหน้าผู้คนเป็นจำนวนมากอย่างนี้ ผมก็คงจะกลับไปด้วย
 ความอบอุ่นความสบายใจเป็นอันมาก

ในที่สุดนี้ ขออำนาจศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในจังหวัดนี้ โดยเฉพาะพระธาตุ
 ขอแช่ ที่เป็นท เคารพ นับถือ สักการะ ของ พวกเรา ทั้งหลาย ผมมาแต่เช้าก็ได้ไป
 สักการะมาแล้ว ก็หวังว่าสักการะทั้งหลายทั้งหมด และบารมีของพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพระบารมีที่อบอุ่น ที่เย็นฉ่ำในหัวใจของคนไทยอยู่ขณะนี้
 ก็ขอให้อำนาจบารมีเหล่านั้นรักษาทุกท่านซึ่งเป็นตัวจักรของกระทรวงมหาดไทย และ
 ครอบครัวของท่าน ขอให้มีความสุขความเจริญ ขอให้มีความมั่นใจในการ
 ที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาค่าต่าง ๆ ของสังคมของบ้านเมืองให้มั่นคงยิ่งขึ้นไป เชื่อ
 ว่าจะจะได้อยู่ดีด้วยกัน ขอขอบพระคุณ ■



"ในการดำเนินชีวิตของเรา เราจะต้องข่มใจไม่กระทำความผิด ๆ
 ที่เรารู้สึกด้วยใจจริงว่าชั่วหรือเสื่อม เราต้องฝืนต่อต้านความคิด
 และความประพฤติทุกอย่างที่รู้สึกว่าขัดกับธรรมะ เราต้องกล้า
 และบากบั่นที่จะกระทำความดีที่เราทราบว่าเป็นความดีเป็นความ
 ถูกต้องและเป็นธรรม ถ้าเราช่วยกันทำเช่นนี้ให้จริงจัง ๆ ให้ผล
 ของความดีบังเกิดขึ้นมากขึ้น ๆ ก็จะช่วยค้ำจุนส่วนรวมไว้มิให้
 เสื่อมลงไปและจะช่วยให้คืนดีกันขึ้นเป็นลำดับ"

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในพิธีเปิดการประชุมพุทธทศกัมมาคมทั่วประเทศ
 ครั้งที่ ๑๒ ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อบายมุขและอาชญากรรม :

ล้างไม่ได้หมดก็ต้องลดให้ได้มาก*

“.....เรื่องบ่อนการพนัน นโยบายเรื่องนี้ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นบ่อนเล็กบ่อนใหญ่ จะเป็นบ่อนที่เจ้าของบ่อนจะเป็นคนขนาดไหน มีอิทธิพลทางด้านการเงินหรือมีอิทธิพลทางการเมืองแค่ไหน มีโอกาสจับได้และมีหลักฐานชัดเจนขอให้จับ ผมจะไม่ว่าอะไรและไม่ต้องกลัวด้วย.....”

“.....ในการทำงานใหญ่ ให้แก่ บ้านเมือง หรือ ให้แก่ ประชาชนนั้น ถ้าหากว่าเราอ่อนแอเสียอย่างหนึ่ง เมื่ออ่อนแอแล้วก็เกิดความท้อถอยท้อแท้ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วเราจะทำงานใหญ่อย่างไรรัน โดยเฉพาอย่างยิ่งในงานรักษาบ้านรักษาเมือง.....”

ท่านอธิบดีกรมตำรวจ ท่านรองอธิบดีกรมตำรวจ ท่านรองปลัดกระทรวง
ท่านผู้ตรวจราชการกระทรวงและเพื่อนข้าราชการตำรวจที่รักทั้งหลาย

ความมุ่งหมายประการแรกที่ผมจำเป็นต้องเชิญข้าราชการตำรวจ ในระดับ
นครบาลมาพบปะกันวันนี้ ที่สำคัญก็คือว่าต้องการที่จะได้ประเมินผลการทำงานนับ
ตั้งแต่กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายนโยบายที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับการปราบปรามอบายมุขและอาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอันเป็น
ความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย และความรับผิดชอบของกรมตำรวจ ซึ่ง

* กำชับแนวทางปฏิบัติราชการ ในการประชุมรับฟังผลการปฏิบัติงาน
ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ณ ห้องประชุมกรมตำรวจ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์

ได้ดำเนินการมา ตั้งแต่ผมได้เข้ารับหน้าที่ ใน กระทรวงมหาดไทย เป็นระยะเวลา ๗ เดือนเศษแล้ว ซึ่งก็คิดว่าควรจะเป็นการเพียงพอที่จะได้รับทราบผลการทำงานของ ตำรวจนครบาลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และนอกจากนี้ก็จะได้ขอทราบผลการ ทำงานของ ตำรวจภูธรในโอกาสต่อไป

ประการที่ ๒ เมื่อได้รับฟังถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความลำบากใจของผู้บัญชาการ ตำรวจนครบาลซึ่งก็คงจะเป็นการถ่ายทอดมาจากความลำบากใจของสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาลต่าง ๆ หรือในระดับผู้กำกับการและผู้บังคับการในนครบาล ก็ตาม ก็เพื่อจะได้รับสิ่งที่ควรจะให้ความมั่นใจได้หรือไม่ อย่างไร ในการที่จะ สนองนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งแท้จริงก็คือนโยบายของรัฐบาลนั่นเอง เพราะฉะนั้นจึงต้องการมารับฟังในทำนองกำนัลสัญญาที่ ท่านทั้งหลาย จะ ได้ช่วยกัน กำหนดทิศทางของตำรวจอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ประการที่ ๓ เพื่อจะได้ตั้งข้อสังเกตหรือมอบหมายสิ่ง ที่ต้องเร่งแก้ไข กับสิ่งที่ต้องเร่งจัดทำก่อนที่จะถึงวาระเฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ใน เดือนเมษายนที่จะมาถึงนี้

จากการที่ท่าน ผู้บัญชาการ ตำรวจนครบาลได้ ชี้แจงสรุปมา โดยตลอด นั้น ผมขอขอบคุณทางเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลต่าง ๆ ที่ได้ใช้ความพยายาม มาเป็นอันมาก บางแห่งใช้ความพยายามได้ดี แต่บางแห่งก็รู้สึกว่ายังไม่สมบูรณ์ หรือยังไม่เต็มทนก็ ส่งเหล่านั้นมาบ้างจยหลายอย่างที่จะต้องนำมาพูดกันในวัน สำหรับเรื่อง นั้นผมจะพูดในตอนหลังถึงปัญหาที่อยากจะชเป็นเรื่อง ๆ ไปก่อน อัน ก็อยากจะเรียนให้เพื่อนที่รักทั้งหลายรับทราบก่อนว่า วันนั้นเราจำเป็นจะต้องขอพูด กันในระหว่างคนที่ไม่สบายกายและไม่สบายใจด้วยกัน ก็ระหว่างผมกับท่านทั้งหลาย เพราะว่าในยามที่เรารับผิดชอบ และในยามที่เราต้องการจะทำงาน ตามความรับผิดชอบของเราให้สมบูรณ์เต็มทนนั้น เราคงไม่อาจหาความสบายกาย หรือความสบายใจได้เหมือนกับคนที่เขารับผิดชอบเฉพาะตัวเขาเอง สำหรับหน้าที่ ของเรานั้น เราไม่ได้ผิดชอบต่อตัวเอง แต่งานของเราต้องรับผิดชอบต่อกัน

ซึ่งก็คือประชาชนทั่ว ๆ ไปซึ่งเขาต้องการเขาหวังพึ่งเรา ต้องการความช่วยเหลือ ต้องการความอบอุ่น ต้องการความสบายใจ ให้พวกเขาได้ คั่นบ้าง จากพวกเราทั้งหลาย คำว่าเราทั้งหลายในที่นี้ผมไม่ได้หมายความว่าถึงเฉพาะตำรวจเท่านั้น ผมยังหมายความว่ารวมถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือนในกระทรวงมหาดไทยด้วย ในฐานะที่เป็นนักปกครอง เพราะฉนั้นนักจำเป็นที่จะต้องพูดเรื่องนี้ในบรรดาผู้ซึ่งไม่มีความสบายกายและสบายใจมากเหมือนบุคคลอื่น ๆ อันนั้นเป็นสง่า เป็นขงเรา ไม่จำเป็นจะต้องพูดออกตัว หรือว่าพูดเข้าข้างตัวเราเอง แต่ว่าเราจำเป็นที่จะต้องพูดเพราะว่าเราจะพูดอย่างกนทมความรับผิดชอบที่เรา ต้องการจะ ให้ความสุขและ ต้องการจะให้กนทมหรือประชาชนเขาได้คลายความทุกข์ และที่พวกเราเองที่จะเป็นผู้ซึ่งจะมีส่วนยังความสงบสุข ความสงบเรียบร้อยต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นแก่บ้านเมืองของเราได้ด้วยเหตุนี้ผมก็อยากจะยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า สำหรับกนทมความรับผิดชอบนั้นย่อมไม่มองความผาสุกของตนเองเป็นประการแรก เราต้องมองความผาสุกของกนทมนก่อน ถ้ากนทมมีความสุขยังจำนวนมากเท่าไร ตัวเราเองจะมีความสุขมากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นในหน้าที่ของเราเราคงจะต้องลำบากอีกมาก เราคงจะต้องเหน็ดเหนื่อยอีกเป็นอันมากในความลำบากและในความเหน็ดเหนื่อยนั้น เรายังต้องเสี่ยงภัยอันตรายอีกด้วยแม้กระทั่งตัวผมเอง ท่านทั้งหลายคงจะได้สังเกตเห็นมาโดยตลอดนับตั้งแต่ผมได้เข้ามาทำหน้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ว่าผมไม่เคยทำลายกำลังใจของตำรวจที่กระทำความคิด ตำรวจที่มความสำนึกในความรับผิดชอบตามหน้าที่ของตัวเอง และผมไม่เคยละเว้นที่จะกระตุ้นให้ผู้ที่ยังย่อหย่อนบกพร่องอยู่ให้กลับตนให้ดีขึ้น ผมได้ทำอยู่เสมอได้พูดอยู่เสมอตลอดมาเป็นเวลา ๑ เดือนเศษแล้ว แต่กระนั้นก็ตามผมจะไม่สนับสนุนการกระทำซึ่งไม่ดีไม่งามหรือไม่ถูกต้องต่าง ๆ ถ้าหากว่ายังมีความรู้สึกผิดหวังอยู่ก็จำเป็นจะต้องพูด จำเป็นจะต้องเตือน หรือจนถึงขนาดที่อาจจะต้องมีการลงโทษลงทัณฑ์กันไปตามขอบวนการที่เหมาะสม เราจะปล่อยไปตามเวรตามกรรมนั้นคงจะไม่ได้ เพราะเรื่องของบ้านเมืองนั้นเราจะปล่อยให้อยู่ตามเวรตามกรรมคงจะไม่ได้เช่นเดียวกัน

สำหรับปัญหาเฉพาะหน้าที่เรากำลังเผชิญขณะนี้ ก็คงจะไม่พ้นเรื่องอบายมุขต่าง ๆ ดังที่ท่านทั้งหลายทราบกันดีอยู่แล้ว คงไม่พ้นเรื่องอาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งมากในขณะนี้และก็คงจะไม่พ้นเรื่องการเมืองทั้งหลายทั้งปวง ในทำนองที่จะเป็นการบ่อนทำลายความสงบสุข หรือเป็นการก่อกวนให้เกิดความไม่เรียบร้อยต่าง ๆ ขึ้นภายในสังคมของเราในด้านของประชาชนและรัฐบาล นอกจากนี้ก็ยังมีปัญหาเผชิญหน้าอยู่ขณะนี้ เกี่ยวกับการที่ยังมีการละเลยต่อนโยบายและคำสั่ง ก็ไม่จริงจังกังในคำสั่งและนโยบายก็ยังมีอยู่ก็มีใช้น้อย สำหรับในประการหลังนี้ผมมีความรู้สึกที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในบรรดาของคนที่สวมใส่เครื่องแบบอย่างพวกเรา ซึ่งผมเคยพูดมาแล้วหลายครั้ง เพราะว่าแสดงให้เห็นถึงการขาดความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบ และแสดงให้เห็นถึงการขาดวินัยซึ่งไม่สมควรจะเป็นสิ่งที่อาจจะอยู่ในบุคคลซึ่งอยู่ในเครื่องแบบข้าราชการ ซึ่งอาจจะเป็นตำรวจหรืออาจจะเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องพูดกันในเรื่องปัญหาที่เผชิญหน้าเหล่านี้ ว่าเราจะแก้ไขกันอย่างไร ผมขอขมคำพูดของรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ซึ่งได้ฟังมาเมื่อเช้านี้เองในที่ประชุมแห่งนี้ และผมมีความเชื่อใจว่าท่านเป็นคนที่พูดตรงไปตรงมาดีและโดยนิสัยและการกระทำที่รู้สึกว่า เป็นที่เชื่อถือได้ คือท่านพูดในที่นี้ว่าในการทำงานให้กับรัฐบาล หรือแก่ประชาชน เพื่อความผาสุกของประชาชนนั้น ท่านไม่สนับสนุนคนอื่นเอา คนที่แท้ไม่ต่อสู้กับปัญหาหรือความยากลำบากใจความเป็นอย่างนั้น ซึ่งอันนี้เป็นความรู้สึกของผมเองนั้นเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งและคิดอย่างนั้นจริง ๆ ในการทำงานใหญ่ให้แกบ้านเมืองหรือให้แก่ประชาชนนั้น ถ้าหากว่าเราอ่อนแอเสียอย่างหนึ่ง เมื่ออ่อนแอแล้วก็เกิดความท้อถอยท้อแท้ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วเราจะทำงานใหญ่อย่างไรได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานรักษามันรักษาเมือง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือประชาชนภายในชาติเกิดความอ่อนแอ ท้อถอยกันขึ้นมาเสียแล้ว เราจะทำงานใหญ่อย่างนั้นกันได้อย่างไร นี่เป็นสิ่งที่ผมได้แล้วก็โน้ตเอามาเป็นข้อสังเกตที่จะได้ฝากให้กับเพื่อนตำรวจทั้งหลาย ว่างานของเราข้างหน้านั้นมากและหนักด้วย แต่เราก็ไม่ควรจะท้อแท้ อย่างผมเองขณะนี้ผมไม่เคยแสดงความท้อ

แต่หรือที่ถ้อยในปัญหาที่เกิดขึ้น ในบ้าน เมืองที่เป็น ความรับผิดชอบ ของ กระทรวง
มหาดไทย เรื่องอย่างนั้นเป็นความรู้สึกล้ำถามว่า เหนื่อยหรือไม่ ก็จำเป็นที่จะต้องบอก
ว่าบางครั้งก็เหนื่อย แต่ว่าถ้าถามว่าเพลียหรือไม่ต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว ก็
บอกว่าไม่เพลีย ถ้าหากว่าจิตใจของเราไม่อ่อนเพลียเพลียแรงไปด้วยเราก็อพร้อมที่จะ
ต่อสู้กับสิ่งต่าง ๆ กันต่อไป

สำหรับปัญหาในกรมตำรวจเท่าที่ผ่านมา นั้น ผมได้เดินทางไปมากพอ
สมควรแม้ว่าจะยังไม่ทั่วถึง แต่ก็คิดว่าพอจะเก็บสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นมาประมวล
เป็นความคิดและเป็นข้อสังเกตกันได้ สิ่งที่ผมอยากจะมองปัญหาและอยากจะขอ
เคืองหรือขอชี้แนะก็คือว่า การมองปัญหานี้ขอให้มองให้ทั่วถึง สิ่งที่เราควรมอง
อย่างยิ่งในลำดับของความสำคัญขณะนั้นก็คือคุณภาพของคน คุณภาพของพวกเรา
ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายพลเรือนก็ดี จะเป็นตำรวจก็ดี เราต้องมองคุณภาพของคนกันก่อน
เมื่อมองคุณภาพของคนแล้ว เราก็จะต้องมองไปถึงประสิทธิภาพในการทำงานของ
หน่วย ซึ่งหมายถึงว่าถ้าเราได้รวมเอาคนจำนวนมาก ๆ มาอยู่ด้วยกัน ประสิทธิภาพ
ของหน่วยนั้นเราสามารถ จะ มองเห็น ได้ชัด ว่า ประสิทธิภาพ ของ หน่วยใด ดีหรือยิ่ง
หย่อนกว่ากันอย่างไร เราก็มองไปที่คุณภาพของคนภายในหน่วยนั้น ถ้าหน่วยนั้น ๆ
ประกอบด้วยคนที่มีคุณภาพดี คนเข้มแข็ง คนเอาจริงเอาจังจำนวนมากก็แน่นอน
เหลือเกินกว่าการทำงานของหน่วยนั้น ก็จะมีประสิทธิภาพดีทั้งหน่วยหรือดีเกือบทั้ง
หน่วย แต่ถ้ายังมีความย่อหย่อนอยู่เป็นจำนวนมากแล้ว ประสิทธิภาพก็ลดลงเป็น
เรื่องธรรมดา อันนี้เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งอยากจะฝากไว้ ขอให้สนใจในการจัดลำดับ
ความสำคัญในการมองปัญหาของเราเอง

นอกจากนี้อีกประการหนึ่งจากการได้ไปดู ไปเห็นมาเรามากมองกันในแง่
ที่ว่า คิดในพื้นที่มีมากขึ้นแค่นั้น การทำงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้มแข็ง
มีความเอาจริงเอาจัง มีการย่อหย่อนกันอย่างไรหรือไม่ อันนี้ก็เป็น สิ่ง
ที่ก็ต้องไม่ใช่สิ่งที่จะ แต่ว่าการมองอย่างหมั่นทำให้อาจดูมองไปในแง่ที่ว่าเมื่

การไปวิเคราะห์ ไปหาข้อมูล เพื่อเพิ่มจำนวนคน เพิ่มจำนวนตำแหน่ง เพิ่มอัตรา
 กำลังเท่านั้นเองซึ่งความจริงก็ถูก ถ้างานมีมากคนก็จะต้องมากเป็นของธรรมดา แต่
 ที่ผมนำมาพูด ในที่นี้ ก็อยากจะ ให้มองกันอีกสักอย่างหนึ่งซึ่ง รู้สึกว่ายัง มอง กัน น้อย
 มาก มองกันน้อยจริง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากหน่วยในระดับสูงของกรมตำรวจ
 ลงไป มองไม่ถึงหน่วยในระดับรองระดับต่ำหรือผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของ
 กรมตำรวจ ยังไม่มองกันลงไปถึงปัญหานั้นกันให้จริงจัง แล้วช่วยกันใช้ความคิด
 ช่วยกันเสนอแนะ แล้วช่วยกันหาทางออกว่าเราจะแก้ไขอย่างไร สิ่งที่ต้องการให้
 มองก็คือปัญหาสวัสดิภาพของหน่วยงาน ซึ่งก็คือปัญหาสวัสดิภาพของข้าราชการ
 ตำรวจในหน่วยงานทุกระดับ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มองเห็นง่าย ยกตัวอย่าง
 เกี่ยวกับด้านที่อยู่อาศัย ซึ่ง ผู้บัญชาการก็ได้ยกตัวอย่างของตำรวจนครบาลขึ้นมาให้
 ใจ ตัวอย่างที่ปรากฏอยู่ทั้งในนครบาลและในภูธร ปัญหาที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งที่
 จำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจมากขึ้น เราอย่าไปมองถึงว่าเมื่อจะก่อสร้างที่อยู่อาศัย
 แล้วมันจะต้องเป็นตึกหลายชั้น แต่สิ่งที่ต้องการขณะนั้นในหลาย ๆ แห่งที่ไปพบ
 มาเขาต้องการความรวดเร็วในการที่จะมีที่อยู่อาศัยบ้าง อย่างน้อยก็ชั่วระยะหนึ่ง ๓ ปี
 ๕ ปี ก็ยังดี งบประมาณก็คงจะไม่มากนัก แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามก็ต้องใช้งบประ
 มาณ เราต้องมาจัดลำดับความเร่งด่วนเอาเองว่าเราควรจะทำอะไรแก้ไขไหน อย่างไร
 เกี่ยวกับสวัสดิการเรื่องที่อยู่อาศัยก็จะโยงไปถึงเรื่องอื่น ๆ ด้วย ยกตัวอย่างเรื่องนา
 ผมไปที่สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย เขต ๑ และสถานีตำรวจนครบาลพลับ
 พลาไชย เขต ๒ เมื่อวันเสาร์นี้ ในสภาพของที่อยู่อาศัยและสภาพของสถานีตำรวจ
 นครบาล มองเห็นเรารู้อยู่แล้วว่าเก่าแก่และชำรุดทรุดโทรม ผมไม่ได้ว่าอะไรใน
 เรื่องของความเก่าแก่ทรุดโทรม แต่ว่าถ้ามีความเก่าแก่และทรุดโทรมเราก็ต้องคอย ๆ
 บำรุงรักษา ค่อย ๆ ซ่อมแซมกันไปทีละเล็กทีละน้อยเมื่อได้เดินขึ้นไปดู มองไป
 โดยรอบตัวทั้ง ๔ ทิศ ประตูหน้าต่างก็ชำรุดทรุดโทรมและผุพังเป็นอันมาก ซึ่งก็
 คงจะต้องว่ากันไปว่าเป็นหน้าตาของกรมตำรวจ แต่ว่าสิ่งหนึ่งซึ่งน่าสังเกตเป็นอันมาก
 คือทำให้เห็นว่าเขาอยู่กันได้อย่างไร ในเมื่อไม่ม่านาหรือหน้าต่าง อยู่ในสภาพซึ่ง

ค่องแบ่งน้ำหนักันใช้ ต้องแย่งน้ำหนักันใช้สำหรับตึก ๔-๕ ชั้นที่สถานตำรวจนครบาล
 พลับพลาไชยผู้คนมากมาย แต่ละครอบครัวอยู่กันหลายคน บางห้องก็มีถึง ๑-๒
 คน ความแออัดของแต่ละห้องแต่ละครอบครัวเป็นสงททางเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้อยู่
 อาศัยก็ควรจะรับรู้ว่ามันจำเป็นต้องแออัดกันเช่นนั้น เพราะเรายังไม่มีที่ไป แต่ว่า
 สงทจำเป็นโดยเฉพาะเรื่องนา ซึ่งส่งผลไปถึงเรื่องอื่น ๆ อีกหลายอย่างเหลือเกิน
 เช่น นาหุงต้ม นาอาบ นาคมน ทำความสะอาด เมื่อนั้นไปแล้วมีกลิ่นเหม็น ผม
 ก็เห็นใจ เพราะไม่มีนาถึงได้มีกลิ่น ก็เพราะว่าไม่มีนาถึงได้สกปรก เมื่อผมกลับ
 มาแล้ว ก็นั่งคิดมาในรถและยังกลับมานั่งคิดอยู่ที่บ้าน ทำให้ผมต้องถามตัวเองขึ้น
 มาว่า เขาอยู่กันมาได้อย่างไร เป็นระยะเวลาานหลายปีแล้ว สภาพอย่างนั้นไม่มี
 ใครไปมองเห็นกันบ้างหรือ ต่อมาก็มาดูที่สถานตำรวจนครบาลดุสิต เอาละผมไม่
 บอกเลยว่าผมไปผมพบใคร ไม่พบใครอย่างไร มีความพอใจหรือไม่พอใจผมไม่พูด
 ในเรื่องนั้น ผมไม่สนใจจะพูดทั้ง ๆ ที่ผมได้สนใจอยู่ ตึกอาคารที่พักเป็นตึก
 สร้างใหม่เมื่อไม่กี่ปีเอง ดูรูปโฉมภายนอกที่ตึกตำรวจที่สถานตำรวจนครบาลดุสิต
 แล้ว รู้สึกว่าจะมีความสบายมากหลายชั้นหลายชั้นหลายแถว มีทั้งหมดรู้สึก ๖
 หรือ ๗ แถว ผมจำไม่ได้ เป็นแฟลตทรงนั้น แต่ปรากฏว่าไม่มีนาเช่นเดียวกัน
 นาไม่ขึ้นต้องใช้สายยางระโยงระยางจากตึกขึ้นไปตึกโน้น ถึงกระนั้นก็ยังไม่มีนา
 ขนาดที่แบ่งเวลากันแล้วก็ยังต้องแย่งน้ำหนักัน ก็เลยทำให้เกิดความสงสัยว่าปัญหา
 เหล่านี้คงค้างมานานแล้วแค่ไหน ภรรยาตำรวจหรือจะเป็นลูกสาวตำรวจก็ไม่
 ทราบบอกว่าไม่มีนาคะนาไม่ขึ้นกะ ผมก็ได้แต่ฟังแล้วก็ขมไปอย่างนั้นเอง และก็
 เป็นความจริงอย่างนั้น สภาพของอาคาร ๒ หลัง ที่น่าเปรียบเทียบกับฝั่ง
 เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น สถานตำรวจนครบาลพลับพลาไชยอาคารเก่าทรุดโทรม
 เพราะสร้างมาเป็นเวลาหลายปี แต่ไม่มีนา ในขณะที่สถานตำรวจนครบาลดุสิต
 อาคารยังใหม่แต่ก็ไม่มีนาคะปัญหาเรื่องนาจะแก้ ไขกันอย่างไร แก้ไขเป็นการ
 ถาวร อาจจะใช้เวลายาวนาน จะเป็นไปได้หรือไม่ในการที่จะแก้ปัญหานี้เฉพาะหน้า
 ชอถถึง ๔๐๐ แกลลอน เอามาตั้งไว้ตามตึก จะตึกละ ๓ ถึง ๕ ถึง ให้ทุกตึกมีนา

อย่างน้อยที่สุดเพื่อสำรองใช้ กรมตำรวจมีรถดับเพลิงมีรถน้ำก็ไปหาน้ำมา เอามาช่วยถ่ายให้ตามที่ต่าง ๆ แบ่งกันไปอย่างโน้นอย่างนี้ กงไม่ได้หมายความว่าในขณะที่เราดับเพลิงนำมาบรรจุใส่ถังให้ในขณะนั้น มันจะเกิดไฟไหม้แล้วก็บอกว่ามันจะเพราะว่าเราดับเพลิงมาช่วยเหลือบริการตำรวจด้วยกันเอง ก็คงจะไม่ถึงอย่างนั้น เพราะว่าผู้บังคับการตำรวจดับเพลิงวางแผนอย่างนั้น กงจะเป็นไม่ได้ ต้องเรียกว่าวางแผนไม่ถูกต้องไม่ให้เสียหายที่ทั้ง ๒ อย่าง คือผมมองอย่างนั้นจะเป็นการแก้ปัญหาในระยะสั้น เรามั่นใจอะไรหรือไม่ที่จะเจียดจ่ายกันออกไป ถ้าเราไม่มีจริง ๆ เราจะทำอย่างไร ร้องเรียนขึ้นไปหรือจะต้องนำเรื่องเสนอกณะรัฐมนตรีหรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นก็พิจารณากันไป แต่ว่าเป็นการแก้ไขบำบัดความเดือดร้อนเฉพาะหน้าทำนองเดียวกับที่เราแก้ปัญหาออกทุกข์ภาคใต้ ทำนองเดียวกับที่เราแก้ปัญหาฝนมแล้งในภาคอีสานและในภาคใต้อยู่ในขณะนี้ อย่าใช้เงินก้อนใหญ่สัก เอ เฉพาะเท่าที่จำเป็นอย่างนั้นจะได้หรือไม่ และส่งเหล่านี้ได้มีการเสนอแนะอะไรกันไปบ้างแล้วหรือยัง เรื่องนี้เป็นสิ่งที่ผมมองดูแล้วก็รู้สึกไม่สบายใจ ฉะนั้นในด้านสวัสดิภาพของหน่วยงานและของข้าราชการผมขอให้ไปมองดูกันด้วย เพราะว่าก็มีผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นอยู่มากแบ่งสรรหน้าที่กันไปดู ไปหาข้อมูล ไปสำรวจความเป็นจริงว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพราะว่าส่งเหล่านี้กระทบกระเทือนไปถึงความเดือดร้อนในด้านความเป็นอยู่ ตลอดจนการทำงานประจำวันของเขา จึงขอฝากไว้ให้ลองไปพิจารณากัน

สำหรับการขาดแคลนในด้านยานพาหนะอันนี้ก็เห็นสิ่งที่เราเห็น และผมเองก็เห็นแต่เราก็ตั้งงบประมาณไว้แล้วก็ต้องดำเนินการเป็นปี ๆ ไปเหมือนกัน เพราะว่ากงไม่ได้ขาดเฉพาะหน่วยงานของกรมตำรวจเท่านั้น หน่วยงานอื่น ๆ ก็ขาดเหมือนกัน และหน่วยงานอื่น กระทรวงอื่นเขาก็อยากได้ ฉะนั้นก็ต้องแบ่งเฉลี่ยกันไป ตามสมควร

ปัญหาเก่าเข้าบ้าน อันนี้ก็จากต่างจังหวัดที่ได้มีการร้องเรียนในเรื่องนี้ที่จังหวัดแพร่ ความจริงท้องถิ่นเขาก็เล่าให้ฟังทำนองเดียวกัน แต่ที่จังหวัดแพร่นี้ ได้

พูดกันนานพอสมควร ซึ่งผมก็ชักใจรู้โล่เรียงและผมก็มอบให้ท่านรองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชาญ กาญจนาคพันธุ์) รับเรื่องมาพิจารณาสอบถามความเป็นจริงกับทางกรมตำรวจ และสำนักงบประมาณว่าปัญหาเป็นอย่างไร รวมทั้งเงินค่าสาธารณูปโภค เงินค่าไฟฟ้า ให้เงินงวดแรก ๔ เดือนไป ๕ หหมื่นบาท ซึ่งตัวเลขจำไม่ได้แน่ แต่ว่าใช้จริง ๆ เดือนหนึ่ง ๕ หหมื่นบาทเข้าไปแล้ว อันนั้นเป็นความผิดพลาดอย่างไรผมไม่ทราบ เป็นความผิดพลาดจากประมาณการ หรือว่าเป็นความผิดพลาดในการจัดส่งจัดแบ่งงวดเงิน หรือว่าในวิธีการโอนเงินกันหรืออย่างไร ผมกำลังขอให้รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชาญ กาญจนาคพันธุ์) หาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ อันนั้นก็เป็นอย่างในด้านปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับงบประมาณ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่นายอภัยพอสมควรที่เราเป็นข้าราชการเราเงินเดือน เราไปเข้าบ้านเขาอยู่แต่ต้องขอกำลังค่าเช่าบ้านกับเขา อันนั้นก็เป็นที่ไม่ทราบว่าจะพูดอย่างไร ในแง่ของความเป็นจริงนั้น ข้าราชการตำรวจชนชั้นน้อยเงินเดือนก็จะมีเดือนใช้เดือน และถ้าจะต้องไปใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน ของลูก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อื่น ๆ ทยอยแปดก็จะมี พอถึงสิ้นเดือนก็เลยเงินหมด ไม่มีเงินจะให้ค่าเช่าบ้าน ถ้าค่าเช่าบ้านมันมาตามกำหนดมันก็ไม่เป็นไรก็เอาเงินไปให้เขาเช่าเขาได้ แต่ที่จำเป็นต้องก้ำกั้นหลาย ๆ เดือน จากรายงานปรากฏว่าก้ำกั้นถึงเกือบหกปี เรื่องนี้ผมไม่ทราบ เพราะว่าผมไม่มีเวลาที่จะชักใจรู้โล่เรียง และผมไม่อยากฟังความข้างเดียว ก็อยากจะมาฟังทางกรมตำรวจและสำนักงบประมาณด้วยว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ฟังหลาย ๆ ทางเพื่อเราจะได้ตัดสินใจปัญหาได้ถูกต้อง

นอกจากนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับ ปัญหา ในด้านสวัสดิภาพ ผมอยากจะพูดถึงความรู้สึกที่ได้ไปเห็นมา บางคนบอกว่ารายได้ไม่พอใช้ในแต่ละเดือน แต่ว่ามีสิ่งประเทืองอารมณ์ราคาแพงอยู่ในบ้านหลาย ๆ อย่าง เรื่องนี้ก็ได้ว่าอะไรคนเขามีปัญญาจะขอ จะขอด้วยการผ่อนส่งหรืออย่างไรผมก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ควรจะให้อารมณ์คนสำหรับตัวเองหรือสำหรับลูก แต่ก็อยากจะบอกแต่เพียงว่า ใน การใช้ จ่ายนั้น ความจำเป็น ในตอนนั้น บางทีก็จำเป็นต้องใช้จ่ายมาก

อะไร ๆ ก็แพง ค่าครองชีพก็สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ เป็นสง่าเป็นงาม ถ้าใช้จ่ายมากไปอย่างนั้นก็ไม่เป็นไรแต่อย่าให้มากเกินไปจนกระทั่งไปเป็นหนี้เป็นสินเขา ขอแต่เพียงว่าอย่าให้มากไปด้วยความฟุ่มเฟือยหรือมากไปด้วยความเกศตัว หรือมากไปด้วยความทท่นความสะดวกสบายต่าง ๆ ที่เคยเป็นเคยอยู่ไม่ได้ ก็ถ้าหากว่าเราใช้จ่ายไปในลักษณะอย่างนั้นก็คงจะทำให้ชีวิตของแต่ละคน แต่ละครอบครัวคงจะไม่มีความสุขใจมากขนาดตามลำดับ

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งก็มาถึงปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง อาชญากรรมต่าง ๆ สำหรับอาชญากรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นเป็นสง่าที่น่าสนใจทั้งนี้ และผมก็สนใจอยู่มากซึ่งในด้านมออบนรบริจาตกรสความการเคลื่อนไหวเข้ามามาก แม้กระทั่งในเขตนครบาลก็มีบ่อย ๆ ด้วยการก่อเหตุชนทนชนมากนทนด้วยนามอบนรบริจาตทั้งนั้น ผมไม่มองถึงเรื่องการทำกันด้วยการทะเลาะวิวาทเป็นส่วนตัวผมมองถึง การลอบฆ่าด้วยลักษณะของมออบนรบริจาตต่าง ๆ ผมทราบความสง่าเป็นสง่าซึ่งทางกรมตำรวจจะเป็นทั้งนครบาลทั้งภุชร ก็ได้ใช้ความพยายามมากเหมือนกันในการที่จะสืบสวนเอาตัวบุคคลเหล่านี้มาลงโทษลงทัณฑ์กันให้ได้ แต่ว่าก็ยาก ผมไม่ปฏิเสธในความยากแต่ผมก็จะไม่ปฏิเสธในการที่เราต้องไม่ละความพยายามในการหาวิธีการต่าง ๆ วิธีการที่พยายาม ประชาสัมพันธ์ ออกไป ในการที่จะขอความร่วมมือจาก ประชาชนผู้สุจริต ประชาชนผู้หวังดีต่าง ๆ อันนั้นอยากจะขอให้ทำให้มากขึ้น และส่งเหล่านี้ก็โยงมาถึงปัญหาที่มออบนรบริจาตหรือแจ่งข่าวสารขึ้นมา ซึ่งเขาต้องการความปลอดภัยในชีวิตของเขาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนั้นในเรื่องของการปกป้องข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้แจ่งข่าว หรือว่าการให้ความปลอดภัยแก่ผู้ร้องหรือผู้แจ่งข่าวเป็นสง่าเป็นงามอย่างนี้ เมื่อ ๒ วันนี้ได้ฟังเกี่ยวกับกรณทสมาชกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งที่ไม่ได้อยู่เมืองนอกและเพิ่งกลับมา ผมคิดว่ากรมตำรวจก็คงจะได้รับฟังโจมตีกรมตำรวจเสียหนักหน่วงกว่าที่ไปอยู่ที่นั่นเพราะอะไร เขาหวังความปลอดภัยไม่ได้ แม้กระทั่งขอความคุ้มครองก็ไม่ได้ เขาจึงต้องไปอะไรทำนองนี้ ผมรู้สึกว่าจะพูดกันมากเกินไป ผมออกข่าวหนังสือพิมพ์ไปแล้วเช่นเดียวกัน การให้ความคุ้มครองนั้นเราไม่ได้

มองว่าจะเป็นคนที่มีความสำคัญอย่างไร ถ้าในฐานะที่เป็นประชาชนซึ่งเขาขอความคุ้มครองต่อภัยอันตรายเฉพาะหน้า เขาควรจะต้องได้รับความคุ้มครอง ถ้าเขาแจ้งมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องให้ความคุ้มครอง เรากงไม่ปฏิเสธในแง่ของการให้ความคุ้มครองความปลอดภัย แต่ว่าเราก็คงจะปฏิเสธที่จะให้จัดกำลังคุ้มครองเป็นหมู่เป็นหมวดหรือเป็นกองร้อย คงจะเป็นไปเช่นนั้นไม่ได้ บางที่เราก็คงจะต้องจัดการคุ้มครองตามโอกาสอันควรเป็นลักษณะการคุ้มครองที่เบ็ดเตล็ดบ้าง อันนั้นเป็นวิธีการของการให้ความคุ้มครองความปลอดภัย ผมหยิบเรื่องขึ้นมาพูดก็เพราะผมไม่ชอบการพูดลอย ๆ ผมไม่ต้องการการพูดโจมตีกันลอย ๆ การโจมตีอาจจะมั่วลความจริง แต่ว่าไม่ใช่โจมตีกันอย่างนั้นแหลกไปทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเรื่องอย่างนั้นผมขอมไม่ได้ในฐานะที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ว่าใครจะเป็นคนพูดเรื่องนั้นผมขอมไม่ได้ อันนั้นก็บอกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะนำมาพูดไว้ในทันทีเพื่อให้รู้ว่า ในกรณีของบุคคลซึ่งเขามาร้องแฉหรือขอความคุ้มครอง เราต้องให้ความคุ้มครองเขาตามโอกาสอันควร เพราะถ้าเกิดเป็นอะไรขึ้นมาแล้วเราไม่พ้นความรับผิดชอบ ตำรวจก็ไม่พ้นแม้แต่ตัวผมเองก็ไม่พ้นเช่นเดียวกัน

ในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลบอกว่า คำร้องมีมูลค่า ๑๑% อันนั้นก็หมายความว่า คำร้องซึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ไม่ดีไม่ชอบของเจ้าหน้าที่ของเราเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงมาก ก็หมายความว่า คำร้อง ๑๐๐ ฉบับ มีมูลค่าความจริงถึง ๑๑ ฉบับ หรือ ๑๑ เรื่อง ๑๑ คน อันนั้นเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงมาก ก็ขอได้หาวิธีการกำชับกดดันกันดูว่าอย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย คำร้องอย่างนั้นควรจะลดลงตามลำดับ ถ้าเราจะเป็นตำรวจในยุคพัฒนาที่เราจะต้องพัฒนาความเป็นตำรวจตัวอย่างในโอกาสมีการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบรอบ ๒๐๐ ปี และยึดเขื่อนนั้นนานไปกว่า ๒๐๐ ปีแล้ว เราก็คงจะแสดงความเป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ ด้วยการลดจำนวนของความมั่วลในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่ควรให้ต่ำลงไปตามลำดับ

ในกรณีของโจรมอเตอร์ไซค์อันนั้นเป็นสิ่งที่วิเศษมาก ผมขอขียน

ว่ามีความวิเศษมาก เพราะได้สร้างปัญหาให้มากเหลือเกิน ทำให้ประชาชนหัวนี้
เป็นอันมากทีเดียว แต่หนักมาถึงปัญหาการห้ามซ้อนท้ายจักรยานยนต์ อันนี้เป็น
ที่ผมคิดมาก ผมได้เคยปรึกษาหารือกับผู้บัญชาการตำรวจนครบาล อธิบดีกรม
ตำรวจ และรองอธิบดีกรมตำรวจด้วยตนเองไปบ้างแล้ว โดยได้ปรึกษาหารือทำ
ปรับทุกข์ว่าเราจะช่วยกันคิดจะช่วยกันแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร เพื่อที่จะให้คดีต่าง
อันเกิดจากโจรมอเตอร์ไซค์ลดน้อยลง บางคนก็อาจจะมองง่าย ๆ ว่า ทำไมไม่เอ
ตัวอย่างจากเวียดนามใต้ที่ไม่ให้ซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์มาใช้กับบ้านเรา เรื่องนี้
เราก็ต้องมองสถานะสังคมของบ้านเราประกอบด้วย สภาพของบ้านเราเป็นสภาพ
อย่างในเวียดนามซึ่งอยู่ในสภาพการสงคราม หรือในลักษณะของการปกครองแบบ
เผด็จการอย่างนั้นหรือเปล่า เราต้องหยิบยกปัญหาอันเข้ามาพิจารณาด้วย ก็ถ้า
บอกว่า ห้ามซ้อนท้ายจักรยานยนต์ ได้ละก็ผมจะเบาใจขึ้นอีกมาก แต่ว่าผมไม่แน่ใจ
ว่าเราจะเสนอสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ออกไปได้หรือว่าจะส่งการให้กระทำได้ เพราะว่า
การซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์นั้นบางทีซ้อนกันด้วยความบริสุทธิ์ เป็นการซ้อนท้าย
ของผู้บริสุทธิ์ แต่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคือพวกโจรทั้งหลายอาศัยความบริสุทธิ์ของก
อนเข้ามาสวมรอยกระทำการไม่บริสุทธิ์ อันนี้เป็นเรื่องที่ยากสำหรับเราในฐานะเป็น
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกฎหมาย ฉะนั้น เวลาที่ผมไปตามสถานีตำรวจต่าง ๆ ก็มัก
จะได้พูดเรื่องนี้ ก็เป็นแต่เพียงบอกเขาไปว่าขณะนี้ยังทำไม่ได้ เราจะห้ามก็ยังไม่
ได้แต่ขอให้เราสังเกตกันให้มากขึ้นก็แล้วกัน โดยใช้ความสังเกตไปก่อนที่เราจะมี
มาตรการที่จะบังคับออกมาเป็นกฎหมาย ผมว่าเรื่องนี้จำเป็นต้องเสนอเป็นกฎหมาย
แม้กระทั่งเรื่องพระราชบัญญัติอาวธบนเกี่ยวกับการเพิ่มโทษผู้กระทำผิดก็ตาม เมื่อ
เราเสนอกฎหมายเข้าไปก็ต้องมีคนทวิในแง่ของการจะรักษาสิทธิ เสรีภาพของ
ประชาชน จะมีอีกฝ่ายหนึ่งสนับสนุนว่าควรจะทำอย่างนั้น ควรจะทำอย่างประเทศ
มาเลเซีย ควรจะทำอย่างประเทศสิงคโปร์ ควรจะทำอย่างประเทศนั้นประเทศนี้
เสียงก็จะแตกต่างกันออกไป ถ้าคนมองปัญหาความเดือดร้อนของสังคมจริง ๆ แล้ว
เขาจะต้องยกมือสนับสนุนกฎหมายนี้ แต่ว่าคนที่เขามองปัญหาเขาต้องการรักษาสิทธิ

เสรีภาพของประชาชน เขาจะไม่กระทำในสิ่งที่ยังมีประชาชนบริสุทธิ์อื่น ๆ ยัง
 จำเป็นต้องกระทำอย่างนั้น จำเป็นต้องนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ เดียวเราจะ
 มองเห็นว่า แม้กระทั่งผู้หญิง ซ่งซ้อนท้าย รถจักรยานยนต์เราก็อ้วว่างใจกันไม่ได้เสีย
 แล้ว เพราะว่าผู้หญิงก็เป็นโจรได้ บางทีก็เป็นหัวหน้าโจรก็ยังมี เราจะมองใคร
 เป็นคนซอ ใครเป็นคนคด ใครเป็นโจรไม่เป็นโจรก็ลำบาก เมื่อมาตรการยังไม่มี
 ก็ต้องใช้ความสังเกต เมื่อมีความสงสัยก็ต้องขอตรวจค้นตามมาตรการของตำรวจที่
 มีอำนาจอยู่แล้ว เพื่อให้คลายความสงสัยถ้าไม่มีสงสัยก็ขอโทษกันไป อันนี้ดูเสีย
 ให้ดีเราอำนาจใหม่ที่เราจะทำอย่างนั้น ข้อสำคัญเราอย่าไปทำกระโชกโชกฮาก
 หรือไปขู่เข็ญอะไรเขาก็แล้วกัน ถ้าเราทำอย่างตำรวจที่กระทำหน้าที่ด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจ บริสุทธิ์ต่อตัวเอง บริสุทธิ์ใจต่อคนอื่น ผมคิดว่าคนที่เขาจะร้องเรียน
 กล่าวหากงจะน้อยเต็มที หรือคงจะไม่มี เพราะฉะนั้นเรื่องโจรมอเตอร์ไซด์เป็น
 ปัญหาหลักที่อยากจะขอให้เข้มงวดกวาดขัน มาตรการเอากันจริง ๆ จัง ๆ ให้มาก
 ขัน รวมไปถึงพวกใช้ท่อไอเสียเสียงดังซึ่งเป็นที่รำคาญของชาวบ้านชาวเมืองอย่าง
 เหลือเกินด้วย

อีกเรื่องหนึ่งก็เกี่ยวกับการค้าประเวณี อันนี้ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
 ถ้าหากว่าทางตำรวจนครบาลมุ่งจับที่ตัวแมงดา เพราะว่าพวกแมงดานักเลง
 การที่เราจะปราบได้เราต้องปราบนักเลงซึ่งมีอาชีพด้วยการเป็นแมงดา หรือมีอาชีพ
 ด้วยการเป็นผู้ล่อลวงเขามา ล่อลวงทั้งหญิงและเด็ก รวมไปถึงบรรดาสถานที่โรง-
 งานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทักกักขังเด็กเพื่อใช้แรงงานด้วย อันนี้มีอยู่หลายแห่งซึ่งมี
 คนเขาแจ้งข่าวมาเรื่อย ๆ ผมก็ต้องส่งมาให้ท่านอธิบดีกรมตำรวจ เรื่องนี้ก็รวมไป
 ด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว แต่ถึงกระนั้นก็ตามผมยังมองเห็นว่า ถ้าเราปราบพวก
 แมงดาและพวกล่อลวงทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นนายหรือเป็นนางก็แล้วแต่ การค้าประเวณี
 จะลดลงไปเอง ผมคิดอย่างนั้น แต่เกี่ยวกับการบริการในเรื่องการค้าประเวณีก็มี
 หนังสือพิมพ์ลงข่าวกระเซ้า ๆ อยู่หลายท้องที่ เวลาผมไปสถานีตำรวจก็ถามว่าอ่าน
 หนังสือพิมพ์บ้างหรือเปล่า เขาว่าไว้อย่างไร ก็มีหลายท้องที่ในนครบาล ทบออก
 ว่ายังมีการค้าประเวณีกันเบ็ดเตล็ดตามโรงแรมและสถานบริการต่าง ๆ ท่านต้องไม่ลืม

ว่าในหลาย ๆ แห่งท่านเคยให้คำมั่นสัญญากับผมไว้ว่าไม่มี โสเภณีในท้องถิ่นของท่าน
แต่ความจริงก็ยังไม่ปรากฏว่ามีอยู่

ต่อไปก็เป็นเรื่องสลากกินรวบ เรื่องนี้ผมยอมรับว่าสมัยผมเป็นเด็ก
จำความได้นั้นยังไม่มีสลากกินรวบ มีแต่พวกห่วย กข. แต่ว่าก็แพร่หลายกันมาจ
กระทั่งบัดนี้ เรื่องนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากต้องจับ ต้องกวนกันเรื่อยไป แต่สิ่งที่ผมต้อง
การมากที่สุดขณะนี้ ก็คือการหา หลักฐานมาให้ ผมว่า ท่าน ได้ จับกุม ข้าราชการที่เล่น
สลากกินรวบได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย ผมต้องการ
ทราบอย่างเหลือเกิน ว่าเปอร์เซ็นต์ ของ ข้าราชการ ที่เล่นสลากกินรวบ แล้วถูก จับกุม
นั้นมีเท่าไรในขณะนี้ มิฉะนั้นผมไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ข้าราชการก็เล่นกันมาก
ไม่แน่ใจว่าตำรวจที่นั่งอยู่ในทันทัน ได้มีการเล่นสลากกินรวบกันบ้างหรือเปล่า แต่
สำหรับตัวผมเองไม่เคยเล่นเลย ผมไม่เคยเล่น ถ้าเราไม่เล่นลูกน้องเราก็จะไม่เล่น
หรือถ้าเขาคิดจะเล่นเขาก็คงจะเล่นด้วยความระมัดระวัง ด้วยความซื่อสัตย์ ถ้า
ซื่อสัตย์ได้ก็ซื่อไป ถ้าซื่อสัตย์ไม่ได้เขาก็จะถูกลงโทษ เมื่อพูดถึงสลากกินรวบ
ก็โยงมาถึงสลากกินแบ่งของรัฐบาล ผมรำคาญเต็มที่ รำคาญที่ว่าคนชอบค่าผมว่า
การปราบสลากกินรวบนั้นควรจะต้องปราบสลากกินแบ่งรัฐบาลเสียก่อน ผมก็บอก
ว่าผมไม่รู้ว่าจะไปปราบเขาได้อย่างไร เพราะไม่ใช่หน่วยงานในกระทรวงมหาดไทย
และผมก็ได้พูดไปอย่างนี้หลายครั้งเต็มที่ ผมก็ยังไม่เห็นสำนักงานสลากกินแบ่ง
รัฐบาลได้เคลื่อนไหวอะไรบ้าง หรือกระทรวงการคลังเขาได้เคลื่อนไหวกันอย่างไร
ผมก็ไม่ทราบ เขาไปติดอยู่ที่ปัญหาไหนผมไม่ทราบเพราะผมไม่สนใจ เพราะไม่
ใช่หน้าที่ แต่ที่ สนองผมสนใจก็คือการขายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคา อันนี้
เป็นสิ่งที่ผมสนใจมากแต่เป็นความสนใจในความล้มเหลวของตัวเอง เพราะคนขาย
ปลายทางนั้นที่จริงก็ได้กำไรนิดเดียว จึงต้องมาขอเพิ่มอีกใบละ ๕๐ สตางค์บ้าง
๑ บาทบ้าง อะไรทำนองนี้ ในการที่เราจะจับจริง ๆ เราก็จับได้ ก็ต้องจับที่
ปลายทางนั่นเอง และเราก็คงจะต้องไปจับคนตาบอด หูหนวก ที่เขามาขายสลาก
เพื่อจะเอาเงินใบละ ๕๐ สตางค์ เราทำได้หรือ ผมจึงบอกว่าเป็นความล้มเหลวของ
ผมเองในการที่ผมจะสั่งให้กรมตำรวจจับพวกที่ขายสลากกินแบ่งเกินราคา ผมสั่ง

ไม่ได้เพราะว่าในความรู้สึกรักของผมนั้น ผมมีความรับผิดชอบ ถ้าคนอยากจะทำกัน
 แห่งอื่นอีกบาทสองบาท บางคนเลขสวยใบละ ๕ บาทก็ยังมียอมซื้อ เรื่องอย่างนั้นผม
 ก็ช่วยไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นผมขอบอกตามตรงว่าผมยังลังเลใจ และถ้าใครมา
 ถามอย่างนเรอช ๆ ผมจะต้องตอบว่ากันเรอช ๆ ไปเหมือนกัน ผมว่าต้องจับกันตั้งแต่
 มือ ๒ มือ ๓ หุ่นคนกลาง และผู้ที่จะแก้ปัญหาได้ก็คือสำนักงานสลากกินแบ่ง
 รัฐบาล ด้วยการนำกำไรไปให้กับคนขายปลายทางให้มากขึ้น ลดกำไรของคน
 กลางนายทุนมือ ๒ มือ ๓ ให้น้อยลง ขณะนี้กองสลาก ๆ หนึ่งเฉย ๆ มือ ๒ รับไป
 มือ ๓ รับไป ฉะนั้นรับเงินมาตลอดเวลาแล้วกว่าเงินนั้นเข้ารัฐบาลซึ่งก็ได้แต่อย่าง
 นั้น ถ้าจะแก้ปัญหาให้ตรงจุดจะต้องไปแก้กันที่ตรงนั้น ไม่ใช่มาจับผู้ขายปลายทาง
 การที่จะให้ผมไปทะเลาะกับคนง่อยเปลี้ยเสียขา ตาบอด หุนวอกนั้นผมทำไม่ได้
 มนุษยธรรมของผมยังมี แต่ว่าในบรรดาพวกที่ขายปลายทางนั้น มีพวกกลางทางและ
 พวกก่อนข้างปลายทางมาผสมรอยด้วย หรือมาเอากำไรไปช่วยอีกทอดหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องนั้นก็เป็นที่ปัญหาใหญ่เหลือเกิน ผมเพิ่งเมื่อสักครู่แล้วผมสะกิดใจที่ว่าจับ
 ผู้ขายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคาได้ประมาณ ๖๐ ราย ใจเดือนมกราคม เรื่อง
 นี้ไม่รู้จะทำอย่างไรวันแต่หน้าหน่วยงานอันที่รับผิดชอบจะต้องช่วยด้วย และอย่าได้มา
 ว่าตำรวจไม่จับ อันนั้นผมขอยืนยัน ถ้าใครมาถามผม ผมจะบอกว่าตำรวจไม่จับ
 ผู้ขายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคาเพราะยังมีมนุษยธรรม และได้พิจารณาถึง
 ความเป็นจริง เพราะข้อเท็จจริงมันคนที่มาเอาประโยชน์แสวงหาประโยชน์ด้วยการ
 สวมรอยกับคนขายปลายทาง แต่ถ้าหากว่าเห็นชัด ๆ ว่าขายเกินราคามาถึงใบละ ๓
 บาท ๕ บาท ซึ่งถือว่าเป็นการกำไรเกินควรอย่างนั้นก็ขอให้จับได้ แต่ถ้าเขาขอ
 เทียง ๕๐ สตางค์ หรือ ๑ บาทแล้ว ผมก็ว่าเป็นการสมควรก่อสร้างกรรมที่เราจะทำ
 บุญด้วย ด้วยการเอาหูไปนาเอาตาไปไร่เสียบ้าง ทั้งนี้เพื่อความสะดวก เพื่อความ
 เมตตา ก็ขอให้ทำไปเถิดผมไม่ว่าอะไร แต่ว่าพวกหน้าเลือดทั้งหลายถ้าจับได้ก็ขอ
 ให้จับเลย

เรื่องบ่อนการพนัน นโยบายเรื่องนี้ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะ เป็น
 บ่อนเล็กบ่อนใหญ่ จะเป็นบ่อนที่เจ้าของบ่อนจะเป็นคนขนาดไหน นี้

อิทธิพลทางด้านการเงิน หรืออิทธิพลทางการเมืองแค่ไหน มีโอกาส
 จับได้ และมีหลักฐานชัดเจนขอให้อับ สมจะไม่ว่าอะไรและไม่ต้องกลัว
 ด้วยรวมทั้งบ่อนเล็กบ่อนน้อยก็ขอให้อับ และข้อสำคัญอย่าให้อยู่ข้างสถานีตำรวจ
 หรืออยู่ห่างสถานีตำรวจเพียงห้าสิบเมตร หรือห่างไปเพียงสองร้อยเมตร หรือบาง
 ก็อยู่ตรงข้ามสถานีตำรวจ หรือคนละฝั่งกับสถานีตำรวจ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็รู้สึกว่าจะ
 น่าเกลียด ขออย่าให้เป็นอย่างนั้น สารวัตรใหญ่ทั้งหลายกลับไปลองสำรวจท้องที่ขอ
 ท่านดูว่าในท้องที่ของท่านมีอย่างนั้นบ้างหรือเปล่า ถ้ามีคนเขาบอกมาผมอาจจะส
 ตรีงผู้บัญชาการตำรวจนครบาลก็ได้ หรือบางที่อาจจะส่งให้ใครก็ได้ ซึ่งปกติผม
 มักจะได้รับทำนองบัตรสนเท่ห์ก็มี บทความแคะไค้ก็มีว่ารัฐมนตรีว่าการกระ
 ทรวงมหาดไทยสั่งงานข้ามขงก้าวถ่าย ถ้ามีอะไรเขาให้ผมส่งไปที่อธิบดีกรมตำรวจ
 คนเดียวอะไรทำนองนี้ เรื่องผมว่าไม่จำเป็น เพราะผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระ
 ทรวงมหาดไทย ผมจะส่งใคร ชั้นไหนก็ยอมกระทำได้ เพราะฉะนั้นงานบางอย่าง
 เพื่อความรวดเร็วบางทีก็ต้องส่งไปที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล บางทีก็ส่งไปทางผู้
 บัญชาการตำรวจภูธร บางทีก็แจ้งไปทางกองปราบปราม บางทีก็เรียนมาทาง
 อธิบดีหรือรองอธิบดีกรมตำรวจแล้วแต่โอกาส เพราะฉะนั้นการส่งการนเป็นการ
 ส่งการทำได้ตามกฎหมาย

เรื่องโต๊ะเถื่อนก็เช่นเดียวกันผมก็รู้ว่าปราบยาก เพราะมีอะไร ๆ กันอยู่
 เล่นอะไร ๆ กันอยู่ในที่ที่ลับคาง ๆ ซึ่งก็ล้วนแต่คนที่ว่าผมทั้งนั้น ว่าทางหน้า
 หนังสือพิมพ์ก็มี ว่าด้วยการไว้วางก็มี ถ้าเล่นกันตาตาก็ต้องจับกันไม่ว่าจะใหญ่
 โตแก่ไหนก็จับเพื่อพยายามทำให้ลดลงให้ได้ ในระยะ ๒-๓ งวดที่ผ่านมาการจับ
 กุมโต๊ะเถื่อนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ที่จับได้ซึ่งเคยลดลงมาถึงเหลือครึ่งละ ๒ คน ๔ คน
 ๒ ราย ปรากฏว่าในช่วง ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาจับได้ถึง ๘ ราย ผมต้องการให้ลดลง
 ขอให้พยายามทำให้ลดลงให้ได้ และสิ่งที่พอใจมากก็ตรงกับผู้ที่บัญชาการตำรวจ
 นครบาลได้ว่าไว้ ก็ผมไม่ต้องการให้เขาวชนและเด็กเข้าไปในสนามม้าจะด้วยวิธี
 โด่ก็ตามแต่ เรื่องนี้ก็เรียนกับท่านรองอธิบดีกรมตำรวจแล้วด้วยเหมือนกัน ขอให้

พยายาม สกัคกัน มิให้เขาชวน และ เด็กเข้า ไป มั่วสุมมั่วเมา เห็นภาพความ ไม่เหมาะสม
 ไม่ควรที่ผู้ใหญ่เขาทำกัน จะเป็นการสร้างนิสัยเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่เลวร้ายในอนาคต
 เราต้องบอกรักกันกันเสียตั้งแต่บัดนี้ อันนี้เป็นสิ่งที่เราทำได้สมควรความมุ่งหมาย ผู้ที่ยัง
 ไม่บรรลุนิติภาวะส่วนมากเป็นเด็กโตซึ่งอยู่ในวัยศึกษา หรือมีอายุนอกยังเป็นเด็ก
 ซึ่งอยู่ในความโอบอุ้มของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ยังไม่มีรายได้ บางคนอาจจะม
 รายได้แต่มีรายได้น้อยในลักษณะเป็นลูกจ้างแรงงาน บุคคลประเภทนี้เราต้องสกัค
 กันมิให้เข้าไปในสนามม้าและขอให้ทำหลักฐานกันไว้ให้ดี มีการบันทึกประวัติไว้
 ให้ชัดเจน ถ้าผิดอกและจับได้อีกก็เพิ่มโทษเพิ่มทัณฑ์ให้มากขึ้นไปอีกเพื่อให้เกิด
 หลาบ เพราะฉะนั้นทำได้ ๒ อย่าง ซึ่งก็เป็นการสมควรความมุ่งหมายในขั้นต้นของ
 ผมแล้ว ผมไม่เกศสนใจเงินรายได้ของสนามม้า เขาจะได้ ๔๐ ล้าน ๕๐ ล้าน
 ๑๐๐ ล้าน ผมไม่สนใจเพราะรายได้พวกนี้เป็นรายได้ของคนเฉพาะกลุ่ม ไม่ใช่เป็น
 รายได้ที่จะเข้ามาช่วยให้เกิดประโยชน์แก่บ้านเมืองมากนัก มีการออกข่าวต่าง ๆ
 ในทำนองหยามหน้าหน้าเหยียดหยามผม ทำนองที่ว่าออกมาตรการจำกัดอย่างนั้น
 อย่างนี้รายได้ของสนามม้าถึงขึ้นไปเป็น ๓๐ ล้าน ๔๐ ล้าน ๕๐ ล้าน ผมไม่สนใจ
 ว่าเขาจะมีรายได้เท่าไร อันนี้ผมขอบอกให้รู้ไว้เสียด้วย เพราะความมุ่งหมายของ
 ผมไม่ได้ไปลิดรอนเงินรายได้ของสนามม้า แต่ต้องการสกัคกันมิให้เป็นคนชั่ว
 มากขึ้นไปอีก สิ่งนี้เป็นวัตถุประสงค์ เป็นสิ่งที่ผมต้องการให้คนได้ปรับตัวปรับ
 ความรู้สึกของเขาให้เป็นคนดี ไม่มั่วเมาในสิ่งที่เลวร้ายอย่างนั้น

อีกประการหนึ่งก็เกี่ยวกับเรื่องการจราจร ซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นแล้วบางที
 ก็คำหุคำดา โดยเฉพาะอย่างขังการจอดรถในที่ ในเวลา ในถนนที่ห้ามจอด เรื่อง
 นี้ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรบอกกันมาพักกวาดกันที่เป็นครั้งเป็นคราว ผู้บังคับการ
 คำรวจจราจรเคยเล่าให้ฟังเมื่อคราวไปเยี่ยมชมกองบังคับการตำรวจจราจรว่า ไปตั้ง
 ออกไปเป็นจำนวนมากมาหลายเดือนแล้วจริง ๆ แล้วมีผลไม่ก็เปอร์เซ็นต์ ก็เลยทำ
 ให้มันมองดูว่าใบสั่งของตำรวจจราจรในต่างประเทศนั้นเขามีความหมายมาก ใคร
 ไม่ปฏิบัติตามใบสั่งแล้วต้องได้รับโทษที่รุนแรง แต่ใบสั่งของเราไม่มีความหมาย
 อะไร มีใบสั่งเสียอยู่ที่ตรอกก็ผิดทั้งเสีย หรือมีใบสั่งอยู่เจ้าของร้านอาหารต่าง ๆ ก็

บอกว่าไม่เป็นไรฉันเสียให้เอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ใช่ว่าฉันไม่รู้ ฉันไม่ใช่คน
 หนวกตามอด หรือฉันไม่ใช่คนที่จะไม่ไปหาข่าวคราวอะไรมาเล่าให้คนที่
 แต่ฉันไม่ต้องการให้คำหุคำตามากจนน่าเกลียด ผับกับการค้าตรวจราจรมาอยู่ที่
 หรือเปล่าไม่ทราบ อันรวมทั้งการค้าตรวจราจรของทศวรรษกลอสถาน์การค้าจนกรา
 ต่าง ๆ ตำรวจใหญ่ก็ต้องไปช่วยดูแล ขอให้ช่วยกันถวักขันคนเขาบอกว่าเมื่อวา
 นเองได้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งผมไม่อยากจะขอ เพราะรำคาญหนังสือพิมพ์
 ที่เขียนอะไรแบบข้าง ๆ คุ ๆ อยู่ตลอดเวลาว่า เรื่องอะไรที่จะมาเอาเรื่องเกี่ยวกับ
 กฎหมายจราจรที่เกี่ยวกับเรื่องการจอดรถแล้วอะไรทำนองนี้ ผมคิดว่ากองบังคับ
 การตำรวจสันติบาลก็คงจะมีข้อมูลอันนี้อยู่ในมือ นเป็นอย่างไรไม่รู้ว่าจะให้ผมนั่ง
 อย่างนี้ โดยที่ไม่ต้องทำอะไรหรืออย่างไร ถ้าหากให้ผมมานั่งเฉย ๆ ผมไม่มาเป็น
 รัฐมนตรีหรอก ผมนอนอยู่กับบ้านของผมดีกว่า

นอกจากนั้น ในการประชุม ก.ตร. หลาย ๆ ครั้งที่ผ่านมาบังคับแต่
 เริ่มต้นมาจนกระทั่งบัดนี้ สาเหตุของการกระทำผิดวินัยหรือกระทำผิดในคำอื่น ๆ
 ส่วนมากเป็นเรื่องทางวินัยที่ต้องลงโทษลงทัณฑ์จนถึงอาจจะให้ออก ปลดออก
 หรือไล่ออก หรือกักขัง ซึ่งเป็นเรื่องของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณากันเอง ส่วน
 มากเป็นเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งเมื่อชนเชื่อว่าทุจริตแล้วก็ต้องเกี่ยวกับเรื่องเงินซึ่ง
 มีมากเหลือเกิน อีกประการหนึ่งคือเรื่องเมาสตรา เรื่องเมาสตราบางที่เห็นแล้วก็น่า
 เสียหาย แต่ถ้านาน ๆ เมารองหนึ่งก็พอให้ออกด้วยกันได้ แต่ถ้าเมากันหลาย ๆ ครั้งจน
 เป็นประจำ บางรายเมาดังแต่เข้าเพราะยังไม่สร้างจากเมามาเมื่อคนนั้น พอมาถึงคอน
 เซาก็ต้องถอน ถอนคอนเซาก็ต้องมาถอนคอนกลางวัน ถอนคอนเช่นกันอีก เมื่อสัก
 กระจับคว้อย่างลงบันทึกรประจำวันก็ยังไม่ได้เพราะมือสั้นศาลาด้วยความเมา นอก
 จากนั้นกรณีของการเมาสตราแล้วไปสร้างปัญหาอีกเยอะแยะซึ่งเป็นปัญหาที่ทำให้กระ-
 ทบกระเทือนตัวเองที่จะต้องถูกลงโทษลงทัณฑ์ เรื่องนี้ผมคนเขาว่าอย่างไรรู้ ไหมครับ
 เขาบอกว่าตำรวจจะไปรับประทานอาหาร ที่ร้านไหน โดยมากเจ้า ของ ร้านเขาบอกว่า
 ไม่เป็นไรท่านไม่ต้องเสีย ไม่เป็นไร ๆ บ่อย ๆ เขาก็จะเคยตัวก็เลยไปเมาบ่อย ๆ
 เพราะว่าเป็นฟรี ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ขอให้ช่วยกันระมัดระวังหน่อย อย่าให้คนมานั่ง

ถอนดอกเราได้อีก ถ้ายังไม่ออกก็อย่าให้เขามาถอนค่าเราได้อีกแล้วกัน พวกมันเขา
เสียอะไรไปแล้วเขาก็จะพูด พูดเรื่อยไปเพื่อให้เขาได้ประโยชน์ ซึ่งเป็นนอกเรื่องน
ก็จะขอให้ช่วยกันคัดเตือนกันหน่อย

อีกเรื่องหนึ่งท้ออยากจะขอปรึกษาไว้ก่อนว่า จากผลการผู้บัญชาการตำรวจ
นครบาลได้ชี้แจงว่าคดีอุกฉกรรจ์ในปี ๒๕๒๕ อยู่ในเกณฑ์ลดลง จากการดูตัว
เลขก็รู้สึกว่าการลดลงไม่มาก ก็น่าเป็นห่วงเพราะเราจับได้ อยู่ในเกณฑ์ที่น้อยประมาณ
เพียง ๔๐ % ก็ควรจะได้คิดหาวิธีการเพื่อขยับเปอร์เซ็นต์การจับกุมให้สูงขึ้นกว่า
ให้สูงกว่าในรอบปี ๒๕๒๔ ที่ผ่านมา ทศมนเป็นห่วงมากก็เพราะว่าขณะนี้จนจะถึง
งานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นการปราบปรามต่าง ๆ
ทุกอย่างทั้งในด้านการประหลาดคดีหรือคดีทางคดีต่าง ๆ ก็
รู้สึกว่าต้องขะมักเขม้นกันให้มากขึ้น คณะกรรมการเช่นเดียวกัน รู้สึกว่าจะต้องเริ่ม
ระดมกันตั้งแต่บัดนี้ ระดมกันไปเรื่อย ๆ มองจุดที่สมควรระดมเพื่อกวาดล้างพวก
แก๊งมิจฉาชีพต่าง ๆ ต้องทำกันเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป บาง
อย่างก็เป็นความรับผิดชอบของตำรวจใหญ่ท้องถิ่นเอง บางอย่างก็เป็นความรับ
ผิดชอบร่วมกันของท้องถิ่นข้างเคียงที่จะร่วมกันดำเนินการ หรือบางอย่างอาจจะต้อง
เป็นแผนของกองกำลังการ หรือแผนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล หรือเป็น
แผนของเขตเหนือ เขตใต้ เขตธนบุรีอะไรทำนองนี้ เราจะต้องทำให้ดีขึ้นอย่า
กลัวว่าโรงพักท้องถิ่นน้อยจะขังคนไม่ได้มาก ถ้าของเราไม่พอ ของเราเต็มก็เอา
ไปฝากขังที่อื่นก็ได้ ไม่เป็นปัญหาอะไร ฉะนั้นผมอยากจะขอให้เร่งระดมในเรื่อง
ของการกวาดล้าง และสิ่งที่ผมต้องการมากที่สุดก็คือ เราจำเป็นต้องรู้ความ
ลับหน้าเกี่ยวกับ การเร่งรัด การ ดำเนิน การ ปราบปราม กวาดล้าง เพราะฉะนั้น ใน
ช่วงแรกผมขอทราบผล ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ว่า จากการที่เราเริ่ม
กวาดล้าง ในช่วง ๑๕ วันต่อไป จนถึงสิ้น เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ และ
ต่อไปขอทราบผล ตอน กลาง เดือน มีนาคม ๒๕๒๕ และ สิ้น เดือน มีนาคม ๒๕๒๕
ระยะนี้ผมจำเป็นต้องรับทราบผลการปฏิบัติงานทุก ๑๕ วัน เพื่อดูผลงานใน
การเร่งแผนปราบปรามต่าง ๆ ว่าทำได้ดีขึ้น ทำได้มากขึ้นหรือไม่เพียงไร โดย
เฉพาะพวกมิจฉาชีพต่าง ๆ อันนี้อยากจะขอให้เร่งระดมกวาดล้างกันหน่อย

ผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้รู้มาในวันนี้มันยาวนานพอสมควร ทงนก็เพื่อขอทราบ
 จะขอให้พวกเราได้ช่วยกันแก้ปัญหาให้ตรงจุด มองปัญหาให้ชัดเจนในแต่ละท้องถิ่น
 ว่าควับัญหาที่แท้จริงอยู่ที่ตรงไหน อยู่ที่เรื่องอะไร แล้ววางแผนกำจัดปราบปรามกัน
 ให้ได้ผลอย่างจริงจัง ก่อนที่จะขอฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่า อยากจะตั้งคำถามว่า
 เมื่อไรข้าราชการของเราไม่ว่าจะเป็นข้าราชการในสายงานของฝ่ายพลเรือน กอฝ่าย
 ปกครองกับข้าราชการตำรวจจะได้จริงจังต่อกรรมทั้ง ๓ คือ กายกรรม วจีกรรม
 และมนโกรรม ถ้าหากเรามีความจริงใจที่จะทำตามความรับผิดชอบของเราอย่าง
 เต็มที่แล้ว การทำงานก็จะต้องมีผลการเคลื่อนไหวคล่องตัวกัน ก็จะต้องว่ากันอย่าง
 ตรงไปตรงมา แม้กระทั่งในการให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา ก็อย่าให้มีการเคลือบ
 แคลงแอบแฝงบางสิ่งบางอย่างเอาไว้ เช่น ให้ข้อมูลไม่หมดทำให้การตัดสินใจของผู้
 บังคับบัญชาผิดพลาดได้ และเป็นความผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจของผู้ตัดสินใจ แต่ก็
 บนสิ่งที่น่าละอายสำหรับผู้ตัดสินใจไปอย่างนั้น สงนเป็นสิ่งที่ผมได้ขอร้องอยู่
 สมอว่า ในการบ่อนข้อมูลขึ้นมาตามสายการบังคับบัญชาจะ เพื่อการพิจารณาความ
 คความชอบ การเลื่อนชั้นเลื่อนยศ การเลื่อนตำแหน่งก็ตามขอให้บ่อนข้อมูลขึ้นมา
 ในลักษณะที่ถูกต้องในแต่ละระดับ เพื่อให้การตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ เป็นไปอย่าง
 ถูกต้องแล้วจึงผ่านขึ้นไปถึงผู้บังคับบัญชา และสิ่งที่มีความสำคัญมากซึ่งผมคงจะได้มี
 โอกาสมาพูดกับท่านอธิบดีกรมตำรวจในภายหลังก็คือว่า การที่เรามอบหมายผู้บังคับ
 บัญชาในระดับสูงให้ดำรงตำแหน่งใดก็ตาม ในเมื่อเรานั้นใจว่าคนคนนั้นจะสามารถ
 ปฏิบัติหน้าที่นั้นได้เป็นอย่างดีแล้ว เราก็ต้องมอบความไว้วางใจให้เขาตามที่ต้องการ
 ต้องการย้ายใคร ต้องการขอกนไหน ถ้ามีเหตุผลเบื้องหลังของความไม่ต่าง ๆ
 ก็ขอให้รับฟัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมเคยถามอยู่เสมอว่า ผู้บังคับบัญชาเขาเห็นเป็นอย่างไร
 สำหรับนายตำรวจผู้ ผมพยายามที่จะถาม พยายามที่จะซักไซ้ไล่เรียงในสิ่ง
 เหล่านี้ ฉะนั้น เรื่องอย่างนี้ถ้าเราคิดว่าเราจะมอบความไว้วางใจ และคิดว่าเขาจะ
 สนองความต้องการของเราได้ในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ใช่สนองความต้องการในสิ่งที่ไม่
 ถูกต้องแล้ว ขอได้ใช้ดุลยพินิจในแต่ละระดับ ให้ถูกต้องกันจริง ๆ

นอกจากนั้น กรณีของการส่ง การรับ ซึ่งมีการกล่าวอ้างกันอยู่เสมอๆ แม้กระทั่งผมเองก็ถูกอ้างว่าได้รับจากการส่งมาให้อะไรทำนองนี้ ผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้ควรจะหมดไปได้แล้วสำหรับตำรวจคน ไม่ควรจะมีการส่งกันขึ้นมาหรือว่า ไม่ควรจะมีการรับลงไป เพราะว่าถ้ายังมีอยู่ก็จะมีอาการอย่างนั้น อย่างนั้นจริงบ้าง อย่างเท็จกันบ้าง ซึ่งใครเขาได้ขึ้นไต่พ้งแล้วเขาไม่สบายใจ ผมคิดว่าถึงคราวแล้วที่ควรจะตัดหยุด หยุดส่ง หยุดรับ เพื่อประโยชน์ของตนเองและกลุ่มบุคคล ส่งมอบนอกส่งหนังกผมขอฝากไว้

ส่งมอบนำมาพูดในวันนี้ด้วยเจตนาดีและก็ต้องขอโทษด้วยที่บางอย่างอาจจำเป็นต้องพูดออกไปอย่างตรงไปตรงมา แต่ก็คงไม่ได้คาดหวังถึงใครเป็นการเฉพาะตัว เป็นการนำมาพูดด้วยข้อมูลที่อยู่ในมือที่เชื่อว่าเป็นความจริง ถ้าหากเราต้องการที่จะให้การทำงานและภาพพจน์ของตำรวจดีขึ้นแล้ว เราก็ควรจะร่วมมือกันอย่างเต็มที่ ผมเองก็จะได้ไม่ต้องมานั่งปรารภถึงความผิดหวังในบางเรื่องบางราวหรือในบางแห่ง บางท้องที่ ผมต้องการให้เป็นอย่างนั้น ปกติการะของผมเองก็มามากมายอยู่แล้ว ถ้าผมยังมีทุกข์ทางใจอย่างนั้นขึ้นมาอีกก็คงจะเป็นสิ่งที่ ไม่ได้ให้กำลังใจผมเลยในการที่จะร่วมมือกันทำงานต่อไป มีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งผมจะพูดอีกครั้งหนึ่งก็ได้ว่าภาพพจน์การทำงานของตำรวจนั้นดีขึ้นในสายตาของประชาชน แต่ว่าถ้าว่าค่านิยมยังไม่พอ เมื่อใดแล้วเราต้องอย่าเหลืองขาดแตก เราจะต้องของเราให้มากขึ้นจนกระทั่งประชาชนเขายอมรับนับถือว่าเราดีขึ้นจริงๆ ในหลายหน่วยงาน เช่น การปฏิบัติงานของตำรวจทางหลวงได้ปรับปรุงงานต่าง ๆ มากขึ้นซึ่งเป็น การปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น แต่ก็จะต้องช่วยกันกำหราบปราบปรามคนที่ขี้คั่น้อยอยู่เพื่อให้เขาปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น แต่ในบางท้องที่ก็ยังมีความชั่วร้ายในทางที่ไม่ดี คั่นักเข้ามาให้ได้รับทั้ง ฉะนั้น วันนั้นเป็นโอกาสที่ผมนำมาพูดกับท่านทั้งหลายอีกครั้งหนึ่งซึ่งถ้าจะว่าไปแล้วก็มีฐานะเป็นรุ่นน้องทั้งนั้น ก็ขอให้ช่วยกันนำสิ่งที่ผมได้ฝากไว้ในวันนี้ไปคิด ก็คืออย่างเดียวไม่พอจะต้องนำไปปฏิบัติด้วย ขอให้มีความจริงใจในกายกรรม วาจกรรม และมโนกรรม ก็กรรมทั้งหลาย แล้วเราจะได้ทำงานกันด้วยความเป็นปกติด้วยความราบรื่น และขอฝากความหวังไว้กับท่านทั้งหลายในโอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณ ■



"การทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองนั้นวิธีทำได้หลาย ๆ
อย่าง อย่างหนึ่งก็ที่สำคัญที่สุดและที่เป็นธรรมดาที่สุด ก็คือ
ต้องทำงาน ทำงานตามหน้าที่ของตนตามที่ได้รับมอบหมาย
ให้ดีที่สุด ให้ได้ผลที่สุด"

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานในงานราชอุทยานสโมสรม
ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สวนจิ่วาลัย
วันจันทร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๑๒

มหาดไทยเพื่อมหาดไทย

และมหาดไทยเพื่อประชาชน

“...คำว่าเกียรติในทัศนะของคนทั่ว ๆ ไปนั้น กินไม่อิ่ม แต่ผมมีความรู้สึกว่ แม้ว่าเกียรติจะกินไม่อิ่ม แต่ว่ามันก็ไม่หิว...”

“...เราจะต้องเลิกความคิดในการทำงานเป็นสายและต้องคิดว่ากรมตำรวจนั้น ต้องมีสายเดี่ยวเท่านั้น....สายตั้งแต่ระดับสูงสุดของกรมตำรวจลงไปจนถึงระดับต่ำสุดของกรมตำรวจ เพราะถ้าเรามีสายเดี่ยว เราก็มีความเหนียวแน่นในการที่จะเผชิญปัญหา เผชิญกับความยุติธรรม เผชิญกับการผดุงศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการประจำของกรมตำรวจ....”

ท่านรองปลัดกระทรวง ท่านอธิบดีกรมตำรวจ ท่านรองอธิบดีกรมตำรวจ
ท่านผู้ตรวจราชการกระทรวงและเพื่อนข้าราชการตำรวจที่รักทั้งหลาย

ขอขอบคุณท่านผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๑ ที่ได้สรุปเกี่ยวกับผลงานและปัญหาของตำรวจภูธร ๑ หน้าต่าง ๆ ที่ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๑ ได้ชี้แจงมานั้น นอกจากจะเป็นการแจ้งให้ผมได้รับทราบแล้ว ก็ยังเป็นการแจ้งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านซึ่งอยู่กระจัดกระจายทั้ง ๒๔ จังหวัดได้รับทราบด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นปัญหาที่กรมตำรวจจะต้องร่วมกันดำเนินการต่อไป

* คำชี้แจงแนวทางการปฏิบัติราชการ ในการประชุมรับฟังผลการปฏิบัติงานของกองบัญชาการตำรวจภูธร ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๕ ณ ห้องประชุมกรมตำรวจ

ในการที่ผมมาพูดคุยกับท่านทั้งหลายในวันนั้น ก็มาพูดคุยกับท่านในฐานะที่ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ใช่มาพูดคุยอย่างทหาร เพราะผมมีความรู้สึกว่าในขณะที่ผมมีชีวิต ร่วมกับ ข้าราชการฝ่าย พลเรือนและ ตำรวจ ของกระทรวงมหาดไทย เราจะต้องใช้ความพยายามที่จะทำให้กระทรวงมหาดไทยของเราเป็นสหภาพอาศัยของประชาชนซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญ พยายาม ๆ อุดมคติของเราต่อไปนั้น ก็คือ “มหาดไทยเพื่อมหาดไทย และมหาดไทยเพื่อประชาชน” อันนั้นเป็นสิ่งที่ผมอยากจะขอเรียนยาไว้ให้เพื่อนตำรวจที่รักทั้งหลายได้รับทราบ ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยกำลังถูกมองจากบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน เราก็ควรจะพยายามศึกษาผู้ที่เขามองเราว่าเขามองเราอย่างไร เขามองเราด้วยความเสน่หาหรือว่าเขามองเราด้วยความอิจฉาริษยา หรือว่าเขามองเราเพื่อการที่บนทอนริครองหรือจะทำลายพวกเรา ในฐานะที่เราเป็นข้าราชการประจำ ถ้าถามเหล่านี้ เป็นสิ่งที่เราทุกคนเป็นจะต้องพยายามหาคำตอบ และจะต้องเป็นคำตอบที่เราไม่ลำเอียงหรือเข้าข้างตัวของเราเอง จะต้องเป็นคำตอบที่ผ่านการวิเคราะห์ว่าเรากำลังถูกมองในลักษณะไหนทั้ง ๓ ประการที่ผมได้กล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นในการพูดคุยกับท่านในวันนั้นผมถือว่า ผมมาพูดคุยกับท่านในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของตำรวจ พูดกับเพื่อนตำรวจทุกคนและทุกระดับของกองบัญชาการตำรวจภูธร ๑

จากการที่ได้ศึกษาถึงงานของกรมตำรวจที่ดี หรืองานของกระทรวงมหาดไทยที่ดี ผมอยากจะขอให้ท่านทั้งหลายได้รำลึกไปถึงถ้อยคำของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพที่เป็นพระบิดาของกระทรวงมหาดไทยของเรา พระองค์ได้เคยทรงอบรมข้าราชการเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมเองประทับใจมาก คือ ทรงกล่าวไว้ว่า “ที่จะรู้ว่าที่ใดเรียบร้อยหรือไม่เรียบร้อยนั้น จะไม่มีอะไรดีไปกว่าฟังเสียงราษฎร ถ้าหากราษฎรมีเสียงร้องเดือดร้อนอยู่แล้ว ถึงแม้การออฟฟิศจะเรียบร้อยหรือว่าการอย่างอื่นจะดีไม่ชื่อว่าเรียบร้อย ” อันนั้นขอให้ท่านทั้งหลายพิจารณาดูว่ามีความจริงแค่ไหนเพียงใด และนอกจากนั้นก็ยังมีความพึงเพยเป็นท่านเองที่เป็นการเตือนให้สะกิดใจพวกเราทั้งหลายในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา หรือเป็นข้าราชการประจำที่ว่า

“การเป็นผู้นำหรือการเป็นผู้บังคับบัญชานั้นต้องให้รองเท่าขาดก่อนทางเก่ง”
 อันนี้หมายความว่า เราต้องออกเดินตรวจตราอยู่เรื่อย ๆ ต้องเดินมาก เมื่อเดิน
 มากรองเท่าก็คงจะสึกเร็วและขาดเร็ว ไม่ใช่ว่านั่งมากทางเก่งขาดหรือก้นขาดทำนอง
 นั้น ก็ไม่ใช่ให้ทางเก่งขาดโดยการนั่ง แต่ให้รองเท่าขาดด้วยการเดิน เดินออกไปดู
 ไปรู้ไปเห็น ไปสำรวจตรวจตราต่าง ๆ อันนี้เป็นคำพังเพย ซึ่งผมคิดว่าเหมาะสมอย่าง
 ช่าง สำหรับสังคมยุคปัจจุบันของเรา ก็อยากจะนำมาเรียนให้เพื่อนที่รักทั้งหลายได้
 ทราบเพื่อเป็นเครื่องสะกิดใจกันเอาไว้ ผมทราบดีว่างานตำรวจเป็นงานที่ยาก เป็น
 งานที่ลำบากตรากตรำ ผมมีความรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งว่าเมื่อน้ำหนักของเรา เราแล้ว
 ว่าจะต้องยาก จะต้องลำบาก จะต้องตรากตรำ จะต้องเสียดายเสียดายอันตราย เมื่อเป็น
 อย่างนั้นสิ่งที่เราจะต้องคิดอยู่เสมออีกก็คือว่า เราจะต้องไม่ทอดทิ้งต่อสิ่งที่เราจะต้อง
 ลำบากตรากตรำอันเป็นหน้าที่ของพวกเราทั้งหลาย และตามอุดมคติของเราตามที่ผม
 ได้กล่าวมาแล้วเมื่อสักครั้นว่ามหาภัยไทย เพื่อมหาภัยไทยและมหาภัยไทยเพื่อประชาชน
 เพราะฉะนั้นเมื่อผม ได้ก้าวเข้ามาใน กระทรวงมหาภัย ไทย อันเป็นสิ่งที่ไม่เคยคาดฝัน
 และไม่เคยคิดมาก่อนเลยในชีวิตของความเป็นตัวคนขึ้นมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ แต่ว่า
 เมื่อได้ก้าวเข้ามาแล้วก็ได้พยายามถามตัวเองว่า ผมจะทำประ โยชน์อันใด ให้กับชาติ
 บ้านเมืองหรือให้กับประชาชน หรือให้กับส่วนราชการของเราได้บ้าง เพราะฉะนั้น
 ผมอยากจะบอกกับเพื่อนที่รักทั้งหลายว่าผม ได้ทุ่ม เทความพยายามทุกสิ่ง ทุกอย่างให้
 กับกรมตำรวจและกิจการของกรมตำรวจเป็นอันมาก จากการทุ่มเทความพยายาม อัน
 นหนักเป็นการพยายามทุ่มเทเพื่อการแก้ปัญหา เพื่อให้ตำรวจของเราได้ปฏิบัติหน้าที่อย่าง
 สมภาคภูมิ สมเกียรติภูมิของพวกเราทั้งหลาย ส่วนการทุ่มเทความพยายามด้าน
 วัตถุนั้นเป็นเรื่องที่วางกันตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไปจนถึงระดับกระทรวง ก็พยายามทุก
 อย่างที่จะหนุนและปกป้องในการที่จะให้เราได้มาซึ่งงบประมาณในการที่จะปรับปรุง
 ในกิจการของตำรวจ ถึงแม้ว่าจะได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ก็เรียกว่าอยู่ในเกณฑ์
 ที่สูงพอใช้ คือ ประมาณ ๗ พันกว่าล้านบาท อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมสำหรับสภาพ
 ความเป็นไปในทางงบประมาณแผ่นดิน แต่สิ่งที่ผมจะพยายามมากก็ในด้านกา
 รที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของคน ก็คือคุณภาพของตำรวจ

งานของตำรวจตามที่เรารู้ได้เห็นกันอยู่ในขณะนี้ เราจะเห็นได้ว่าตำรวจ
 ของเรานั้นมีภาระมากมายหลายประการ ภาระที่เกี่ยวกับการที่จะต้องเผชิญกับปัญหา
 ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในบางท้องที่ในบางจังหวัด ภาระที่เกี่ยวกับปัญหาจากนอก
 ประเทศในบางท้องที่ในบางจังหวัด ทั้งในด้านทางบกก็ดี หรือทางทะเลก็ดี นอกจาก
 นี้ก็จากปัญหาของโจรผู้ร้ายต่าง ๆ ภายในบ้านเมือง และก็ยังมียุทธศาสตร์ของทางสังคม
 ที่มีเหตุการณ์วุ่นวายเกิดขึ้นต่าง ๆ ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นภาระอย่างนี้เป็นภาระซึ่ง
 กรมตำรวจหรือข้าราชการ กรมตำรวจเรา จะต้องเผชิญอยู่ แต่อย่างไรก็ตามสิ่ง
 ต่าง ๆ เหล่านี้ เราก็จะต้องพบในเมื่อเราจะต้องพบแล้ว เราก็ต้องพร้อมที่จะพบไม่ว่า
 จะมาในรูปแบบไหนอย่างไรไม่ว่าจะมีความรุนแรงแค่ไหน สำหรับผลงานของตำรวจภูธร
 ๖ ในรอบ ๖ เดือน หลังของปี ๒๕๒๔ ตามที่ได้สรุปออกมานั้น กล่าวได้ว่าเป็นที่
 น่าภูมิใจมากขึ้นและสบายใจมากขึ้น อันนี้ไม่ใช่เป็นความสามารถของผมในฐานะ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่เป็นความสามารถของตำรวจที่ได้ทำให้คดี
 อุกฉกรรจ์ต่าง ๆ ลดลงเป็นจำนวนมากตามที่ได้แสดงให้เห็นแก่ท่านทั้งหลายได้เห็นแล้ว
 คดีโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นสิ่งที่ผมหนักใจมาก ได้มอบหมายเรื่อง
 นี้กับทางกรมตำรวจ ทั้งทางนครบาลและภูธรในการที่จะให้มีการระดมกันปราบ
 ปราบแก๊งค์ต่าง ๆ เพราะว่าการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์นั้น กล่าวได้ว่า
 ทอขึ้นนั่งรถก็ได้ทั้งวิทยุแจ๊งข่าวของปทุมวันบ้าง ของนารายณ์บ้างตลอดเวลาทุกวัน
 ทุกเวลา เกือบจะเรียกว่าไม่มีการว่างเว้น และปัญหานี้ก็สร้างปัญหาอาชญากรรม
 ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยรถยนต์ โดยรถจักรยานยนต์ และโดยบรรดาแก๊งค์ต่าง ๆ ที่มี
 อาชพเกี่ยวข้องกับกรณี จึงขอให้ถือเป็นสิ่งที่จะต้องใช้ความพยายามกันให้หนัก
 หนักขึ้นด้วยการประสานงานกันระหว่างนครบาลกับภูธร หรือร่วมกับกอง
 บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางด้วย โดยกำหนดกันเสียว่าเราจะประสานงานกัน
 อย่างไรในเรื่องนี้

สำหรับกลุ่มคดีประเภทที่ ๓ ที่เพิ่มมากขึ้นนั้น ก็แสดงให้เห็นว่าเราทำงานมากขึ้นเพราะฉะนั้นผลของการจับกุมหรือจำนวนคดีที่สูงขึ้น อันนี้ไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้มองเห็นถึงความเลวร้ายต่าง ๆ ของสังคม แต่ว่าเป็นการชี้ให้เห็นว่าการทำงานของเจ้าหน้าที่ของเรามากขึ้น หนักหน่วงขึ้นซะมิกเข้มข้นมากขึ้น ฉะนั้นกลุ่มคดีประเภทที่ ๓ จำนวนคดีจึงสูงมากขึ้น การจับกุมก็จับกุมได้มากขึ้นเมื่อเป็นอย่างนั้นก็นับว่าเป็นประสิทธิภาพและความสามารถของตำรวจที่ตนในช่วงระยะเวลา ๖ เดือนหลังในปี ๒๕๒๕ ที่ผ่านมา

สำหรับสิ่งที่ผมพอใจ อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรม ซึ่งเราได้มีการจับกุมได้มากขึ้นอย่างน่าพอใจ แต่ว่าเราต้องมองไปอีกว่า เมื่อเราจับกุมได้มากขึ้นทั้งจำนวนอาชญากรคดี จำนวนคนคดี ก็แสดงว่าอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมคดี อาชญากรรมคดี ก็คงยังมีอยู่มากมาย และก็ด้วยอาชญากรรมอันนี้เอง เป็นสิ่งที่ทำความเดือดร้อนให้กับประชาชน ผู้สุจริตและไม่สุจริต เพราะฉะนั้น ในด้านของความพอใจผมขอเรียนว่าผมพอใจมากในการที่เราจับกุมได้มากขึ้น แต่ว่าในความเป็นห่วงนั้นก็ยังเป็นห่วงว่าจะคงมีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งซึ่งอยากจะขอเรียนข่าไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งก็คงจะต้องใช้ความพยายามกันต่อไปอีก

ในด้านของคดีทางเพศคดีข่มขืนต่าง ๆ มากขึ้น อันนี้ก็ไม่ว่าว่าจะพูดอย่างไรจะเป็นเรื่องสภาพของสังคมหรืออย่างไร ซึ่งก็ควรจะได้มีการวิเคราะห์กัน แต่คงจะไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการจับไล่เกณฑ์มาก ก็เลยทำให้มีการข่มขืนกันมากขึ้นซึ่งไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น เรื่องนี้ขอให้ออกมาด้วยความที่เป็นจริงว่าแท้จริงนั้นเป็นอย่างไร เพื่อที่เราจะได้แก้ปัญหาดัง ๆ จากแก่นแท้ที่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมา

สิ่งที่ตกออกประการหนึ่งก็คือปัญหาบรรดาผู้มอทธิพลทั้งหลาย สำหรับผู้มอทธิพลนั้นหมายความถึงทั้ง ๔ ประเภท ที่ท่านผู้บัญชาการตำรวจภูธร ๑ ได้กล่าวมาแล้ว ก็ประเภทผู้มอทธิพลแท้ ประเภทมือปืน ประเภทบริวาร และ

ประเภทเจ้าหน้าที่ สำหรับประเภทตัวผู้มีอิทธิพลแท้ ๆ นั้น เราก็ทราบกันอยู่ บางทีก็เป็นผู้มีอิทธิพลที่แต่ละต้องยาก เรื่องที่น่าเห็นใจ แต่คนฉลาดคนมีปัญญาไม่ควรจะใช้ปัญญาของตัวเองว่าเราควรจะทำอย่างไร ในการที่จะลดฐานะของความเป็นผู้มีอิทธิพลของเขาให้ลดลง ส่วนในพวกประเภทมอับนอันนี้ไม่มีปัญหาอะไร เป็นสิ่งที่เราจะต้องหาหนทางที่จะกำจัดปราบปรามจับกุมกันอยู่ตลอดเวลา และในระยะหลังนี้ก็รู้สึกว่าการปราบปรามอยู่ในเกณฑ์ ทด ขน และ ก็ โดยที่เรามีการปราบปรามมากขึ้น จึงมีการเก็บตัวหรือหลบตัวไว้ชั่วคราว แต่ถึงอย่างไรปัญหามอับนก็ยังเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงอยู่เป็นอันมาก นอกจากนี้พวกบริวารทั้งหลายอย่างทุกกล่าวมาแล้วอันนี้ก็ยังคงต้องอยู่ แต่เราก็หาหนทางปราบปรามต่อไปตามลำดับ สิ่งที่น่าห่วง คือ ในประเภทสุดท้ายที่นับว่ามีส่วนเป็นอันมากในการสนับสนุนการมีอิทธิพลหรือผู้มีอิทธิพล คือ บรรดาเจ้าหน้าที่ซึ่งรู้สึกว่าจะคิดน้อยและคิดสั้น มองแต่ประโยชน์ของตัวเองในระยะใกล้ ๆ ตัวเท่านั้น ควรจะได้มีการตรวจตรา คุดูแล กำชับ ตักเตือน อย่าให้มีการกระทำเช่นนั้น

ในด้านการรัศได้อันนี้ก็เป็นที่ได้พยายามที่จะช่วยกันทุกทาง ทางด้านตำรวจ ทางหลวงเองก็ได้มีการกำชับไปเป็นการเฉพาะ ทางด้านนครบาลก็บอกไปแล้ว ทางด้านภูธรก็ได้บอกไปแล้วว่าทำอะไรถึงจะลดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ลง เพราะถ้ามีเกิดขึ้นที่ไหนก็สร้างภาพของความอับอายให้กับกรมตำรวจนั้น ก็อยากจะให้เน้นในเรื่องนี้ ความจริงผมเข้าใจปัญหาของจุดตรวจหรือด่านตรวจต่าง ๆ แต่ว่าอย่างไรก็ดี ก็อยากให้เน้นที่จุดตรวจกันให้มากขึ้น มีการเปลี่ยนที่เปลี่ยนทางเปลี่ยนจุดต่าง ๆ และวางระบบการควบคุมมาตรการตรวจสอบตามที่ผู้บัญชาการได้กล่าวมาแล้วหรือตามที่กรมตำรวจเห็นโยบายไปแล้ว ก็นับว่าเป็นสิ่งที่คงจะทำให้ปัญหาเหล่านี้ลดลงไปบ้างในหน้าหนังสือพิมพ์ ถ้ายังมีปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วทำให้รู้สึกไม่สบายใจเป็นอันมาก ก็อยากจะบอกให้ฟังเป็นการยาวว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นเมื่อเราถูกมองจากคนหลายฝ่าย ถูกมองจากความมุ่งหมายหลายประการดังที่กล่าว

แล้ว ถ้าท่านสังเกตให้ดูตำรวจทั้งหลายควรจะรู้ตัวว่าขณะนี้ท่านกำลังถูกขูดคูด
 เรื่องต่าง ๆ ขึ้นทุกวัน ไม่ว่าสิ่งที่เป็นจริงหรือไม่เป็นจริง เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นขอ
 ให้ระมัดระวังกันให้มากกว่า ทำอย่างไรเราจะทำให้ไม่มีแผลให้คนเขาขูดคูดขึ้นมา
 ได้ และนำพฤติการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เผยแพร่ให้เป็นที่ปรากฏแก่ประชาชนทั่วไป
 นักเขียนเรื่องหนังสือผมอยากจะเรียนยาไว้ ณ ทน

ในประการต่อไปที่อยากจะเรียนไว้ให้ทราบก็คือว่า บรรดานโยบายหรือ
 คำสั่งที่กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายมาแล้ว ก็อยากจะขอแจ้งให้ทราบว่า
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ขอให้ยึดถือตามนโยบายและคำสั่ง
 เหล่านี้ต่อไป แต่ในการยึดถือนโยบายหรือคำสั่งนั้น ขอให้มองเจตนาของนโยบาย
 มองเจตนาของคำสั่ง อย่าตีความด้วยตัวหนังสือเพราะการเขียนตัวหนังสือส่วนหนึ่งที่
 อาจจะเขียนสั้นไป หรือเขียนคลุมเครือไปอะไรทำนองนั้นอยากจะให้ถึงถึงเจตนา
 ที่แท้จริง การที่ผมได้ให้คำสั่งไปก็ดี ให้นโยบายไปก็ดี ถ้าหากยังมีความสงสัยใน
 เรื่องใดประการใดขอให้ถาม เพราะผมพร้อมเสมอที่จะเปิดใจในสิ่งที่ผมต้องการ
 ให้ทางกรมตำรวจได้กระทำเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน มีปัญหาอะไรขอให้
 รายงานให้ทราบอย่าเก็บงำไว้ ขณะนี้สิ่งที่ผมได้ส่งการไปนั้น ผมอยากจะบอก
 เป็นสิ่งที่ประชาชนเขาได้บอกเล่ามา แต่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผมต้องเชื่อทุกเรื่องทุกราย
 ทุกฉบับไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้ส่งมาให้ จะเป็นส่งมาที่กรมตำรวจก็ดี หรือจะส่ง
 ไปให้ที่ระดับกองบัญชาการใด ๆ ก็ตาม การที่ส่งมานั้นก็ด้วยความมุ่งหมายว่าต้อง
 การให้ตรวจสอบ ถ้ามีมูลความจริงก็ต้องการให้จัดการ ผมมีความประสงค์เพียง
 แค่นั้น ถ้าไม่มีมูลไม่มีความจริงก็อย่าไปทำเพราะว่าคิดไม่ได้แล้วเราอาจจะผิดพลาด ผม
 ไม่ต้องการให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องผิดพลาด หรือต้อง ได้รับความเสี
 หายในสายตาของประชาชน เพราะฉะนั้น สิ่งที่บอกมาแจ้งมา ขอให้ตรวจสอบให้ชัด
 เมื่อชัดแล้วว่าเป็นความจริงก็ขอให้ดำเนินการ ไปตามอำนาจหน้าที่ของท่านทั้งหลาย
 นั่นคือเจตนา เพราะความจริงนั้นสิ่งที่ได้รับการบอกเล่ามา หนึ่งลักษณะของการกลั่น
 แกล้งก็มีไม่ใช่น้อย การที่เราจะรู้ว่าเป็นเรื่องการกลั่นแกล้งนั้นก็รู้จากการตรวจสอบ
 ซึ่งการตรวจสอบนั้นบางทีก็ตรวจสอบหลายฝ่าย ก็กรมตำรวจก็อาจจะตรวจสอบและ

บางที่ผมก็ต้องใช้ในทางอื่นให้ช่วยตรวจสอบด้วย เราจะต้องตรวจสอบว่าจริงหรือไม่จริง หรือจริงบ้างไม่จริงบ้างถ้าตรวจสอบแล้วไม่จริงก็เป็นลักษณะของการกลั่นแกล้ง นอกจากนั้นสิ่งที่ได้รับการบอกเล่ามาก็มักจะเป็นในลักษณะที่ขอความเป็นธรรม ในด้านความเป็นธรรม ผมก็มีความรู้สึกอย่างแน่ชัดเลยว่าต้องพยายามทำให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคน แก่ทุกฝ่ายที่มาร้องเรียนขอความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นในการที่เราจะรู้ว่าอะไรคือความเป็นธรรม หรือไม่เป็นธรรมนั้น ก็ขึ้นอยู่กับ การสืบสวนสอบสวน อันเกี่ยวกับกรณีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ถ้าเราเห็นว่าเราปฏิบัติไปไม่เป็นธรรม เราต้องเรียกเอาความเป็นธรรมกลับคืนมาให้แก่เขาให้ได้ แต่ถ้าหากว่าเราได้ให้ความเป็นธรรมไปแล้วตามตัวบทกฎหมายตามวินัย ตามการบังคับบัญชาการปกครองต่าง ๆ เมื่อเราคิดว่าเราได้ให้ความเป็นธรรมแล้ว ถูกต้องแล้ว เราก็ต้องยืนยันความเป็นธรรมนั้นต่อไป นับเป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนให้ทราบถึงเจตนาความต้องการของผม

เรื่องต่อไปที่อยากจะขำไว้ ณ ที่นี้ ผมคิดว่าถึงเวลาแล้ว ถ้าหากว่าเราต้องการที่จะทำให้ภาพของกรมตำรวจและภาพของตำรวจแต่ละคนดีขึ้น ให้เป็นภาพที่ประชาชนไว้วางใจยกย่องนับถือ เราจะต้องเลิกความคิดในการทำงานเป็นสาย และต้องคิดว่ากรมตำรวจนั้นต้องมีสายเดี่ยวเท่านั้น เดิมทีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการกรมตำรวจนั้น ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่าลักษณะเป็นสายกันอยู่มาก เรื่องอย่างนั้นควรจะหมดไปแล้ว เราควรจะเริ่มต้นกันใหม่เพื่อให้กรมตำรวจมีสายเดี่ยว สายตั้งแต่ระดับสูงสุดของกรมตำรวจลงไปจนถึงระดับต่ำสุดของกรมตำรวจ เพราะถ้าเรามีสายเดี่ยวเราก็มีความเหนียวแน่นในการที่จะเผชิญกับปัญหา เผชิญกับความยุติธรรม เผชิญกับการผดุงศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการประจำของกรมตำรวจ เรื่องนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมขอร้องใจมาเป็นระยะเวลานาน และเป็นสิ่งหนึ่งที่ผมมีความตั้งใจที่จะทำให้กรมตำรวจทำงานกันเป็นสายเดี่ยวเท่านั้น ขอให้ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่าต่อไปนี้จะทำอย่างไร เราจะเป็นอย่างนี้ ใหม่ความคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ระบบของการทำงานเป็นสายอย่างที่เคย ๆ ปฏิบัติกันมานานขอให้เป็นอย่างนี้ไปเสีย เพราะว่าระบบของการทำงาน

เป็นสายในอดีตนั้นบางทีก็เป็นสายในการแสวงหาประโยชน์ แสวงหาเงินทอง แสวงหาการได้เต้าไปสู่ตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้นเป็นการได้เต้าไปโดยสาย ไม่ใช่เป็นการได้เต้าขึ้นไปด้วยความสามารถของแต่ละคน ฉะนั้นผมจึงมีความรู้สึกถ้าเราทำงานเป็นสายเดียวใช้ความเป็นธรรม ใช้ความบริสุทธิ์ใจ สุจริตใจในการที่จะให้คนของกรมตำรวจได้ได้เต้าขึ้นไปด้วยความสามารถจริง ๆ แล้ว อนาคตของกรมตำรวจจะสดใสเป็นอันมาก นอกจากนั้นสายทวนมทงสายภายใน มีทั้งสายการเมือง สายการค้า และอื่น ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าอย่าให้มีเลย ให้มีเพียงสายงานของข้าราชการประจำกรมตำรวจในฐานะที่ตำรวจเป็นข้าราชการประจำเท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องของผลประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ในด้านใดก็ตามแล้ว แต่ก็อยากให้เป็ผลประโยชน์ซึ่งเกิดจากประโยชน์ของกรมตำรวจด้วยกันประโยชน์ทวนหน้า ประโยชน์ตามหน้าที่ต่าง ๆ นั้น ไม่ควรจะมีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นผมมีความรู้สึกอยู่เสมอว่าในการทำงานถ้าหากว่าเรายังมีเป็นสาย ๆ กันอยู่อย่างนี้ การเรียกร้องขอความเป็นธรรมก็ยังคงจะมีอยู่เรื่อย ๆ แต่ถ้าตำรวจทำงานสายเดียว มองทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความยุติธรรมจริง ๆ แล้วความไม่เป็นธรรมก็จะลดน้อยลง เพราะเรามองที่ความสามารถของแต่ละคน อันนั้นก็เพื่อการผดุงเกียรติเอาไว้ คำว่าเกียรติในที่นี้ของคนที่ว่า ๆ ไปนั้นกินเมื่อก่อน แต่ผมมีความรู้สึกว่ามีแม้ว่าเกียรติจะกินไม่กิน แต่ว่ามันก็ไม่หิว ถ้าคนรักเกียรติแล้วแม้ว่าจะไม่กินแต่ไม่หิว แต่ถ้าหากพูดถึงในเรื่องอื่นนั้น นอกจากมันจะไม่กินแล้ว มันยังจะหิวกันอยู่เรื่อยอีกด้วย ผมให้ข้อคิดไว้เพียงแค่นี้ ก็หวังว่าท่านคงจะเข้าใจในปัญหา

ประการต่อไปที่จะอยากจะนำมาเรียนซ้ำไว้ ณ ที่นี้ก็คือว่า การที่ผมมีความต้องการเร่งมือปราบปรามทั้งแหล่งอบายมุข และอาชญากรรมต่าง ๆ นั้น ถ้าหากเราสามารถทำได้มากเท่าใดภายใน ๑๕ มีนาคม หรือภายในสิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๒๕ นี้ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ผมก็คิดว่ากรมตำรวจก็ควรจะเบาแรง สำหรับความรับผิดชอบในเดือน ๒๕๒๕ เพราะฉะนั้น ท่านอย่าโกรธผมเลยในการที่ผมได้บอกมาขอให้พยายามทำงานทั้ง ๒ ด้านนี้กันให้จริงจัง และขอทราบผลในวันที่ ๑๕ มีนาคม

๒๕๒๕ ซึ่งกรมตำรวจได้สนองรับนโยบายในเรื่องนี้ไปแล้ว เรื่องนี้ผมได้พูดคุย
 เสมอและผมก็ยอมรับว่าการจะปราบปราม อบายมุข และ อาชญากรรม ให้หมดสิ้นไป
 โดยไม่มีเหลืออยู่เลยภายในระยะเวลาอันสั้นนั้น เป็นไปไม่ได้ แต่เราก็จำเป็นต้อง
 ต้องทำให้ได้ผลมากที่สุด ถ้าเราซึ่งทำได้มากเท่าไร เราเหนื่อยตอนนั้นได้มากเท่าไร
 เราจะเบาแรงมากขึ้นในเดือนเมษายน-พฤษภาคม อันเป็นเดือนที่เราจะต้องรับผิดชอบ
 ชอบในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยในช่องของการฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐
 ปี อันนี้ถือเจตนาที่ว่าเหตุใดผมจึงระบุเจาะจงลงไปว่าภายใน ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๕
 ผมต้องการจะดูผลว่าจะเป็นอย่างไรบ้าง แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ไม่ใช่ที่เราจะพอใจ
 เพียงแค่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๕ เท่านั้น ในความรับผิดชอบของเราเราต้องทำของ
 เราอยู่เรื่อยไป จนถึงสิ้นเดือนมีนาคมว่าจะได้ผลอะไรสักแค่ไหน ทั้งนี้ เพื่อความ
 เบาใจของเรา จึงขอให้เราได้พร้อมใจกันและเร่รุ่มกันทั้งในนครบาลและภุชรา ขอ
 ให้ทำงานด้วยความสำนึกในความรับผิดชอบ อย่าได้กระทำเพราะต้องสั่งถ้าเป็นอย่าง
 นั้นแล้ว ผมไม่สบายใจเลย เพราะถ้าหากว่าเราทำงานเพราะเขาสั่งให้เราทำเราถึงทำ
 แล้วผมถือว่าเราไม่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ของเรา คือว่าไม่ทำก็ไม่ได้ ไม่ทำ
 เดี่ยวจะมีความผิด ไม่ทำเดี๋ยวจะมีข้อบกพร่อง ซึ่งมักจะมีการพูดกันอย่างนั้น ใน
 การที่เราเองความผิดเราเองข้อบกพร่องกันนั้นเราเองก็เจตนา เพราะผมเอง
 ผมไม่ใช่คนใจไม่ไสรระกำ หรือว่าหลับหูหลับตาไม่มองถึงผลงานของแต่ละท้องที่
 หรือผลงานของแต่ละกองบัญชาการ หรือกองกำกับการผมต้องการมองถึงผลงานอัน
 นั้น ไม่ใช่ตั้งหน้าจะมองถึงความบกพร่องหรือความผิดกันরাไป ท่านอย่าได้กลัวใน
 เรื่องนี้ถ้าท่านได้พยายามทำตามอำนาจหน้าที่ของท่านให้ดีที่สุด เท่าที่ท่านสามารถทำ
 ได้แล้วไม่ต้องกลัวในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเราขยันกันมากขึ้นเท่าไร
 ประชาชนเขาก็พึงพอใจและเขาก็จะเชอถือเรามากขึ้นเท่านั้น

ในเรื่องบรรดาอบายมุขต่าง ๆ ก็ดี ในเรื่องของอาชญากรรมหลายๆ ประ
 เภทก็ดี ผมเองไม่เคยคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะหมดไปในวันพรุ่งนี้ แต่สิ่งที่ผมก็เคย
 เสมอก็คือว่า ทำอย่างไรที่จะทำให้ลดลงตามลำดับ การที่เราจะทำให้สิ่งเหล่านี้หมด

ไปนั้นผมคิดว่าคงจะไม่มี เทวดา องค์ ไหนที่จะ สามารถ บันดาล ให้เป็น อย่างนั้นได้
 เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนั้นเมื่อเรารู้ อยู่แล้วว่าเราไม่สามารถให้ ประกัน ใน เรื่องนี้ ได้ว่า
 ค้องหมดไปเพราะเรารู้ อยู่แล้วว่ามันหมดไม่ได้ เราก็จะต้องทำ เพื่อให้ลดลงไปให้
 มากที่สุดทั้งอธิบายมุขและอาชญากรรมต่าง ๆ จะต้องลดทั้งคดี และลดทั้งการเพิ่มใน
 คำนการจับกุม ให้มีเปอร์เซ็นต์ของการจับกุมให้สูงขึ้น เพราะถ้าหากว่าเราทำให้ลด
 ลงไปหรือให้น้อยลงไปอย่างนั้นแล้ว ผู้ที่กระทำผิด หรือผู้ที่ตั้งใจจะกระทำผิด
 ผิด เขาก็จะต้องมีการระมัดระวังมากขึ้น ซึ่งจะทำให้บรรดาคดีต่าง ๆ อาชญากรรม
 ต่าง ๆ อธิบายมุขต่าง ๆ ลดน้อยลงบ้านเมืองเราก็จะสงบเรียบร้อยมากขึ้น ประชาชน
 ก็จะนอนตาหลับ หรือหายห่วงใยมากขึ้น นักเบเนสก็อยากจะเรียนทำความเข้าใจ
 ไว้ มีข่าวมาเข้าหูผมในทำนองที่ว่า ท่านทูมเทท์จะให้ปราบแต่แหล่งอธิบายมุขต่าง ๆ
 เท่านั้น อันนั้นผมขอยืนยันว่าไม่ใช่และไม่จริง เพราะ ผมมิได้จะมุ่งปราบปราม
 เฉพาะอธิบายมุขเท่านั้น ผมมุ่งการปราบปรามอาชญากรรมต่าง ๆ ด้วย ขณะ
 ผมได้รับรายงานจากกรมตำรวจ ซึ่งได้สรุปรายงานของกองบัญชาการตำรวจภูธรทุก
 แห่งทั่วประเทศให้ทราบทุกเดือนและผมก็พยายามที่จะติดตามถึงปัญหาต่างๆ อันเกิด
 จากบรรดาคดี ทั้งในด้านอธิบายมุขคดี ทั้งในด้านอาชญากรรมต่าง ๆ กิดเสร็จแล้ว
 ก็จะมานั่งจัดลำดับว่าอะไรเราควรจะเร่งมือหรือ เร่งทุ่มเทความพยายามของเรา ลงไป
 ให้มากและหนักมอขึ้น เพราะฉะนั้นก็ขอแสดงความเข้าใจว่าผมไม่ได้มุ่งแต่เรื่อง
 บ่อนการพนัน ไม่ได้มุ่งแต่เรื่องช่องโสเภณีเท่านั้น ผมมุ่งทุกอย่างเท่าที่เราจะทำได้
 ซึ่งก็มีเสียงที่มาเข้าหูผมในทำนองนี้ ซึ่งผมคิดว่าอาจจะเป็นการเล็งเจตนาของผมผิด
 พลาดว่า ขณะนี้กำลังระดมเรื่องโสเภณีหรือสถานบริการต่าง ๆ ก็เลยต้องสนเปิดอง
 กำลังตำรวจมากอย่งนี้เข้าตามบ่อนตามช่องอะไรกันด้วยประการต่าง ๆ กำลังตำรวจ
 ก็เลยไม่มีไปกระทำหน้าที่ปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้น ผมคิดว่าเป็น
 การคิดที่ผิดมาก ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องบ่อน เรื่องช่อง เรื่องสถานบริการ ถ้าเจ้าหน้าที่
 ตำรวจไปนั่งเฝ้าอยู่ตลอดเวลา เขาก็ไม่ทำอะไร และคงจะเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะไม่
 รู้จักว่าคนที่ไปนั่งเฝ้าคือใคร ซึ่งไม่เกิดประโยชน์อะไรในการที่เราจะไปนั่งเฝ้า แต่

กระบวนการหรือมาตรการในการที่เราจะรู้ว่าเขาจะมีอะไรกัน ที่ไหน อย่างไร อัน
 นั้นเป็นวิธีการของตำรวจซึ่งสามารถที่จะทำได้ เมื่อรู้ชัดๆ แล้วว่าเหมือนนั้นเหมือน นั้น
 หรือที่ไหน เราจะทุ่มเทในการระดมกำลังกันปราบปรามอย่างไร เราก็สามารถทำได้
 ตามจังหวะ ตามโอกาส เพราะฉะนั้น อันนั้นก็อยากจะทำความเข้าใจไว้ว่า ความ
 ต้องการนั้นไม่ใช่จะมุ่งปราบปรามเฉพาะเรื่องนั้น และที่ผมต้องการจะพยายามลดเกี่ยว
 กับบรรดาโสเภณีต่างๆ ไม่ใช่อะไร ผมต้องการลดคดีของการล่อลวงหญิง ล่อลวง
 เด็กออกมาค้าประเวณีโดยที่เขาไม่สมัครใจ เรื่องนี้เราก็ต้องพยายามที่จะกวาดไปหา
 ต้นตอว่า อยู่ที่ไหน ถึงทำให้มีการ ล่อลวง กันออกมา ทั้งการ ล่อลวงหญิง และ ล่อลวง
 เด็ก สิ่งที่ต้องการอย่างขึงก็คือการปราบที่ต้นตอ ส่วนในกรณีของเด็กและหญิงนั้น
 ถ้าหากว่าเขาได้ถูกมาอย่างนั้น อย่างนั้นแล้ว ก็คง จะต้อง กระทำตามวิธี การที่ ตำรวจได้
 กระทำกัน อะไรกันไว้เป็นพยานก็กันไว้เป็นพยาน อะไรที่จะส่งสถานสงเคราะห์
 ของกรมประชาสงเคราะห์ที่ปากเกร็ดก็ส่งไป รายไหนที่จะต้องส่งภูมิลำเนา ก็ส่งไป
 อะไรทำนองนั้นซึ่งเป็นมาตรการของตำรวจ ผมไม่เกี่ยวข้อง ถ้าเราพยายามปราบที่ต้น
 ตอได้แล้วกรณีอย่างนั้นแม้ว่าจะไม่หมดก็จะลดลง โสเภณีก็จะลดลง หญิงหรือเด็กที่ถูก
 ล่อลวงมากก็จะลดลง ซึ่งหมายรวมไปถึงการล่อลวงเด็กเอามาใช้เป็นทาสแรงงานตาม
 โรงงานต่าง ๆ ด้วย ไม่ใช่เฉพาะเอามาเพื่อการค้าประเวณีเท่านั้น หรืออย่างที่ผม
 ไม้ตกลงมาเวลาที่กรมตำรวจรายงานเรื่องเกี่ยวกับการจับกุมโต๊ะเถื่อนในสนามม้า ผม
 ก็พยายามมองโดยผม เปรียบเทียบผลการดำเนินงาน ทดครั้งที่ได้รับ รายงาน ในตอน
 แรกก็ลดลง พอตอนหลังรู้สึกว่ามีจำนวนโต๊ะเถื่อนที่เราจับกุมได้ ชักเริ่มจะเพิ่ม
 จำนวนมากขึ้นผมก็ต้องตั้งข้อสังเกตมาว่าทำไมจำนวนการจับกุมจึงเพิ่มขึ้น ขอให้
 ใช้ความคิด กันคิดว่า ทำไมถึง เพิ่มขึ้น และก็ ไปหา วิธีการว่า อย่าให้มัน ขยับ ขึ้นไปอีก
 ผมรู้สึกไม่ใช่ที่ผมไม่ทราบเลยว่าวิธีการลับซับซ้อนนอกซ้อน ซ่อนเงื่อน ด้วยวิธีการ
 ต่าง ๆ แต่ก็คิดว่าด้วยความสามารถของเราเราก็คงจะทำได้ คงจะลดลงได้ คงจะ
 จับกุมได้ เพราะฉะนั้นงานของตำรวจที่ว่ามาว่าทำอย่างไรเป็นคำที่ยากที่สุด ก็

อยากจะขอให้ใช้ความคิดความอ่านว่าเราจะทำอย่างไร และนอกจากนั้นในกรณีที่ได้มีการกระทำผิดโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เราก็ต้องพากันไปตามตัวบทกฎหมายระเบียบแบบแผนของกรมตำรวจผมจะไม่ปกป้องตำรวจที่กระทำผิด เพราะว่าตำรวจที่กระทำผิดนั้นทำความเสียหายเสื่อมเสียมาสู่กรมตำรวจก็ไม่ควรจะอยู่ในลักษณะที่เราจะปกป้อง แต่ว่าถ้าหากว่าตำรวจไม่ผิดหรือยังไม่มีอะไรชัดเจนว่าตำรวจได้กระทำผิดจริง ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จำเป็นที่ผมจะต้องปกป้องผมต้องพยายามที่จะปกป้องคนที่เขาไม่ผิด คนที่ยังไม่มีอะไรจะชี้ว่าเป็นคนผิด ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องปกป้องได้ก่อนจนกว่าเรื่องแดงออกมาว่ามีความผิด ซึ่งก็ต้องพากันไปตามขบวนการยุติธรรมหรือขบวนการทางกฎหมาย ในฐานะที่เราเป็นข้าราชการประจำเราก็มีโอกาสที่จะชี้แจง หรือเราควรมีโอกาสที่จะต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมของข้าราชการประจำ ไม่ใช่ฉันเชื่อว่าข้าราชการประจำแล้วต้องนั่งบดปากทั้งหมดโดยพูดอะไรไม่ได้เลย ผมไม่เคยคิดอย่างนั้นและในชีวิตตั้งแต่ผมเป็นข้าราชการประจำ และเมื่อได้เข้ามาอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมก็ไม่ต้องการให้ข้าราชการของเราต้องบดปากในสิ่งที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นใครที่ถูกกล่าวหาเราต้องชี้แจง เราต้องต่อสู้ด้วยกระบวนการถูกต้อง เราต้องต่อสู้ ดังนั้นลักษณะของการกระทำอย่างนั้นไม่ใช่ลักษณะของการปกป้องแต่เป็นเรื่องของความเป็นธรรม ซึ่งเราจำเป็นจะต้องรักษาไว้ นักเขียนนอกเรื่องหนึ่ง ซึ่งอยากจะมาเขียนให้ทราบไว้

สิ่งที่ผมได้กล่าวมาในวันนี้ไม่ใช่ของใหม่ เป็นเรื่องที่พูดได้พูดได้ยากันมาแล้ว อยากจะสรุปอีกครั้งหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ผมเคยพูดอยู่บ่อย ๆ ว่า ทำไมอะไร ๆ ทุกอย่างต้องมาถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ทำไมต้องให้รัฐมนตรีท่านนั้นเป็นผู้สั่ง เมื่อกำหนดนโยบายสั่งออกมา ให้ทำอย่างนั้นอย่างนั้นแล้วก็ขอให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นที่มีอำนาจได้ทำไปตามอำนาจหน้าที่ของท่านอย่าให้ต้องโยนกลับมาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่จะต้องเป็นผู้สั่งออกเลย และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ถ้ารัฐมนตรีเขียนหนังสือสักตัวเดียว หรือเซ็นชื่อ

สักแต่ก็เคยว ทุกอย่างต้องเป็นผล เรื่องอย่างนั้นก็คงจะไม่ใช้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนนั้น เพราะว่าผมจะไม่ใช้วิธีการอันเป็นไปในทำนองที่ไม่ชอบไม่ควรรออย่างนั้น เรื่องเดิม ๆ ที่เคยปฏิบัติมาอย่างไรนั้นเป็นเรื่องอดีต ต่อไปนี้จะเป็นเรื่องที่เราควรจะดำเนินการไปในแนวทางที่ถูกต้องเสียสักที มอยู่หลายต่อหลายราย เต็มที่ที่มารองเรียนผม มาขอความเป็นธรรมกับผม ผมก็ต้องบอกเขาให้มาร้องเรียนให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงทราบ หรือผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ขอให้ไปร้องเรียนปรึกษาหารือและชี้แจงความเป็นจริงให้ท่านทราบ ผู้บังคับบัญชานั้นมีใจเป็นธรรม และรับฟังปัญหาของคุณทุกอย่าง คุณจะมานั่งเล่าอะไรให้ผมฟังที่บ้านคุณอย่างนั้นกว่ามีใครจะมาช่วยผม เลขาสักคนผมก็ไม่มี ถ้าหากมีใครมาเล่าให้ผมฟัง แล้วให้ผมทำหน้าที่เป็นเลขาเองด้วยก็ไม่ต้องทำอะไรแล้ววัน ๆ หนึ่ง เพราะฉะนั้นทำอะไรกันเสียให้ถูกผู้บังคับบัญชาของเรามากร้องเรียนไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ให้ช่วยแก้ปัญหา เมื่อแก้กันไม่ได้แล้วจึงให้มาถึงในระดับสูงสุด เป็นผู้เองว่าจะทำอย่างไร หรือมีคณะบางที่ผมก็แจ้งเรื่องนั้นมาให้ทางอธิบดีกรมตำรวจให้ช่วยพิจารณาเห็นว่าเป็นอย่างนั้นอย่างไรขอให้พิจารณากันเอง หรือว่าเรื่องเกี่ยวกับกองบัญชาการตำรวจภูธรก็มีหลายเรื่องที่ผมส่งไปเป็นเรื่องภายในของท่านขอให้ไปช่วยแก้ไปปัญหากันเองอย่างนั้นเป็นต้น ผมไม่พยายามที่จะก้าวก้าวความรับผิดชอบของใคร จึงขอรับรองกันสักทีว่าอย่าให้ทุกเรื่องต้องชนมาที่ผมคนเดียวเลย ถ้าชนมาแล้วบางที่ท่านจะผิดหวัง เพราะผมคงไม่สามารถจะช่วยเหลืออะไรท่านได้ จนกว่าผมจะได้รับการวินิจฉัยสั่งการหรือยืนยันในความถูกต้อง ความเหมาะสมต่างๆ ของผู้บังคับบัญชาของท่านแล้ว

สิ่งที่เราได้พูดกันมาในวันนี้ก็เป็นการสมควรแก่เวลา ก็ขอออกอย่างหนึ่งว่าในฐานะที่ท่านทั้งหลายเป็นผู้รู้กฎหมาย เป็นผู้รู้ถึงมาตรการระเบียบข้อบังคับของกรมตำรวจ สำหรับผมเองผมไม่ทราบอะไรมากนัก ผมมีแต่เพียงหน้าที่ดำเนินนโยบายเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นในการที่ท่านรู้ตัวบทกฎหมาย รู้ระเบียบแบบแผนของกรมตำรวจ การที่จะพิจารณาในเรื่องราวประการใดก็ตาม ก็ขอให้พิจารณาไปตาม

คับทกกฎหมายระเบียบปฏิบัติของกรมตำรวจ เพื่อผมจะได้ไม่วินิจฉัยตกลงใจใน
 ทางที่ผิดไปจากคับทกกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของกรมตำรวจ อันนเป็นสงท
 หมดระมัดระวังมาก ระวังทั้งตัวเองและระวังมิให้พวกท่านทั้งหลายได้ทำอะไรนอก
 แบบนอกแผน นอกคุ่นอกทางด้วย สิ่งที่ได้แสดงความคิดเห็นมาประมาณ ๑ ชั่วโมง
 นกคับด้วยความรู้สึกที่ว่าต้องการจะได้มีโอกาสพบและแสดงความเข้าใจกับเพื่อนตำรวจ
 ทั้งหลาย และถ้ามมีโอกาสก็จะได้กระทำ ณ ที่อื่น ๆ ต่อไปด้วย อันนก็ด้วยความ
 มุ่งหวังประการเดียวว่าถ้าเราได้มองเข้าไปถึงหัวใจของกันและกันได้แล้ว ผมคิดว่า
 การทำงานนั้นไม่ยากเลย เราสามารถจะดำเนินการไปได้ และผมเองก็ได้ยืนยันอยู่
 เสมอว่า คนของมหาดไทยซึ่งไม่ว่าจะเป็นข้าราชการพลเรือนก็ดี ข้าราชการตำรวจ
 ก็ดี ถ้าเป็นคนของมหาดไทยแล้วผมต้องการที่จะรักษา ดำรง ผลักดัน ก้าจนใน
 แ่งของศักดิ์ศรีในแง่ของเกียรติภูมิของคนมหาดไทยอยู่ตลอดเวลา เรื่องเหล่านี้ขอ
 ให้ทราบว่าผมเป็นคนที่มีความจริงใจ มีความบริสุทธิ์ใจ แต่ในการทำงานนั้นผม
 ไม่ใช่คนที่จะรอบรู้ไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นถ้ามีสิ่งใดที่ท่านคิดว่าผมอาจ
 คัดสินใจผิดหรือผมอาจสั่งการผิด ก็ขอให้ทักท้วงขึ้นมาเพื่อแก้ไขเสียให้ถูกต้อง
 เพราะว่าถ้ารู้แล้วว่าผมสั่งการผิดแล้วท่านยังปล่อยให้ผมผิดแล้ว ผมก็ถือว่าท่านไม่
 ได้ให้ความไว้วางใจผมที่รับผิดชอบงานของมหาดไทยเลย หากท่านไม่ทักไม่ท้วง
 ไม่แนะนำตักเตือนผมแล้ว ปล่อยให้ผมต้องลงเหวลงคุไปอย่างนั้นผมก็คิดว่าการ
 ทำงานของเราก็คงเป็นไปด้วยความเข้าใจเจตนาที่แท้จริงด้วยกันยาก ด้วยเหตุนี้ก็
 อยากจะฝากเรื่องนี้ไว้กับท่านทั้งหลาย และก็ขอยืนยันว่า ๘ เดือนที่ผ่านมา ในช่วง
 ระยะเวลา ๘ เดือนของการที่ได้ปลุกปล้ำกิจการของกรมตำรวจ ทำให้ผมมีความสบายใจ
 มากขึ้นตามลำดับ อยากจะขอให้รักษาคุณภาพอันนี้ไว้ และขอให้พยายามรักษา

เกียรติยศ เกียรติศักดิ์ และความเชื่อถือของตำรวจไว้ให้อยู่ในสายตาของประชาชน ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วไม่ต้องใช้เวลานานภาพของเราก็จะออกมาอย่างสวยงามในความเชื่อถือของประชาชน โอกาสที่ผมขอขอบคุณที่ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการในกรมตำรวจในการที่ช่วยกันสาน และเสริมสร้างนโยบายต่างๆ ของมหาดไทยให้เดินไปด้วยความเรียบร้อย ด้วยความราบรื่น ปัญหาข้างหน้า อุปสรรคข้างหน้ายังมีมากนัก แต่ถ้าเราไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคต่าง ๆ โดยเราช่วยกันคิดอ่าน ร่วมกันแก้ไข ร่วมกันแก้ปัญหาแล้ว ผมคิดว่าคงไม่มีอุปสรรคที่จะขวางกั้นความพยายามของเราในเรื่องนี้ได้ ในที่สุดนี้ก็ขอขอบคุณและขอได้รับความร่วมมือจากเพื่อนข้าราชการตำรวจทั้งหลายโดยทั่วกัน. ❏



"ความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญคือ ความมั่นคงของประชาชนทั่วไปในชนบท เพราะประชาชนในชนบทเป็นประชาชนส่วนใหญ่ เป็นประชาชนส่วนรวม และประชาชนส่วนรวมหรือประชาชนทั้งหมดนั้นคือชาติ เราจึงต้องปฏิบัติให้ชาติ คือให้ประชาชนในส่วนรวมมีความมั่นคง"

พระบรมราชาบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่คณะผู้บริหารงานเร่งรัดพัฒนาชนบท
ระดับผู้ว่าราชการจังหวัด ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน
วันศุกร์ที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

การรักษาความมั่นคง : ภาระที่ไม่มีการผูกขาด*

“...การรักษาความมั่นคงของชาติ นั้น เป็นความรับผิดชอบของทุกคนทุกฝ่าย....ไม่มีสถาบันใด ไม่มีองค์การใด ไม่มีหน่วยงานใดที่จะผูกขาดกำประกันความมั่นคงของประเทศชาติได้....”

“ในแง่ของความมั่นคง ไม่มีแนวหน้า ไม่มีแนวหลัง เมื่อเหตุการณ์ของความไม่มั่นคงเกิดขึ้น ณ จุดใด แนวใด ย่อมกระทบกระเทือนต่อทุกจุด ทุกแนว....”

“การทำหนังสือพิมพ์นั้น เราไม่ควรจะจำกัดอักษรอย่างเดียว ควรจะจำกัดความคิด จำกัดความถูกต้อง....”

ท่านประธานสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ท่านกรรมการเพื่อนชาวหนังสือพิมพ์ และท่านผู้เกียรติ ที่เคารพรักทั้งหลาย

ก่อนอื่นผมขอแสดงความยินดีต่อสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ในโอกาสที่ครบรอบ ๒ ปี ของการก่อตั้ง ซึ่งเข้าใจว่าอาจจะเป็นในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ขอแสดงความยินดีต่อท่านกรรมการชุดใหม่ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งในวันนี้ด้วย ผมขอขอบคุณที่ได้รับเกียรติโดยไม่คาดฝันจากท่านประธานสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ในการที่ได้เชิญให้ผมมีโอกาสมาร่วมในวันนี้

*ถ้าบรรยายพิเศษ เนื่องในงานวันสถาปนาสมาพันธ์หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ครบรอบ ๒ ปี วันพุธที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๕ ณ ห้องศาลาไทย โรงแรมแอมบาสซาเดอร์

ในฐานะที่ผมเป็นกนภายนอก นอวงของการของนักหนังสือพิมพ์ แต่ก็
 เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ในฐานะที่เป็นประชาชนคนอ่านหนังสือพิมพ์ และใน
 ปัจจุบันนี้ก็เป็นการบังเอิญที่ผมมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งต้อง
 พบปะกับนักข่าวหนังสือพิมพ์เกือบจะเรียกว่าทุกวัน เช้า กลางวัน เย็น ถ้าเป็น
 กลางคืนไปที่ไหนพบปะกันก็จะต้องมีการพบกันอีก โดยสรุปผมต้องสัมผัสกับนัก
 หนังสือพิมพ์วันละ ๓ เวลาเป็นอย่างน้อย ในการพบปะนั้น ก็เป็นการพบปะโดย
 ทางการในฐานะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และในบางครั้งก็เป็นเรื่อง
 ของโดยส่วนตัว แต่ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า ในความสัมพันธ์ระหว่างผมกับนัก
 ข่าวหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่ได้พบปะกันเป็นประจำวันนี้ เรามีสัมพันธภาพกัน
 ในด้านส่วนตัวมากกว่าในด้านราชการ แต่ผมก็อยากจะเรียนเพื่อนชาวหนังสือพิมพ์
 ทั้งหลายว่า โอกาสอย่างวันนี้ ก็ขอได้โปรดอย่าถือเป็นแนวทางปฏิบัติในภายหน้า
 แน่นนอนอะไรนัก ทั้งนี้เนื่องจากว่าผมไม่ค่อยมีเวลา ไม่มีเวลาที่จะมาพบปะ ไม่
 มีเวลาที่จะเตรียมตัวว่าเราควรจะมาพูดคุยกันเรื่องอะไร แม้แต่ครั้งที่ผมมาพูดคุยขณะ
 ผมก็นั่งคิดอยู่เมื่อก่อนผมควรจะมาพูดคุยเรื่องอะไร ก็ได้พยายามโน้ต ๆ มาเป็นหัวข้อว่า
 ผมควรจะพูดอะไรในส่วนที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ตามความต้องการของท่านประธาน
 สมาพันธ์กับนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย อีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ผมไม่ใช่ นัก
 พูดหรือไม่ใช่ นักอภิปรายหรือนักสัมมนาต่าง ๆ ผมกลัวว่าผมอาจจะต้องมาปล่อย
 ไม้ในโอกาสของการพูดครั้งนั้น หรือมีเดะนั้นก็อาจจะต้องถูกต้อนเข้ามา โดยที่ผม
 ไม่มีโอกาสจะหาทางออก ทั้งนี้เนื่องจากการที่ผมขาดความชัดเจนในสิ่งเหล่านี้
 เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนให้เพื่อนชาวหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย และท่านผู้มีเกียรติได้
 รับทราบ ถ้าหากว่าจะมีการปฏิเสธในโอกาสบางครั้งบางคราวก็ตาม ก็ขอได้กรุณา
 อภัยให้ผมด้วย สำหรับเรื่องที่ผมจะบรรยายหรือมาเล่าให้ฟังในวันนี้นั้น ผมก็ขอ
 อาศัยสิทธิที่ท่านประธาน สมาพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ท่านได้ อนุญาตไว้ ในการคิดต่อ
 บอกว่าจะเป็นเรื่องความมั่นคงอะไรอะไรก็ได้ แล้วแต่ผมจะคิดเอาเอง เพราะฉะนั้น
 ในวันนี้นั้นผมก็จะขอเจาะจงในเรื่องความมั่นคงในทัศนะของกระทรวงมหาดไทย ก็คือ

เรื่องที่เกี่ยวข้องภายในบ้านเมือง ซึ่งผมคิดว่าคงจะสอดคล้องกับความรับผิดชอบของ ผมมากกว่า และคงจะพูดได้ง่ายขึ้น

ก่อนอื่นผมก็อยากจะเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับเพื่อนที่รักทั้งหลายว่า สิ่งที่ผมจะพูดในวันนี้ผมจะมองปัญหาทุกอย่างด้วยสายตาที่เป็นกลาง ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ ไม่เคยมีความคิดที่จะระรานหรือก้าวร้าวผู้ใด และไม่มีความคิดที่จะแทรกแซงสิทธิเสรีภาพของใคร ฝ่ายใดทั้งสน ทงนักด้วยความมุ่งหวังที่จะได้ร่วมกันสร้าง ความมั่นคงให้บังเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อยากจะเรียนให้ทราบว่า มิใช่เป็นการมองจากสายตาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งที่จริงแล้ว ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ครบ ๑ ปีในวันนี้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมองด้วยสายตาของรัฐมนตรีซึ่งเป็นนักการเมืองด้วยเวลาเพียง ๑ ปีนั้น ผมคิดว่าอาจจะผิดพลาด เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะแสดงความคิดเห็นในวันนี้ ผมจะแสดงความรู้สึก และมองด้วย สายตา ของ คนไทย ซึ่งเป็น เจ้าของ ประเทศ ที่ ประสบการณ์มายาวนานในแผ่นดินนี้เป็นเวลา ๖๒ ปี

เมื่อเราจะพูดถึงความมั่นคง ผมคิดว่าเรื่องที่ว่าความมั่นคงนี้ เราได้มีการพูดกันมาก พูดกันมานานจากคนทุกประเภท รัฐบาลก็พูด ทางด้านสภา ก็พูด ท่านนักวิชาการก็พูด นักหนังสือพิมพ์ก็พูด นักการทหารก็พูด และชาวบ้านอย่างผมก็พูดเช่นเดียวกัน ในการพูดถึงเรื่องความมั่นคงของบ้านเมืองนั้นที่สถานะอาจตรงกันบ้าง อาจจะขัดแย้งกันบ้าง ก็แล้วแต่ว่าใครจะคิดอย่างไร ซึ่งผมเห็นว่าเราไม่ควรจะว่ากันว่าของใครถูกของใครผิด ทั้งนี้เพราะว่าประชาธิปไตยยอมคิดได้และพูดได้หรือเขียนได้โดยเสรี เพียงแต่เราอย่าให้เสรีภาพนั้น ๆ ไปล่วงล้ำก้ำเกิน บุคคลอื่นอันเป็นการผิดกฎหมายก็เรียกว่าใช้ได้ สำหรับความมั่นคงในที่นี้ของ ท่านนักวิชาการบางท่านก็หยิบเอาทฤษฎีจากทันทัน ตามที่ท่านได้รับการศึกษาอบรมกันมาวิเคราะห์วิจัยกันไปทำนองนี้ แต่บางครั้งก็ออกจะเข้าใจยากเพราะท่านเขียนหรือท่านพูดอย่างนักวิชาการซึ่งบางทีชาวบ้านธรรมดาอาจจะไม่เข้าใจ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในความเป็นจริงนั้น ขณะนี้ ชาวบ้านมองความมั่นคงตามสภาพที่เขา

เผชิญอยู่เป็นประจำทุกวัน คือความมั่นคงเพื่อชีวิต ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับ
 เรื่องปากท้อง เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย ซึ่งทั้งสองเรื่องนทางกระทรวงมหาด
 ไทยเรามิ่บทบาทร่วมอยู่เป็นอันมาก ในด้านความมั่นคงนี้ ผมได้มองในแง่ของ
 ประชาธิปไตย ความจริงได้มีผู้ถามผมหลายครั้งว่าท่านมีความรู้สึกในประชาธิปไตย
 ของเมืองไทยอย่างไรบ้าง เพราะว่าได้มีอายุยืนยาวมาได้ถึง ๕๐ ปี จากวันที่ ๒๔
 มิถุนายน ๒๔๗๕ สำหรับเรื่องอย่างนั้นผมคิดว่าถ้าเราอธิบายกันไปบางที่อาจจะไม่
 ตรงใจของผู้ถาม ทั้งนี้ก็คิดว่า เป็นสิทธิของเขาหรือเป็นสิทธิของใคร ที่จะคิดอย่าง
 ไรก็ได้ว่าประชาธิปไตยของเรา ๕๐ ปี เป็นประชาธิปไตยที่ได้ก้าวเดินมาด้วยความ
 ราบรื่นเรียบร้อยหรือขรุขระประการใดหรือไม่ แต่สำหรับผมเอง ผมมองว่าประชา
 ธิปไตยของเรากำลังเติบโตงอกงามไปอย่างช้า ๆ และอย่างมั่นคง ผมมีความคิด
 อย่างนั้น ถ้าหากว่าเราใจเย็น ๆ ลงเสียหน่อย เอน้ำเย็นเข้ารดต้นประชาธิปไตย
 ย่ำเปลือยไปเอน้ำร้อนเข้ารด ผมก็คิดว่าต้นประชาธิปไตยของเรา ซึ่งได้เริ่มปลูก
 มหาวานมาเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว ต้นประชาธิปไตยต้นนั้นเราได้พยายามเฝ้าทะนุถนอมมา
 เคยลำดับ ก็คงจะไม่ถึงอับเฉาหรือต้องเหี่ยวแห้งตายเร็ว อย่างน้อยเราก็มมีความหวัง
 กันว่าในเมษายน ๒๕๒๖ ซึ่งรัฐสภาจะเป็นวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖ ซึ่งเป็นการ
 สิ้นสุดสถานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันนี้ หลังจากนั้นอีกไม่เกิน ๖๐
 วันตามกฎหมาย ประชาธิปไตยของเราก็น่าจะแตกดอกออกช่อ ให้คนไทยได้ชื่นชม
 กัน เพราะฉะนั้นในความรู้สึกของผม ๕๐ ปี ของประชาธิปไตยของเมืองไทยนั้น
 ถ้าจะว่าไปแล้วยังเขavnัก เราจะนำมาเปรียบเทียบกับชีวิตคนนั้นคงจะไม่ได้ เพราะ
 ว่าชีวิตคนเรานั้นนับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุด มันก็คงอยู่ในเกณฑ์ ๖๐-๗๐ ปี
 อาจจะมกคนที่ความพิเศษมากกว่านั้นที่มอายุยืนยาวได้ถึง ๑๐๐ ปี แต่ว่าประชา
 ธิปไตยนั้น มันไม่ควรจะมีอายุสั้นอย่างนั้น ควรจะมีอายุที่ยืนยาวเหมือนอย่างบ้าน
 ोनเมืองอื่นที่เขามีประชาธิปไตยมาอยู่ในฐานะที่มั่นคงจนกระทั่งทุกวันนี้ ซึ่ง
 เขาต้องใช้เวลานับเป็นร้อย ๆ ปี เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะเรียนเพื่อให้เป็นข้อคิด
 เป็นข้อสะกิดใจสำหรับคนไทยทั้งหลายว่าเราควรจะรอได้ เราไม่ควรจะร้อนรนใน

การที่จะเร่งให้คืนประชาธิปไตยต้องเติบโตขึ้น อย่างรวดเร็ว โดยที่พื้นฐาน อาจ จะทำ
 อย่างนั้นไม่ได้ สิ่งที่ผมมองต่อไปในแง่ของความมั่นคงคือผมมองรัฐบาล ผมมอง
 รัฐบาลในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหาร ในความรู้สึกของตัวเอง ซึ่งได้มีความเกี่ยวข้องกับ
 คณะรัฐมนตรีและได้เกี่ยวข้องกับข้าราชการ ซึ่งถือว่าเป็นมือเป็นไม้ของฝ่ายบริหาร
 ผมก็เห็นว่าขณะนั้นรัฐบาลอยู่ในฐานะที่มั่นคงพอสมควรในระดับหนึ่ง แม้ว่าจะไม่
 ถึงกับจะมีเอกภาพอย่างแท้จริงก็ตาม อันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับรัฐบาลผสม ซึ่งมา
 จากการเมืองหลายฝ่ายและจากคนที่ไม่ใช่นักการเมืองเลยอย่างผมเป็นต้น แต่รัฐบาล
 ก็มีความตั้งใจที่จะเลือกเห็นหาคนที่มาช่วยกันทำงานในด้านการบริหาร ของรัฐบาล
 เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า รัฐบาลถึงแม้จะไม่มีเอกภาพอะไรมากนัก แต่มีความ
 มั่นคงพอสมควร สามารถจะบริหารงานไปได้ดี โดยสรุปเท่าที่ผมมองเห็นและตาม
 ที่ได้มีการร่วมงานกันมา คณะรัฐบาลมีความตั้งใจทำงาน ความจริงใจในการที่จะ
 คิดหาหนทางในการแก้ปัญหา ท่านได้ทุ่มเทความพยายามกันอย่างไม่มีที่ถอยเหน็ด
 เหนื่อย กลางค้ำกลางคั่นอย่างไรท่านก็ได้พยายามทำอย่างนั้น แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเราควร
 จะได้ข้อมรับกัน ถ้าหากว่าเรามีใจเป็นกลางพอ ก็คือว่าหัวหน้ารัฐบาลได้รับความ
 ไว้วางใจว่าเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีความจริงใจอย่างแน่วแน่ ผมคิดว่าผมสามารถ
 จะให้หลักประกันในเรื่องนี้ได้ เพราะผมก็ได้มีชีวิตคลุกคลีกับหัวหน้ารัฐบาลท่าน
 มาเป็นระยะเวลาพอสมควรในชีวิตราชการ สำหรับรัฐมนตรีท่านอื่น ๆ นั้น ผม
 ก็คงมองไม่เห็นว่าจะมีท่านใดที่มีความเกี่ยวข้องกัน หรือว่าทำงานไปแบบวันหนึ่งวัน
 หนึ่ง ในส่วนข้าราชการประจำ ผมมีความรู้สึกที่ข้าราชการประจำคนเป็นยุคซึ่งมี
 การปรับตัวเป็นอันมาก ได้สนองรับนโยบายรัฐบาลไปปฏิบัติกันอย่างจริงจัง ก็พูด
 ง่าย ๆ ว่า เขาปรับตัวมากขึ้น ปรับตัวจากสิ่งที่เขาถูกดำเนินคดีเตี้ยน ปรับตัวจากการ
 ที่ประชาชนบอกไม่ชอบไม่ถวิล เพราะฉะนั้นข้าราชการในขณะนี้ ในสมัยนี้ มีการ
 ปรับตัวมากขึ้น และก็ทำงานมากขึ้นด้วย ต่อไปสิ่งที่ผมมอง ก็คือในแง่ปัญหาทาง
 เศรษฐกิจ ผมมองเศรษฐกิจของบ้านเมืองเราขณะนี้กล่าวได้ว่าเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่
 ที่สุดที่รัฐบาลกำลังเผชิญอยู่และที่รัฐบาลกำลังใช้ความพยายามที่จะแก้ปัญหาในเรื่อง

นี่ เพราะว่าเป็นปัญหาปวดศีรษะของรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจและข้าราชการประจำ ตลอดจนพนักงานต่าง ๆ ของกระทรวงเศรษฐกิจทั้งหลายเป็นอันมาก ผมเองไม่ใช่ นักเศรษฐกิจ ผมคงแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ไม่ได้ นอกจากว่าผมจะพูดโดย ความจริงใจว่าผมเห็นใจทุกฝ่าย ที่เกี่ยวกับความพยายามที่เขาจะทุ่มเทในด้านความ กิดความอ่านและในด้านการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ ผมยังไม่เคยเห็นผู้ ใดที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เกษจกรันหรือละเลยที่จะแก้ไข้ปัญหา ยกตัวอย่างไม่ว่า จะเป็นปัญหาเรื่องข้าว ซึ่งกำลังเกิดขึ้นทุกวันนี้ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาเรื่องอ้อยหรือ อะไรก็แล้วแต่ ขณะนี้จะเห็นได้ว่า ในฐานะของกระทรวงมหาดไทยผู้ที่มีภาระที่ หนักที่สุด อันเกิดจากการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการนี้ จะเป็นการเคลื่อนไหวของชาว บ้านแท้ ๆ จะเป็นการเคลื่อนไหวของกลุ่มพลังต่าง ๆ ซึ่งขัด ซึ่งฉวยโอกาสอัน มาดำเนินการเคลื่อนไหว คนที่มีภาระหนักที่สุด เห็นเด่นชัดมากที่สุดขณะนั้นคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดและตำรวจ สองฝ่ายนี้เท่านั้น ที่ได้ใช้ความพยายามที่จะทำ ให้ เหตุการณ์ทั้งหลายเป็นไปด้วยความเข้าใจ เป็นไปด้วยความสงบราบคาบ อย่าให้ เกิดอะไรขึ้น เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ในการแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจนี้ กระทรวงมหาดไทยขณะนี้มีภาระมาก ยกตัวอย่างเมื่อก่อน ท่านนายกรัฐมนตรียิ่ง เชิญผู้ว่าราชการจังหวัด ๒๐ จังหวัด มาประชุม เพื่อช่วยกันแก้ปัญหา การช่วยกัน แก้ปัญหานี้ก็น่าถือว่า มอบงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปทำ ไปพิจารณา เพราะฉะนั้น เรื่องอย่างนี้ผมก็มองว่า ข้าราชการประจำเขามีความตั้งใจดีกันทั้งนั้น แต่ความ ตั้งใจดีของเขา หรือการที่เขาจะคิดแก้ปัญหาอะไรก็ตาม ก็จะทำให้ถูกใจคนทุก คน ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ แต่ว่าถ้าหากว่าคนทุกคน หรือคนแต่ละคนกำลังมองว่า รัฐบาลกำลังเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างหนักหน่วงอย่างไร ถ้าหากว่าช่วยกันคิด ช่วยกันหาทางแก้ไข อย่าเอาแต่โจมตีตำหนิกันอยู่อย่างเฉยแล้ว ผมก็คิดว่าปัญหา เหล่านี้คงสามารถแก้ไขกันได้ตามสภาพของความเป็นจริงของเมืองไทยและของโลก เพราะว่าเรารู้อยู่แล้วว่าปัญหาเศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้นนั้นมันไม่ใช่ความผิดของเรา ไม่ใช่ความบกพร่องของเรา ทั้งของชาวนาก็ดี หรือว่าทั้งของรัฐบาลก็ตาม แต่มัน

เป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนมาจากความผันผวนต่าง ๆ ของโลก หรือว่าของตลาดใน
 โลก เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจนั้น ในฐานะที่เราอยู่ร่วมกัน
 ในสังคม เรากงจะอยู่กันไม่ได้โดยลำพัง ถ้าหากว่าเราไม่ช่วยกันแก้ปัญหาหรือว่า
 เสนอแนะในแนวทางการแก้ปัญหา นั่นเป็นเรื่องของรัฐบาลและเรื่องของข้าราชการ
 ประจำ แต่ว่าปัญหาเศรษฐกิจที่จริงเป็นปัญหาปวดใจของประชาชนเป็นอันมาก
 คือประชาชนประเภทที่มรายได้น้อยหรือมรายได้ประจำ ตลอดจนคนในระดับปาน
 กลาง รู้สึกว่าจะได้รับความกระทบกระเทือนมาก อันเนื่องมาจากค่าครองชีพจาก
 การที่สินค้ามีราคาสูงขึ้น เพราะฉะนั้นในฐานะของชาวบ้านคนหนึ่ง ผมจึงมองทาง
 อื่นไม่พบ แล้วก็ต้องเตือนตัวเองอยู่เช่นเดียวกันว่า เราจะต้องขยันจะต้องประหยัด
 จะต้องอดออมและอดทนมากขึ้น ทั้งนี้ก็เป็นหลักของการพึ่งตัวเองมากกว่าเราจะ
 รอพึ่งคนอื่นมากเกินไป พยายาม ๆ ว่าอะไรที่เราไม่ควรเสียเราก็ควรขยับขังใจ อย่า
 ปล่อยตัวปล่อยใจไปตามความเกะเขินต่าง ๆ ที่เคยมีมา การเที่ยวเตร่ต่าง ๆ ก็น่าจะ
 ลดลง วันนี้อ่านหนังสือ อ.ส.ท. ฉบับมิถุนายน ก็มีบทความเป็นทำนองโฆษณาว่า
 เที่ยวไปกินไป ลักษณะทำนองความจริงมันก็คืออยู่ แต่ว่าทุกวันนี้ถ้าเราจะเที่ยวไป
 กินไป หากความสุขสนุกสนานสำราญสำเร็จกัน ไปอย่างนั้นทุกวันนี้มันคงจะเป็น
 ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่ว่าเราจะมีภาระขยับขังสงซงเราจะประพฤติปฏิบัติ
 อย่างไร โดยใช้หลักของการพึ่งตัวเอง บรรดาความมัวเมาในหนทางแห่งความ
 เสื่อมหรืออบายมุขทั้งหลาย เราก็ควรจะได้ละเสียบ้างหรือเลิกเสียบ้าง ผมก็
 คิดว่าชีวิตน่าจะดีขึ้น ทั้งตนเองและทั้งครอบครัวของเขาเหล่านั้น สำหรับในเรื่อง
 ทางเศรษฐกิจนี้ ผมก็อยากจะเรียนออกกรงหนึ่งว่า ผมไม่อาจวิจารณ์เรื่องนี้ เพราะ
 ผมเองก็อยู่ในฐานะที่ประมาณตัวเป็นอันมาก การออกงานในเวลากลางคืนของผม
 ขณะนี้ ผมจะทำเฉพาะที่ความจำเป็นอย่างแท้จริงเท่านั้น เพราะว่าถ้ามันมันรลมัน
 แพง บ้านก็อยู่ไกล เมื่อเศรษฐกิจไม่อำนวยเช่นนั้น ก็มีความจำเป็นที่จะต้องจำกัด
 ตัวเองในเรื่องอย่างนี้ การออกงานออกการขังขังงานมันหน้ามตาอะไรก็แล้วแต่ ผม
 ไม่แข่งขันกับใครและผมไม่คิดเอาหน้าเอาตากับใครด้วย เวลากลางคืนก็มหน้า

ทำงานซึ่งมาจากกระทรวงที่ยังค้างอยู่บ้าง อ่านหนังสือพิมพ์บ้าง ทั้งข่าวสารทา
 วิทยุประจำวันบ้าง สำหรับตัวเองเรียนให้ทราบตามตรงว่า นับตั้งแต่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาไม่มีโอกาสได้ดูโทรทัศน์ ไม่ได้ดูเลย มีคนเขามาคุย
 เรื่องฟุตบอลโลก เขามาถามว่าท่านดูหรือเปล่า ผมบอกผมไม่ได้ดูหรอก ทั้ง ๆ
 ผมเคยชอบดูฟุตบอล เคยชอบดูการแข่งขันกอล์ฟทางทีวีอะไรต่าง ๆ ซึ่งเขามีการ
 แพร่ภาพกันอยู่ แต่ขณะนี้ไม่ได้ดูเพราะมันดึกเกินไปที่เราจะทนทานต่อความหนัก
 อย่างนั้น ก็อยากจะเอาชีวิตไว้ใช้งานในความจำเป็น ในความรับผิดชอบของกระทรวง
 มหาดไทยมากกว่าก็เลยตัดเรื่องทวิไปไม่ได้ดูเลย

สิ่งที่ผมจะมองต่อไปก็คือความมั่นคงในด้านการทหาร ทางทหาร
 สำหรับเรื่องนี้จะว่าตามจริงผมควรจะพูดได้ดี เพราะผมก็เป็นทหารมาเป็นระยะ
 เวลาถึง ๔๐ ปีเศษ แต่ว่าขณะนี้ผมพ้นราชการทหารไปแล้ว โดยมารยาทผมไม่
 ควรจะแสดงความคิดเห็นในเรื่องการทหาร แต่ว่าผมอาจจะมองได้ในสายตาของกณ
 นอกว่าขณะนี้ทหารเขาเป็นอย่างไร ผมจะมองอย่างนั้น ผมมองว่า การทหารของ
 เราขณะนี้ น่าจะประกันความมั่นคงภายในและภายนอกประเทศได้ ในแง่ของ
 ความเป็นปกติแผ่นดินขณะนี้ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ทหารอาชีพเริ่มมีความเข้าใจในบทบาท
 ทางการเมืองและบทบาททางการเมืองการทหารของเขามากขึ้น นอกจากนั้น ทหารขณะนี้มี
 ทัศนคติในการสนับสนุน การปกครองระบอบ ประชาธิปไตยในแนว บริสุทธ์เป็น
 จำนวนมากทีเดียว อย่างไรก็ตามก็คิดในคนกลุ่มมากในวงการทหาร ความแตกต่างใน
 ด้านความคิดความเห็นมันก็จำเป็นจะต้องมีเป็นของธรรมดา ซึ่งเรื่องอย่างนั้นผมคิดว่า
 ไม่น่าจะเป็นประเด็นสำคัญที่เราจะต้องวิตกกังวลกันมากจนเกินไป

สำหรับทางด้านการเมือง ผมมองอย่างไร มองในแง่ของความมั่นคง
 มองในแง่ของการที่บ้านเมืองของเราจะพัฒนาการเมืองไปได้ในรูปไหน ในสายตา
 ของผมเองความจริงผมพยายามบอกกับใคร ๆ ว่า ผมไม่เป็นการเมือง ผมไม่ใช่
 นักการเมือง แต่ว่าก็ไม่มีใครฟัง ไม่มีใครเชื่อ เมื่อวานนี้มหานาน ๆ นักข่าวหนังสือ
 พิมพ์ได้มาถามผมว่า ได้ข่าวมาว่าท่านจะเข้าร่วมกับพรรคพันธมิตร ผมก็เลยถาม

ว่าพรรคพันธมิตรมันเป็นอย่างไร มันมีประวัติอย่างไร มีความเป็นมาอย่างไร เขาก็เล่าให้ฟัง ผมก็บอกว่าถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นก็ขอที ก็หมายความว่าไม่สนใจ ผมก็บอกเขาไปตรง ๆ อย่างนั้น ก็เรื่องอย่างนี้อธิบายกับใครไปก็ไม่ค่อยมีใครฟัง ก็เขาไม่ค่อยจะเชื่อ โดยเฉพาะอย่างซึ่งเขาก็บอกว่า เมื่อเข้ามาเป็นรัฐมนตรีแล้วก็ต้องเป็นนักรการเมือง ในที่สุด ผมก็เถียงเขาไม่ได้ครับ ถึงเขาให้เป็นมันก็ต้องเป็น เป็นแต่โดยตำแหน่งหน้าที่ เป็นตามความรับผิดชอบ แต่ว่าจะพูดกันถึงหัวใจแล้ว ขณะนั้นผมยังไม่เป็นนักรการเมืองเลย พยายามศึกษาจากเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาอยู่เป็นอันมาก ศึกษาเพื่อจะหาความรู้ เพื่อจะได้ตามทัน แต่ไม่ได้ศึกษาเพื่อจะเป็นนักรการเมืองเองเลย เพราะฉะนั้นถึงอย่างไรก็ตามก็มีความรู้สึกที่ผมเป็นข้าราชการประจำมา ๔๐ ปีเศษ ได้กระทำหน้าที่รับใช้และปกป้องภัยอันตรายให้แก่ชาติและประชาชนมาโดยตลอด ผมจึงไม่มีเวลาที่จะคิดที่จะเป็นนักรการเมือง นอกจากเพื่อการศึกษาราชการเมือง เพื่อให้เกิดความฉลาดความรู้เท่าทันเกมการเมืองเท่านั้น บัดนี้ถึงเถียงเขาไม่ขึ้นแล้ว ก็ได้เข้ามาเป็นนักรการเมืองเต็มตัวแล้วก็จำเป็นต้องยอมรับว่าเป็นก็เป็น เขาให้เป็นก็ต้องเป็น อันนี้เป็นความรู้สึก ทนผมก็มองว่านักรการเมืองต่าง ๆ นั้นเขาเป็นกันอย่างไร ผมก็ได้ความรู้ว่า ท่านผู้แทนราษฎร ซึ่งขณะนั้นอย่างน้อยที่สุดก็เห็นอยู่หน้าท่านในท่านเป็นผู้แทนปวงชนในระดับเต็มขั้น เพราะว่าท่านได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ก็เป็นผู้แทนเต็มขั้น ทนผมก็มามองถึงสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเผอิญผมก็เป็นอยู่ด้วยคนหนึ่ง พอมาเป็นรัฐมนตรีแล้วเขาไม่ให้เงินเดือนทางวุฒิสภา เขาให้รับทางรัฐมนตรีตำแหน่งเดียว แต่ว่าความเป็นวุฒิสมาชิกยังคงมีอยู่ ผมก็พยายามมองตัวของผมเองว่าฐานะของเรานับเป็นอย่างไร สมาชิกวุฒิสภา ถ้าจะว่าไปแล้วก็เป็นผู้แทนปวงชนตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าโดยที่เราเป็นมาด้วยการแต่งตั้ง ไม่ใช่การเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นถ้าจะว่าไปแล้วโดยทางพฤตินัย เราจึงมิได้เป็นผู้แทนของประชาชนอย่างเต็มขั้น เหมือนอย่างท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนั้นก็ไม่มีใครบอกว่ามันอยู่ในระดับไหน อยู่ในขั้นไหน จะครึ่งขั้นหรือก่อนขั้นไม่มีใครพูด แต่ว่าถึง

อย่างไรก็ตามมันไม่เต็มขั้น ถ้าโดยนิตินัยแล้วเราก็มีความเป็นผู้แทนปวงชนเช่นเดียวกัน ที่ผมก็มามองถึงในตำแหน่งรัฐมนตรี ก็มองตัวเองว่าคนอย่างรัฐมนตรีนั้นความจริงเขาเข้ามาและบริหารประเทศนี้ ได้ทำงานอยู่ทุกวันนี้ก็เป็นการทำงานเพื่อประชาชนเช่นเดียวกัน แต่มันออกจะน่าประหลาดกับที่รัฐมนตรีนั้น มักไม่ค่อยได้รับเกียรติเป็นผู้แทนของปวงชนเลย หากแต่ถ้าได้รับการคำหัตถ์ฉันทิน บางครั้งเหยียดหยาม บางครั้งเสียดสี และถูกโจมตีเสมือนหนึ่งเป็นบุคคลที่ไร้ค่า เสมือนหนึ่งเป็นบุคคลซึ่งไม่ได้ทำอะไรให้กับประชาชนเลย ก่อนข้างจะไร้ค่าและไร้ความหมาย จะทำอะไรด้วยเจตนาได้อย่างไร หรือด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างไร ด้วยความเห็นดีเห็นชอบยกเว้นประการใด ทั้งนี้เป็นการกระทำเพื่อชาติเพื่อประชาชนเหมือนกัน แต่กลับไม่มีความหมายอย่างใดเลย ความจริงนั้นบุคคลเหล่านั้นมาเป็นผู้แทนรัฐมนตรี ถ้าเขาอยู่กับบ้านเฉย ๆ หรือประกอบกิจกรรมของเขาอย่างอื่นโดยที่เขาไม่ต้องเข้ามาเป็นนักการเมือง โดยที่ไม่ต้องมาอยู่เป็นผู้แทนรัฐมนตรี เขาก็คงจะอยู่สบาย ๆ ไม่ถูกบ่นไม่ถูกด่าว่าโจมตีให้เสียหายกันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมเห็นใจรัฐมนตรีคนอื่น ๆ และขณะเดียวกันผมก็เห็นใจรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวผมเองด้วย ว่าทุกวันนี้มันอยู่ในสภา มันอยู่นอกสภา ก็ได้ถูกโจมตี พาดพิงจากบรรดาหนังสือพิมพ์บ้าง จากนักการเมืองบ้างอยู่ตลอดเวลา ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าผมไม่ทำอะไรให้กับประชาชนเขาเลยกระนั้นหรือ อันนี้ก็เคยมีการพูดการคุยกันในฐานะเพื่อนฝูง บางคนก็ทนไม่ได้ บางคนจำเป็นต้องลาออกไป อันนี้ก็มีความเป็นจริงในทางการเมือง ก็มีคนทอดทอนอย่างขึงคนที่ยอมเสียสละอย่างขึงเท่านั้น จึงจะกล้าถลกความขมขื่นต่อการเป็นรัฐมนตรีต่อไปได้ ทำนองเดียวกับที่ผมเป็นอยู่ขณะนี้ คือไปผมมองทางด้านรัฐสภา ทางด้านรัฐสภานั้นจะเป็นสภาผู้แทนราษฎรหรือจะเป็นวุฒิสภาก็แล้วแต่ ผมมองว่าเราอยู่ในสภาวะที่ค้ำพอกกรวย ยังไม่ได้ไหลลงทะเลเทะเหมือนคั้งที่บางคนเข้าใจหรือเล่าลือกันไป ผมสังเกตมาว่าทางด้านรัฐสภา

สมาชิกซึ่งประกอบขึ้นเป็นองค์ประกอบของรัฐสภาจะคิดและจะทำงานกันด้วยเหตุผล
 มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคงจะไม่ทิ้งหลักเกณฑ์และแบบแผนหรือธรรมเนียมปฏิบัติของทางสภา สำหรับเรื่องอย่างนั้นผมคิดว่าเมื่อสภาเป็นผู้ต้องควบคุมการ
 บริหารของฝ่ายบริหาร รัฐบาลจะต้องใจกว้าง จะต้องหนักแน่นต่อการชักท้วงต่าง ๆ
 ซึ่งสำหรับผมเองนั้นผมไม่เคยโกรธ ผมรับข้อชักท้วงจากบรรดานักการเมืองในสภา
 จดไว้ในสมุดบันทึก แล้วนำมาทบทวนนำมาส่งการแก้ไขการปฏิบัติ แต่ผมอยากจะ
 แสดงความรู้สึกว่าจะเป็นการดียิ่งขึ้น ถ้าหากว่าจะได้มีข้อเสนอแนะและละเว้นการก่อ
 ความสะเทือนใจต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในสภา อันนั้นเป็นความรู้สึก ทงนจากประสบ-
 การณ์ บางครั้งในคำถ้อยคำที่ดี ในคำสนทนาวินิจฉัยนำมาใช้ทำให้เกิดความระคาย
 ใจเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นในเรื่องเหล่านี้ ถ้าว่าเราให้การให้เกียรติกัน ก็คงจะ
 เป็นการดีไม่น้อย ผมคิดว่าคนเรานั้นถ้าหากว่าต่างคนต่างให้เกียรติ ต่างมีเจตนาดี
 ชิงกันและกัน เราก็คงจะสามารถร่วมมือกันได้ เพื่อความสำเร็จประโยชน์ของชาติ
 บ้านเมืองของเรา สำหรับในความเป็นนักการเมืองบนเวทีการเมืองนั้น ผมได้ใช้
 กับตัวเองและได้คิดอยู่ตลอดเวลาว่าผม พร้อมที่จะรับ เพื่อประชาชนและ พร้อมที่จะ
 ให้เพื่อส่งประโยชน์ไปให้แก่ประชาชน มิใช่เพื่อบุคคลใดหรือผลประโยชน์ของ
 ใครโดยเฉพาะขณะนั้นเรากำลังเล่นการเมืองกันเพื่อคนไทยทั้งประเทศ เพราะฉะนั้น
 เมื่อคนไทยเราอยู่ได้ เมืองไทยของเราซึ่งเป็นของเราทุกคนมันก็จะอยู่รอดได้เช่น
 เดียวกัน ผมมองการเมืองในทางบริสุทธิ์อย่างนั้น ในขณะที่ผมยังจำเป็นต้องอยู่ใน
 ตำแหน่งรัฐมนตรี แต่เมื่อพ้นจากหน้าที่ไปแล้ว ผมอาจจะมองการเมืองไปในรูป
 ใดนั้นก็ควรเป็นสิทธิ์ของผม

เรื่องต่อไปที่ผมอยากกล่าวถึงก็คือ การมองหน้าที่และความรับผิดชอบ
 ของกระทรวงมหาดไทย งานของเราคืองานของกระทรวงมหาดไทยนั้น คือ
 ความสงบสุขภายใน หน้าที่ของเราคือการบำบัดทุกข์และการบำรุงสุข ซึ่งทั้ง
 งานและหน้าที่ดังกล่าวนี้ ก็คือการสร้างความมั่นคงให้กับคนในชาตินั่นเอง ขณะนี้

ทางกระทรวงมหาดไทยเรากำลังทำอะไรกันอยู่และเราได้ทำอย่างไร ผมก็อยากจะ
เรียนเป็นข้อสรุปว่า

ประการที่ ๑ เราได้แจ้งและขานนโยบายต่อกรมมหาดไทย บอกกับเขาว่า
ให้เขามองตนเองทั้งนักเพื่อเป็นการสร้างคุณภาพของเขา เป็นการสร้างคุณภาพให้
มีประสิทธิภาพ ให้บังเกิดขึ้นกับงานที่เขาต้องรับผิดชอบ ให้เขาสำรวจตัวของเขา
เองว่าขณะนั้นหรือขณะเขาได้ทำหรือกำลังทำอะไรบ้าง ที่จะทำให้ตัวเขาเองเสีย
หายที่จะทำให้ราชการเสียหาย และที่จะทำให้ราษฎรเสียหาย อันนี้เป็นสิ่งที่ผมได้
ย้ำเตือนเขาอยู่ตลอดเวลา

ประการที่ ๒ ที่ได้บอกเขาก็คือว่า คนเรากล่อมองตัวเองแล้วมันอาจสำคัญ
ผิด เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาจะต้องมองต่อไปคือให้เขามองประชาชนว่า ประชาชนนั้น
หรือชาวบ้านนั้นเขาอยู่กันอย่างไร เขาต้องการอะไร เขาเดือดร้อนอะไร เราจะ
สามารถช่วยกันบำบัดเบ่ากลคลายความทุกข์ความยากของเขาได้หรือไม่อย่างไร เวลา
ที่ผมเดินทางไปไหนจะเป็นจังหวัดใด อำเภอใด ผมได้ทำการเข้าถึงชาวบ้านมีการ
กระตุ้นมีการช่วยให้เขาเดินเข้าไปหาปัญหา และก็ย้ำอย่างย่งว่าผมเสียใจเหลือเกินใน
การที่ข้าราชการของเรากระทำตัวเป็นนายของชาวบ้าน ถ้าหากว่าจะมีใครก็ตามที่เขา
จะเรียกข้าราชการบอกว่าเป็นผู้รับใช้ประชาชน หรือจะเป็นข้าประชาชนก็ตาม
ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นสิ่งที่เราควรจะทำ เพราะความเป็นจริงมันน่าจะเป็นอย่างนั้น
นอกจากนั้นผม ได้เน้นมาก ในเรื่อง ของความ ซอบธรรม หรือความเป็นธรรม โดย
เฉพาะอย่างซึ่งสิ่งที่ได้มีการดำเนินกัน ในหน้าหนังสือพิมพ์ที่ดี หรือในสภากฎ
ได้เน้นกับเขาได้ย้ำกับเขา บอกว่าอย่าขัดเขียด อย่ากลั่นแกล้ง อย่าหวังเหนียว
และอย่ารีดไถ พบกันที่ไหนประชุมกันครั้งใด ผมจะต้องย้ำในเรื่องนี้ ย้ำให้เขา
เกิด ความรู้สึกตะอาย ถ้าเขา กระทำ ย้ำให้เขา เกิดความ ตั้งใจ ถ้าเขา ตั้งใจจะทำ
อันนี้เป็นสิ่งที่ผมได้พยายามย้ำอยู่ตลอดเวลา ก็อยากจะเรียนท่านผู้มั่งเกียรติทั้งหลาย
ได้รับทราบในภาพทั่ว ๆ ไปว่า ขณะนี้คนของกระทรวงมหาดไทยส่วนใหญ่กำลัง
เดินหน้าไปด้วยดี ด้วยความเข้าใจและด้วยความมั่นใจในนโยบายของกระทรวง
มหาดไทย ผมกล่าวได้ว่า ขณะนี้ผมต้องการหยุดคำว่ามาเพี้ยให้ได้ ถ้ามีใครก็

ตามในกระทรวงมหาดไทยยังใช้ระบบการที่ทำให้คนอื่นเขาขนานนามว่ามาเพี้ยแล้ว ผมจะไม่ละเลยต่อบัญหานี้ ผมมีความรู้สึกว่าจะถึงเวลาแล้วที่คนมหาดไทยจะต้องเลิกความเหลวไหลจากความเคยชินเดิม ๆ ที่เขาเคยปฏิบัติอยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมมุ่งหวังขณะนั้นก็ว่า เมื่อคนส่วนมากกระทำแล้วก็คงจะได้มีคนส่วนน้อยที่ยังไม่ค่อยจะคิดให้หันมาสู่ความดีความงามหรือความถูกต้อง เรากำลังใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะปกป้องเชิดชกคนดี แต่ในขณะเดียวกัน ขณะนี้เราไม่เว้นเลยที่จะขจัดคนชั่วร้าย เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องซึ่งต้องใช้เวลา และเราก็คิดว่าเวลานี้กำลังมาถึงแล้ว

นอกจากนั้นผมตระหนักดีว่าการแก้ปัญหาคารปรับปรุงกิจการต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นงานที่ยากเป็นอันมาก ยากจริง ๆ ยากจนผมต้องสารภาพ ขณะนี้ผมเข้ามาอยู่ในกระทรวงมหาดไทยครบ ๑ ปี ในวันนี้ นับแต่วันที่ได้รับพระบรมราชโองการ ฯ ผมได้ทำงานตามแผน ตามขั้นตอนมาโดยตลอดได้ทำงานด้วยความทุ่มเทด้วยประการต่างๆ ก็ได้เพียงแค่นั้น เพราะการที่จะสะสางสิ่งหมักหมมต่าง ๆ นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย อันนี้เป็นเรื่องยากมาก แต่ผมก็คิดว่าความพยายามของเราอยู่ที่ไหน ความตั้งใจของเราเพียงใด ความสำเร็จจะอยู่ที่นั่น ผมก็คิอย่างนั้น ที่สำคัญอย่างยิ่งในขณะนี้ก็คือการขัดผลประโยชน์ของคนอื่นที่เขาเคยได้ อย่างสะดวก อย่างสบาย อย่างผิดกฎหมาย ความยากมันอยู่ตรงนั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่าเราจะมีความสำเร็จในการขจัดความยากนั้นอย่างไร ผมเห็นว่าผมกล้า ผมกล้าที่จะทำโดยที่ผมไม่ทอดเลยผมจะทำของผมต่อไป แต่ว่าผมมีความหวังอยู่อย่างหนึ่งว่าจากการที่ประชาชนเขาคิดอย่างไร ในความถูกต้องคังามอย่างไร ความสำนึกในหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบของตนเองและต่อประเทศชาติของเขานั้นก็ คงจะทำให้คนเหล่านั้นได้ยอมสละ ได้ยอมเสียประโยชน์อันมิชอบที่เขาเคยทำได้ อันนี้เป็นความหวังจะสำเร็จหรือไม่จะใช้เวลานานเท่าใดผมไม่ทราบ แต่ผมคิดว่ามันน่าจะมีทางเป็นไปได้

ขณะนี้มหาดไทยกำลังเร่งทำอะไรอยู่ ประการแรกผมได้ยื่นยันนโยบาย

และผมได้ติดตามผล ในส่วนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในด้านชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ผมทำทุกวัน ผมทำด้วยตัวเอง ผมทำด้วยการมอบหมายหน้าที่ให้ผู้รับผิดชอบระดับรองไปดำเนินการ ผมมีความตั้งใจอยู่ว่าอธิบายจะต้องลดลง แต่ผมจะไม่พูดว่าอธิบายจะต้องหมด ผมจะไม่พูดกัน เพราะผมไม่มีปัญญาที่จะกระทำอย่างนั้น ก็อธิบายจะต้องลดอาชญากรรมต่าง ๆ ต้องปราบปราม เรื่องที่ผมอยากจะเรียนให้ท่านผู้เกียรติทั้งหลายได้รับทราบ ว่า ขณะนี้ฝ่ายปกครองจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดกิด นายอำเภอ กิด กำนันผู้ใหญ่บ้าน กิด หรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเขาทำงานหนัก งานในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตในทรัพย์สิน ในด้านอธิบายและด้านอาชญากรรม

ประการที่สอง ที่เรากำลังเร่งทำอยู่ก็คือในแง่ของกฎหมาย โดยมีหลักอยู่ที่ว่า กฎหมายต้องเป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นก็อย่าได้มีการฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่ว่าจะใครก็ตาม ไม่ว่าจะโดยเจ้าหน้าที่เองหรือจะโดยประชาชน อันนี้ผมก็อยากจะขอให้มีความเห็นใจทางเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายและช่วยกันรักษาความสงบด้วย ยกตัวอย่างเวลาจะมีการเดินขบวนหรือจะมีการชุมนุมกันที่ไหนอย่างไร ก็นั่นต้องทำงานหนักหน่วงมากที่สุดก็ทางผู้ว่าราชการจังหวัดกับตำรวจ ซึ่งจะต้องคอยติดตามควบคุมสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา พยายามที่จะทำความเข้าใจกับเขาว่าอย่ามาเลย แต่บางทีก็ไม่สามารถจะต้านทานสิ่งที่เขาต้องการได้ อันนี้ก็เป็นการรับผิดชอบซึ่งต้องการจะทำให้กฎหมายเป็นกฎหมาย นอกจากนั้นเราก็มุ่งการเร่งในด้าน การออกบริการและพัฒนาท้องถิ่นของฝ่ายปกครอง รวมทั้งการเข้าไปแก้ปัญหาในกรณีที่เกิดการร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรม ขณะนี้ทางข้าราชการฝ่ายปกครอง เราทำงานกันไม่เว้นวันหยุดราชการ มุ่งไปสู่ตำบล มุ่งไปสู่หมู่บ้าน รวมทั้งการบริการ ณ ที่ตั้งของอำเภอด้วยอย่างนี้เป็นต้น นอกจากนั้นก็มีการเร่งในการเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายทั้งด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือกับทางฝ่ายทหาร สำหรับในเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกัน ผมไปที่ไหนผมไม่อาจที่จะบอกว่า ทางตำรวจขณะนี้เราอยู่ในสภาพที่ขาดแคลนเป็นอันมาก ผมไปที่

ไหนผมไม่ชอบนั่งในห้องประชุมเพื่อฟังบรรยายสรุปอย่างเฉิว ผมต้องการไปเห็น
 ไปดูด้วยว่าเขาทำอะไรไม่มีอะไร กล่าวได้ว่าขณะนั้นตำรวจอยู่ในสภาวะที่ขาดแคลน
 ขาดทั้งที่พักอาศัย ขาดทั้งกำลังคน ขาดทั้งยานพาหนะ ขาดเครื่องมือสื่อสาร สิ่ง
 เหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นถ้าเราต้องการจะให้บ้านเมืองเรามีความปลอดภัย มีความสงบ
 เรียบร้อย แต่ตำรวจขณะนั้นทำเท่าที่จะทำได้ด้วยสิ่งของตนเองมีอยู่เท่านั้น และนอก-
 จากนั้นก็ได้พยายามเผยแพร่ความเข้าใจในด้านการเมืองและการปกครองตามระบอบ
 ประชาธิปไตย รวมทั้งการเลือกตั้ง ๕-๖ ครั้งที่ผ่านมา ผมได้ไปทุกอำเภอ ไป
 ประชุมข้าราชการ ไปหาประชาชนในด้านการใช้สิทธิใช้เสียงการ บังคับไม่ให้เกิด
 การทุจริตต่าง ๆ ซึ่งความจริงเป็นงานซึ่งเห็นคเห็นน้อยมากพอสมควร แต่ว่าเราได้
 พยายามกระทำและก็รู้สึกว่าได้ผลมากพอใช้ และนอกจากนั้นขณะนั้นเราก็พยายามที่
 จะเร่งรัดงานทางด้านตำบลคือทางด้านสภาตำบล ทั้งนี้ก็เป็นการเสริมสร้างความคิด
 และการกระทำในการที่เขาจะพัฒนาท้องถิ่นด้วยตัวของเขาเอง

สำหรับในด้านเศรษฐกิจและสังคมในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาด
 ไทยนั้น มีมากมายผมคิดว่า เป็นสิ่งที่เราทั้งหลายก็คงจะทราบกันดีอยู่แล้ว จะเป็น
 ในด้านการส่งเสริมอาชีพก็ดี การดำเนินการตามโครงการพระราชดำริก็ดี หรืองาน
 พัฒนาชนบทยากจน โครงการสร้างงานในชนบท การรวมกลุ่มอาชีพตลอดจนการ
 สังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ งานทั้งหมดนี้เป็นงานที่ทางกระทรวงมหาดไทย เรากระทำ
 เพื่อความมั่นคงของชีวิตคนไทยด้วยกันและเราก็ได้ทำกันจริง ๆ ทำด้วยความทุ่มเท
 ขณะนี้พูดง่าย ๆ ว่าจะจะต้องเลิกทำงาน ด้วยปาก หรือทำงาน แบบฝักซ์โรยหน้ากัน
 เสียที และเรื่องอย่างนั้นคงจะหลอกผมได้ยากเพราะว่าผมมีโอกาสที่ผมจะรู้ ผมมี
 โอกาสที่จะตรวจสอบได้ด้วยตัวของผมเอง ขณะนี้ชาวบ้านเขาให้ความมั่นใจผม
 มากขึ้น เขารู้ว่าผมเอาจริง เพราะฉะนั้นผมจะได้ทุกสิ่งทุกอย่างจากชาวบ้าน

ต่อไปก็คงจะเป็นประการสุดท้าย เพราะว่ามาในวงการหนังสือพิมพ์ก็
 กว่าจะพูดถึงหนังสือพิมพ์สักนิดหน่อย ก็หนังสือพิมพ์กับความมั่นคงนั้นคงจะมี
 อะไรกันบ้าง ผมขอยืนยันว่าหนังสือพิมพ์นั้นมีประโยชน์ ผมพูดกับน้อง ๆ หนังสือ

พิมพ์อยู่ตลอดเวลาว่าหนังสือพิมพ์มีประโยชน์ แต่ในความเป็นประโยชน์ของหนังสือพิมพ์นั้น ถ้าเราตั้งใจจะให้หนังสือพิมพ์เป็นเสียงสวรรค์คือเสียงของประชาชนจริงแล้วการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ การวิเคราะห์ข่าว การให้ความคิดความเห็นควรจะเป็นการกระทำโดยตรงไปตรงมา ด้วยการตรวจสอบความจริง ความถูกต้อง ความน่าจะเป็นไปได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งผมไม่ค่อยสบายใจนักในการเสนอข่าวในทำนองที่เป็นข่าวลือ ข่าวลวง หรือข่าวกลั่นแกล้ง เพื่อผลประโยชน์ทางใดทางหนึ่ง อันนั้นถ้าหากว่ามันเป็นไปได้ ถ้ามันไม่ขัดต่อนโยบายของหนังสือพิมพ์ก็ถ้าเราจะพยายามลดการเสนอข่าวในรูปนี้กันลงเสียบ้าง ก็คงจะเป็นประโยชน์เป็นอันมาก

นอกจากนี้ในแง่ของ ความตื่นตัว หวาดเสียว ต่าง ๆ ตลอดจน สิ่งอื่นเป็นลามากอนาจารซึ่งจะทำให้เป็นตัวอย่างที่ไม่ค่อยดีของเยาวชนของเรา อันนั้นก็ประสงค์หวังไว้ และผมก็ได้พูดคุยกับบรรดานักหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งเต็มที ว่าเราจะช่วยกันในเรื่องนี้ได้อย่างไร แต่ผมคิดว่าสมาพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ซึ่งคงจะมีบทบาทในทำนองที่จะดำเนินการควบคุม อำนาจการในเรื่องเหล่านี้ น่าจะได้มีการเคลื่อนไหวในสิ่งอันถูกต้องอันควรกันต่อไป เราควรจะยอมรับว่าในวงการของนักหนังสือพิมพ์หรือในวงการของหนังสือพิมพ์นั้น ย่อมจะไม่มีความคิดทั้งหมด อันนี้ทำนองเดียวกับคนกลุ่มอื่นทุกกลุ่ม ย่อมจะไม่มีคนดีทั้งหมดเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าเรายอมรับสภาพความเป็นจริงอันนี้ เราก็สมควรที่จะต้องแก้ไขตัวของเราเอง กลุ่มของเราเอง ตามความรับผิดชอบ และตาม จรรยาบรรณาของหนังสือพิมพ์

สิ่งที่ผมอยากจะเขียนไว้เป็นข้อสังเกตอย่างหนึ่งก็คือว่า ทำอย่างไรที่จะให้พวกหนังสือพิมพ์บางคนนี้ ได้มีการให้เกียรติกับบุคคลซึ่งตนจะต้องไปสัมผัสกับบุคคลซึ่งตนจะต้องไปสัมภาษณ์หรือไปคุยด้วย บางทีบางครั้งเรื่องของมารยาท ผมคิดว่ามีความจำเป็นมาก การเข้ามาด้วยมารยาทอันน่าเอ็นดูด้วยความนอบน้อมด้วยความเป็นการเองอย่างน่ายกย่องอย่างน่านับถือ บรรยากาศของการพูดคุยกันจะดี

มาก แต่ถ้าเข้ามาด้วยท่วงท่าทางว่าฉันเป็นนักหนังสือพิมพ์ ฉันจะถามอะไรฉันจะเข้าหาไหนฉันเข้าได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมเรียนตามตรงผมประสบมาแล้วหลายครั้ง ผมไม่มีอารมณ์เลยครับในการที่จะพูดคุยด้วย ผมต้องการจะพูดกับคนซึ่งผมพูดแล้วเขาจะเข้าใจผม บางทีมีการแสดงท่าทางหน้าตาซึ่งขัดแย้งด้วยประการต่าง ๆ ลักษณะอย่างนั้นผมคิดว่าเตือน ๆ กันเสียบ้างก็คงจะดีขึ้น เกี่ยวกับมารยาทและเรื่องอย่างนั้นครับ ขอบอกสักหน่อยว่านักข่าวหญิงน่าเอ็นดูมากกว่า อันนั้นก็แค่เพียงว่าอยากจะขอร้องกันในแง่ของการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ผมให้เกียรตินักหนังสือพิมพ์ นื่อง ๆ นักข่าวผมให้ความเป็นกันเองอยู่ตลอดเวลา แต่การให้ความเป็นกันเองนั้นก็ควรจะคิดด้วยว่าผมเป็นอะไร อันนั้นอยากจะขอฝากให้คิดด้วย

สิ่งที่อยากจะเรียนฝากท่านทั้งหลายไว้ในตอนออกสัปดาห์อย่างหนึ่งคือว่า การทำหนังสือพิมพ์นั้นเราไม่ควรจะจำกัดตัวอักษรอย่างเดียว ควรจะจำกัดความคิด ความถูกต้อง ควรจะขายส่งทမ်းสมควรจะขายอันนั้นเป็นสิ่งที่ผมอยากเรียนขอร้อง เพราะผมอ่านหนังสือพิมพ์มากและสังเกตอยู่ตลอดเวลาว่าหนังสือพิมพ์ฉบับใดเป็นอย่างไร บางทีก็ดีแต่ตลกเดียว ต่อดีตลกก็ขอให้ได้ดี อย่างผมเองก็ได้ถูกเริ่มตีมานับตั้งแต่วันแรกที่ไดมพระบรมราชโองการฯ ต่เรอบตอยู่ทุกวัน ผมเข้ามาจับงานจับเรื่องใหญ่ ๆ เข้าไปจับส่งที่ขัดผลประโยชน์เขาก็ยังตักกันใหญ่ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นสังเกตเป็นสิ่งที่ผมอยากจะขอร้อง ผมไม่กลัวถูกตี ถ้าการตีนั้นเป็นการตีความความเป็นจริง ผมไม่กลัวในเรื่องนั้น ในเรื่องการให้กำลังใจของนักหนังสือพิมพ์ ในการจะเขียนข่าวก็คิด เขียนบทความความคิด ความเห็นต่าง ๆ ถ้าหากว่าเราให้กำลังใจคนบ้างก็คงจะดี การเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ให้เกิดความแตกแยกหมางใจกันนั้นควรจะเป็นอย่างที่จะต้อง ระมัดระวังกันให้มากขึ้น อันนั้นก็เพื่อความเป็นธรรม ผมเคารพผู้ประกอบอาชีพทุกอย่างที่บริสุทธิ์ใจมีเหตุผล และขึ้นอยู่กับความถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ขณะที่หนังสือพิมพ์ที่ประณาม สบประมาทผู้ใช้อิทธิพลอื่น ๆ เพราะฉะนั้นนักหนังสือพิมพ์ หรือหนังสือพิมพ์ ก็น่าจะได้อำนาจตัวเองเสียบ้างในเรื่องเช่นนี้ท่านเองเดี๋ยวก็เห็นว่าเรามีลักษณะอย่างนั้น

หรือเปล่า เราประมาณว่าเขาใช้สถิติ เราประมาณว่าเขาเป็นผู้ใช้ทรัพยากร
สำรวจตัวของเราเองดูว่าเราได้มีการกระทำอย่างนั้นบ้างหรือเปล่า ทุกวันนี้ผมมี
ความรู้สึกอยู่ว่าประชาชนเขามุ่งการศึกษาขึ้นมามากแล้ว มากพอที่เขาจะวินิจฉัยได้
ว่า หนังสือพิมพ์ฉบับใด นักเขียนคนใดจะควรแก้ความเชื่อถือ ควรแก้การเลือก
ขอลือกอ่าน เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนั้นผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่เราจะต้องเตือนตัวของ
เราเองและสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยน่าจะมึบทบาทมากในเรื่องเหล่านี้
ผมก็คิดว่าผมได้พูดมาเป็นระยะเวลาานพอสมควร ก็น่าจะยุติลงได้ตามที่สนะที่
ผมมอง ผมมองว่าเรากำลังทำอะไร ส่วนงานก็ดี ส่วนการเมืองก็ดี ส่วนเศรษฐกิจ
ก็ดี ในบ้านเมืองของเรา เรากำลังทำอะไร ผมอยากจะเรียนสรุปว่า

ในประการที่ ๑ การรักษาความมั่นคงของชาติ นั้น เป็นความรับผิดชอบ
เองทุกคนทุกฝ่าย ความมั่นคงของชีวิตต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลแต่ละ
คน เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยกันโดยไม่โยนภาระให้แก่กันและกัน ไม่มีสถาบันใด
ไม่มีองค์การใด ไม่มีหน่วยงานใดที่จะผูกขาดกาประกันความมั่นคงของประเทศ
ชาติได้

ในประการที่ ๒ ในแง่ของความมั่นคงนั้น ไม่มีแนวหน้า ไม่มีแนวหลัง
เมื่อเหตุการณ์ของความไม่มั่นคงเกิดขึ้น ณ จุดใด แนวใด ย่อมกระทบกระเทือน
ต่อทุกจุดและทุกแนว

ประการที่ ๓ หนังสือพิมพ์เป็นสถาบันที่จะสามารถเสริมสร้างความมั่นคง
ได้มากอย่างยิ่ง ถ้าสามารถรับผิดชอบสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและมีเหตุผลให้
บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนโดยสม่ำเสมอ

ประการที่ ๔ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจ มีหน้าที่ที่จะบำบัดทุกข์ บำรุง
สุขตามตัวบทกฎหมาย ถึงกระนั้นก็ตามผมได้ถือหลักการสร้างความเข้าใจดีด้วยการ
ผ่อนปรน ด้วยการประนีประนอมความขัดแย้งเป็นประการแรกเสมอ ผมจะไม่ผลิต
ผลตามในการใช้อำนาจโดยขาดเหตุผล แต่จะต้องคำนึงถึงประโยชน์สุขและความ
สงบเรียบร้อยในบ้านเมืองเป็นสำคัญ

และประการที่ ๕ เป็นประการสุดท้ายที่ใครจะเรียนขอร้องก็คือว่า การทำงานของข้าราชการทุกคน เขาก็กำลังใจทำงานได้ดีขึ้นได้มากขึ้น ถ้าหากว่าเราได้มีการให้น้ำใจเขาบ้าง คนทำงานนั้นย่อมมีการผิมนการพลาดได้ ก็ขอได้โปรดเตือนแนะนำก่อนที่จะเหยียบจะฆ่าเขาให้จงจรณ อันนเป็นสงทผมอยากจะเรียนฝากไว้เป็นข้อคิด ฝากไว้ด้วยความหวังต่อเพื่อนชาวหนังสือพิมพ์ และท่านผู้เมกษรตทงหลาย

ในที่สุดนกระผมขอขอบ พระคุณ อภกรงหนง ในการที่ได้ ให้กระผม ได้มีโอกาสมาแสดงความคิดเห็นในวาระอันสำคัญขงชาวหนังสือพิมพ์วันน ก็ขอให้ ความปรารถนา ของผม ที่ได้กล่าว มาขออย่า ได้ถือว่าเป็น เรื่องของการ ดำหนดเตยข ประการใด ขอให้ถือว่าเป็นเรื่องของผู้ใหญ่อกคนหนงชงอายุ ๖๒ บแล้ว กำลังกล่าวกับนอง ๆ ลูกหลานทงหลาย ชงเป็นความประสงค์ เจตนาดี เพื่อความ เป็นหนังสือพิมพ์ทตทจะชวยกันสร้างสรคจรร โลงชาติบ้านเมืองขงเรา และขอให้ สมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ตลอดจน กรรมการชุด ใหม่ได้ โปรดชวยกันบริหาร ให้เป็นไปตาม เจตนารมย์ขง สมาพันธ์ ตามที่ ได้ตั้งความ มุ่งหมายไว้เมื่อ ๒ บทผ่านมาแล้ว ขอขอบคุณ.



"บ้านเมืองไทยนี้อาจไม่ใช่เป็นมหาอำนาจ อาจไม่ใช่เป็นประเทศที่ร่ำรวย
อย่างสุดยอด แต่ว่าถ้าตราบใดเรารักษาความรู้สึกและความสามัคคี ความ
เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ความรักชาติเพื่อที่จะให้มีแผ่นดินที่จะอยู่ทั้งหลาย
ทั้งหมดนี้ไว้ได้ เราก็จะอยู่ได้อย่างมีเกียรติและอย่างมีความสุขที่สูงพออยู่
ตราบนั้น"

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี
และคณะประชาชน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

คนมหาดไทย : หมอสังคม

“...ชีวิตของแพทย์ พยาบาล และชีวิตของคนในกระทรวงมหาดไทย.... ก็ทำหน้าที่ ทำนอง เดียวกัน ใน ด้านที่ เกี่ยว กับชีวิตของประชาชน....”

“...ตำราฉัน เป็นทั้งนักบุญ และคนบาป ในคนๆ เดียวกันใน ความรู้สึกของประชาชน....”

รัฐมนตรีว่าการ : ๑พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านนายกเมือง
กระทรวงมหาดไทย พัทธา ท่านคณะกรรมการบริหารราช วิทยาลัย ศัลยแพทย์
แห่งประเทศไทย และท่าน ผู้มีเกียรติที่ เถรพรัก ทั้งหลาย
ก่อนอันผมขอ ฝากตัวไว้ด้วยใน ในฐานะที่เป็นบุคคลนอก เมือง
พัทธา และก็ได้มีโอกาสเข้ามาเยี่ยมเมืองพัทธาแม้จะเป็น
ช่วงระยะเวลาอันสั้นก็ตาม แต่ความจริงผมมาพัทธาบ่อย
ครั้ง แต่ก็เป็นการมาในหน้าที่ของการงานเสีย เป็นส่วนใหญ่
สำหรับ ในโอกาส ที่ได้มาร่วมใน พิธี ประชุม อัน สำคัญ ของ
ราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทยในวัน นี้ ผมก็ต้อง
กราบเรียนว่ารู้สึกเป็นเกียรติเป็นอันมากและก็ไม่คาดคิดว่าจะ
ได้รับความกรุณาเชิญมาจาก ๑พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ซึ่งท่านได้ยืนยันขอรับรอง ผมก็ไม่อาจปฏิเสธ
ความหวังดีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขได้
ความจริงสิ่งที่ผมจะพูด ในวัน นี้ ก็เป็นเรื่อง ธรรมดาตามปกติ

* กล่าวในการประชุมประจำปี ครั้งที่ ๘ ของราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ณ โรงแรมแกรนด์พาเลซ พัทยา จังหวัดชลบุรี

วิตย์และอยู่ในความ รับผิดชอบของรัฐมนตรีว่า การกระทรวง
 มหาดไทยหรือ คนของ กระทรวง มหาดไทยที่จะ ต้องช่วยกัน
 แก้ไข บำบัด กลักลายความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ของประชาชน
 ทั้งประเทศ ทั้งเรื่องต่าง ๆ นั้น ผมเองได้พูดผ่านทาง
 สื่อมวลชน มาเกือบ ทุกวัน จนกระทั่งใคร ๆ บาง คน บอกว่า
 ผมเป็นคาราให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เสียแล้ว ความจริง
 ไม่ใช่ แต่ว่าผมหนังสือพิมพ์ไม่พิน เข้า กลางวัน เย็น
 กลางคืน ยกเว้นเฉพาะที่บ้านเท่านั้น ซึ่งผมจำเป็นต้อง
 ขอร้อง ว่าเมื่อผมกลับ บ้าน แล้ว กรุณาอย่าสัมภาษณ์ผมที่บ้าน
 เพราะว่าการสัมภาษณ์ผมที่บ้าน ผมมีปัญหาเหมือนกัน ผม
 เคยโดน หลอกว่า เป็น นักหนังสือ พิมพ์และ ก็เมื่อพูด ออกไป
 ด้วยความพาสอแต่ความจริงไม่ใช่ เพราะฉะนั้นผมก็เลย
 บอกกับพวกน้องๆ หนังสือพิมพ์ทั้งหลายว่าฟังด้วยเสียงบางที
 ผมไม่รู้จ้กว่าหน้าตาของท่านเป็นใครและท่านเป็นนักหนังสือ
 พิมพ์หรือเปล่า เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาเถิดว่าโปรด
 อย่าโทรศัพท์ไปสัมภาษณ์ผมที่บ้านเลย ซึ่งเขาก็รับฟังด้วยดี
 ทำให้ บรรยากาศของ ที่บ้านเบ็ด โอกาสให้ผมได้มี ความ เป็น
 ตัวเองมากขึ้น ในการที่จะคิดการต่าง ๆ ตามความรับผิดชอบ
 เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ความจริงผมได้พูดมากทั้งในการไปประ-
 ชุมบรรดาข้าราชการต่าง ๆ ในต่างจังหวัด ต่างท้องที่ รวม
 ทั้งประชาชนด้วยกันได้มีการพูดกันอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามก็
 อยาก จะกราบ เรียนเพื่อ เป็นเบืองตน เสี้ยก่อนว่า สำหรับ
 ๑พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านนั้น เป็น
 ผู้ซึ่งผมได้มองท่านมานานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้นั่งมอง
 ในขณะที่ได้มาร่วมงานในคณะรัฐมนตรีคราวนี้ ซึ่งก็เป็น

เวลา ๑ ปี กับ ๑๑ วัน สำหรับการเป็นรัฐมนตรีของผม
 รู้สึกว่าท่านเป็นผู้ซึ่งได้อุทิศตน ความกตัญญู ตลอดจนความ
 แรงต่าง ๆ ให้กับประโยชน์สุขของบ้านเมืองและประชาชน
 มาตลอดเวลาด้วยความตั้งใจเป็นอันมาก โดยที่ท่านไม่
 ความเหน็ดเหนื่อย ไม่ท้อถอย ไม่ย่อท้อด้วยประการต่าง ๆ
 ทั้งนี้โดยวิญญูโศบายของท่านนั้น ถ้าจะว่าไปแล้วท่านเป็น
 บุคคลซึ่งก่อนข้างจะหายากเป็นอันมากในบ้านเมืองของเรา
 ในการที่จะอุทิศตนต่าง ๆ เพื่อประชาชนคนอื่น ๆ ผมได้นั่ง
 ข้างเคียงกับท่านในสภา บนที่นั่งของรัฐมนตรี ได้เห็นท่าน
 คอยบันทึกคำอภิปรายต่าง ๆ ของสมาชิกรัฐสภาลงสมุดเสร็จ
 แล้วท่าน ก็คง จะได้นำเอาไป เป็นข้อ สังกัดใน การ พิจารณา
 ปรับปรุงแก้ไขในด้านการบริหารงานของกระทรวงสาธารณสุข
 สุข และนอกจากนั้นท่านว่าสำคัญสำหรับผมมาก ก็ความ
 จริงผมยังเป็นคนหนุ่มอยู่นะ ผมไม่ยอมรับว่าผมมีอายุมาก
 อย่างท่าน ท่านสอนผมเตือนผมอยู่ตลอดเวลาในสภาว่า ขอ
 ให้อุดทน ขอให้เขือกเขิน ท่านพยายามพูดอย่างนี้อยู่ตลอด
 เวลา ซึ่งผมก็เห็นพ้องกับท่านด้วยความเคารพ แม้กระทั่ง
 บางครั้งมันมีแต่ความขุ่นอยู่ในหัวใจ แต่ว่าด้วยคำตักเตือน
 ด้วยคำสั่งสอนของ ฯพณฯ รัฐมนตรี ผมอดทนได้และก็
 เขือกเขินลงกว่าที่เคยเป็นมาในอดีตเป็นอันมาก อันนั้นก็เป็น
 การสร้างความสงบชนในบ้านเมืองอย่างหนึ่งเหมือนกัน ด้วย
 ขันติธรรม ก่อนอื่นผมก็อยากจะกราบเรียนแนะนำตัวของ
 ผมสักนิด เพื่อว่าท่านจะได้รู้จักจิตใจ ความรู้สึกของผมใน
 การที่มา ปฏิบัติหน้าที่ ให้กับ กระทรวงมหาด ไทย หรือ ให้กับ
 รัฐบาลในขณะนี้

ประการที่ ๑ ก็คือว่า ผมเป็นทหารมาตั้งแต่อายุ
 ๑๗ ปี ก็เริ่มเข้าโรงเรียนนายร้อย และก็ได้อยู่ในราชการ
 ทหารมาจนครบเกษียณอายุ การอยู่ในแวดวงของราชการ
 ทหารนั้น ท่านก็คงจะรู้ว่ากรอบของวินัยนั้นเป็นสิ่งที่
 ความสำคัญมาก เพราะฉะนั้นเมื่ออยู่ในวงการทหารแล้วเข้า
 มาอยู่ในวงการพลเรือน ผมมีความรู้สึกที่ไม่ค่อยเหมือนกัน
 เลยในด้านของการประพฤติปฏิบัติ คนอยู่ใน กรอบแห่งวินัย
 นั้นบางท่านถามผมว่า เมื่อชีวิตผมเป็นทหารมาเช่นนั้น ผม
 ได้ใช้อะไรบ้างจากระบบทหารเข้ามาบริหารงานทางด้านพล-
 เรือนของกระทรวงมหาดไทย ผมบอกว่าผมไม่ได้ใช้อะไร
 เลย ผมไม่ได้นำเอาวิธีการระบบงานของทหารเข้ามาใช้ใน
 กระทรวงมหาดไทยหรือในงานฝ่ายพลเรือนเลย แต่ว่าเขา
 ถามว่า ถ้าเช่นนั้นท่านใช้อย่างไร ท่านชอบระบบอะไร ผม
 ก็บอกว่า โดยที่ผมเป็นคนชอบอ่านหนังสือเป็นคนชอบศึกษา
 มาโดยตลอด เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพยายามใช้มาก ปรับ-
 ปรุงตัวเองมาก ก็คือการกระทำในลักษณะของนักปก-
 กรอง ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในช่วง ๑ ปี กับ ๑๑ วันที่ผมได้
 มาทำงานใน กระทรวงมหาดไทยนั้น ผมไม่เคย ใช้ระบบ
 ทหารใด ๆ ทั้งสิ้นในกระทรวงมหาดไทย ขณะนี้พูดง่าย ๆ
 ว่าผมเป็นพลเรือนเต็มตัว ทำงานแบบชาวบ้าน ไม่ใช่แบบ
 ทหาร ถึงแม้ว่าจะมีศททหาก็ตาม

ประการที่ ๒ ซึ่งกระผมก็อยากจะเรียนเพื่อให้ท่าน
 ได้กรุณาเข้าใจว่าผมไม่ใช่รัฐมนตรีไม่ประดับ ผมไม่ใช่
 รัฐมนตรีฝึกงาน เพราะว่าในชีวิตที่ผ่านมา ๖๒ ปี ผมได้
 รู้จัก ได้ศึกษาและได้วิเคราะห์ใน ด้านการ ทำงานของรัฐ-

มนตรีแต่ละคน ๆ มาโดยตลอด ซึ่งจะเป็นก็สับกร้อยคนแล้ว
 ก็ไม่ทราบนับตั้งแต่เริ่มรู้จัก เริ่มวิเคราะห์เป็น เริ่มพิจารณา
 เป็นมาโดยตลอด ดังนั้นก็ย่อมจะรู้และใช้ดุลยพินิจของตัวเอง
 วินิจฉัยของตัวเองได้ว่า รัฐมนตรีท่านใดทำงานเข้าท่า
 หรือว่าท่านใดทำงานไม่เข้าท่า รัฐมนตรีท่านใดทำงานตรง
 ไปตรงมา รัฐมนตรีท่านใดทำงานมีเล่ห์เหลี่ยมมีประโยชน์
 อะไรต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องวิเคราะห์อยู่ตลอดเวลา
 แม้จะไม่เคยย่างเหยียบ เข้ามาทำงานร่วมกับรัฐบาล ในฐานะ
 ของรัฐมนตรีก็ตาม แต่ผมศึกษาจากประสบการณ์และความ
 เป็นข้าราชการประจำมาโดยตลอด สิ่งเหล่านี้ทำให้ผมมีความ
 คิดของผมเองซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความคิดของใครก็ได้ ก็
 ก็ว่างานของรัฐบาลนั้นจะเดินไปได้ด้วยความคิด ด้วยความ
 วิริริ ด้วยผลงานของข้าราชการประจำเป็นสำคัญ มิใช่โดย
 รัฐมนตรีแต่ละคนหรือแต่ละบุคคลเลย เพราะตำแหน่งของ
 รัฐมนตรีนั้นก็ตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้นเอง ด้วยเหตุ
 อย่างนั้น ผมจึงถือว่างาน ข้าราชการ ประจำ ทุก กระทรวงนั้น
 ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและน่าจะ สำคัญมากกว่ารัฐมนตรีเสีย
 ด้วยซ้ำไปผมมีความคิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นใครก็ตามที่
 เรียกขานผมว่าเป็นรัฐมนตรีไม่ประดับก็ดี เป็นรัฐมนตรีฝึก
 งานก็ดี ผมก็อยากจะเรียนให้ทราบว่าไม่ประดับนั้นจะต้อง
 ซ้อมมา ต้องถูกข้อมาให้เข้ามาเป็นรัฐมนตรี ส่วนในด้านการ
 ฝึกงาน นั้นไม่ จำ เป็น ที่ผม จะ ต้อง มาเป็น รัฐมนตรี ฝึก งาน
 เพราะว่าประสบการณ์มีมากพอที่ผมจะ รู้ว่างานในหน้าที่ ของ
 รัฐมนตรีคืออะไร และฝากความไว้วางใจไว้กับข้าราชการ
 ประจำเป็นสำคัญ

เลย สำหรับลูกคนนั้นขณะนั้นเขาก็เป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัย
 แห่งหนึ่ง เขามีความคิดเป็นของตัวเองของเขาเองและเขาจะ
 อะไรเขาอยากทราบเหตุผล บางครั้งก็เถียงกันทะเลาะก
 อยู่เป็นประจำและก็เป็นคนหนึ่งซึ่งได้ คัดค้านผมเป็นอย่างดี
 ก่อนที่ผมจะยอมรับเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมห
 ไทย เขาไม่ต้องการให้พ่อของเขาเข้ามาเป็นรัฐมนตรีเพราะ
 เขาเห็นว่า เราเองนั้นเราได้กระทำดีมาโดยตลอด เราไม่
 เสี่ยงค่าเสี่ยงใจมดี แต่ว่าเมื่อเข้ามาเป็นรัฐมนตรีวันใดวัน
 นั้นจะต้องเป็นวันที่เริ่มถูกโจมตี ถูกด่าว่า อันนั้นเป็นความ
 จริงผมยอมรับสภาพของเขาตามที่เขาพูด เขาพูดความจริง
 และเขาพูดถูกด้วย ก็ผมโดนตั้งแต่วันที่ยังไม่ได้เข้าถวาย
 สัตย์ปฏิญาณต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดนมาตั้งแต่
 วันเริ่มแรกที่เดี๋ยว เขาก็บอกว่า ควรจะหาความสุขในบั้น
 ปลายของชีวิต ซึ่งเรื่องนั้นในครอบครัวทุกคนก็ไม่เห็นด้วย
 แต่ว่าการตัดสินใจต้องเป็นของผมเอง เพราะเรื่องในบ้าน
 เมืองนั้นผมก็ควรจะรู้ว่าผมควรจะตัดสินใจอย่างไร ในที่สุด
 ทุกคนก็ยอมรับ ก็จะยอมรับด้วยความจงใจมากกว่าที่จะ
 ยอมรับตามหลักการของประชาธิปไตย ก็ยอมรับทั้งๆ ที่ไม่
 เห็นด้วยเลยที่จะให้ พ่อของเขา ต้องเข้ามา รับหน้าทรัฐมนตรี
 ผมก็ต้องอธิบายให้เขาฟังว่า ที่ผมต้องมาในวันนั้นเพราะอะไร
 ประการแรกที่รับเชิญมาก็ด้วยความเคารพใน ฯพณฯ รัฐมน
 ตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และก็คิดว่างานอย่างนั้นเป็น
 งานที่เกี่ยวกับชีวิตคนทั้งร่างกายทั้งจิตใจ ซึ่งในชีวิตของก
 เราถ้าหาก ยังไม่ หมดลม หายใจ เราก็คง จะหนีแพทย์ หนี
 พยาบาลต่าง ๆ ไม่ได้ จะบอกว่าไม่เกี่ยวพันกันไม่ได้โดย

เฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตของคนแต่ละคน ในปัญหาของชีวิตประจำวันในด้านความปลอดภัยในชีวิตนั้น ทุกหนทุกแห่งไม่ว่าจะอยู่ในท้องที่ห่างไกลประการใด ในกรณีที่ต้องบาดเจ็บต่าง ๆ เราก็คงหนีแพทย์หนีพยาบาลไม่พ้น ดังนั้นความมุ่งหมายของงานด้านแพทย์และงานด้านกระทรวงมหาดไทยก็ตรงกัน กล่าวคือทางแพทย์ก็ต้องการจะช่วยชีวิตคน ทางด้านกระทรวงมหาดไทยก็ต้องการจะป้องกันความปลอดภัยให้กับชีวิตคน เพราะฉะนั้น เมื่อมันมีความเกี่ยวพันกันเช่นนั้น ก็คงจะเป็นสิ่งจำเป็นและไม่น่าจะเสียหายประการใด และ อีกประการ หนึ่งซึ่งผมได้ให้ เหตุผลกับเขาก็คือว่าโดยที่เราจะต้องอาศัยกันอย่างนี้ คงจะไม่เสี่ยงเสียหายประการใด ในการที่ กระทรวงมหาดไทยจะได้ บอกเล่าให้กับประชาชนทั่ว ๆ ไป ทุกกลุ่มทุกอาชีพ ทุกสาขา ให้ได้ทราบว่าเรากำลังทำอะไร เรากำลังต้องการอะไร หรือว่าเราควรจะขอความร่วมมือในเรื่องใดประการใด เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ก็ถือว่าเป็นงาน ประชาสัมพันธ์ อย่างหนึ่ง ที่จะอาศัย ปาก ต่อปาก เพื่อจะได้คุยได้บอกเล่ากันต่อ ๆ ไป เพื่อให้มองเห็นว่า กระทรวงมหาดไทยกำลังทำอะไรอยู่ ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นการดีเป็นอันมากที่ผมได้มาร่วมในวันนี้ จากชีวิตของแพทย์ พยาบาล และชีวิตของคนในกระทรวงมหาดไทย บางกลุ่ม ซึ่งเราก็คงทำหน้าที่ทำนองเดียวกันในด้านที่เกี่ยวกับชีวิตของประชาชน

ผม ก็อยาก จะชี้ ความ จริง ให้เห็น สัก อย่างหนึ่ง ว่า แพทย์ และพยาบาลนั้น ก็คนกลุ่มหนึ่งที่ ได้รับการ เรียกร้อง หา เพื่อปลดเปลื้อง ความทุกข์อัน เกิดจาก การเจ็บป่วยทั้งทาง

ภายและทางใจมากที่สุด ทั้งโดยสภาพทางธรรมชาติหรือว่า
 อาจจะเป็นเนื่องจาก ปัญหาความ ไม่สงบ เรียบร้อย ซึ่งเป็นผล ให้
 ต้องถูกบาดเจ็บต่าง ๆ อันเกิดจากการนั้น ลักษณะของการ
 เรียกร้องหาแพทย์นั้นเป็นการเรียกร้องหานักบุญ เพราะ
 ฉะนั้นแพทย์ก็คือนักบุญคนหนึ่ง เป็นนักบุญในหัวใจของ
 ประชาชน เพราะว่าแพทย์นั้นมิแต่เรื่องการสร้างพระคุณให้
 มนุษย์ ได้คลายทุกข์ และก็คงจะไม่มีอะไร ที่ทำพระคุณให้ซึ่ง
 อยู่ในจิตใจของมนุษย์ ได้มากกว่าการที่จะช่วยให้ชีวิตเขาได้
 รอดพ้นจากอันตรายหรือจากความตาย ผมอ่านหนังสือฉบับ
 หนึ่งเรื่องหนึ่งทีกล่าวถึงไอเซนเฮาว์ ปรากฏว่ามีผู้โต้แย้งกับ
 บัญชาของท่าน คนหนึ่ง เป็น ทหาร แล้ว ลาออก ไป ประกอบ
 อาชีพทางพลเรือน เป็นนักธุรกิจ ก็ปรากฏว่าต้องเจ็บป่วย
 เป็นอันมาก ในขณะที่เขาต้องทุกข์ไม่มี อาศัยที่ว่าท่านเป็น
 คนที่ใกล้ชิดกับประธานาธิบดีไอเซนเฮาว์เป็นอันมาก ใน
 ที่สุด ภรรยา ก็ได้ โทรเลข เล่าไป ให้ท่าน ประธานาธิบดี ฟังว่า
 ขณะกำลังอยู่ในภาวะที่ใกล้จะอันตรายมาก ขอได้กรุณา
 ส่งยาตามที่ต้องการไป ให้ที่ประเทศอังกฤษ ท่านไอเซนเฮาว์
 ก็จัดยาตามที่ต้องการไปให้ ก็ปรากฏว่าได้หายรอดพ้นจาก
 ความตาย พระคุณอันนี้จึงขอมารับใช้ท่านประธานาธิบดี
 ไอเซนเฮาว์ ด้วยคำพูดอันเดียวก็บอกว่า ท่านเป็นผู้ที่ได้
 ช่วยชีวิตผมไว้ ผมเป็นหนี้ชีวิตแก่ท่านเป็นอันมาก จึงจะ
 ขอรับใช้ทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ท่านไอเซนเฮาว์จะประสงค์ นี้
 ก็เป็นตัวอย่างอันหนึ่งว่า ความเป็นนักบุญในการเป็นแพทย์
 ก็ดี หรือว่าในการผลิตยาออกมาเกิดจากฝีมือของแพทย์ ผม
 พุ่ถึงความเป็นนักบุญของแพทย์และของพยาบาลแล้ว ผม

ก็อยากจะพูด ถึงคนมหาดไทย ชักกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นกลุ่มที่เห็น
 ง่ายๆ ก็แล้วกัน คนกลุ่มนั้นก็ถือตำรวจ ถ้าจะว่าไปแล้ว
 ก็ผู้ที่ทำหน้าที่ในการช่วยบำบัดทุกข์เพื่อให้เกิดความสงบสุข
 แต่ว่าฐานะของตำรวจนั้นผิดกัน เพราะโดยสภาพสายตาของ
 คนนั้น เป็นสงัดน่าแปลกประหลาด แปลกประหลาดก็ว่า
 ตำรวจนั้น เป็นทั้งนักบุญ และ คนบาป ในคน ๆ เดียวกัน
 ในความรู้สึกของประชาชน ก็เป็นนักบุญในแง่ที่เขาจะ
 ต้องเผชิญต่อความยากลำบากและการเสี่ยงภัยอันตรายต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะเกิดจากปัญหาโจรผู้ร้าย ปัญหาการทะเลาะวิวาท
 การประท้วง การชุมนุม การเดินขบวน ท่านเห็นว่าน่าแปลก
 ไหมครับ เสื้อดำหลุดออกมาเพ่นพ่านอยู่หลายวัน ตำรวจก็
 เป็นผู้ดำเนินการให้มันหายไป ให้เข้าไปในกรง ช้างถูก
 เจ้าของปล่อยให้มาเดินเพ่นพ่านอยู่ตามถนน ประชาชน
 เกรงว่าจะไปทำร้ายคนที่เดินอยู่ตามถนน ก็เรียกตำรวจ ๑
 เลืองเข้าไปในบ้าน ด้วยความตกใจก็เรียกหาตำรวจ อาจจะ
 เรียก ๑๕๑ หรืออะไรก็แล้วแต่ ก็พูดง่าย ๆ ว่าเวลามี
 ความเดือดร้อนก็มักจะเรียกหาตำรวจ ถ้าหากไปซ่าหรือไป
 ระวังเหตุไม่ทันเหตุการณ์ หรือเกิดไปขัดไปขวาง ไม่ถูก
 อารมณ์ ไม่สมประโยชน์ที่เขาต้องการ ในกรณีเช่นนั้นตำรวจ
 ก็กลายเป็นคนบาปไปในทันที ไม่ใช่ชนนักบุญเสียแล้ว ทั้ง ๆ
 ที่ในการที่ออกไปดำเนินการต่าง ๆ พยายามออกไปในฐานะ
 ของนักบุญ แต่ในที่สุดก็ต้องกลายเป็นคนบาป เรื่องอย่างนี้
 มีปรากฏอยู่เป็นประจำ ทั้งบนโรงพัก บนถนน ตามร้าน
 กาแฟ หรือว่าตามหน้าหนังสือพิมพ์ เรื่องอย่างนี้เป็นประจำ
 ทั้งนี้สำหรับโรงพยาบาลนั้นเราจะมองเห็นได้ว่า โดยสภาพ

ทั่ว ๆ ไปยังมีสิ่งทีขาดแคลนยังไม่พอที่จะ บริการประชาชน
 ในการบำบัดทุกข์ให้กับประชาชน แต่โรงพยาบาลนั้นก็มัก
 จะมีผู้หลังไหลบริจาการเงิน สิ่งของ อาคาร ที่ดิน ซึ่งเป็น
 การกระทำด้วยศรัทธา ด้วยน้ำใจ และที่อยากทำมากก็เพราะ
 อยากได้บุญกุศล ในการบริจาคต่าง ๆ ก็คิดว่าจะได้บุญ
 กุศลมาก และก็คงจะได้บุญจริง ๆ ในการที่เราได้ช่วยทุกข์
 ของคนเจ็บ คนกำลังจะตาย อันนี้ก็คงจะต้องได้บุญแน่ แต่
 ว่าบางคนก็ไม่ได้มองในแง่ของบุญกุศล แต่เรามองในแง่
 ของความมีหน้ามีตา ในการบริจาคสิ่งต่าง ๆ ให้กับโรง
 พยาบาล หรือสถานพยาบาลอื่น ๆ พุดง่าย ๆ ว่าเป็นการ
 ช่วย บรรเทา ความ ขาดแคลน และ บรรเทา ภาระ ทางค้ำ งบ
 ประมาณของรัฐบาลลงได้เป็นอันมาก ลองหันมามองดูตำรวจ
 อีกทีหนึ่ง ที่จริงตำรวจก็อยู่ในสภาพที่ขาดแคลนไปทุกอย่าง
 เช่นกัน แต่เรามาน้ำใจที่จะช่วยเหลือตำรวจเพื่อชดเชยหรือ
 ทดแทนความขาดนั้น กล่าวได้ว่ามีน้อยเป็นอันมาก เพราะ
 ว่าในความสำนึก ของคน ทั่วไป อย่างที่ ได้เรียน ให้ทราบแล้ว
 ในตอนต้นว่า เขาจะมองว่าตำรวจคือคนบาปอยู่ ดังนั้นเขา
 จึงไม่อยากให้ ไม่อยากบริจาค ไม่อยากอำนวยความสะดวก
 ไม่อยากจะช่วยเหลือ ทั้ง ๆ ที่ทุกคน ประชาชนก็อยากจะ
 ได้ความสุข อยากได้ความ ปลอดภัยให้ แก่ตัวเอง ให้แก่
 ครอบครัวและสังคมของตน แต่ความรู้สึกยังเป็นอย่างนั้น
 จึงปรากฏว่าก็ยังต้องมีเสียงบ่นกันอย่างต่อเนื่อง บ่นในความ
 เป็นคนบาปของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือว่าวางเฉยต่อสิ่งต่าง ๆ
 ที่ตำรวจมีไม่พอ ยังขาดอยู่ เพราะฉะนั้นเราก็คงจะทนได้ที
 จะให้ประชาชนเข่าบ่นต่อไป ทนเมือความเป็นคนบาปของ

แม้เพียงตัวอย่างเดียว ทักษะมาให้ฟัง ก็ลามไปถึงคนมหาดไทย
อื่น ๆ ถึงกระทรวงมหาดไทย และถึงรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยด้วย ซึ่งโดยหน้าที่ก็จำเป็นต้องทน
จำเป็นต้องอดกลั้น จำเป็นต้องอดใจ อย่างที่ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ รัฐมน-
ตรว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านคอยเตือนผมอยู่เสมอ ใคร
ว่าอย่างไรก็ไม่โกรธตอบ ต้องรับฟังไว้ บางครั้งรับฟังด้วย
ความไม่เคารพเลย บางทีฟังแล้วไม่เคารพแล้วยังเกิดสังเวช
เสียอีกด้วย แต่ว่าอยู่ในใจของตัวเอง ก็เพราะว่าต้องพยายาม
สอนใจของตัวเองอยู่เสมอว่า มนุษย์เรานั้นมีใจหลากหลาย
คนทั้งประเทศมีหลายสิบล้านหัวใจ การที่จะให้คิดให้พูด
ให้ทำอย่างเดียวกันนั้นมันก็จะยาก ก็ต้องเตือนใจ สอนใจ
ตัวเองอยู่อย่างนี้ อย่างไรก็ตามก็ดี นักปกครองและนักปราบปราม
ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยนั้นก็มิได้ถูกมอ-
ผิดในสายตาของผู้รักความเป็นธรรมเสมอไป ข้าราชการ
มหาดไทยที่ได้สนใจกระทำงาน ให้สำเร็จ ตามหน้าที่ รับผิดชอบ
ของตนอย่างจริงจัง อย่างตั้งใจและอย่างขอมเหนื่อยยาก
นั้น เพื่อต้องการที่จะมุ่งสนองประโยชน์ให้แก่ประชาชน
เป็นส่วนใหญ่แล้วเขาก็สามารถจะเรียกขานเราได้ว่า เรามี
ความเป็นนักบุญอยู่ในตัวเองเช่นเดียวกัน เสียอย่างนั้นเป็น
เสียงที่ได้มีการหลงใหลมามากขึ้นไม่ขาดสาย จาก ส.ส. จาก
ข้าราชการกลุ่มอื่น ๆ และจากคนหลายอาชีพ รวมถึงประ-
ชาชนทั่ว ๆ ไปด้วย เป็นเสียงชื่นชมว่า ดุซันบ้างแล้ว แก่น
ผมก็สบายใจขึ้นมา เพราะฉะนั้นเมื่อเขาชื่นชมมากขึ้น
ความร่วมมือต่าง ๆ จากประชาชนก็จะมา ผมมีตัวอย่าง
เป็น อันมาก อัน เกี่ยวกับ การประพฤติกฎปฏิบัติ ของ ข้าราชการ

ของกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดหลายคน นาย
อำเภอ หลาย อำเภอ ซึ่ง ได้รับ คำ ชมเชย อย่าง นั้น เป็น อัน มาก
ความจริงเมื่อผมได้รับข่าว ผมไม่ใช่คนที่เชื่อใครง่าย ๆ ก็
ได้เดินทางไปเยี่ยมและได้ทดสอบด้วยตัวของผมเอง ก็รู้สึก
ว่าทำให้เรามองว่า ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยนั้นเรายังมี
คนดีอยู่มาก กระทรวงอื่น สถาบันอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน
พูดง่าย ๆ ว่าในประเทศไทยของเราคนดียังไม่หมดแผ่นดิน
ถ้าหากว่าคนดีหมดแผ่นดินแล้ว บ้านเมืองก็คงจะอยู่ไม่ได้จน
กระทั่งบัดนี้ ขออย่างหนึ่งก็คือว่า โดยที่ผมเองได้พยายาม
ที่จะเข้าเตือนด้วยประการต่าง ๆ โดยไม่วางเว้น ขณะนี้เขาก็
ได้แต่ทำงาน คนทำงานนั้นโดยมากมักไม่ค่อยได้พูด แต่ว่า
คนที่พูดนั้นมักไม่ค่อยได้ทำงาน

ในหลักการ บริหารของ กระทรวง มหาดไทย เท่าที่
ผมได้ดำเนินการมา ผมยึดหลักสำคัญ ๆ อยู่ ๓ ประการ
ด้วยกัน ประการที่ ๑ ยึดคำแถลงนโยบายของรัฐบาล
ปัจจุบัน ซึ่งได้กระทำต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม
๒๕๒๓ ผมยึดเรื่องนี้เป็นอันมากจะไม่ให้มีการผิดพลาดไป
จากนโยบายซึ่งรัฐบาลได้แถลงไว้ ซึ่งเท่ากับเป็นการให้คำ
มั่นสัญญาไว้ต่อประชาชน ในรัฐสภา ในความรับผิดชอบของ
ผมเอง ความจริงมีกระจัดกระจายอยู่หลายตอน แต่ว่าใน
ความรับผิดชอบเท่า ๆ ในคำแถลงนโยบายวันนั้นก็ถือว่า
รักษาความสงบเรียบร้อย ในสังคมเพื่อให้เกิดความปลอดภัย
แก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยจะพยายามป้องกัน
และปราบปรามอาชญากรรมให้ลดลงซึ่งขณะนี้ผมกำลังทำอยู่
รักษา ความ ศักดิ์สิทธิ์ ของ กฎหมาย อย่าง เกร่งเกร็ด และ เป็น

ธรรม ขณะกำลังทำอยู่ ดำเนินการป้องกัน แก้ไข และ
 ขจัดไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ใช้อำนาจหน้าที่ไป ในทางกดขี่
 ข่มเหงประชาชน เรื่องลงโทษกันไปมาก ทั้งลงโทษใน
 อำนาจหน้าที่ ของผู้ บังคับบัญชา และ ลงโทษ ในฐานะ ที่เข้า
 กฎเกณฑ์ ของ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน คือ ตั้งแต่ ให้ออก
 ปลดออก และไล่ออก ได้มีเป็นประจำอยู่ในขณะนี้ ปรับ-
 ปรุงหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพ ผมมุ่งถึงการ
 ปรับปรุงคนเป็นสำคัญ ให้เป็นคนที่มีคุณภาพ จะสามารถ
 ทำให้การ ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และจะขจัด ข้าราชการที่
 ทุจริตประพฤติก มีชอบและไร้สมรรถภาพ ออกจาก วงราชการ
 ปฏิรูประบบ ราชการ ให้ มีประสิทธิภาพ ในการ รับใช้ประชา
 ชน ติดตามและควบคุมให้ปฏิบัติตามนโยบายและความ
 ต้องการของประชาชน พัฒนาทัศนคติในหลักการปกครอง
 ระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้มีประสิทธิผลในการปฏิบัติ
 หน้าที่และรับใช้ประชาชน อันนี้คือคำแถลงนโยบายของ
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ต่อรัฐสภา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 ได้ให้คำมั่นก่อนจบการแถลงนโยบาย บอกว่า จะอาศัย
 ความตั้งใจจริง ความสุจริตและการไต่ตรองที่รอบคอบ จะ
 เริ่มตั้งแต่ตัวของท่าน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ข้าราชการ
 การชนผู้ใหญ่นลงไปจนถึงชั้นผู้น้อยทุกระดับ ก็ต้องอาศัย
 ความเข้าใจและความร่วมมือของประชาชน จะยึดถือความ
 เทียงธรรมและผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง อันนี้เป็น
 นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงออกไปแล้ว รัฐบาลจะปฏิเสธสิ่งที่
 คนได้แถลงและให้คำมั่นสัญญาแก่ประชาชนไม่ได้ รัฐมน-
 ตรี แต่ละคน จะต้องปฏิบัติ ตามนั้น ในฐานะ ที่ร่วมกับ รัฐบาล

จะปฏิเสธ ในสิ่งที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไปแล้ว ไม่ได้
 ประการที่ ๒ นอกจากคำแถลงนโยบายดังกล่าวแล้ว ใน
 การปฏิบัติงานของกระทรวงมหาดไทย สมัยค. มติคณะ
 รัฐมนตรีและยึดคำสั่งของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ใน
 กรณีอันเป็นเรื่องหรือแนวทางสำคัญ เพราะฉะนั้นผมจะ
 ไม่บริหารงานของกระทรวงมหาดไทยออก นอกเหนือไปจาก
 มติคณะรัฐมนตรี หรือ นอกเหนือไปจาก คำสั่ง ของนายกรัฐ-
 มंत्री ผมจะไม่กระทำเป็นเด็ดขาด ฉะนั้นก็จะเห็นได้ว่า
 สิ่งที่ได้กระทำมาหลาย ๆ เรื่อง ผมอยากจะเรียนให้ท่านผู้มี
 เกียรติทั้งหลายทราบว่า ท่านนายกรัฐมนตรีคนนี้จะ
 กล่าวได้ว่า ไม่เคยเข้ามาก้าวก่ายในด้านการบริหารของรัฐ-
 มंत्रीว่าการกระทรวงมหาดไทยเลย เกือบจะพูดได้ว่าไม่เคย
 มีโอกาสที่จะต้องมานั่งปรึกษากัน เป็นการส่วนตัวเกี่ยวกับ
 งานของกระทรวงมหาดไทย เป็นแต่เพียงว่า ในขณะที่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำลังโดนมรสุมอย่างหนัก
 ท่านก็อาจจะกระซิบถามว่าเป็นอย่างไร หนักใจไหม ถ้าผม
 บอกว่าไม่เป็นไร ยังไม่หนักใจ ผมยังคิดว่าผมจะแก้ปัญหา
 ไปได้ เราก็หยุดพูดกัน พูดกันง่าย ๆ ว่า ท่านมอบความ
 ไว้วางใจ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วผมจึงกล่าวยืนยันกับท่านทั้ง
 หลายได้ว่า การอยู่กับผู้บังคับบัญชาซึ่งผู้บังคับบัญชาให้
 ความมั่นใจ ให้ความไว้วางใจนั้น จะทำให้การตัดสินใจใน
 การบริหารงานของเราเป็นไป ด้วยความ สะดวก ง่ายดาย เป็น
 อันมาก ทั้งนี้เพราะตัวของเราเอง ไม่ต้องห่วงไหวไปตาม
 ความรู้สึกของผู้บังคับบัญชาเหนือตน อย่างท่านองนี้ ที่เป็น
 อยู่ในขณะนี้ ผมได้แจ้งนโยบายในสิ่งสำคัญ ๆ ในการ

บริหาร กระทรวงมหาดไทย ลงไปให้ทราบกัน ตั้งแต่ระดับสูง จนถึงระดับต่ำสุด ทุกคนไม่มีความหวั่นไหวและไม่ต้องมานั่งมองว่า ใครจะเข้ามาเป็นรัฐมนตรี เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเอง วางแนวอย่าง มั่นคง แน่วแน่ อย่างนั้นแล้ว ก็ทำให้เขาเกิดความสบายใจตั้งหน้าทำงานตามหน้าที่ของเขาต่อไปโดยไม่มีความลังเล เรื่องที่ ๓ ที่ผมยึดเป็นหลักคือ ยึดหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยโดยตรง คือการบำบัดทุกข์บำรุงสุข จากหน้าที่ของเรานี้ในแง่ของการบำบัดทุกข์และการบำรุงสุข เราจำแนกความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยออกไปตามอำนาจหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีมีอยู่ตามกฎหมาย พุดง่าย ๆ ว่าในการบริหารงานกระทรวงมหาดไทยจะไม่บริหารออกไป นอกกฎหมายที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจอยู่ เมื่อความมั่นใจเป็นแบบนั้น ท่านก็ คงจะ เห็น ได้ว่า ใน หลาย ๆ เรื่องซึ่ง เป็น เรื่อง สำคัญ ผมมองเจตนาในการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตลอดเวลา มองเจตนาว่าเขาตั้งใจที่จะชั่วร้าย หรือกระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเหตุผลกรณีแวดล้อมไม่ได้บอกว่าเขามีความตั้งใจอย่างนั้น เขาไม่ได้มีเจตนาอย่างนั้น อันนั้นละครับคือการให้ความเป็นธรรม แก่บุคคล ภายใต้บังคับบัญชา และ โดยอาศัยตัวบทกฎหมาย เมื่อผมมีหลักในด้านการบริหารงานของกระทรวงมหาดไทย เช่นนั้นแล้ว เราก็ได้วางแนวทางในการบริหารงานของกระทรวง ไว้ตามลำดับดังต่อไปนี้

ประการแรก ผมได้กำหนดใจตนเองก่อนรับหน้าที่ เพราะว่าตำแหน่งนี้ผมไม่เคยคิดมาก่อน เมื่อถูกทาบทามจากท่านนายกรัฐมนตรี ผมประชุมขอความเห็นชอบในกรอบ-

ครัวทั้งหมด พี่น้อง ลูกหลานเป็นอันมากหลายสิบคน เพื่อ
 หาเสาะหาประชาชาติว่า ผมควรจะรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยหรือไม่ ผมเป็นคนรักประชาธิปไตย แม้
 จะเป็นประชาธิปไตยในกรอบคร้ว ผมก็ยังถือปฏิบัติอยู่จน
 กระทั่งทุกวันนี้ หลังจากนั้นแล้วเมื่อทุกคนเขาไม่ยากให้เป็น
 แต่ที่ผมก็ต้องใช้ดุลย์ พินิจ ของตนเอง อย่างที่เรียน ให้ทราบ
 แล้ว ผมก็ต้องตัดสินใจรับตำแหน่งนี้ เมื่อตัดสินใจรับแล้ว
 ผมทำอะไรตอนนั้นยังไม่ได้ รับฟังพระบรมราชโองการ
 โปรดเกล้าฯ ให้ส่งไปก็กำหนดแนวความคิดขั้นต้น กำหนด
 Concept ขนมาว่า ในตำแหน่งหน้าที่อนั้นเราจะต้องมีแนว
 ความคิดอย่างไร กำหนดแนวความคิดขั้นต้นขึ้นมา แต่กำ
 ว่าแนวความคิดขั้นต้นนั้นอาจจะเปลี่ยนแปลงก็ได้ แต่ว่า
 อย่างน้อยที่สุดให้เป็นแนวทางเป็น Concept ที่เราจะดำเนิน
 การเมื่อเริ่มเข้ารับหน้าที่ ในการกำหนดแนวความคิดขั้นต้น
 นั้น ผมก็มองปัญหาเผชิญหน้าและปัญหา ในระยะสั้นว่า
 ผมจะต้องพบกับอะไร ในบ้านเมือง ตามความรับผิดชอบของ
 กระทรวงมหาดไทย โดยสิ่งที่สำคัญก็คือในด้านของความ
 ปลอดภัยในชีวิต ในทรัพย์สินของประชาชน ทำไมผมถึง
 เอาความปลอดภัยขึ้นมาก่อน ก็เพราะว่า ในฐานะที่ผมก็
 เป็นประชาชนคนหนึ่ง ได้ฟังในเรื่องเสียงบ่นอย่างน้อยอยู่ตลอด
 เวลา เราเองก็บ่นไปกับเขาด้วยในฐานะที่เป็นประชาชน
 แต่เมื่อมีอำนาจหน้าที่ขึ้นมาแล้ว สิ่งแรกที่ผมจะต้องทำ
 ก็คือทำอะไรจะให้ความปลอดภัยของประชาชนคึกคักทั้ง
 ในด้านชีวิตและทรัพย์สิน อันนั้นเป็นเรื่องแรก และ Con-
 cept ต่อไปก็คือว่า ผมได้ทำงานร่วมกับกระทรวงมหาดไทย

มาเป็นระยะเวลาานโดยเฉพาอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับกองอำนาจ
การรักษาความมั่นคงภายใน ซึ่งผมมีส่วนรับผิดชอบอยู่หลาย
ปี ได้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยมาโดย
ตลอด ได้ฟังในฐานะที่ผมจำเป็นต้องแสวงหาข่าวสาร
ต่าง ๆ ในเรื่องภายใน

ประการที่สอง ก็คือเรื่องคน ซึ่งเป็นเรื่องที่จะ
ต้องมีการแก้ไขกันอย่างรวดเร็วที่สุด เรื่องคนของกระทรวง
มหาดไทย คนทุกกรม คนทุกฝ่าย ซึ่งจะต้องแก้ไขในเรื่องนี้
และเป็นการแก้ไขไปพร้อม ๆ กันกับในเรื่องของความ
ปลอดภัย

ประการที่สาม ซึ่งผมได้ตั้งใจและได้ประกาศไป
วันแรกเช่นเดียวกัน ผมต้องการที่จะล้างภาพของคำว่า
มาเฟีย ออกจากกระทรวงมหาดไทยให้จงได้ ความจริง
ผมเองก็ยังเคยประมาณว่า กระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นมาเฟีย
มาโดยตลอด แต่เมื่อภาพอย่างนี้ปรากฏชัดอยู่ ถ้าเรารับ
ตำแหน่งหน้ารัฐมนตรี เราก็คงจะไม่ใช้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ก็คงจะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการมาเฟีย
ซึ่งผมก็คงจะยอมรับในคำนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นภาพอย่างนี้
จะต้องเป็นภาพทั้งหมดไป

ประการที่สี่ ก็เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ก็คือการแก้
ทัศนคติของข้าราชการต่าง ๆ ทัศนคติในการที่ยังชอบ
เป็นคนใหญ่คนโต ยังชอบเป็นเจ้าขุนมูลนาย ยังชอบ
เป็นคนตำราด้วยประการต่าง ๆ ยังชอบเป็นคนฟุ่มเฟือย
ชอบเป็นคนที่มัวเมา ในสิ่งอันไม่ถูก ไม่ควร ทั้งหลาย แห่

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของผลประโยชน์ ในแง่ของการ
ประพาศมีขอบในวงราชการ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่อง
ใหญ่ ๆ ๔ เรื่อง ซึ่งผมได้กำหนดเป็น Concept ไว้ เป็น
ปัญหาซึ่งผมจะต้องเร่งแก้ไขเป็นประการแรก

เมื่อได้กำหนด Concept ขันมาแล้วดังนี้ การ
ดำเนินงานประการแรก ผมก็ได้แจ้งความมุ่งหมายต่อตำรวจ
ก่อน ผมเชิญ อธิบดี รองอธิบดีกรมตำรวจเข้ามาพูดในวัน
แรกก่อนที่ผมจะรับพระบรมราชโองการด้วยซ้ำไป เชิญท่าน
เข้ามาพบ มาปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ว่า เราจะต้องร่วมมือ
และร่วมงานกันอย่างไร และเราจะต้องสนใจในเรื่องอะไร
ผมได้เริ่มงานตั้งแต่เบื้องต้น คืองานของกรมตำรวจ ประการ
ที่สอง เมื่อได้กำหนดใจตัวเอง กำหนดแนวความคิดต่าง ๆ
ของตัวเองแล้ว เป็นเรื่องของการประกาศนโยบายด้วยการ
ประชุมหัวหน้าส่วนราชการทั้งหมด และผู้ว่าราชการจังหวัด
ทั่วประเทศ ยืนยันนโยบายที่ประกาศออกไปเป็นลายลักษณ์
อักษร ส่งไปทุกหน่วยงาน ทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกสถานี
ตำรวจในประเทศ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วน
ท้องถิ่น เพื่อให้เขา ได้ชัดเจนกันต่อไป ยังข้าราชการ ในระดับ
รอง กำนันผู้ใหญ่บ้าน ชี้แจงไปถึงพนักงานต่าง ๆ ภายใต้
การควบคุมบังคับบัญชาของเขา ได้มีการกระทำมาโดยตลอด
เวลา จนกระทั่งแม้มีคนส่งผมไปบรรยายไปชี้แจงที่ใด
ผมได้อัดเทปไว้ทุกครั้ง เรื่องใดที่เกี่ยวพันกับงานของ
กระทรวงมหาดไทย ผมได้ให้เจ้าหน้าที่ถอดเทป ปรุ่่งแต่ง
ถ้อยคำไม่ให้เป็นเรื่องของคำพูด ให้เป็นเรื่องของตัวหนังสือ
ส่งตำเนาออกไปทุกส่วนราชการของกระทรวงมหาดไทย พูด

ง่าย ๆ ว่า เคียวผมไม่จำเป็นต้องผูกกันมากกับข้าราชการใน
 กระทรวงมหาดไทย เพราะส่อทางใจของผมและข้าราชการ
 ในกระทรวงมหาดไทยถึงกันหมดโดยตลอด แต่ถ้าหากว่า
 คนใดที่ไม่ยอมที่จะสนองตามนโยบาย ตามคำสั่ง ของเราที่ได้
 แจ้งไปแล้ว ก็คิดว่าคงจะอยู่ด้วยกันไม่ได้ หรือจะอยู่กัน
 อย่างสงบคงจะไม่ได้ ประการที่สาม ก็การออกเยี่ยมเยียน
 หน่วยงานในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ทั้งนี้เพื่อเป็นการทำ
 ความรู้จักศึกษาความเป็นไป สังกัดปัญหาที่มีอยู่และให้ข้อ
 แนะนำหรือข้อสังเกตไว้ เมื่อก่อนผมต้องไปอยุธยา ไป
 ประชุมข้าราชการที่เกี่ยข้องกับเรื่องข้าว ประชุมโรงสีเพื่อ
 แก้ปัญหาว่า เราจะมาช่วยกันแก้ปัญหากันได้อย่างไร ปัญหา
 จริง ๆ มันอยู่ที่ไหน อย่างนี้เป็นต้น ประการที่สี่ มีการ
 ประชุม และแจ้งข้อสังเกต ประจำสัปดาห์ ให้ข้าราชการทราบ
 หรืองานที่รัฐบาลมอบหมายมาก็สั่งให้ดำเนินการ พิจารณา
 และสั่งการปรับปรุงแก้ไขงานภายในกระทรวงเป็นการเฉพาะ
 ด้วยการแจกแจงมาจากนโยบายของรัฐบาล หรือจากความ
 กิดริเริ่ม ของกระทรวงมหาดไทยเอง ที่ไม่ขัด ต่อนโยบายหรือ
 เป็นการเสริมนโยบาย นอกจากนี้ก็มีการกำหนดมาตรการ
 ต่าง ๆ ตามกรอบที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ ประการที่ห้า
 ก็ได้มีการติดตามและประเมินผล เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก
 ต้องติดตาม ต้องประเมินผลโดยต่อเนื่อง ถ้าหากเราไม่มีการ
 ติดตาม ไม่มีการประเมินผลแล้ว ก็คงจะเป็นการทำงาน
 แบบเช้าชามเย็นชามอย่างที่เคยเป็นมา ประสิทธิภาพงานก็คง
 จะไม่เกิด คุณภาพก็คงจะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการ
 ติดตามประเมินผลนี้เป็นสิ่งที่ผมได้กระทำด้วยตนเอง ด้วย

การมอบหมาย ให้หัวหน้าส่วนราชการ ไปดำเนินการแทนบ้าง
 มีการเก็บสถิติผลงาน ในหลักการจากการติดตามจากการ
 ตรวจสอบ จากการประเมินผล ผมจะใช้วิธีการเตือนก่อน
 เมื่ออะไรไม่ข้อเท็จจริงปรากฏตามนั้น ผมจะใช้วิธีการเตือน
 เสียก่อน เมื่อเตือนแล้วไม่เชื่อฟังก็จะลงทัณฑ์ไปตามระเบียบ
 ก.พ. ในการติดตามประเมินผล ถ้านั่งอยู่เฉย ๆ ฟังรายงาน
 เราก็คงจะไม่รู้อะไรจริง บางทีก็จับได้อย่างชัดเจนว่า ราย
 งานที่เสนอมารายงานเท็จ เป็นรายงานที่ซ่อนเร้นความ
 จริงบางอย่างเอาไว้ จำเป็นจะต้องส่งไปตรวจสอบกันใหม่
 อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการออกเยี่ยมเยียนบางโอกาส
 จึงเป็นสิ่งที่เราสามารถจะติดตามและประเมินผลได้ ประการ
 ๓-๔ คือการรับฟังปัญหาจาก ส.ส. จากประชาชนทุก ๆ
 เรื่องและทุกโอกาส ขณะนั้นก็รับฟังปัญหาที่ว่าอ่านไม่ค่อยทัน
 วันหนึ่ง ๆ มีหลายสิบเรื่องที่ได้รับมา ไปนั่งที่สภาก็ได้รับ
 ๓-๔ ฉบับเป็นประจำ นอกนั้นก็มาส่งที่กระทรวง จดหมาย
 มขอ จดหมายไม่มขอวันหนึ่ง ๆ มีหลายสิบฉบับ แต่จำเป็น
 ต้องอ่าน จำเป็นต้องรับฟัง และโดยเฉพาะที่เราสามารถจะ
 ตรวจสอบได้ ตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วผมก็ได้แจ้ง
 ผลไปให้ผู้ร้องได้รับทราบ ว่า จากการตรวจสอบนั้นเราได้
 ดำเนินการไปอย่างไร ผมแจ้งให้ทราบทุกคนยกเว้นที่เป็น
 บัณฑิตสนเท่ห์ก็জনด้วยปัญญา เพราะไม่สามารถจะตามหาตัว
 ผู้เขียนได้ว่า เป็นใครและโดยมากผมก็มีความรู้สึกประจำตัว
 อยู่อย่างหนึ่ง ก็คิดว่าถ้าใครเขียนบัณฑิตสนเท่ห์โดยไม่เขียน
 ชื่อจริง ผมถือว่าเป็นคนขลาด แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ผมก็ต้อง
 อ่านเพื่อรับฟังปัญหา นอกจากนั้นการอภิปรายที่สภาฯ

ถึงกระทรวงมหาดไทย ในสภาและจากสื่อมวลชนต่าง ๆ นั้น
 ผมได้มีการตรวจสอบ จดไว้ บันทึกไว้ทุกเรื่อง และมีการ
 ตรวจสอบว่า จริงหรือไม่จริง หรือเราจะต้องแก้ไขตัวของเรา
 เองอย่างไร อันนี้เป็นหลักของการมองตัวเอง ประการที่เจ็ด
 ที่กระผมใช้เป็นแนวทาง ก็จะต้องมีการสำรวจตนเอง
 อยู่ตลอดเวลาด้วยการมองความเป็นจริง ใครเขาจะเท็จก็ช่าง
 แต่ขอให้เราจริงไว้ก่อน เพราะว่าอ่านหนังสือของคุณหลวง
 วิจิตรวาทการ ท่านให้แนวความคิดไว้อย่างหนึ่ง
 ก็ท่านบอกว่า เกิดเป็นมนุษย์นั้นเราจะต้องต่อสู้กับสิ่ง ๓
 ประการด้วยกัน

ประการแรก	คือธรรมชาติ
ประการที่สอง	คือมนุษย์ด้วยกัน
ประการที่สาม	คือเหตุการณ์

และ ท่าน ได้บอกว่า ความ อ่อนแอ ไม่ใช่ทาง ชนะ
 ไม่ใช่หนทางที่ใครเขาจะให้ความสงสาร นั่นคือคำพูดของ
 คุณหลวงวิจิตรวาทการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ให้ผมต้องศึกษา ต้อง
 สำรวจตัวเองอยู่ตลอดเวลา และงานของกระทรวงมหาดไทย
 นั้น จะไม่พ้นไปจาก ๓ สิ่ง จากธรรมชาติ จากมนุษย์
 ด้วยกันเอง มนุษย์ที่ไม่ก่อปัญหา แต่มนุษย์ที่ไม่ดีนั้นจะก่อ
 ปัญหาความไม่สงบสุขขึ้นในบ้าน ในเมือง และจากเหตุการณ์
 ต่าง ๆ ซึ่งมากระทบกับความเป็นไปของประชาชน นั้นเป็นสิ่ง
 ที่ผมได้ใช้เป็นหลักในการบริหารงานของกระทรวงมหาดไทย
 และได้ไปอ่านของท่านพุทธทาสภิกขุ ซึ่งท่านกล่าวถึงปัญหา
 ของโลก ที่ผมต้องนำเรื่องนั้นมา เพราะว่า เป็นปัญหาของ

มหาชาติไทย หนีไม่พ้น บ่นไม่ได้ ตามสิ่งที่ท่านพุทธทาส
 ท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ท่านบอกว่าโลกเต็มไปด้วยปัญหาจน
 ไม่น่าอยู่ อันนั้นผมไม่ค่อยเชื่อเท่าไรหรอกครับ ผมยังคิดว่า
 โลกยังน่าอยู่ เมืองไทยยังน่าอยู่อยู่มาก ที่ท่านบอกว่าไม่น่าอยู่
 ก็เพราะคนเห็นแก่ตัวมันมากจน ถ้อยประโยชน์ตนสูงสุด
 ช่งเท่ากับเป็นการทำลายตนเองไปพร้อมกัน อันนั้นเป็นการ
 มองในทรรศนะของท่านพุทธทาส และท่านบอกต่อไปว่า
 ผู้ใช้อำนาจ จะต้องใช้อำนาจหน้าที่ในการพิทักษ์สันติสุข
 โดยไม่ต้องรอให้ผู้มีความทุกข์มาอ้อนวอน นะละครับคือ
 งานของมหาชาติไทย นักปกครอง ตำรวจ หรือกรมประชา-
 สงเคราะห์ไม่ต้องให้คนเขาร้องมาแล้วเราถึงจะเข้าไป แต่
 ควรจะต้องรู้ว่า ใครเขาทุกข์ ร้อน อย่างไร แล้วรีบเข้าไป ช่วย
 เหลือ ท่านพูดต่อไปอีกว่า ปัญหาข้อสองที่จะต้องต่อสู้แก้ไข
 เป็นสิ่งซึ่งจะทนอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ ต้องต่อสู้ ต้องป้องกันและ
 ต้องแก้ไข ไม่ว่าจะปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยความเข้าใจผิด
 หรือด้วยความเข้าใจถูกต้องก็ตามไม่มีใครต้องการปัญหา เพราะ
 ทำให้ใจคอไม่สบาย รบกวนความสงบสุขหรืออาจก่อ
 อันตรายแก่ชีวิต ปัญหาเกิดจากรองเล็ก ๆ และจากคน
 คนเดียวก่อน ซึ่งก็เพราะจากความเห็นแก่ตัวนั่นเอง จึงต้อง
 ป้องกันไว้ก่อน ดีกว่าปล่อยให้เกิดขึ้นแล้วจึงแก้ไข เพราะ
 การป้องกันย่อมลงทุนน้อยกว่าการแก้ไข การป้องกัน
 ด้วยการกำจัดอบายมุขจะทำให้อาชญากรรมลดลง ทำให้
 ประชาชนมีศีลธรรม อันธพาลก็จะลดน้อยลง และท่าน
 บอกเป็นประการสุดท้ายว่า ผู้มีอำนาจไม่กระทำหน้าที่ที่ไม่
 ถือว่าเป็นคนทมิฬประโยชน์ เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

ก็โยงมาถึงปัญหาความสงบภายในของเรา ความสงบคือสิ่งที่
 ทุกคนต้องการ แต่ทุกครั้งที่เราพูดถึงความสงบ คนเราจะ
 พูดถึงความไม่สงบนั่นเอง คือการพูดถึงการที่จะหาหนทาง
 กำจัด ป้องกันความไม่สงบนั้นได้อย่างไร เพราะฉะนั้น
 เรามองผลที่เกิดจากเหตุ หากว่าเราสามารถที่จะระงับเหตุ
 เสียได้เราก็คงจะอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสงบสุข บ้านเมือง
 ของเราขณะนี้เป็นบ้านเมืองที่กำลังมีปัญหาที่หนักในเวลานี้
 ก็คือ ความเสื่อมทรุดในทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลไปถึงการ
 ขาดรายได้ของรัฐและของประชาชน ขณะนี้ทุกกลุ่ม ทุก
 อาชีพ เงินพร่องมือ คนว่างงาน ผู้ประกอบการธุรกิจหรือ
 การลงทุนต่าง ๆ ขาดทุน ล่มจม ไม่มีกำไรฟื้นตัว การลงทุน
 ต่าง ๆ ในขณะนั้นขาดหลักประกัน อันนี้เป็นภาวะที่ชาติ
 ประเทศไทยเป็นอันมาก จากปัญหานี้เอง ได้โยงไปหา
 ปัญหาอื่น ๆ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจำเป็นต้องเข้าไป
 ระงับยับยั้งหรือช่วยในการป้องกันและปราบปราม ปัญหา
 ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากทางธรรมชาติก็มี คือสิ่งที่เราจะต้อง
 ต่อสู้ ท่านจะเห็นได้ว่าเกือบจะทุกปีเรามีปัญหาน้ำท่วม
 ฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง หรือพืชผลถูกแมลงหรือหนูกัดกิน
 ให้เสียหาย โดยเหตุนี้ก็ได้สร้างความทุกข์ให้แก่เกษตรกร
 ต้องเริ่มต้นกันใหม่ ลงทุนกันใหม่ ซึ่งก็เท่ากับเป็นการเพิ่ม
 ทุนให้แก่รัฐบาล ให้แก่เกษตรกร ซึ่งความจริงเขาอยากจน
 อยู่แล้ว แต่ก็จำเป็นต้องลงไปอีก ด้วยลักษณะของ
 ธรรมชาติที่ได้ชาติเต็ม นอกจากนั้น ในด้านเศรษฐกิจที่เกิดจาก
 คนก็มี คือคนที่ไม่ร่วมมือ ไม่จริงใจที่จะร่วมกันแก้ปัญหา
 ทางเศรษฐกิจ รัฐบาลพยายามเชิญนักธุรกิจจากหลาย ๆ

วงการมาขอความร่วมมือ มาขอคำปรึกษาเวลาเดินทางไป
ต่างประเทศ นายกรัฐมนตรีเชิญนักธุรกิจต่าง ๆ ร่วมไปกัน
ด้วย เพื่อจะได้ไปเห็นและไปช่วยปูทาง ช่วยกันแก้ปัญหา
เพื่อฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ แต่ว่าในสิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้ เราอาจกล่าวได้ว่าเราได้รับความร่วมมือและความ
จริงใจจากภาคเอกชนน้อยเหลือเกิน เพราะฉะนั้นในเรื่อง
ของความจริงใจ ความสุจริตใจ แม้รัฐจะทำได้ด้วยความ
จริงใจ ก็มักจะถูกขัดขวาง โจมตี จนกระทั่งกำลังใจเริ่ม
ท้อถอย ความจริงรัฐมนตรีแต่ละคนซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหา
นั้นกำลังใจเรามี แต่คนที่จะให้กำลังใจเราในการที่จะต่อสู้
กับอุปสรรคนั้นยังมีน้อย คนดีไม่อยากอาสาเข้ามาทำงาน
เพราะพอเข้ามาแล้ว ต้องถูกว่า ถูกประนามอย่างเสีย ๆ
หาย ๆ บางคนทนอยู่ได้ บางคนทนอยู่ไม่ได้ ต้องลาออกไป
สังเหล่านคงไม่จำเป็นที่จะต้องมาบอกว่า มีใครบ้าง เพราะ
ฉะนั้น ในการ ทรูฐบาล เรื่อยหา คนดี เข้ามาช่วย แก้ไข ปัญหา
ของบ้านเมืองนั้น ความจริงเขาอยากเข้ามาช่วย แต่ว่าเขา
ไม่กล้าสู้กับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ให้ความเป็นธรรมกับเขาในการที่
เขาตั้งใจทำงาน ด้วยเหตุอันเป็นสงหนงที่ทำให้หลายคน
ท้อใจ แต่ว่าผมก็ยังชอบคุณรัฐมนตรีอีกเป็นจำนวนมากมาย
ที่เรายังไม่ท้อใจ ยังจะต้องสู้ต่อไป

อีกอย่างหนึ่ง ในการให้ความไว้วางใจรัฐมนตรี
จำนวน ๒๔ ท่าน ๘ กระทรวง ในวันนั้น ผมไม่ได้มองตัว
ของการให้ความไว้วางใจ ผมมองตัวเลขของการไม่ไว้วาง
ใจ ตัวเลขอันนั้นเป็นตัวเลขที่หมายความว่า
แต่ละคนเป็นอันมากกว่า ในจำนวนตัวเลขอันนั้นยังมีอะไร

อีกข้างเขาถึงไม่ให้ความไว้วางใจ เราควรพยายามสำรวจ
 ตัวเองในตัวเลขของความไม่ไว้วางใจ เพราะฉะนั้นก็เป็น
 อีกรื่องหนึ่ง เกี่ยว กับ ปัญหา ทาง เศรษฐกิจซึ่ง เป็น ปัญหาซึ่ง
 กระทบกระเทือนมา ถึงงาน ของ กระทรวงมหาด ไทย เป็นอัน
 มากเป็นปัญหาที่หนักอึ้งของรัฐบาล ซึ่งเรากำลังทำงาน
 กันอย่างเต็มที่ แต่บรรดานักเล็งผลเลิศท่านก็นั่งกระดิกขาของ
 ท่านต่อไป เราทำงานกันอย่างหนัก หนักมากไม่เลือกกลาง
 วันกลางคืน ไม่เลือกวันหยุดราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดนาย
 อำเภอก ณะกรรมการต่าง ๆ ขณะนี้พูดง่าย ๆ ว่าเหนื่อยมาก
 ที่สุด งานกระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงครอบครัว
 เป็นเสมือนหนึ่งกระโถนท้องพระโรง ผมได้ใช้คำไป
 พูดที่จังหวัดลำปางว่า งานของเราจึงยอมรับเถอะเพราะ
 เราก้อกระโถนใบหนึ่ง ถิ่นนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็เชิญ
 เลี้ยงเสร็จแล้วท่านได้มอบของขวัญให้ผมชิ้นหนึ่งคือ กร'
 โถนใบใหญ่ ซึ่งนับแต่ได้ของ ขวัญอัน นึก ใจผมมาก
 เพราะตรงกับความมุ่งหมายในการทำงานของเรา อยากเรียน
 ให้ทราบว่า ขณะนี้ทางฝ่ายปกครอง ทางฝ่ายตำรวจเราทำ
 งานกันอย่างหนักมาก พูดง่าย ๆ ว่า คนอดอยาก คนว่าง
 งาน ก็ไปปล้นเขากิน ปล้นจากคนที่มั่งและไม่มี กดีต่าง ๆ
 ไม่ได้หยุดไปด้วยตามวันหยุดราชการปัญหาต่าง ๆ ก็เช่นกัน
 เหตุเกิดที่ ไหน อย่างไร ก็ ต้อง นอน สะดุ้ง กัน เรื่อย ไปผมได้
 สังเกตมาตลอดเวลาว่า ปัญหาความไม่สงบต่าง ๆ เกิดจาก
 อารมณ์และ ทิฐิของคนมากที่สุด อันนี้ทำให้คนขาดเหตุผล
 นอกจากนั้นก็เป็น เรื่อง ของ การ ขวัญ ให้เกิด ความเข้าใจผิด
 ต่าง ๆ มีการดึงพลังมวลชนเข้ามาเพื่อสนองประโยชน์อัน
 เร้นลับของตนเอง หรือมีฉันทน์ก็เกิดจากผลประโยชน์ที่ขัด

ก็นเอง ค้อไปบ่ปัญหาเศรษฐกิจซำเต็มซำมากคิงประชาชน
 เขำมำว่ำรัฐบาลไม่ค้ำช่วยอะไรเลย ถ้อยคำอย่างนั้ ไกรพุดผม
 ถ้อยคำพูดเท็จเพราะว่ำรัฐบาลค้ำพยายามช่วยและแก้บ่ปัญหาทุก
 อย่างแต่ไม่เอาความจริงมาพูดกัน ต้องเอาคนเขำมาเดินขบวน
 เขำมาเบ่นรอยเบ่นพันเพอมาบับให้รัฐบาลทำอย่างนั้ ช่วย
 อย่างนั้ ท่านนายกรัฐมนตรีค้ำขอร้องว่ำอย่ามาเลขทหน้าทำ-
 เนียบ เพราะทุกคนเขาต้องทำงานกันทงนั้ ก็ยังนำกันมา
 เป็นขบวน เมอเบ่นเซ่นผมถึงบอกว่ำมันมีลักษณะต่าง ๆ
 ซงกระทำเบ่นหนทางทจะก่อให้เก็ดความไม่สงบซันได้ นอก
 จากนบ่ปัญหาในดำนอบายมุขค้ำ ซงความจริงเรำค้ำรู้กันค้อยู
 ทุกคนว่ำเบ่นหน ทาง ทำมาหากิน บน หลังกน ของคนยาก จน
 หลอกเขำเขำมาในแหล่งอบายมุขเพื่อให้เขำมาเสียเงิน พอ
 เสียเงินไปแล้ว ก็หลอกเขำมำออกว่ำ ทเสียไปแล้วนั้ให้รบมา
 เอาค้ำไปเสีย เบ่นเรื่องของการหลอกกันแท้ ๆ ซัด ๆ ผมเอง
 ได้คาดคั้นไว้เลยว่ำ ขำราชการคนใดค้ำมีส่วนในอบายมุข
 แล้วเลิกพูดกัน ไม่เตอนกันอีกแล้วเพราะได้เตอนกันหลาย
 ครั้งเต็มท เราชอบสร้างงานททำให้คนเก็ดมัวเมาหลุมหลง
 ต่าง ๆ สถานเริงรมย์อำบอบนวด โรงแรมมำนรุค บาร์
 ในทกลับ ทง ๆ ทไม่ค้ำเบ่นสถานทอนเบ่น แหล่งทองเทียว
 แต่ว่ำม้อยู่ทว่ไปกลาดเกลอนบ้านเมอง ม้อยู่อย่างนจริง ๆ
 ในขณะทเราขอร้องกันให้ทุกคนช่วยกันประหยัด อดออม
 แต่สถานทกอบโกยเงินเหล่านั้ก็ยังเนองเน่นไปด้วยผู้คน

ค้ำตรวจ ๑๓๐,๐๐๐ คน เบ่นค้ำตรวจทนำมำใช้ใน
 งานปราบปรามจริง ๆ ประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน นอกนั้เบ่น
 ค้ำตรวจทางซุรการ มีหน้าทสนับสนุนในงานอื่น ๆ เพราะ
 ฉะนนคน ๖๐,๐๐๐ คนเศษ ๆ ค้อประชาชน ๔๗ ล้านคน

ท่านก็คิดว่า อัตรส่วนมันสมดุลกันหรือเปล่า ใน การที่จะให้ตำรวจต้องไปอยู่กันทั่วทุกหัวระแหง ดังนั้นจึง อาจจะสรุปได้ เห็น ถึง ปัญหาการ บังคับปราบ ปราบอาชญา กรรมดำนัน ผมทำมาก ผมเดินทางไปตามที่ต่าง ๆ ผมต้องการ ทราบผลว่า อาชญากรรมต่าง ๆ นั้นลดจริงหรือไม่ ผมต้องการ ตัวเลข ข้อมูล สถิติต่าง ๆ ก็เป็นเครื่องยืนยันว่า อาชญา กรรมลดลง ๆ ทุกเรื่องทุกคดี จากการตรวจสอบสถิติทุก ๆ เดือนขณะนั้น ผมตรวจสอบเอง ผมเก็บไว้เองว่า ได้ลดลง จริง แต่ประชาชนเขาว่า ไม่ได้ลด เพราะว่า เป็นเหตุการณ์ ที่ได้ฝังอยู่ในหัวใจของเขาแล้ว เขาหวาดวิตก เขาทุกข์ร้อน บางที่เหตุการณ์เกิดที่เหนือสุด ใต้สุดของประเทศ แล้ว เขามาประโคมใน กรุงเทพมหานครก็ เกิด ความ หวั่นไหว

ผมจะยกตัวอย่างเอาแค่ระยะ ๕ เดือน ตั้งแต่ มกราคม - พฤษภาคม ของปี ทวีราชอาณาจักร สิ่งที่ผม ย้ำในนโยบายก็คือว่า อบายมุขต้องลดลง ไม่มีการอนุ ญาตเพิ่มขึ้น บอกให้ซัดลงไปอย่างนั้น พวกคดีอาชญากรรม ต่าง ๆ ต้องบังคับก่อน บังคับไม่สำเร็จก็ต้องใช้มาตรการ ปราบปรามควบคู่กันไป เพื่อให้อาชญากรรมต่าง ๆ ลดลง ขณะนั้นเจ้าหน้าที่เขาเหนื่อยมากเหลือเกิน จนไม่มีเวลาจะพัก ผ่อนอยู่แล้ว เขาบอกรัฐมนตรีจะเอาไปถึงแค่ไหนผมก็บอก ว่าผมเห็นใจ ผมสนับสนุนคุณ แต่ว่าเรื่องแบบนี้เป็นความ รับผิดชอบของเรา ถ้าเราทำหนักในวันนี้ พรุ่งนี้เราก็อาจจะ เบาขึ้น ผมเองผมไม่เคยสบายเลย การพักผ่อนก็ไม่ค่อยมี ก็เหมือนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเสี่ยงภัยกับคนร้าย โจรผู้ร้าย แต่ผมก็เสี่ยงภัยไม่น้อยกว่าเขาเหมือนกัน เท่าที่ทำอยู่ทุกวันนี้

เช่นคดีอุกฉกรรจ์ คดีฆ่าคนตายในระยะเวลา ๕ เดือน ๔,๕๗๘ รายจับได้ ๘๗๑ คน หรือประมาณร้อยละ ๒๐ โดยประมาณที่จับกุมได้ แต่ที่จับกุมได้ไม่ได้หมายความว่า จะเอาเข้าคุกได้ทั้งหมด ขึ้นอยู่กับหลักฐานต่าง ๆ พยานต่าง ๆ ด้วย

อาวุธสงครามในช่วง ๕ เดือนเราจับได้ ๔๘๑ คน เป็นปืน ๑๓๕ กระบอก เป็นลูกกระเบิด ๒๐๖ ลูก เป็นกระสุน ๘,๐๐๐ กวานัด อันนี้ขึ้นอยู่กับในเกณฑ์ที่เราจับได้น้อยมาก และเป็นสิ่งที่เรายอมรับว่าเป็นของที่มีอยู่ในมือโจร ในมือผู้ก่อเหตุพลอกเป็นจำนวนมาก

คดีโจรกรรมก็ลดลง วันหนึ่ง ๆ มักได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า รถหายทีหนึ่ง ทีหนึ่ง วันละ ๒ คัน ๓ คัน คดีโจรกรรมรถยนต์จำนวน ๔๗๑ คดี ในรอบ ๕ เดือนจับได้ ๕๕ คนเท่านั้นเอง ร้อยละไม่ถึง ๒๐ ซึ่งนับว่ายังน้อยอยู่มาก

คดีการพนันในรอบ ๕ เดือน จำนวนจับได้ ๕๒,๔๓๖ คน

คดีค้าประเวณีจับได้ ๗,๒๓๘ คน ในจำนวนนี้เป็นผู้ล่อลวงหญิง ๕๗ คน

คดีสลากกินรวบในจำนวน ๕ เดือน ๕,๖๐๕ คน ในจำนวนนี้เป็นเจ้ามือ ๑,๕๖๑ คน เป็นคนเดินโพย ๗๕๕ คน เป็นผู้เล่น ๓,๒๗๕ คน เป็นนายทุน ๑๔ คน แต่เป็นคนที่ถูกเปลี่ยนตัวไปเท่าไร อันนี้ผมไม่ทราบเพราะไม่มีหลักฐาน

เท่าที่พูดมาผมอยากจะสรุปว่าเรามีความตั้งใจที่จะทำงานในด้านความสงบสุขของประชาชน โดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย และได้บอกแก่เขาไป ในหมู่ที่ปฏิบัติหน้าที่ว่า ถ้าใครยังเห็นแก่เหน็ดเหนื่อยอยู่ ยังทนลำบากไม่ได้ก็ควร จะลาออกไปเสีย ไม่สมควรจะมาสวมเครื่องแบบในหน้าที่ราชการของกระทรวงมหาดไทย เชิญออกไปได้ เรายังมีคน ๔๔ คนที่จะอาสาเข้ามาช่วยอีกเยอะแยะ เรื่องนี้เราได้เน้นย้ำเป็นอันมาก และได้แสดงความจริงใจออกไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผม อยาก ขอเรียน ฝาก ท่าน ผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในการช่วยกันสร้างความสงบสุขภายใน ๕ ประการ คือ

ประการที่ ๑ ประชาชนแต่ละคนจะต้องช่วยตนเองและช่วยรัฐไปพร้อม ๆ กัน

ประการที่ ๒ คือการสร้างวินัย ประชาชนจะต้องช่วยกันสร้าง ให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ของหน่วยงาน ของสังคม หรือของบ้านเมือง ถ้าประชาชนมีวินัยในทุก ๆ เรื่องแล้ว ผมยืนยันว่า ความสงบสุขเรียบร้อยต่าง ๆ จะบังเกิดขึ้นอย่างทันตาเห็น

ประการที่ ๓ อยากขอให้เอาคุณธรรม ๔ ประการที่พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ พระราชทาน ให้แก่ประชาชนชาวไทยเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๕ มาประพฤติปฏิบัติกันให้เคร่งครัดมากยิ่งขึ้น มีอยู่ ๔ ประการดังนี้คือ

๑. การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเอง เพื่อสิ่งที่เป็ประโยชน์และเป็นธรรม
๒. ข่มใจ ฝักใจของตนให้อยู่ในความสัตย์ ความดี

๓. อดทน อดกลั้น อดออม

๔. การละวางความชั่ว ความทุจริตและผลประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

อันนเป็นสงทกวรจะรำลึก กวรจะนำมาปฏิบัติในหน่วยราชการหลาย ๆ แห่งได้นำเอาหลักคุณธรรม ๔ ประการ เขียนไว้ บัดไว้ ให้ข้าราชการได้เห็นเพื่อให้เขาได้สำนึก

ประการที่ ๔ เนื่องจากสถานการณ์ ความเป็นไปในบ้านเมืองได้มีการผันผวนเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้น ทุก ๆ คนจึงหันต่อเหตุการณ์ทั้งในบ้านและนอกบ้าน กวรจะได้มีการสังวรณ์ ระวังต่อเหตุการณ์นั้น ๆ แต่ว่าต้องกระทำด้วยหัวใจที่หนักแน่น ที่แน่วแน่ในการที่จะตัดสินใจจะเชื่อหรือไม่เชื่อ หรือจะให้ความร่วมมือได้อย่างไร

ประการสุดท้ายประการที่ ๕ กระทบขอฝากคำกลอนไว้เป็นเครื่องเตือนใจให้สังวรณ์สน ๆ ดังนี้

น้ำน้อยสาตกระเซ็น	อยู่เป็นนิจ.
ย่อมพังอิฐพังหิน	ดินสลาย
มอดน้อย ๆ ค่อยแคะ	ทะมะไม่วาย
ย่อมทำลายไม้คร่าว	เสาโต ๆ

ขอบพระคุณครับ

พิชักร

ท่านรัฐมนตรียินดีที่จะตอบคำถาม
คำถามอย่างไรก็เชิญเลยครับ

ท่านผู้ใดสนใจพร้อม

น.พ. รุ่งธรรม
ลัดพลี

ก่อนอื่นผม คิใจมาก ที่ได้มีโอกาสมา พังท่าน รัฐมนตรีพูดออก
กรงหน่ง หลังจากที่ได้ฟังมาหลาย ๆ ครั้ง ประทับใจอย่าง
ยง เพราะท่านเป็นคนทศจริง ๆ เป็นคนที่มีความจริงใจ
ผมฟังครั้งแรกผมก็ยงคิใจ เพราะว่าท่านได้มาสอนวิชเป็น
รัฐมนตรีทศ เพราะว่าคนมองหน้าทงหลายก็มีโอกาสที่จะเป็น
รัฐมนตรีได้หลายคน ผมคิใจที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงเรื่อง
ความสงบสุขต่าง ๆ โดยเฉพาะท่านได้เล็งถึงปัญหาอย่างแท้
จริง อย่างที่พวกเรา มักจะพูดกันอยู่เสมอว่า เรามักจะมอง
อะไรใหญ่ ๆ แล้วลืมนองจุดเล็ก ๆ แต่ผมคิใจที่ท่านมองไป
สู่จุดเล็ก ๆ และท่านได้มองไปยังส่วนที่เป็นความรับผิดชอบ
โดยตรงของท่านคือ ตำรวจ ตอนผมเดินเข้ามาผมก็ยงนึก
แปลกใจ ก็ยงนึกว่า อาจารย์หมอเกษม จิตปฏิมาของเรา
ได้จัดฉากไว้ดเหลือเกิน พูดถึงความมั่นคงในประเทศ เดิน
เข้ามาในโรงแรมก็เห็นตำรวจลอบน ก็ไม่ทราบว่าจะอันจะ
สร้างภาพพจน์ในทางทศหรือว่าไม่คิ สงนเป็นสงทผมหนัก
ใจและก็ในการที่ได้มีโอกาสได้ไปเห็นอะไรต่าง ๆ ในต่าง
จังหวัดมากมาย ก็ทำให้ผมความรู้สึกว่าสงทเรายังสูญผยตรง
กันข้ามไม่ได้อย่างแท้จริงของผ่ายเรา ไม่พยายามแก้ภาพ
พจน์ทไม่คิ ท่านรัฐมนตรีก็ได้กล่าวถึงตำรวจต่าง ๆ มาก
มาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม เพราะตำรวจ
นนเป็นผู้รักษากฎหมาย แต่ว่าผมก็ไม่แนใจ เพราะหลาย ๆ
สง หลาย ๆ อย่างที่ตำรวจกระทำนบางทแทนที่จะเป็นผู้
ห้ามผู้กระทำผิดหรือปราม ผู้กระทำผิดกลับปล่อยให้เขากระ-
ทำผิดแล้วเข้าไปจับ เช่นผมก็ยงมีความรู้สึกในแง่จิต
วิทยาว่าอะไร เป็นสงท ควรจะกระทำ หรือตำรวจ มีหน้าที่ที่จะ
จับอย่างเคียว รักษากฎหมายเท่านั้น ไม่คอยแนะนำหรือ

ปฏิบัติในทางที่ถูกที่ควร และมีอีกหลาย ๆ อย่างที่เราเห็นว่า มันมีกฎเกณฑ์ แต่ว่าท่านก็ละกฎเกณฑ์เสีย ผมมีตัวอย่างอยากฝากท่านด้วย ผมขับรถไปถึง ๔ แยกบาง ๔ แยก บอกว่าอนุญาตให้กลับรถได้เมื่อได้รับสัญญาณ ที่บางแห่ง บอกว่าการกลับรถที่ถนนนั้นเป็นการผิดกฎหมาย ผมก็เลยไม่รู้จะทำอย่างไร ไม่ทราบที่ท่านจะเคยเห็นบ้างหรือเปล่า อย่างที่ ๔ แยกกอสกหรือว่ากฎหมายอาจจะมีหลายฉบับก็อาจจะเป็นไปได้ แต่กฎหมายการขับรถต่าง ๆ นั้นก็จะมีฉบับเดียว แต่ทำไมตำรวจถึงมีอำนาจมีอิทธิอะไรที่ปล่อยให้คนไปก็ได้ ไม่ให้ไปก็ได้ บางที่สัญญาณไฟแดงก็โบกมือให้ไป สัญญาณไฟเขียวบอกห้ามไปเสียเฉย ๆ อะไรอย่างนั้น เป็นต้น ผมอยากกราบเรียนน เป็นต้น ผมอยากกราบเรียนท่านว่าจะเอา ไรก็ได้เอา ให้แน่เสีย อย่างนะครั้งเรื่องแบบนั้น กลับมาถึงเรื่องที่ผมเห็นท่านมีบทบาทมากและรู้สึกท่านจะเป็นวีรบุรุษจริง ๆ ก็ขอให้ท่านเป็นต่อไป อย่างเรื่องสนามม้าปราบหอยเถื่อน ปราบอาชญากรรม ผมเห็นว่าท่านเข้าไปถึงจุดที่ตมมาก แต่ก็เกรงกลัวเหลือเกินว่าท่านจะยืนอยู่ลำบาก เพราะว่าผมเป็นห่วงว่าคนทั้ง ๆ นั้นมันจะไปไม่รอด แต่ก็ขออวยพรและฝากความหวังว่าท่านคงจะไปได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสนามม้า พวกผมทั้งหลายนี้จะยืนหยัดอยู่ข้าง ๆ ท่าน แต่สิ่งทั้งหลาย ๆ ท่านฝากไว้ บอกว่า ถ้ามีโอกาสก็ให้ถามท่านรัฐมนตรีสิทธิด้วยว่าท่านได้เลิกหอยเถื่อน แต่ว่าไม่ให้เลิกหอยรัฐบาล ก็มีคุณประยูร จรรยาวัณย์ฝากผมมาหลาย ๆ ครั้งว่า หอยเถื่อนกับหอยรัฐบาลมันต่างกันอย่างไร ก็ขอฝากท่านไว้ เพราะว่าเป็นการพนัน

เหมือนกัน ผมคิดว่าไม่ดีแน่ ก็ส่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมกราบ
เรียนท่านเองครับ กฎเกณฑ์บางอย่างหรืออะไรต่าง ๆ ที่
เราปฏิบัติไม่ได้ก็ว่ามันผิดธรรมชาติ หรือว่า ถ้าเรายกเลิกได้ก็
ยกเลิกเสียดีกว่าที่เราไปเขียนไว้แล้วไม่ปฏิบัติ อันนั้นก็อาจจะ
เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเหตุ ในทางสร้าง อาชญากรรม ขึ้น มาได้
เหมือนกัน ผมคงจะไม่พูดไปเรื่องอื่นเพราะเวลาเหลือน้อย
แต่เราก็คิดว่าในแง่ที่เป็นเรื่องของรัฐธรรมนูญมหาดไทยนั้น ถ้า
หากท่านบำบัดทุกข์บำรุงสุข ผมก็อยากให้ท่านมองในแง่
ของบำรุงสุขให้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการปกครอง
หรือตำรวจก็ดี ถ้าทำอย่างที่ท่านทำ ในฐานะที่ท่านเคย
เป็นเสนาธิการกองทัพบก และรองผู้บัญชาการกองทัพบกมา
แล้วคงจะ เห็นว่าทหารในปัจจุบันก็ทำหน้าที่ในลักษณะขอ
การพัฒนา บำรุงสุข มากกว่าที่จะไปปราบปรามหรือว่าบ้
กันเท่านั้น ถ้าข้าราชการปกครองและตำรวจหันมาช่วยใน
ทางบำรุง สุข กันให้ มาก ขึ้นทำ อะไรที่ ช่วย กันปราบ ช่วยกัน
แนะนำในทางที่ดีแล้วอาจจะมีประโยชน์ ผมขอกราบให้
ท่านมีความสุขและมีความอยู่ยงคงกระพัน ไม่ทราบว่าท่าน
จะทราบหรือเปล่าว่าสตีกเกอร์ของเราทำมาที่นี้ ถ้าท่านไม่เคย
เป็นนายกรัฐมนตรีก่อน ก็อาจจะเป็นประธานาธิบดีใน
อนาคตก็ได้ หวังให้เป็นอย่างนั้น ขอขอบคุณ

รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย

ขอบพระคุณมากครับที่ได้กรุณาตั้งข้อสังเกต ผมก็อยากจะ
เรียนแต่เพียงสรุปสั้น ๆ ให้ตรงประเด็นที่ว่า ในค่านการที่
จะเล่นการเมืองกันต่อไปหรือไม่ อันนี้ผมได้ประกาศไว้

ชัดเจนว่าผมไม่เล่นแน่ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไปก็คงจะไม่มีโอกาสหรอก สำหรับสิ่งที่ผมได้พูดกันถึงในการศึกษาสภาพการเป็นไปในการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีต่าง ๆ ผมไม่ได้เป็นเช่นใคร แต่เป็นการมองไว้เพื่อเป็นการศึกษาสภาพของการเมืองว่า ในความเป็นไปของรัฐบาลนั้น รัฐบาลนั้นมีเสถียรภาพ มีความมั่นคงด้วยคณะรัฐมนตรีของตนมากน้อยแค่ไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นผมพยายามศึกษามาก และเมื่อเข้ามาเป็นรัฐมนตรีแล้ว ผมว่าทุก ท่านที่เข้ามา เป็นรัฐมนตรี แล้ว ก็คงต้องการ ที่จะให้รัฐบาลมีเสถียรภาพที่มั่นคง แต่ว่าเมื่อบางทีก็ได้แต่ปากพูดไปอย่างนั้น อยากจะให้รัฐบาลมั่นคง แต่ในทางปฏิบัติในบางสิ่งบางอย่างไม่ได้ช่วยสร้างเสถียรภาพ ของรัฐบาลให้มั่นคง สมมุติว่าเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น ผมก็ต้องบันทึกของผมไว้ในสมุดว่าวิธีการอย่างนั้น ในฐานะที่เราเป็น รัฐมนตรีนั้น คงจะไม่ใช้สิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมนำมาพูดถึงปัญหาของการศึกษา ความเป็นรัฐมนตรีบางคนก็เข้าทำ บางคนก็ไม่เข้าทำ อันนั้นหมายความว่าสิ่งที่เราได้ดูคนมาแล้วในบรรดาท่านต่าง ๆ เหล่านั้น อันนั้นก็ไม่ใช่เรื่องของการไปสอนใคร เป็นการสอนตัวเองมากกว่าในด้านการลดเงื่อนไขอันเกี่ยวกับตำรวจคดี ฝ่ายปกครองคดี ได้มีการเข้ามาอย่างชัดเจนในนโยบาย แม้แต่คำสั่งต่าง ๆ ที่ส่งออกไป ความจริงผมไม่ค่อยชอบเท่าไร แต่ผมต้องบอกความจริงสักอย่าง ในการที่ผมไปไหนต่าง ๆ ผมต้องมี

คำรายนอกกรอบแบบ ผมไม่มีคำรวางในกรอบแบบ ผม
 ไม่ต้องการความอึกทึกกรึกโครมทำนองนั้น แต่ผมจำเป็นต้องมี
 ต้องมีเพราะผมรู้ตัวเองอยู่ว่า ผมอยู่ในฐานะที่ไม่ปลอดภัย
 ผมจำเป็นต้องมี บางทีการไปในที่แห่งใดแห่งหนึ่ง สมมุติ
 ว่าผมมาที่นั่นผมอาจจะรู้จักเฉพาะเจ้าหน้าที่ซึ่งติดตามมากับผม
 แต่ผมยังไม่ทราบที่คำรวางเขาจัดเตรียมการไว้ ที่นั่นมีใครอีก
 เท่าไรผมไม่ทราบ และผมจำไม่ได้ แต่ข้อสำคัญผมได้พูด
 เสมอว่า จะทำอะไรอย่าให้มันพลุกพล่าน ให้อยู่ในความ
 สงบ อยู่ในมุนัน มุนัน ให้สามารถจะสังเกตเหตุการณ์
 ต่าง ๆ ได้ นั่นเป็นเรื่องเกี่ยวกับคำรวาง แต่ในแง่ของเงื่อนงำ
 ที่ยาวนานนั้น ยอมรับว่ามี ปล่อยให้ทำ ๆ เสร็จแล้วก็จับ
 แล้วก็ปล่อยออกไปอีก หรือว่าละต่อกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ก็มี
 แต่ผมว่าเดี๋ยวผมคิดว่าคำรวางเริ่มละเอียดมากขึ้นแล้วนะครับ
 เริ่มอายุมากขึ้น เพราะว่าผมดำหนิ ผมดำไม่ยังในการที่
 คำรวางไปทำสิ่งที่น่าอัปอายให้บังเกิดขึ้นในหน้าหนังสือพิมพ์
 หรือต่อสื่อสารมวลชนต่าง ๆ และก็จะไม่ละเลยในเรื่องการ
 ตรวจสอบของความเป็นจริง ต้องลงโทษทัณฑ์กันไป อันนี้
 ผมขอยืนยันว่าผมทำอย่างนั้นจริงๆ จนกระทั่งมีคำรวางผู้ใหญ่
 คนหนึ่งร่วมมือกับนักธุรกิจที่สำคัญ เขาบอกว่ารัฐมนตรี
 มหาชาติที่ท่านอยู่ไม่นานหรอก เดี่ยวท่านก็ต้องพ้นไปวัน
 หนึ่ง เพราะเหตุการณ์อย่างเดิม ภาพอย่างเก่าที่เราทำอย่าง
 เดิมเราก็คงจะทำได้ต่อไป เรื่องอย่างนี้ได้ยินมาถึงผมนะ
 ครับ ผมได้รับทราบก็ปล่อยให้เขาพูดไป เขาพูดกันมานาน

หลายเดือนแล้ว แต่ผมยังไม่ออก ขณะนั้นผมนั่งอยู่ที่นั่น ผม
 ไม่ได้ออก และขณะนั้นคนนั้นก็ยังไม่อยู่แล้ว ก็พูดง่าย ๆ ว่า
 ยังมีความเคียดชังต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้องอยู่ในแกะดำบางคนใน
 วงการตำรวจ แต่เรายังมีความหวังและมีความเชื่อว่า ต่อไป
 กงจะมีแกะขาวมากขึ้น ๆ ตามลำดับ ผมก็คิดอย่างนั้น อันนั้น
 เป็นความหวัง ผมพ้นจากหน้าทรวงมนตร์ไปแล้ว ความหวัง
 จะสำเร็จหรือไม่ อันนั้นเป็นเรื่องของคนอื่น แต่ถ้าผมยังอยู่
 ความหวังอันนั้นยังมองเห็นว่าได้อยู่ที่ว่า กงจะพอเป็นไปได้บ้าง
 แต่ไม่ทั้งหมด เรื่องหวยรัฐบาลอันนั้นอย่าถามผมดีกว่าครับ
 ผมก็พูดหลายครั้งเต็มที แต่ก็ไม่เห็นมีการเคลื่อนไหว แต่
 ถ้าจะให้ผมตั้งเรื่องขึ้นไป ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง
 ก็คงจะก๊อมนผมเป็นอันมาก ก็คงจะเป็นไปไม่ได้หรอก แต่
 ผมก็พูดไปบ่อย ๆ เหตุที่พูดก็เพราะการที่ขายสลากกินแบ่ง
 เกินราคานั้น เสร็จแล้วมาด่าว่าตำรวจไม่จับ ทำไมปล่อยให้
 ทำผิดกฎหมายขายสลากกินแบ่งเกินราคา ผมบอกตำรวจไว้
 เลยว่า ไม่ต้องไปจับในสิ่งที่เป็นเรื่องจับจ้อยอย่างนั้น เรายัง
 มีงานอื่นที่จะต้องทำมากกว่านี้ แต่ใครครับจะเป็นคนรับผิดชอบ
 ขอบไม่ให้มีการขายสลากกินแบ่งเกินราคา อันนั้นคงไม่ใช่
 กระทรวงมหาดไทย กงจะไม่ใช่ตำรวจนะครับ แต่ควรจะเป็น
 เป็นใครที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมไม่ต้องการ
 ให้ตำรวจ ของผม ซึ่งยังมีงานที่ต้องทำ อีกมากมาย ต้องมาทำ
 การไล่จับสลาก ๆ ที่ขายเกินราคา ผมไม่ต้องการอย่างนั้น
 ไล่ทะเลาะกันกับแม่ค้าในฐานะเป็นตำรวจเทศกิจ ผมไม่

ต้องการทะเลาะกับพ่อค้าแม่ค้าข้างถนนเพราะผมรู้ว่าเขายาก
จน เขาต้องการกำขายมีอาชีพ ไปทะเลาะกับเขาทำไม
เป็นหน้าที่ของใครที่ควรจะต้องทำ อันนั้นผมก็ถอนกลับมาแล้ว
ตำรวจเทศกิจ เอาตำรวจพวกนี้มาทำงานในหน้าที่การบ้อง
กันปราบปรามอาชญากรรมเสียยิ่งดีกว่า ขณะกำลังถอน
ออกมาเรื่อย ๆ ถอนในสิ่งที่ทำให้ตำรวจเสียหาย ตำรวจ
กองทะเบียนก็ถอนออกมา ไม่อย่างนั้นเชื่อว่ากินกันมากนั้
ท่านทราบไหม ประมาณสองสามอาทิตย์ที่ผ่านมา ในการ
ที่พนักงานไปนอกกันมากทำไมทัน มีคนเขียนหนังสือมา
บอกผม ท่านรัฐมนตรีหรือเปล่าเขาพูดกันว่า รัฐมนตรี
มหาดไทยได้เดือนละห้าแสนบาท อธิบดีกรมตำรวจได้เดือน
ละห้าแสนบาท รองอธิบดีคนละสามแสนบาท จากการ
กินกันในการสอบประวัติของกองทะเบียน น่าเสียใจใน
ความเลวร้ายอันนี้ไหมครับ มันจริงหรือเปล่านั้นไม่รู้ซิ มัน
พูดตัวเลขเกินเลยไปหรือเปล่า แต่ตัวเลขบาทเดียวผมยังไม่
เคยรับเลย อ้าวว่าแต่ห้าแสนเลย เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้
มีครับ แต่ว่าจะต้องหมดไป จะหมดไปเมื่อไรนั้นผมต้อง
ขอเวลา อาจจะ ๕ ปี ๑๐ ปีข้างหน้า จะหมดไปหรือเปล่านั้น
ก็ไม่ทราบ แต่ผมกำลังทำสิ่งที่ไม่ดีไม่งามอยู่ให้ค่อย ๆ ลด
ให้หมดไปเป็นตามลำดับ ผมคิดว่าผมคงจะตอบเพียงแค่นี้
ขอบพระคุณมากครับ

รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข

ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่เคารพ ใน
นามของราชวิทยาลัย กระผมรู้สึกขอบคุณท่านอย่างยิ่งที่ท่าน
ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของ

สมาชิกและครอบครัวของสมาคมของเรา พวกเราทั้งหลาย
 มีความยินดีและปิติอย่างยิ่งว่า เราได้มีอย่างน้อยท่านผู้ใหญ่
 ในรัฐบาลที่จะให้ความดูแลในความผาสุกของเรา และท่าน
 ได้มีปฏิภาณอันแน่วแน่ในการที่จะปฏิบัติงานเรื่องนั้นให้ลุล่วง
 ไปได้สมความปรารถนา ผมก็ใคร่จะขอถือโอกาสนี้อาราธนา
 สงฆ์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้ดลบันดาลให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยและครอบครัวของท่าน ได้เจริญก้าวหน้า
 และเป็นกำลังของประเทศชาติ เพื่อให้ชาติของเรานั้นเป็น
 ชาติซึ่งมีระเบียบวินัย ขอให้ความสวัสดิ์จึงมีแต่ ฯพณฯ และ
 ครอบครัว และขอให้เดินทางกลับด้วยความปลอดภัย ขอบ
 คุณครับ.

ความดี : เกียรติยศและศักดิ์ศรีที่แท้จริง ของข้าราชการ

“...ในการจะประกอบคุณงามความดีได้นั้น เราก็ต้องมีจุดยืนของชีวิต ทุกคนควรมีจุดยืนของชีวิต ถ้าหากว่าเรามีจุดยืนของชีวิตที่แน่นอนแล้ว ซาคบ้านเมืองของเราก็จะมีจุดยืนไปด้วย....”

“...ในฐานะของข้าราชการนั้น นอกจากจุดยืนของชีวิตแล้ว สิ่งที่เราจะต้องรักษาไว้เป็นอย่างยิ่งก็คือ ศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการ เกียรติยศ ของ ความ เป็น ข้าราชการ....และเกียรติ นั่นคือความดี สิ่งที่ไม่ใช่ความดีเขาไม่เรียกว่าเกียรติ....”

ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านประธานสภาจังหวัด ท่านนายกเทศมนตรีท้องถิ่น และที่สะพานหิน และเพื่อนข้าราชการทุกฝ่ายในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่เคารพรักทั้งหลาย

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ โดยที่วันอาทิตย์เป็นวันหยุดราชการ แต่ที่ผมก็ได้มารบกวณโอกาสแห่งการหยุดพักผ่อนประจำปีสัปดาห์ของท่านทั้งหลาย ต้องขอประธานโทษด้วยที่จำเป็นต้องใช้เวลาในวันหยุดราชการมาเยี่ยมชมเช่นกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าสำหรับตัวผมเองนั้น โอกาสที่จะมา ในวัน ปฏิบัติงาน ประจำวัน ของแต่ละ สัปดาห์นั้น ผมมีโอกาสน้อยจะเรียกว่าน้อยมากเพราะฉะนั้นก็ได้อาศัย วันหยุดราชการนี้เป็นการ

* กำชับแจ้งในการตรวจราชการ ณ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๑๔-๑๕ สิงหาคม

ไปเยี่ยมชมเขื่อนทโนนทน์ หรือแม้ว่าไม่ได้ออกต่างจังหวัดก็ดูกันในเมืองหรือใกล้
 เกียงที่สามารถจะเดินทางไปได้โดยรถยนต์ และในโอกาสอย่างนั้นก็ขออย่าได้ถือว่า
 ผมเลย ก็คิดว่าในการที่ผมได้เดินทางมาได้รับรู้ในปัญหาต่าง ๆ แม้ว่าจะเป็นในช่วง
 ระยะเวลาอันสั้นก็ตาม แต่ก็ทำให้ในบางเรื่องบางราวก็เป็นการทดสอบจากสิ่งที่ผมได้
 รับทราบมาก่อนแล้ว นอกจากนั้น ก็ยังได้ความรู้เพิ่มเติมจากการที่ได้สนทนาวิสาสะ
 กับบรรดาข้าราชการทั้งหลายในช่วงเวลาที่เดินทางมา สิ่งที่ทำให้เกิดความหวังในการ
 บริหารราชการของกระทรวงมหาดไทย ตามที่ได้เขียนไว้ข้างหน้านั้น มหาดไทยคือ
 มหาดไทย มหาดไทยคือประชาชน อันนั้นก็ทำให้เรามองความหวังอันเกิดจาก
 ความร่วมมือร่วมใจรักใคร่กลมเกลียวกันของข้าราชการทุกส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็
 นข้าราชการในส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการในส่วนกลางซึ่งได้มาประจำ
 อยู่นั้น ผมคิดว่าลักษณะอย่างนั้นก็ขอให้เป็นอย่างจริงอย่าให้เป็นภาพลวงตา โดย
 เฉพาะอย่างนั้นก็ขอให้ถือว่าเราท่านชาวหม้อเดียวกัน อยู่ในครอบครัวเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นการทะเลาะเบาะแว้งกันขอให้เป็นเสมือนล้นกับพื้น ขออย่าให้เป็นไป
 ในทำนองของการหักโค้น การทำลายกัน ผมไปที่ไหนก็พยายามสังเกตในเรื่องนี้
 พยายามสอดรับฟังในเรื่องนี้ ถ้าไปที่ใดได้รับทราบสภาพจริงว่าข้าราชการทุกฝ่าย
 รักใคร่กันกลมเกลียวกันแล้ว ก็กลับไปด้วยความชื่นใจและมีความหวัง ความหวัง
 ในที่นี้หมายถึงความหวังของชาติบ้านเมือง ความหวังในการที่จะช่วยกันพัฒนา
 ทุกด้าน เพราะว่าในการพัฒนาทุกด้านนั้นก็เป็นภาระกระทำเพื่อประชาชนของเรา
 ความอยุติธรรมของพวกเขา อันนี้เป็นหัวใจในการบริหารราชการ ในความรู้สึกภาพ
 เดิมความรู้สึกที่ว่าข้าราชการเป็นเจ้าใหญ่ นายโตเป็นเจ้าขุนมูลนายอะไรต่าง ๆ
 นั้น ผมคิดว่าเรื่องอย่างนั้นควรจะหมดไปแล้วสำหรับในยุคนี้ นับตั้งแต่
 บัดนี้เป็นต้นไป ก็เป็นเรื่องที่เราในฐานะของความเป็นข้าราชการต้องแสดงความเป็น
 ตัวอย่างในทุก ๆ ด้าน เป็นผู้แต่งเครื่องแบบในบางโอกาสที่เราแต่งเครื่องแบบเรา
 ก็เป็นได้ ในโอกาสที่นอกเครื่องแบบปะปนกลมเกลียวกับประชาชนเราก็เป็นประชา
 ชนคนหนึ่งได้ เพราะโดยความเป็นจริงนั้นเราก็คือประชาชนคนหนึ่ง เป็นราษฎร

คนหนึ่งนั่นเอง เพราะฉะนั้นลักษณะของความเกะกะที่ทัศนคติเดิมที่เกะกะเป็นกันมา
นั้น ก็ควรจะแก้ไขมันลงบ้างให้มันละลายหายไปในตัวคน ถ้าหากเป็นไปได้อย่าง
นั้นผมคิดว่าคำว่าโชติช่วงชัชวาล ความจริงเป็นถ้อยคำที่นำมาพูดกันในทำนองเล่น
เป็นทำนองตัดสินอะไรก็แล้วแต่ ถ้าเราสามารถจะทำได้เช่นนั้นด้วยความเป็นตัวอย่าง
ของข้าราชการเป็นตัวอย่างในทางที่จริงจังแล้ว คำว่าโชติช่วงชัชวาลของบ้านเมืองมัน
ก็เป็นสงทเป็นไปได้และเป็นไปได้ อย่างขง

เพราะฉะนั้นอนัน ก็เป็นสง ทนง ชงผม ได้ ใช้ความ พยายาม เป็น อัน มาก
ท่านคงจะเห็นว่าในการเข้ามาบริหารงานในกระทรวงมหาดไทย สง ทนง ชงผม ถอ
ปฏิบัติอยู่ขณะนั้นคือการที่จะสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่าง ๆ ให้แก่ข้าราชการ
การของกระทรวงมหาดไทย สง ทนง ชงผม ทำไปนั้น บางคนก็อาจจะนึกว่าผมเคยรับราช
การทหารมาอยู่จนกระทั่งเกษียณอายุก็คงจะได้เอาระบบของทหารมาใช้ในกระทรวง
มหาดไทยซึ่งเป็นการปกครองพลเรือน แต่ผมอยากจะเรียนว่าผมเองไม่ได้นำ
ระบบหรือวิธีการของทหารมาใช้ในการบริหารงานของกระทรวงมหาดไทยเลย
และสง ทนง ชงผม อยู่ในตัวผมฝังสายเลือดมาจากการที่เป็นทหารมาโดยตลอดคือวินัย วินัยของ
ตัวเองความขยันหมั่นในสง ทนง ชงผม ต่าง ๆ ความเชื่อถือไว้วางใจในผู้บังคับบัญชาความ
จงรักภักดี อนันเป็นสง ทนง ชงผม อยู่ในสายเลือดเพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็อยาก
จะให้เพื่อนข้าราชการทั้งหลายใน กระทรวงมหาดไทยหรือว่าไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ
ฝ่ายใดก็ตามเป็นผู้ซึ่งมีวินัยในตัวเอง ตลอดจนสง ทนง ชงผม ต่าง ๆ ดังที่ผมได้กล่าวมาแล้ว ใน
เรื่องอื่น ๆ ท่านจะเห็นได้ว่าผมไม่ได้ใช้วิธีการที่เฉียบขาดในด้าน การลง โทษลงทัณฑ์
แก่ข้าราชการเหมือนอย่างที่เราเคยกระทำกันมาในระบบทหาร และถึงกระนั้นก็ตาม
ลักษณะของการต้องอาศัยความเด็ดขาด ต้องอาศัยความกล้าในหลายเรื่องหลายราว
ก็เป็นเรื่องที่ผมจำเป็นต้องกระทำ ทั้งนี้ เพื่อบริหารความถูกต้องรักษาความเป็น
แบบอย่างของข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยไว้ เพราะเราก่อทพของประชาชน
กระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นกระทรวงใหญ่กิจการกว้างขวางเป็นอันมาก ที่ทุกอย่างนั้น

มิใช่หมายความว่า เราจะมีค่าสำคัญเหนือกว่ากระทรวงทบวงกรมอื่น ไม่ได้
 หมายความว่าอย่างนั้น ถ้าพูดถึงความสำคัญแล้วทุกกระทรวงทบวงกรมมีความสำคัญ
 ด้วยกันทั้งสิ้น แต่กิจกรรมของกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นกิจการที่กว้างขวางเสมือน
 หนึ่งขาดำในทุกเรื่องทุกราว เสมือนหนึ่งกระโถนที่องพระโรงที่อะไร ๆ มันก็
 จะลงมา ในความรู้สึก ในสายตาของชาวบ้านหรือประชาชนอะไร ๆ มันจะลงมา
 ที่กระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น เสมือนหนึ่งกระทรวงมหาดไทยจะกลายเป็นเทพเจ้า
 ที่จะบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างได้ในความคิดของเขา แต่ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น ยก
 ตัวอย่างในกรณีเรื่องความขัดแย้ง เช่น เรื่องอัยกัตเรื่องราคาข้าวกดี ขายเป็นออก
 กดี ผลผลิตตกต่ำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ หรือว่าในด้านแรงงาน บัญหารลบรรทุกอะไร
 ต่าง ๆ มากมาย ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้น กระทรวงมหาดไทยไม่สามารถจะไม่เข้าไป
 ไปเกี่ยวข้องได้ สิ่งที่เราจะต้องเกี่ยวข้องก่อนอื่น ก็คือการที่จะต้องหาหนทางให้ผ่อน
 กลายความทุกข์คลายความวุ่นวาย หรือ ระงับ ชะงัก ไม่ ให้ เกิดเหตุการณ์ที่จะลุกลาม
 อะไรกันออกไป อันนั้นเป็นเรื่องของการรักษาความสงบเราต้องการรักษาความสงบเรา
 ต้องการรักษาน้ำใจรักษาบรรยากาศของความรู้สึกของประชาชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็น
 กลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ที่เขาบอกว่าเขาเคียดกร้อน บางทีไม่ใช่เรื่องของเราโดยตรงอาจ
 จะเป็นเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรม อาจจะเป็นเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ อาจ
 จะเป็นเรื่องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แต่ว่าก่อนอื่นการเรียกร้องทั้งหลาย
 แห่ ถ้าเป็นในต่างจังหวัดเขาจะพุ่งมาที่นายอำเภอหรือมณฑลนักรพุ่งมาที่ผู้ว่าราชการ
 จังหวัด เราก็ดูเหมือนหนึ่งเป็นทัพหน้า ถ้าว่าทัพหน้าในทันทีเป็นเรื่องของคนอื่น
 เราก็ดูเหมือนหนึ่งเป็นทัพหน้า แต่ว่าเราเป็นทัพหน้าที่จะต้องเผชิญต่อปัญหา เข้าแก้ปัญหา
 กลดคลายปัญหา แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เป็นความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยโดย
 ตรง เราก็ดูเหมือนหนึ่งเป็นทัพหน้าที่จะต้องเข้าแก้ปัญหาด้วยกันด้วยประการต่าง ๆ เพราะฉะนั้น
 นกเป็นการขาดความรู้สึกของกระทรวงมหาดไทย

สำหรับในด้านนโยบายต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทยนั้น ก็อยากจะเรียนให้
 เพื่อนข้าราชการที่รักทั้งหลายได้ทราบไว้ว่าความจริงสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้กระทำมานี้
 หรือที่เราได้เร่งรัดมานั้นไม่ใช่ของใหม่เลย เป็นสิ่งที่มาแต่ก่อนแล้วที่เมืองกรุง
 กระทรวงมหาดไทย รัฐบาลหลายยุคหลายสมัย ก็เป็นแต่เพียงว่าสิ่งที่เราควรกระทำ
 แต่เราไม่กระทำ เราปล่อยให้ปละละเลยกันเสีย เราปล่อยให้บ้านเมืองของเราจมอยู่ใน
 ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย จมอยู่ในความละเอะอะไรไป ด้วยประการต่าง ๆ สิ่งที่จะต้องทำ
 ให้ถูกก็ไม่ทำ อะไรทำนองนี้ เพราะฉะนั้นก็มาถึงรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งมี ฯพณฯ
 นายกรัฐมนตรี เป็นผู้นำ ท่านได้มีความมุ่งมาดปรารถนาที่จะทำอะไร ๆ ในบ้านใน
 เมืองให้มั่นคงกันชนสक्ति เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการมาแล้ว
 การมุ่งเน้นในเรื่องนโยบายมุขกิติ ในเรื่องอาชญากรรมต่าง ๆ ในเรื่องการทำให้
 ประชาชนคลายทุกข์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เดินตามนโยบายของรัฐบาลทั้งสิ้น
 แต่พูดง่าย ๆ ว่าเราจะเอาความจริงละ สิ่งที่เป็นหวังก็คือว่า เรามักจะทำอะไรกันที่ฟ้า
 เป็นครึ่งเป็นคราวเป็นระยะเป็นช่วงเวลา เสร็จแล้วก็ค่อย ๆ กลายไป ๆ จนกระทั่ง
 เลิกไปในที่สุด ก็ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วการทุ่มแรงความคิดความอ่านของพวกเราทั้ง
 หลาย มันก็คงไม่เกิดประโยชน์อะไร ยกตัวอย่างในด้านนโยบายมุขกิติ ในด้านการปราบ
 ปราบอาชญากรรมต่าง ๆ ก็ดี ถ้าหากว่าเราทำเป็นช่วงครึ่งชั่วคราวเสร็จแล้วก็ละ
 เลยเสียเล็กน้อยบ้างเพราะเหนื่อยนัก ทุกสิ่งทุกอย่างมันก็กลับเข้ารูปเดิมก็คือ จะทำ
 ให้เรามีความหนักมากขึ้นในอนาคต แต่ในความรู้สึกของหมั่นเราหนักวันนั้นเราเร่ง
 รัควัน เรากวัดขันวัน พรุ่งนี้เราจะสบายขึ้น เมื่อพูดถึงพรุ่งนี้เราคงกระทำต่อไป
 มะรืนนี้เราก็จะสบายขึ้น หรือยกตัวอย่างในการรณรงค์รักษาความสะอาดในการ
 สร้างวินัยให้กับประชาชนไม่ใช่ที่เราทำสามวัน ทางราชการขอร้องให้มีการรณรงค์
 ในการทำความสะอาด ๑๑, ๑๒, ๑๓, เนื่องในวโรกาสของวันเฉลิมพระชนม-
 พรรษาสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ถ้าเราทำเพียงแค่นั้น โดยถึงวันที่ ๑๔ เราก็ไม่ได้
 ทำอะไร ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วการรณรงค์ทั้งหลายก็เป็นเสมือนภาพลวงซึ่งเป็นการสูญ
 เปล่า สูญกำลังแรง สูญความพยายามความมุ่งหมายของเราทำนองนี้ไปนี้กว่านโยบาย

ของกระทรวงมหาดไทยต้องการทำให้บ้านเมืองสะอาด ถ้าเราคิดอย่างนั้นก็คิดสั้น
เพียงแค่นั้นคงจะไม่สำเร็จสมตามความมุ่งหมาย

สิ่งที่เราชอบอยู่เบื้องหลังของการที่เราจะต้องรณรงค์กันอยู่เรื่อยไปนั้น ก็
คือ การสร้างนิสัย สร้างระเบียบให้บังเกิดขึ้นในจิตใจของประชาชน และใน
การสร้างระเบียบสร้างวินัยนั้นสิ่งที่เราจะต้องเริ่มการทำให้หนักหน่วงมากขึ้น ก็ต้อง
สร้างเด็กหรือเยาวชน สร้างให้เด็กหรือ เยาวชน ได้มีการแสดงออก ในการรักษา
ระเบียบรักษาวินัยต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กันถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วต่อไปเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่
ขึ้นในภายหน้า เขาก็จะรักษาระเบียบรักษาวินัยของสังคมของเขา ในด้านโครงการ
สัมผัสชาวบ้านตามที่ทางจังหวัดได้ ดำเนินการ โดยทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้พยายาม
ยามกระตุ้น ความจริงนั้นโครงการต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นจังหวัดเคลื่อนที่ อำเภอ
เคลื่อนที่หรืออะไรก็ตาม ก็คือโครงการสัมผัสชาวบ้าน ซึ่งที่จริงก็คือเป็นโครงการ
สร้างเพื่อน เป็นการสร้างเพื่อนให้กับทางราชการ ถ้าหากว่าทางราชการกับชาว
บ้านมีความเป็นเพื่อนกันอย่างสนิทแนบแน่น มีความเข้าใจกันแล้ว การที่จะเกื้อ
กูลช่วยเหลือเกื้อกูลกันในกรณีที่มีความจำเป็นเราก็จะได้รับการสนับสนุนร่วมมือจาก
เพื่อนเหล่านั้น ซึ่งเราได้เดินออกไปสัมผัสกับเขา ในกรณีเช่นนั้น ผมได้เคยพูดใน
หลายครั้งว่าบ้านเมืองของเราจะมีปัญหา มีปัญหาที่นั่น มีปัญหาใหญ่ ปัญหา
เล็กในฐานะของ นัก ปกครอง เจ้าของ ท้องที่ ไม่ว่าจะ เป็น อำเภอ ไม่ว่าจะ เป็น
จังหวัดเมื่อมีปัญหาหรือว่าที่ไหนเกิดปัญหาเราต้องเดินเข้าไปหาจุดที่เกิดปัญหา
โดยทันที ศึกษาปัญหานั้นต้นตอมาจากอะไร หาหนทาง หาหนทางที่จะระงับยับยั้ง
หรือแก้ไขปัญหาไม่ให้นันลุกลามอะไรกันต่อไปได้หรือไม่ ถ้าทำได้ด้วยอำนาจ
หน้าที่ที่เราอยู่ ด้วยเครื่องมือ ด้วยอุปกรณ์ที่เราอยู่เราก็ทำเสีย ถ้าหากว่าเกิน
อำนาจหน้าที่ เป็นเรื่องของ หน่วยเหนือ ตามลำดับชั้น จะต้อง ยื่นมอลง มาเพื่อช่วย
เจ้าของท้องที่ระงับปัญหาอันนั้น อันนั้นก็จะเป็นเรื่องของโครงการที่เราสัมผัสกับชาว
บ้านหรือเป็นการสร้างเพื่อน และในโครงการเกี่ยวกับการสร้างเพื่อนอันนี้ จะทำ

ให้เราได้ประโยชน์มากในด้านการพัฒนา ในด้านการสนองรับนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยมุ่งเน้นมา ทั้งในด้านการลดรายจ่ายภาษี ในด้านอาชญากรรมต่าง ๆ เกิด เพราะฉะนั้นผมได้เคยพูดเสมอว่า ทางฝ่ายปกครอง ทางฝ่ายตำรวจ ซึ่งเป็นฝ่ายปราบปรามจำเป็นจะต้องมีความเห็นขานแน่นต้องช่วยกัน อย่าคิดว่าไอนั้นเป็นงานของฝ่ายนั้น ไอนั้นเป็นงานของฝ่ายนี้ ขอให้ต้องร่วมมือกัน ร่วมคิดร่วมอ่านร่วมวางแผนด้วยกัน ถือถ้าเป็นอย่างนั้นได้แล้ว กำนันก็จะมีประโยชน์ ผู้ใหญ่บ้านก็จะมีประโยชน์ ในการที่จะร่วมมือกันในการระงับขบขังหรือป้องกันในเหตุการณ์ต่าง ๆ หรืออย่างน้อยที่สุดกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขาก็จะต้องรู้ว่าในหมู่บ้านของเขา ในตำบลของเขา มันมีใครที่แปลกหน้าแปลกตาหรือเข้ามาประกอบการอันใดอันไม่ถูกต้องตามกฎหมาย สิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้เราได้ประโยชน์ ในการสร้างความสุขให้กับสังคม ตั้งแต่สังคมย่อย ๆ ขึ้นมาจนกระทั่งถึงสังคมใหญ่ เป็นการร่วมมือกันฝ่ายทุก สำหรับในด้านอาชญากรรมก็มองที่ผู้กำกับที่ใด ช้างแดงมาแล้วก็นักบอกว่า เกิดต่าง ๆ เอากันเฉพาะคดีสำคัญกับคดีอุกฉกรรจ์โดยปรกติว่าลดลง ไอนั้นก็เป็นเรื่องของตัวเลข เป็นเรื่องของสถิติของการเปรียบเทียบตามวิธีการ แต่ว่าในหัวใจของประชาชน ในความรู้สึกของสอมวลชนก็ตาม เขาตั้งข้อสงสัยว่ามันลดลงจริงหรือ เพราะว่าประเดี๋ยวเหตุการณ์เกิดขึ้นทันที เกิดชนทน เดียวมากันเดี่ยวยังกัน เดี่ยวจับตัวเรียกค่าไถ่ เดี่ยวจารกรรมปล้น อะไรต่ออะไรด้วยประการต่าง ๆ เขาก็เกิดข้อสงสัยว่ามันจริงหรือว่ามันลดลง มันก็อยู่ที่ว่าเมื่อเราได้รายงานว่าลดลง มันก็จะต้องแสดงผลงานออกมาให้ประชาชนเขาเชื่อว่าลดลง ในทางวิชาการสำหรับผมนั้นผมเชื่อว่ามันลดลง แต่ว่าผมต้องการทำให้ประชาชนเชื่อว่ามันลดลง ลดลงจริง ๆ ไม่ใช่ลดลงโดยสถิติ เพราะประชาชนไม่รู้จัก ถ้าว่าสถิตินั้นเขาไม่รู้จัก เขาจะรู้ว่าลดลงก็โดยการนำความรู้สึกของเขาไปปรับกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวัน อันนั้นเป็นสิ่งที่ขอให้คิดให้ดี ผมเชื่อว่าลดลงแต่ผมต้องการให้ประชาชนเขาเชื่อดูด้วยว่าลดลง เราจะมีวิธีการอย่างไร เราจะประชาสัมพันธ์หรือชี้แจงอย่างไร หรือเราจะกระทำอย่างไร ที่จะให้มาเป็นประจักษ์พยานปรากฏชัดในความรู้สึกของประชาชนว่ามันลดลง

ท่านองเดียวกับ ในกรณี ที่ทาง ผู้แทน ราษฎร ได้เสนอ ญัตติอภิปรายไม่ไว้
 วางใจรัฐมนตรี ๘ กระทรวง ซึ่งรวมทั้งผมด้วยคนหนึ่ง สำหรับตัวผมเองเมอมอง
 ถึงตัวเลขของความไว้วางใจก็ยังจัดอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก ถ้าเรามองเพียงแค่นั้นเราก็
 อาจจะหลงคิดว่าเราได้อยู่ ในฐานะที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไว้
 วางใจ เราจะมองตัวเองผิด ผมจะมองตัวผมเองผิดเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นตัว
 เลขที่ผมมอง, ผมมองตัวเลขของคะแนนที่ไม่ไว้วางใจ ผมมีตัวเลขคะแนนที่ไม่ไว้
 วางใจอยู่ ๑๑๘ คะแนน ถ้าผมจำไม่ผิดตัวเลขนี้เป็นตัวเลขสำคัญ เป็นตัวเลขที่ผม
 จะต้องสำรวจตัวเองทบทวนทุกสิ่งทุกอย่าง คนในกระทรวงมหาดไทยจะต้องสำรวจ
 ตัวเองว่าทำอะไรเราจะลดตัวเลขไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีของท่าน ซึ่งเท่ากับไม่ไว้
 วางใจกระทรวงมหาดไทยนั่นเองให้มันลดลงมา เป็น ๑๑๘, ๑๑๗, ๑๑๕ หรือ ๑๑๐
 อะไรทำนองนั้นให้มันลดลงมาตามลำดับ เพราะฉะนั้นตัวเลขอันนี้เป็นตัวเลขจริง
 เราจะต้องทบทวน เราจะต้องสำรวจตัวเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อไม่ให้เราเกิดความ
 หลงด้วยการมองด้านเดียว เรามองด้านบวก แต่เราไม่ได้มองด้านลบ ก็เป็นตัว
 อย่างที่ผมอยากจะบอกว่าเราในฐานะของเรา เรามุ่งงานเยอะแยะ อย่างอาชญากรรม
 ต่าง ๆ เราบอกว่ามันลดลงมันจะลดลงจริงไหม แล้วก็อีกประการหนึ่งในด้าน
 อาชญากรรมนั้น ผมก็อยากจะให้มองว่าสิ่งที่เราจะต้องพึงเล็งในสายงานของตำรวจ
 ก็คือว่าขอให้พึงเล็งการจับกุม ต้องจับกุมให้มากขึ้น สถิติเกี่ยวกับบรรดาคดี
 อุกฉกรรจ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีฆ่าคนตายหรือคดีปล้น จำนวนเปอร์เซ็นต์
 ของการจับกุมกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำค่อนข้าง อันนั้นผมไม่ได้ตำหนิเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ผมไม่ได้ตำหนิกรมตำรวจเพราะผมก็รู้เหมือนกันว่า ในกรณีของคดีอุกฉกรรจ์เหล่านี้
 มันจับยาก มันทำกันยาก มันต้องใช้เวลา แต่ว่าเรื่องใดเมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว แม้มัน
 จะยากอย่างไร มันจะต้องใช้เวลาเนิ่นนานไปเท่าไร เราต้องติดตามกันโดยค่อ
 เนืองโดยไม่ทอดทิ้ง เอาตัวให้ได้เพราะว่าถ้าเราเอาตัวไม่ได้เสร็จแล้วเขาไปก่อ
 กรรมทำเข็ญให้กับคนอื่นหรือในพื้นที่อื่นต่อไปอีก ยกตัวอย่างในกรณีของแก๊งค์
 เรียกค่าไถ่ จับตัวไปเรียกค่าไถ่ ไอนั้นมันทำงานกันเป็นแก๊งค์ทำงานกันเป็นขบวนการ
 แล้วก็ขบวนการจับคนเรียกค่าไถ่ขณะนั้นพัฒนาไปมาก ฝ่ายจับมีหน้าที่จับ ฝ่าย

ควบคุมหน้าทควบคุม ฝ่ายติดต่อหน้าติดต่อ ฝ่ายปรับเงินหน้าปรับเงิน
 มันมีการพัฒนามากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นเราต้องติดตามกันอย่างต่อเนื่อง ถ้าหาก
 เราได้ตัวมาเขาก็คงจะไม่ไปก่อกรรมทำเข็ญไปสร้างความหวาดวิตกให้กับประชาชน
 และคนอื่น ๆ ต่อไปอีก ฉะนั้นতোযাকจะขำก็ ๕๕๕ ขอให้นั้นในเรื่องของการจับกุม
 ให้มากยิ่งขึ้น เราจับกุมได้ประมาณหนึ่งในหก หนึ่งในเจ็ด ถ้าจับกุมได้เพียงแค่นี้
 ก็เรียกว่าผลการจับกุมอยู่ในเกณฑ์น้อยมาก

สำหรับในเรื่องอันที่น่าเป็นห่วงก็เกี่ยวกับในด้านการโจรกรรมโคกระบือ
 ชงเพิ่มขึ้น ด้านจารกรรมจักรยานยนต์ก็เพิ่มขึ้น อันนั้นไม่ได้เฉพาะตน ใน
 หลาย ๆ แหล่งมันก็เพิ่มขึ้นแต่เรื่องของโคกระบือเป็นเรื่องซึ่งประสบกับชาวบ้าน
 คนใดเข้า และเมื่อเขาจะต้องอาศัยโค อาศัยกระบือเป็นเครื่องมือในการ
 ประกอบอาชีพของเขา แล้วราคาก็แพง มันกระทบจิตใจชาวบ้านเหลือเกิน บาง
 คนนำตัววัวตัวเดียว เพราะเสมือนตัดแขนขาในด้านการดำรงชีวิต ดังนั้น ในด้าน
 การโจรกรรมโค กระบือ หรือว่าเครื่องมือในการเกษตรต่าง ๆ ขอให้สนใจเป็น
 พิเศษ โดยทำนองเดียวกันเรื่องจักรยานยนต์ก็เรียกว่าทำงานกันเป็นแก๊งค์แบบหนึ่ง
 ทำงานเชื่อมโยงกันไม่ใช่เฉพาะในพื้นที่แห่งนี้ เขามักจะเชื่อมโยงกันกับในพื้นที่
 อื่นจังหวัดอื่นด้วย การกวาดล้างพวกต่าง ๆ เหล่านี้ หากเราสามารถทำได้
 โชว์ตัวเลขกันออกมาก็จะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น บรรดารถจักร
 ยานยนต์อะไรพวกนี้จะนำไปประกอบอาชีพกรรมกรมากมายเลยทีเดียว สามารถจะ
 เข้าออกได้ทุกหนทุกแห่ง แม้กระทั่งจะไปขวางเพื่อฆ่าคน, ขวางหน้าขวางข้าง
 ขนาบข้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ จักรยานยนต์ทั้งนั้น ก็เป็นสงฆ์ผมได้เข้าไปทางกรม
 ตำรวจ เรื่องการโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ซึ่งก็ได้ผลบ้าง แต่ก็รู้ดีกว่า
 ยังมีอยู่ทุกวัน ในกรุงเทพฯ ๆ พอนั่งรถเคลื่อนออกจากบ้าน หรือเคลื่อนออกจาก
 กระจหวงไปทีใดจะได้ยินเสียง รถยนต์ หมายเลขนั้น เบอร์นนั่นสนน ขหอนน จอดอยู่ที่
 โนนท นขณะนหายไปมีทุกวัน อันนั้นก็เป็นเรื่องของการโจรกรรมที่อยากจะเน้นไว้

๕๕๕ สงทอยากจะขอเน้นเอาไว้ในที่นี้เป็นประการสุดท้ายก็คือว่า ผมอยากจะ
 ขอให้เราทั้งหลายนี้จงขยับประคบประกำความดี เพราะว่าถ้าจะว่าไปแล้วชีวิต

เรานั่นแหละ ถ้าเราไม่เร่งประกอบคุณงามความดีเสียในวันนี้ บางทีพรุ่งนี้อาจจะ
 ไม่ได้ทำอะไรเลย ในการจะประกอบคุณงามความดีได้นั้น เราก็ต้องมีจุดยืนของ
 ชีวิต ทุกคนควรมีจุดยืนของชีวิต ถ้าหากว่าเรามีจุดยืนของชีวิตที่แน่
 นอนแล้ว ชาติบ้านเมืองของเราก็จะมีจุดยืนไปด้วย ซึ่งจะทำให้ชาติบ้านเมือง
 ยืนยาวไปด้วย ในการกำหนดจุดยืนของชีวิต ถ้าหากว่าเรามีความแน่นอนมีความ
 มั่นใจเราก็จะสามารถรักษามันไว้ได้ ในฐานะของข้าราชการนั้น นอกจากจุดยืน
 ของชีวิตแล้ว สิ่งที่เราจะต้องรักษาไว้เป็นอย่างดีก็คือศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการ
 เกียรติของความเป็นข้าราชการ คนทุกคนมีศักดิ์ศรีเกียรติด้วยกัน
 ทั้งหมด และเกียรตินั้นก็คือความดี สิ่งที่ไม่ใช่ความดีเขาไม่เรียกว่าเกียรติ คนที่
 ไม่ได้ประกอบกรรมดีไม่ใช่ผู้มีเกียรติ ทำนองเดียวกันเรื่องของมนุษย์ เรื่องของศักดิ์
 ศิริของคำว่าผู้ดี คำว่าผู้ดีก็ไม่ใช่ต้องแต่งเครื่องแบบสามขีด ชนพิเศษ ซีกา ซัสป
 ซัสปเอ็ดหรือเป็นรัฐมนตรี ความเป็นผู้ดีไม่ได้อยู่ที่นั่น ผู้ยากผู้จนยากจนขั้นเกินก็
 สามารถเป็นผู้ดีได้ ถ้าหากว่าเขาสามารถจะรักษาคุณงามความดีเขาไว้ได้ตลอดไป ใน
 การทำงานก็มักจะมีการเอาดีเอาเด่น การเอาดีเอาเด่นนั้นถ้าเรารู้ว่าเราจะเอาดีเอาเด่น
 นอกถนนนอกทาง เราก็คงจะได้ดีได้เด่นลำบากมาก เพราะการเอาดีเอาเด่นด้วยการ
 กระทำนั้นถ้ามันไม่ดีถ้ามันไม่เด่นในหัวใจหัวใจของเราเองแล้ว ผมคิดว่าถึงจะทำ
 อย่างไรก็เอาดีเอาเด่นไม่ได้ เว้นเสียแต่ว่ามันอาจจะดีจะได้เพียงชั่วคราวชั่วคราว
 ซึ่งไม่ใช่ของจริงยั่งยืนอะไร เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ก็ต้องการที่จะให้กำลังใจ ให้
 ความหวังกับเพื่อนข้าราชการทั้งหลายทุกฝ่ายว่า เราต้องร่วมมือกัน เราต้องตั้งใจกัน
 ที่จะต่อสู้ ที่จะต้องเผชิญต่อปัญหาทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยความตั้งใจด้วยความเต็ม
 ใจด้วยความประสานร่วมมือกัน ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นได้แล้วเราก็จะสามารถร่วม
 กันบริหารงานในกระทรวงมหาดไทยของเราต่อไปได้ หรือมีฉันทนสิ่งที่เรามุ่งหวัง
 ในการ พัฒนา ชาติบ้านเมือง ของเราให้ โชติช่วงชัชวาล อย่างทั่วทุกกัน มันก็คง จะเป็น
 ความหวังขึ้นมาได้ สำหรับผมเองก็ขอให้ความมั่นใจเหมือนกันว่าในการทำงานเข้า
 มารับงานอันแสนหนักในกระทรวงมหาดไทยนี้ ไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะเอาดีเอา

เดินอะไรเลย และจะไม่พยายามกระทำในสิ่งที่จะเอาดีเอาเด่นกับเขาด้วย แต่ผมก็
 อยากจะให้กระทรวงมหาดไทยได้มีมติที่จะอวดคนอื่นเขาบ้าง ไม่ใช่จมอยู่หลังฉาก
 หรือไม่ใช่มจมอยู่กับขปากของใครกับภาพในอดีตที่เบนมา ผมมีความตั้งใจอย่างนั้น
 เพราะฉะนั้นในด้านนโยบายทั้งหลายจนถึงขณะนี้ผมไม่มีเปลี่ยนแปลง และทุกส่วน
 ราชการก็ได้รับทราบกันแล้วไม่ว่าผมจะไปพูดอะไรที่ไหนอย่างไร ไปประชุมที่
 กระทรวงหรือที่ใดก็ได้แล้วแต่ ก็ได้มีการถ่ายทอดมาให้เพื่อนข้าราชการทุกแห่งได้รับ
 ทราบกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน คนเราถ้าเข้าใจกันแล้ว
 ก็สามารถจะเดินไปได้ เดินไปข้างหน้าได้ด้วยความไม่ต้องหวาดวิตก ไม่ต้องลังเล
 สร้างฐานสร้างความรู้สึกของข้าราชการในกระทรวงมหาดไทย ให้มีความมั่นคงเมื่อ
 มีความมั่นคงกันดีแล้วก็ไม่ต้องลังเลไม่ต้องมานั่งวิตกว่าใครจะเข้ามาเป็น รัฐมนตรี
 เพราะว่าการรู้สึกหรือฐานความรู้สึก ฐานความถือฐานการปฏิบัติของเราที่มีความ
 มั่นคงเหนียวแน่นเสียแล้ว เราก็ทำงานตามหน้าที่ของเราไป รัฐมนตรีก็ทำหน้าที่ของ
 รัฐมนตรีไป ดังนั้น สิ่งที่ผมได้ดำเนินการมานับบางอย่างก็อาจจะต้องใช้ความเด็ดขาด
 ใช้ความรุนแรงมาก แต่ว่าในหลาย ๆ อย่างตัวผมเองก็อยู่ในฐานะที่ผมก็ต้องเผชิญ
 กับอะไร ๆ อยู่เหมือนกัน ถึงกระนั้นก็ตามผมก็เต็มใจที่จะต่อสู้ สู้กับความ
 ผิด สู้กับความถูกต้อง ผมก็คิดว่าเพื่อนข้าราชการทั้งหลายคงจะร่วมมือกันกับผมใน
 การที่จะต่อสู้สิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ที่มันบังเกิดขึ้นในบ้านเมือง

ในโอกาสที่ได้เดินทางมานี้เราได้มีโอกาสพูดจาปราศรัยและแสดงความรู้สึก
 สักกัให้ทราบเพื่อเป็นการให้คำมั่นสัญญาแก่ท่านทั้งหลายว่า ในจิตใจของผม
 ผมไม่ได้มองประโยชน์ของตัวเอง อยากใช้เวลาที่เหลืออยู่ในบ้านปลายของชีวิต
 กระทำประโยชน์ให้บ้านเมืองให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้ ตายไปแล้วก็อาจจะมีคน
 พูดถึงว่าเป็นคนหนึ่งที่ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ให้กับกระทรวง
 มหาดไทย ผมขอให้ทุกท่านมีกำลังใจ ขอให้มีความเข้มแข็ง ขอให้มีความมุ่งมั่น
 ในการปฏิบัติงานของท่าน และขอให้มีความสุขความเจริญและขอแผ่แผ่ไปถึง
 บรรดาครอบครัวของท่านด้วย ในฐานะที่เราเป็นเครือญาติในกระทรวงมหาดไทย
 เดียวกัน และขอให้ทุกคนมีความสุขความเจริญด้วยกัน ขอบพระคุณ.



บุคคลแห่งปี :

ดอกไม้หลากหลายจากประชาชน*

“.....นับ ตั้งแต่ รัฐบาล เข้ามาเป็น รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทบได้รับทั้งดอกไม้และก้อนอิฐ แต่มักจะได้รับก้อนอิฐมากกว่าดอกไม้.....”

“.....กระทบถือว่าการรักษาเกียรติยศ คือหลักมัน ประจำใจเสมอมา ไม่เคยมีการเปลี่ยนแปลง...ประการที่หนึ่ง เกียรติยศแห่งความมีอยู่ซึ่งชาติ ศาสนา และองค์พระมหากษัตริย์ ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของข้าราชการและประชาชนคนไทยทุกคน จะต้องรักษาไว้ด้วยความจงรักภักดีด้วยชีวิตและจิตใจ...ประการที่สอง เกียรติยศแห่งยศพลเอกตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย...ประการที่สาม เกียรติยศแห่งความเป็นคน...ประการที่สี่ เกียรติยศแห่งความสุจริตยุติธรรม...ประการที่ห้า เกียรติยศแห่งการกระทำ.....”

ฯพณฯ ศาสตราจารย์ สัญญา ชรรณศักดิ์ ประธานองคมนตรีที่เคารพอย่างยิ่ง ท่านผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาบุคลิกภาพ ท่านประธานจัดงาน ท่านสมาชิกและผู้มีเกียรติ ที่เคารพรักทั้งหลาย

ก่อนอื่น โดย ที่วันนี้ เป็นวัน ครบรอบ สิบปี ของ ศูนย์ พัฒนา บุคลิกภาพ กระทบขอแสดงความยินดี และ ขออำนวยการให้ วัตถุประสงค์ของศูนย์ พัฒนา บุคลิกภาพนี้ จงเป็นไปด้วยความสำเร็จสมดังปณิธานและความมุ่งหมายทุกประการ

* สุนทรพจน์เนื่องในโอกาสรับรางวัลบุคคลแห่งปี ๒๕๒๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๕ ณ ห้องบอลรูม โรงแรมนารายณ์

ในเบื้องแรกนี้ กระผมขอกราบขอพระคุณ ฯพณฯ ประธานองคมนตรี
 ในฐานะ ซึ่ง ท่านเป็น แบบอย่าง อันควรเคารพยกย่องเป็นอย่างยิ่งในประวัติชีวิตของ
 ท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพราะฉะนั้น กระผมถือว่าวันนี้เป็นนิมิตหมาย เป็นกุศล
 เป็นมงคลแก่ตัวผมเองที่ ได้รับเกียรติจากการที่ ฯพณฯ ประธานองคมนตรี ได้
 กรุณามอบรางวัลบุคคลแห่งปี ให้กับกระผมในวันนี้ ต่อไปกระผมคงจะเว้นมิได้
 ในการที่จะต้องแสดงความขอบคุณในสิ่งที่ได้ก่อกำเนิดให้เกิดความเป็น บุคคลแห่งปี
 บชนในวันนี้ บุคคลเหล่านี้อันประกอบด้วยสมาชิก ในศูนย์ พัฒนา บุคลิกภาพ
 สถาบันวิจัยสังคมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 ซึ่งมีส่วนในการที่สนับสนุน ส่งเสริมและได้มองเห็นว่ากระผมมีความสมควรที่จะ
 ได้รับการยกย่องเป็นบุคคลแห่งปี ในคราวนี้ ท่านต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากท่าน
 จะได้เสียสละในการที่จะคิดค้นวิธีการ รวบรวมประมวลความเห็นหรือประชามติ
 แล้ว ส่งหนังสือฉบับที่เป็นส่งประเสริฐอย่างขงทั้งแก่บ้านเมืองส่วนรวมและแก่ตัวผม
 ก็ก็นำใจอันบริสุทธิ์ ที่ แสดงออก ถึง ความปรารถนาดี ต่อ บ้านเมือง และ ต่อ บุคคล
 ซึ่งเขาคิดว่าคงจะเป็นผู้ซึ่งน่าจะให้เกิดประโยชน์ที่สุด เพราะฉะนั้น ดังนั้น กระผม
 ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่าน ในหน่วยงานในองค์กรที่กระผมได้กล่าวมาแล้วนี้ โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประชาชนทั้งหลายที่ได้มองเห็นประโยชน์ในการนี้ ก็ขอได้
 รับความขอบคุณจากกระผมในคำกั้นวันด้วย สำหรับบุคคลท่านต่อไปซึ่งกระผม
 จะเว้นเสียมิได้ที่จะต้องประกาศออกมา ณ ที่นี้ เพราะถ้าปราศจากท่านผู้นั้น
 กระผมคงจะไม่มีโอกาสได้แสดงตัวขึ้นมาว่าเป็นบุคคลแห่งปี ๒๕๒๕ บุคคล
 ผู้นั้นก็คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีปัจจุบัน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่ง
 เพราะท่านผู้นั้น ด้วยสายตาของท่านในการที่ท่านคิดว่าผมยังเป็นบุคคลที่มีประโยชน์
 ท่านจึงได้ขอให้ผมมาร่วมงานกับท่านในคณะรัฐบาลของท่าน ซึ่งอยากจะเรียนกล่าว
 ด้วยความจริงใจว่าในเบื้องแรกนี้ กระผมมีความลังเลเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าผม
 เองไม่มีความสันทัดจัดเจนในเรื่องงานการเมือง ตลอดชีวิตเป็นทหารมาโดยตลอด
 ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องเรียนกับท่านว่าผมต้องขอเวลาตัดสินใจ แต่ในที่สุด ด้วย
 เจตนาต่าง ๆ จากการที่เข้าร่วมงานกันมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการที่ผมสันทัด

ในบุคลิกในจริยาวัตรต่าง ๆ ของบุคคลผู้หนึ่ง คือ พวกฯ นายกรัฐมนตรีเห็นว่าท่าน
 เป็นผู้ที่มีความสัจจริยธรรม ผมจึงได้ตัดสินใจเข้าร่วมงานกับท่าน เพราะฉะนั้น
 พระคุณอันนิกเป็นอันหนึ่งซึ่งเป็นบ่อเกิดของความเป็นบุคคลแห่งปี ๒๕๒๕ ถ้า
 ปราศจากท่านเสียในเบื้องต้นแรก ผมก็คงจะไม่มีโอกาสเช่นนั้น ต่อไปที่จะเว้นเสีย
 มิได้ก็ โดยที่กระผมเป็นผู้รับผิดชอบในงานของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็น
 งานที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นงานที่กว้างขวาง ซึ่งเป็นงานซึ่งจะต้องสัมผัสต่อชีวิตทุก ๆ
 ชีวิตของประชาชนคนไทย งานนี้ถ้าหากว่าผมจะเดินทางไปโดยลำพังโดย
 ปราศจากการสนับสนุนเข้าใจในนโยบาย ในแนวทางการบริหารงานของข้าราชการ
 ในกระทรวงมหาดไทยแล้วผมคงไม่สามารถจะบริหารงานต่อไปได้ด้วยความราบรื่น
 เพราะฉะนั้นกระผมถือว่าผู้ที่ได้มีพระคุณให้กับผมในครั้งนี้ นอกเหนือจากที่ได้
 กล่าวมาแล้วทั้งหมดก็คือ ข้าราชการทั้งปวงในกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้ให้
 ความเคารพและไว้วางใจในการนำและในการบริหารของกระผม และคนสุดท้าย
 ซึ่งกระผมจำเป็นต้องเอ๋ย ฌ หน ก็คือ ภรรยาของผมเองในฐานะที่เราได้ครอง
 ชีวิตกันมาด้วยความยากด้วยความลำบากและด้วยความจน แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่
 เป็นปัญหาสำคัญ ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่าเรามีอุดมคติในการครองชีวิตอย่างไร เรามี
 อุดมคติต่องานอย่างไรและเราจะมีอุดมคติยึดมั่นต่อบ้านเมืองอย่างไร ด้วยเหตุนี้เอง
 ในหลาย ๆ ครั้ง ที่กระผมประสบวิกฤตต่าง ๆ ในชีวิตและงานภรรยาของผมเอง
 ได้เป็นผู้ที่คอยทักท้วง แนะนำและให้กำลังใจ โดยเฉพาะกำลังใจของการต่อสู้
 ว่าจะต้องไม่มีการ ท้อถอย จะต้อง สู้กัน เรื่อยไป เป็น อะไรก็ เป็นกัน อันนิกเป็น
 พลังใจสุดท้ายที่ กระผมจำเป็นต้องกราบเรียนให้ ท่านที่ ประชุมทั้งหลาย ได้กรุณา
 รับทราบในวันนี้ด้วย กระผมได้เดินเข้ามาที่หน้าด้วยความรู้สึกที่บอกไม่ถูกว่าความ
 อิ่มเอิบในหัวใจหัวใจแก่ไหนเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พบเห็นต่อ สายตาและ
 ใบหน้าซึ่งแสดงออกถึงมิตรจิตมิตรภาพแก่ตัวผม ฌ ห้องนี้ เราพบดอกไม้หลาก
 สีสวยงาม ก่อนจะมานพบก่อนอิฐซึ่งเป็นก้อนอิฐธรรมดา ๆ นับตั้งแต่รับ
 ราชการเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมได้รับทั้งดอกไม้
 และก้อนอิฐ แต่มักจะได้รับก้อนอิฐมากกว่าดอกไม้ เพราะฉะนั้นอันนิกก็เป็น
 สงหน่ง ถ้าหากผมเป็นคนธรรมดา เป็นคนซึ่งไม่มีใครรู้จัก เป็นคนซึ่งมิได้รับ

ผิดชอบต่อปัญหาต่าง ๆ นานาประการในบ้านในเมืองแล้ว ทั้งดอกไม้ทั้งก้อนอิฐก็
 คงจะไม่มีใครให้ แต่ว่าในช่วงเวลาหนึ่งบสองเดือนที่ผ่านมา ทั้งสองสิ่งนั้นผมได้
 รับอยู่ กล่าวได้ว่าทุกวัน เพราะฉะนั้นอนันตก็เป็นอุทาหรณ์สำหรับผู้ที่ซงจะมีหน้าที่
 สำคัญๆ ในบ้านเมืองต่อไปว่าชีวิตของเรานั้นคงเป็นชีวิตที่น่าจะต้องกระทบกระเทือน
 แบบน้อยเรื่อยไป แต่ก็ใช้ดุลพินิจของตัวเอง ใช้วิธีการของตัวเองในการที่จะไม่ให้
 ถูกก้อนอิฐจนกระทั่งทำให้เจ็บทั้งกายและเจ็บทั้งใจ ก่อนที่กระผมจะมาน ลูกสาวซง
 เป็นอาจารย์คนหนึ่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นลูกสาวที่มีอุดมคติมีความคิด
 เช่นเดียวกับพ่อของเขา ได้มาแสดงความยินดีกับพ่อว่า เขาเคยมีความภูมิใจในพ่อ
 ของเขาอย่างไร แต่วันนี้จะเป็นวันที่เขามความภาคภูมิใจมากที่สุด เขาได้บอกกับ
 ผมว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นเขาใช้คำภาษาอังกฤษว่า Impossible Dream แต่ว่า
 บดินความฝันนั้น เป็นความฝันที่เป็นจริงแล้ว จากความเป็นคนที่ขบถอยู่บน
 ความถูกต้องบนคุณธรรมต่าง ๆ เพราะฉะนั้น กระผมจึงมีความตื้นตัน ตื้นตัน
 หงเมื่ออยู่ที่บ้านและตื้นตันเมื่อได้มาอยู่ในห้องประชุม กระผมมีอกสั่นเล็กน้อยซง
 จะได้กราบเรียนถึงความรู้สึกในวิถีชีวิตและที่จะต้อง เป็นเสมือนหนึ่งเป็นคำมั่น
 สัญญาที่ผม จำเป็น จะต้อง กราบเรียน ให้ท่านผู้ เกียรติทั้งหลาย ได้กรุณา รับทราบ
 กระผมถือว่าการศึกษาเกียรติยศคือหลักมันประจำใจเสมอมา ไม่เคยมีการ
 เปลี่ยนแปลง และเกียรติยศต่อไปนี้เป็นสิ่งซงกระผมได้ยึดถืออย่างเคร่งครัด
 ประการที่หนึ่ง เกียรติยศแห่งความมอยู่ซงชาติ ศาสนา และ
 องค์พระมหากษัตริย์ ซงถือเป็นหน้าที่ของข้าราชการและประชาชนคนไทยทุก
 คนจะต้องรักษาไว้ด้วยความจงรักภักดีด้วยชีวิต และจิตใจ อันความภักดีนั้นกระ-
 ผมได้พยายามที่จะศึกษาที่มองมาโดยตลอดในช่วงชีวิต ๖๒ ปี ความภักดีนั้น
 บางท่านแสดงออกด้วยการกระทำบางท่านแสดงออกด้วยสงอน ๆ แต่ว่าสงเหล่านั้น
 ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ไม่ใช่ซงด้วยการกระทำ ด้วยการพูด แต่สิ่งที่จะต้องมองให้ลึกก็คือ
 ความจงรักภักดีที่บังเกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคน เพราะฉะนั้นสงเป็นสงที่ผม
 สำรวจตัวเอง ผมไม่มีการกระทำใดที่เป็นสิ่งที่ดีเด่นที่จะทำให้คนอื่นเชื่อมั่นได้ผม

ไม่มีคำพูดใดที่จะทำให้คนเขาเชื่อถือได้ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ข้างในตัวผมก็คือจิตใจ
ของผมในการที่จะต้องดำรงความจงรักภักดีอันนี้ไว้อย่างแนบแน่นชั่วชีวิต

ประการที่สอง เกียรติยศแห่งพลเอก ตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย หน้าที่การงานที่กระผมรับผิดชอบอยู่ตลอดจนเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทานมาด้วยความไว้วางพระราชหฤทัย และจากความมั่น
ใจของผู้บังคับบัญชาและหัวหน้ารัฐบาลนี้ สิ่งเหล่านี้ คือผลผลิตจากคุณงามความดี
และความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง

ประการที่สาม ซึ่งกระผมถือมากคือ เกียรติยศแห่งความเป็นคน
ซึ่งไม่ควรจะดูถูกดูหมิ่นด้วยความเข้าใจผิดหรือด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ความเป็นคน
ของผมหรือความเป็นคนของใครก็ตามแล้วแต่จะต้องไม่ถูกก้าวก่าย นอกจากโดยกฎ-
หมายโดยระเบียบข้อบังคับแบบธรรมเนียมอันถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายซึ่งสังคม
ทุกด้านทุกส่วน จำเป็นจะต้องยอมรับนับถือ เกียรติยศอันนี้เป็นทางสัทธเบเนทางเสรี-
ภาพของคน เพราะฉะนั้น กระผมคงจะยอมกันยาก ถ้าหากจะมีใครผู้ใดได้มีการ
ขยขย้าเกียรติยศแห่งความเป็นคนของผม

ประการที่สี่ เกียรติยศแห่งความสุจริตยุติธรรม อันเป็นสิ่งจำเป็น
เพื่อชีวิต เพื่องานที่รับผิดชอบและเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความ
ไม่สุจริตความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ ที่บังเกิดขึ้น ในบ้านเมืองเรากว่านี้ ก็เกิดจากคน
ที่เอาเปรียบสังคม คนที่ขูดขวง คนที่ทำลาย คนที่หวังทรงความคืบหน้ารารบรณ
ต่าง ๆ ของบ้านเมือง ก็เป็นการสมควรที่จะต้องมีการขจัดกวาดล้างให้ลดน้อยลงไป
และควรจะหมดไปในที่สุด แต่ถึงอย่างไรก็ตามเรื่องอย่างนี้คงต้องใช้เวลา เพราะ
ฉะนั้นในการที่กระผมจะไปเรียกร้องคนอื่นขอความร่วมมือจากคนอื่น กระผม
จำจะต้องปฏิบัติเองก่อนแล้วจึงจะเรียกร้องให้คนไทยทุกคนได้หันหน้าเข้ามาร่วม
มือกัน ด้วยเหตุนี้เมื่อกระผมได้ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อื่น ก็ขอความกรุณาเถิดว่า
คนอื่นก็ควรจะให้ความเป็นธรรมแก่ผมด้วย

ประการที่ห้า ซึ่งเป็นประการสุดท้ายก็คือเกียรติยศแห่งการกระทำ
ที่ผมนพร้อมที่จะดำรงไว้เพื่อความผาสุกปลอดภัยที่ดีขึ้นของประชาชนส่วนใหญ่ ผม

ขอเน้นประชาชนส่วนใหญ่ ผมไม่สนใจมากนักสำหรับ ประชาชน ส่วนน้อยที่ไม่เป็น
ประโยชน์ต่อสังคม ในเรื่องเหล่านี้ ผมจะไม่ทอดทิ้งกำลังใจและจะไม่ สนความ
พยายามที่จะดำเนินการต่อไปด้วยความแน่วแน่และมั่นคง สิ่งเหล่านี้เป็นแต่เพียง
ส่วนหนึ่งที่เบนจุดชนของ ผมหรือเป็นอุดมคติของผม ที่พร้อมที่จะมอบกับท่านผู้
มีเกียรติทั้งหลายที่ได้ให้ความกรุณาผมในการยกย่องเชิดชูให้เกียรติในครั้งนี้ ใน
ท่านองเป็นคำมั่นสัญญาต่อเกียรติอันสูงส่งที่กระผมได้รับในวันนี้

ประการสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่า สังคมไทยเราควรจะอยู่
กันด้วยการสร้างสรรค์ประโยชน์ ร่วมสำหรับคนในชาติด้วยกัน มิใช่จะอยู่กันด้วย
ความเห็นแก่ตัวด้วยความเอารัดเราเปรียบและด้วยการชิงดีชิงเด่น โดยเฉพาะก็
โดยการคิดและกระทำการอันอาศัยเหตุผลซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่อาจยอมรับได้ กระผม
ขอเรียกร้อง ขอเชิญชวนให้คนไทยทั้งหลายได้พึงมุ่งมั่นในการกระทำเพื่อแข่ง
ความดี เพราะว่าความดีนั้นเป็นสิ่งที่คนแต่ละคนจะกระทำได้เองอยู่แล้ว และสามารถ
จะภาคภูมิใจแก่ตนเองได้อยู่แล้ว แต่ความเด่นจะต้องเกิดขึ้นจากคนนอกตัวของเรา
นอกเหนือจากตัวของเราเป็นผู้มอง คนดีที่เด่นในบ้านเมืองของเราเนี่ยมีอยู่มาก
มายอันสมควรที่จะต้องควรจะได้หยิบยกขึ้นมามองโดยไม่เลือกเพศไม่เลือกวัย อัน
นี้ก็จะเป็นวัตถุประสงค์ที่แน่วแน่ของศูนย์ พัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่ง ได้เป็น ต้นกำเนิด
ในการจัดงานบุคคลแห่งปีในครั้งนี้อยู่แล้ว กระผมก็คิดว่าผมได้แสดงความบริสุทธิ์
ใจและให้คำมั่นคำประกันแก่ท่านทั้งหลายมาเป็นเวลาอันสมควร ก็ขอขอบพระคุณ
อีกครั้งหนึ่ง ขออำนาจบุญญาบารมีของสงฆ์ ศกค สทททั้งหลาย ตลอดจนพระบารมี
แห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของงโปรดคุ้มครองดูแลบันดาลให้ทุกท่านมีความ
สุขมีความ เจริญ ไม่ว่า จะดำเนิน กิจการใด ก็ตาม ก็ขอให้ มีความ ราบรื่น ทุกประการ
และขอสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์ พัฒนาบุคลิกภาพ ในอันที่จะ ดำเนินการตามอุดม
คติของท่านต่อไป ขอขอบพระคุณครับ. ■

สรุปนโยบายและแนวทางการ บริหารงานที่สำคัญ*

ก. หลักในการบริหารงานของกระทรวงมหาดไทย

ในการบริหารงานของกระทรวงมหาดไทย ยึดหลักสำคัญ ๓ ประการ

คือ

๑. ยึดคำแถลงนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันซึ่งได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อ

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๓

๒. ยึดมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

๓. ยึดหน้าที่หลักโดยตรงของกระทรวงมหาดไทย คือการบำบัดทุกข์

และบำรุงสุข

ข. นโยบายและแนวทางการบริหารงานในเรื่องต่าง ๆ ที่ สำคัญ

จากหลักในการบริหารงานดังกล่าว ได้กำหนดแนวนโยบายและแนว
ทางการบริหารงานในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญ ไว้ดังนี้

๑. เรื่องการลดอาชญากรรม

เป็นเรื่องที่ต้องการให้บังเกิดผลโดยเร็วที่สุด เพราะความสงบ
สุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนคือหัวใจของกระทรวงมหาด
ไทย เป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ที่ต้องการให้ดำเนินการ ซึ่งหน่วย
งานต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายตำรวจและฝ่ายปกครองจะต้องถือปฏิบัติ
คือ

* สรุปจากคำชี้แจงนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอกสิทธิ
จิรโรจน์ ในโอกาสและวาระต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งการสั่งการให้
ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยถือปฏิบัติ

๑.๑ ก่ออุกฉกรรจ์ ให้ระดมการปราบปรามและกวาดล้างผู้กระทำ ก่ออุกฉกรรจ์ต่าง ๆ โดยใช้แผนการกวาดล้างของสถานตำรวจท้องที่ แผนร่วมกัน ระหว่างสถานีตำรวจใกล้เคียง หรือแผนกวาดล้างของกองกำกับการ กองบังคับการ หรือกองบัญชาการตามความเหมาะสมและความจำเป็น เพื่อลดคดีอุกฉกรรจ์ต่าง ๆ ให้ลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เร่งรัดในการจับกุมผู้กระทำผิดคดีอุกฉกรรจ์ ต่าง ๆ ให้ได้ผลมากขึ้น

๑.๒ มอบเงินรางวัล ให้กำหนดมาตรการในการที่จะสืบสวนเพื่อจับ กุมมอบเงินรางวัลมาลงโทษตามกฎหมาย และให้ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือ ประชาชนให้ช่วยชี้เบาะแสและแจ้งข่าวกับเจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการสอบสวนจับกุม โดยวางมาตรการให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้ชี้เบาะแสด้วย

๑.๓ บ่อนการพนัน ให้ดำเนินการจับกุมบ่อนการพนันที่ผิดกฎหมาย ทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นบ่อนการพนันขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ หรือเป็นบ่อนการ พนันของผู้มีอิทธิพลใด ๆ โดยไม่ต้องห่วงกลัวอะไรทั้งสิ้น

๑.๔ ผู้มีอิทธิพล การปราบปรามผู้มีอิทธิพลเป็นเรื่องที่ยาก แต่ อยากรู้ก็ตาม ขอให้ใช้สติปัญญาความรู้ความสามารถในอันที่จะลดฐานะของผู้มี อิทธิพลให้ลดลงให้ได้ แม้จะไม่สามารถทำให้หมดไปก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ที่เข้าไปมีส่วนในการสนับสนุนผู้มี อิทธิพล เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ หรืออิทธิพลส่วนตัว ขอให้ละเลิกปฏิบัติเช่นนั้นและขอให้ผู้บังคับบัญชากำกับ ตักเตือนผู้ใต้บังคับบัญชา หากไม่เชื่อฟังขอให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเฉียบ ขาดทุกกรณี

๑.๕ อาวุธปืนและอาวุธสงคราม แม้จะมีการจับกุมเรื่องอาวุธ ปืนและอาวุธสงครามได้มากขึ้น แต่ก็คงยังหลงเหลืออยู่ในมือของผู้ไม่สุจริตอีกเป็น จำนวนมาก ขอให้ดำเนินการปราบปรามต่อไปอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

๑.๖ โจรมอเตอร์ไซด์ ในขณะที่ปัญหาการใช้รถจักรยานยนต์ กระทำผิดในคดีต่าง ๆ มีเป็นจำนวนมากอย่างน่าวิตก จึงขอกำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้

เกี่ยวข้องใช้การสังเกตให้มากขึ้น กรณีที่ผิดสังเกตหรือสงสัยขอให้ตรวจค้นตาม
อำนาจหน้าที่ที่จะต้องกระทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ นอกจากนี้ขอให้เข้มงวดกวดขัน
ในการจับกุมผู้ขบขระยนต์และรถจักรยานยนต์เสียงดังเป็นทรมกวนประชาชนด้วย

๑.๗ การโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ การโจรกรรม
รถยนต์และรถจักรยานยนต์เกิดขึ้นเป็นประจำ ขอให้ใช้ความพยายามในการป้องกัน
และปราบปรามให้มากขึ้นโดยการร่วมมือระหว่างสถานีตำรวจภูธรต่าง ๆ และ
ระหว่างตำรวจนครบาลและตำรวจภูธร

๑.๘ การรัศไถ กรณีที่มเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนประพฤติไม่
เหมาะสมด้วยการเรียกรับเงินโดยมิชอบ โดยเฉพาะจากการตั้งด่านตรวจหรือจุด
ตรวจต่าง ๆ ขอให้กำชับกวดขันอย่าให้มิเกิดขึ้น การกำหนดจุดตรวจหรือด่านตรวจ
กวดจะได มีการสับเปลี่ยนตาม ความเหมาะสมและต้องกำหนด มาตรการ ในการกวด
กุมและตรวจสอบไว้ให้ชัดเจนรัดกุม สำหรับกรณีท่อมวลชนหรือประชาชนกล่าว
วิจารณ์ หรือโจมตีเรื่องการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเรื่องใดขอให้พยายาม
แก้ไขปรับปรุงสำหรับกรณีที่ไม่เป็นความจริงให้ชี้แจงข้อเท็จจริงข้อมูลต่าง ๆ ให้
ต่อมวลชนและประชาชนทราบโดยทั่วกัน

๑.๘ สนามน้ำ สำหรับจังหวัดที่สนามน้ำ ขอให้ปฏิบัติตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพนันแข่งม้า พ.ศ. ๒๕๒๔ และมาตรการต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้องกัเรื่องนี้โดยเฉพาะขอ ให้กวด ขันจับกุม เรื่องโต๊ดเถื่อนและสกัดกั้นมิ ให้
เด็กและเยาวชนเข้าไปในสนามน้ำโดยเด็ดขาด เพราะไม่ต้องการให้เด็กและเยาวชน
มัวเมา กับอบายมุขต่าง ๆ

๑.๑๐ การค้าประเวณี ขอให้มุ่งการจับกุมไปที่ผู้แสวงหาประโยชน์
จากการค้าประเวณี ผู้ทลอลวงหญิงมาค้าประเวณี รวมทั้งขอให้กวดขันจับกุม โรงงาน
อุตสาหกรรมและแหล่งกักขังเด็กเพื่อใช้แรงงานด้วย

๑.๑๑ สลากกินรวบ ขอให้กำชับข้าราชการไม่ให้เล่นหรือเป็น
เจ้ามือสลากกินรวบโดยเด็ดขาด หากฝ่าฝืนให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ทันที และ
ขอให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นกระทำตัวเป็นตัวอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย

เรื่องทั้งหมดดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จะต้องรับผิดชอบ จะปฏิเสธว่าไม่รู้ไม่เห็นไม่ได้ ถ้าไม่รู้ก็ต้องออกไปตรวจตราสืบสวน การทะเลาะหรือเพิกเฉยด้วยกรณีใดก็ตามจะต้องมีการกำชับ กวดขันและลงโทษกันทุกกรณี ทั้งนี้ ให้ถือว่าเป็นแนวนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่กระทรวงมหาดไทยจะต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายให้จงได้

๒. เรื่องการพัฒนาคน

แนวนโยบายนี้เป็นเรื่องสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะต้องดำเนินการโดยจะทำให้คนของกระทรวงมหาดไทย เป็นคน ซึ่งเป็น แบบอย่าง เป็นตัวอย่าง เป็นที่หวังของประชาชน เป็นคนที่มีความสะอาด มีความบริสุทธิ์ ให้อยู่ในระดับที่คนส่วนใหญ่ยอมรับนับถือ เพราะคนดีย่อมนำไปสู่ระบบที่ดี การพัฒนาคนจะต้องเริ่มด้วยการสร้างวินัยให้แก่ข้าราชการมหาดไทย ทั้งในฐานะที่เป็นข้าราชการและในฐานะของประชาชน กล่าวคือในฐานะของข้าราชการ ข้าราชการมหาดไทยต้องมีระเบียบแบบแผน มีกฎข้อบังคับ และยึดถือด้วยทกกฎหมาย ต้องรักเกียรติยศและศักดิ์ศรีในความเป็นข้าราชการ สำหรับในฐานะของประชาชน ก็ต้องมีวินัยในการดำรงชีวิต ต้องละเว้นจากสิ่งชั่วช้าและอบายมุขต่าง ๆ

๓. เรื่องการแก้ภาพพจน์มาเฟีย

จะต้องแก้ภาพพจน์ของกระทรวงมหาดไทยให้ดีขึ้น ภาพที่มอมองกันว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นมาเฟีย เต็มไปด้วยการใช้อิทธิพล การใช้อำนาจในทางมิชอบ และการเล่นพรรคเล่นพวก ภาพเหล่านี้จะต้องลดลงและหมดไป นอกจากนี้ จะต้องยุติความเป็นเจ้าขุนมูลนาย การอวดเบ่ง การข่มขู่ การรีดไถประชาชน รวมทั้งการสร้างอิทธิพลในทางมิชอบจะต้องไม่มีอยู่ในเครื่องแบบ ไม่ว่าจะ เป็นเครื่องแบบระดับใด

๔. เรื่องการบริการประชาชน

งานของกระทรวงมหาดไทย จะต้องยึด ประชาชนเป็น เป้าหมายแรก เพราะงานของกระทรวงมหาดไทยเป็นงานบำบัดทุกข์บำรุงสุข ทุกข์หรือสุขของประชาชนจะส่งผลให้ข้าราชการมหาดไทยจะทุกข์หรือสุขไปด้วย คำว่า “การกินคือยึดของประชาชน” เป็นคำที่พูดกันง่าย ๆ และพูดกันมานาน ต่อไปจะต้องดำเนินการอย่างจริงจังไม่เพียงแค่เพียงคำพูดเท่านั้น ข้าราชการมหาดไทยทุกระดับจะต้องออกไปสัมผัสกับประชาชนให้ถึงพื้นที่ จังหวัดจะต้องออกไปเยี่ยมเยือนอำเภอ อำเภอต้องออกไปเยี่ยมเยือนถึงตำบลและหมู่บ้าน กำนันและผู้ใหญ่บ้านต้องออกไปเยี่ยมถึงครัวเรือน ทุกระดับต้องออกไปสัมผัสประชาชนด้วยตา ด้วยหู และด้วยปาก เพื่อทราบปัญหาที่แท้จริงสำหรับนำมาพิจารณาแก้ไขให้ถูกต้อง ทงนี้ ให้ยึดถือหลักการที่ว่าทำอย่างไรจะให้ข้าราชการมหาดไทยเดินเข้าไปหาประชาชนมากกว่าที่จะให้ประชาชนเดินเข้ามาหา นอกจากนี้ ขั้นตอนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการประชาชนจะต้องพิจารณาลดขั้นตอน ความล่าช้าต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นลงให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

๕. เรื่องการบริหารงานบุคคล

กระทรวงมหาดไทยจะสนับสนุน ส่งเสริมคนที่ตั้งใจและทำดี ในขณะเดียวกันก็จะไม่รีรอในการว่ากล่าว ตักเตือน หรือลงโทษคนที่ยังปฏิบัติงานย่อหย่อน การพิจารณาจะไม่มองที่ตัวบุคคลแต่จะมองถึงผลงานของแต่ละบุคคล จะไม่มองว่าใครคือพวกไหน พวกใคร แต่จะมองว่าข้าราชการมหาดไทยคือพวกเดียวกันทั้งหมด จะไม่นำเอาระบบพรรคพวกหรือระบบเส้นสายมาพิจารณาโดยเด็ดขาด จึงขอให้ข้าราชการมหาดไทยแข่งขันกันด้วยความสามารถ ด้วยฝีมือ และด้วยผลของการทำงานอย่างแท้จริง ในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายจะมีการพิจารณาถ่วงกรองอย่างรอบคอบหลายระดับชั้น จนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยจะไม่รวบอำนาจในการตัดสินใจไว้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพียงคนเดียว

๖. เรื่องการทำงาน

การทำงาน ขอย้ำ ได้กล่าว อุปสรรค ต้อง พยายามแก้ไข อุปสรรคให้หมดไป ทั้งนี้ ให้พิจารณาว่าอุปสรรคเกิดจากอะไร หากเกิดจากการกระทำซึ่งขัดต่อกฎหมายก็ให้ใช้อำนาจหน้าที่ ตามกฎหมาย เข้าแก้ ปัญหาอย่าง ตรงไปตรงมาและเป็นธรรม หากอุปสรรคเกิดจากความไม่เข้าใจหรือเข้าใจคลาดเคลื่อน ก็ขอให้แก้ไขด้วยการทำความเข้าใจที่ถูกต้อง หากอุปสรรคเกิดจากการประสานงานไม่ดีหรือความขัดแย้งเกิดขึ้น ก็ขอให้รีบประสานงานโดยทันที หากเกิดจากความขาดแคลนในเรื่องคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ขอให้ใช้สิ่งที่มีอยู่ก่อนอย่างเต็มที่ อย่ารอความหวังในอนาคตซึ่งไม่แน่นอนและการทำงานขอให้มีการรับผิดชอบ ลดหลั่นกันไปตามลำดับ ขอย้ำให้งานทุกอย่างต้องมุ่งมาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่ผู้เดียว

นอกจากนี้ ขอให้เลิกความคิดในการทำงานเป็นสายเดี่ยว ให้ชัดเจนว่ากระทรวงมหาดไทยจะต้องมีสายเดี่ยว คือสายตั้งแต่วาระระดับต่ำสุดขึ้นไปจนถึงระดับสูงสุดเท่านั้น

๗. เรื่องการติดตามประเมินผล

เรื่องนถอเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก ผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับชั้น เมื่อได้สั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินการในเรื่องใดแล้วก็ต้องคอยตรวจสอบติดตามผลอยู่เสมอเพื่อให้ทราบว่าสิ่งที่ได้สั่งการไปแล้วนั้นทำได้หรือไม่เพียงใด มีปัญหาอุปสรรคตรงไหน เพื่อจะได้ช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือหาช่องทางที่จะทำให้สิ่งที่ได้สั่งการไปแล้วนั้นเป็นผลสำเร็จ นอกจากนี้ เพื่อเป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพของคน ด้วย ว่าคนที่ได้มอบหมายงานไปนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด

๘. เรื่องความรับผิดชอบ

ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นจะต้องมีความรับผิดชอบต่องานในอำนาจหน้าที่ ซึ่งหมายถึงจะต้องพร้อมทั้งที่จะรับผิดชอบและรับชอบ ไม่ใช่รับชอบแต่เพียง

อย่างเคยวางานใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน กำหนดให้ปฏิบัติอยู่แล้วก็ต้องปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบมิใช่ปฏิบัติเพราะมีการสั่งให้ปฏิบัติ

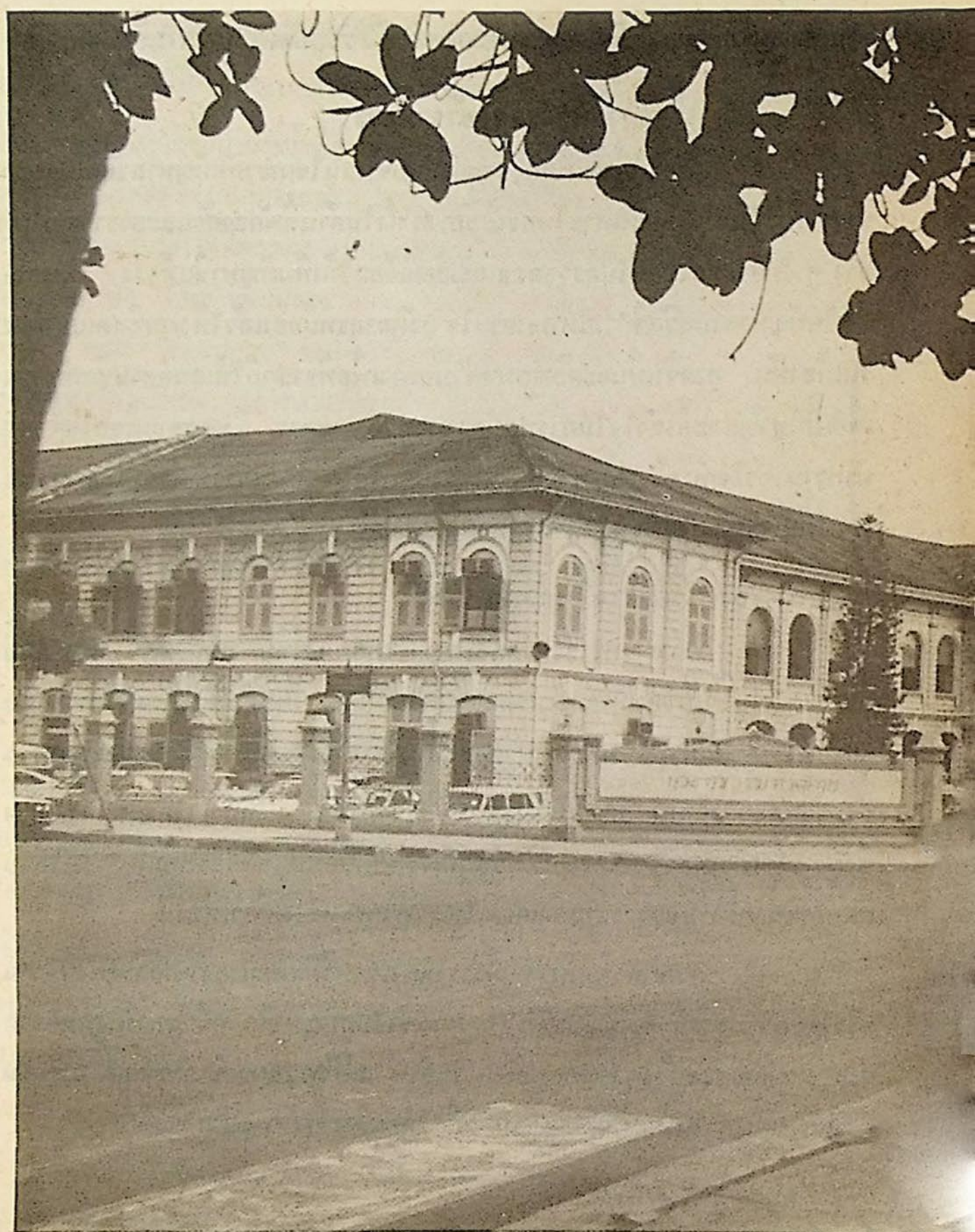
๙. เรื่องสวัสดิการของข้าราชการ

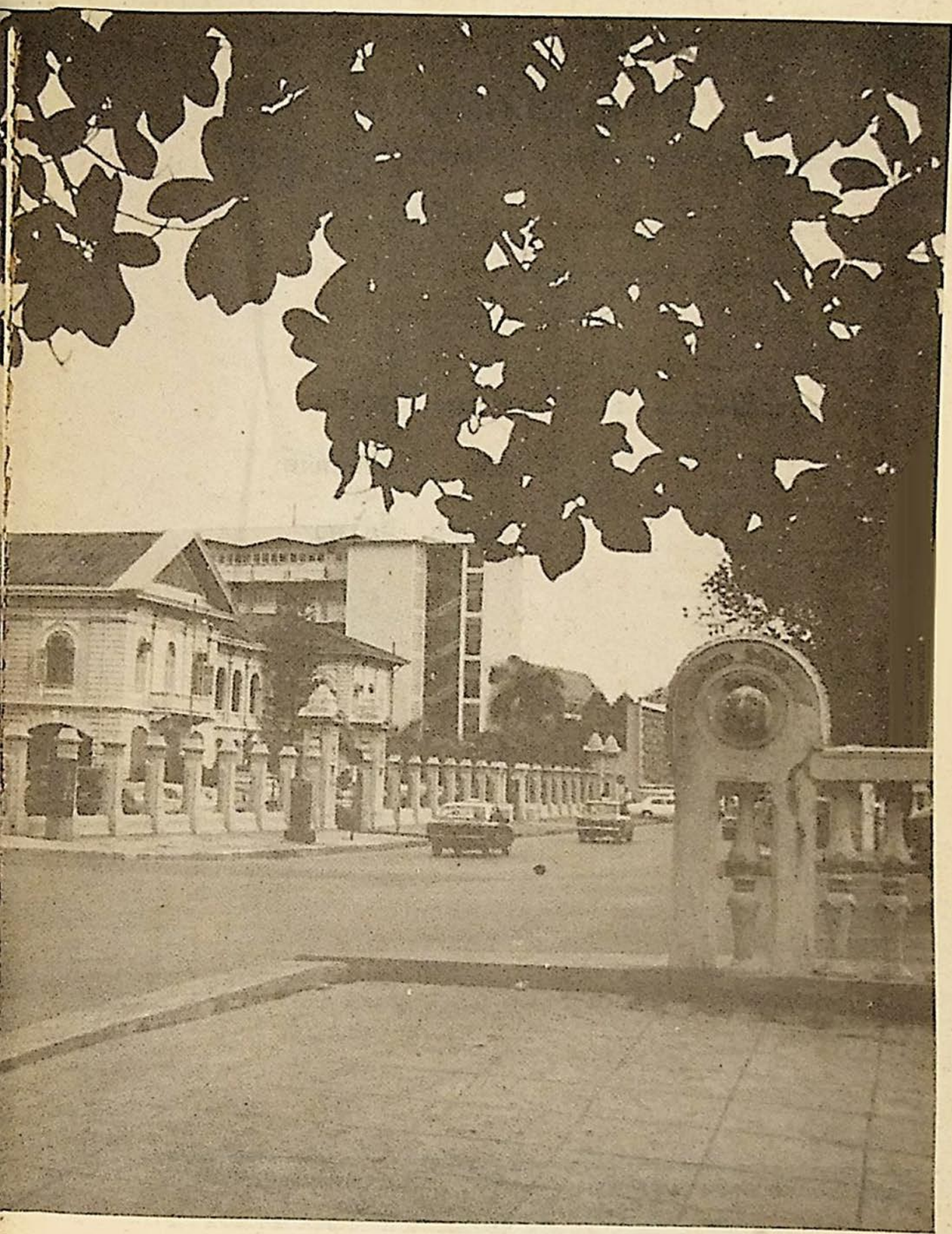
ขอให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นสนใจเกี่ยวกับปัญหาสวัสดิการของข้าราชการให้มาก โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค ทั้งในด้านที่พักอาศัยและสาธารณสุขปกิตต่าง ๆ โดยจะต้องออกไปตรวจตราและเยี่ยมชมให้เห็นปัญหาที่แท้จริง ในการแก้ไขปัญหาด้านสวัสดิการให้พยายามใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วให้มากที่สุดเสียก่อน ในเบื้องต้น หากจำเป็นจะต้องเสนอส่วนกลางเพื่อพิจารณา ก็ให้เสนอตามข้อเท็จจริง เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ นอกจากนี้ขอให้ชี้แจงทำความเข้าใจกับข้าราชการ ถึงสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น โดยให้มีรัยซ์สัดและใช้จ่ายอย่างประหยัดตามควรแก่ฐานะด้วย

๑๐. เรื่องงานในส่วนภูมิภาค

ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งในฐานะเป็นผู้ใหญ่ในพนทของแต่ละจังหวัดและแต่ละอำเภอ มีหน้าที่โดยตรงในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ประชาชนในจังหวัดและอำเภอ แต่พึงระลึกว่างานของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเป็นงานของรัฐบาล ของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ด้วย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอจะต้องรับผิดชอบปฏิบัติอย่างเต็มที่ มิใช่รับผิดชอบเฉพาะงานของกระทรวงมหาดไทยเพียงกระทรวงเดียวเท่านั้น

นอกจากจากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอจะต้องมีความจริงใจมีความกล้าที่จะเผชิญปัญหา เดินเข้าไปสู่ปัญหาและกล้าที่จะต่อสู้กับความจริง ต้องเสียสละทั้งในด้านความคิดความอ่าน สติปัญญาและกำลังความสามารถในการแก้ไขปัญหาในพนทที่รับผิดชอบ เพื่อให้ปัญหาต่าง ๆ ลุล่วงไป.





สารานุกรม : คำรณ บุญเชิด
พินัย อนันตพงศ์
สยมพร ลี้มไทย
ปก : เสาวณี งามศิริ

มททยวาท

..... ที่จะได้รู้ว่า ที่ใดเรียบร้อยหรือไม่เรียบร้อย
นั้น ไม่มีอะไรดียิ่งกว่าฟังเสียงราษฎร ถ้าราษฎรมีเสียงร้องเดือดร้อนอยู่แล้ว
ถึงแม้การออฟฟิศจะ เรียบหรือการอย่างอื่นจะดีก็ไม่ชื่อว่า เรียบร้อย

..... เจ้าคุณ อำนาจอยู่ที่ราษฎรเชื่อถือ ไม่ใช่อยู่ที่
ที่พระแสงราชสัตรา จะไปอยู่ที่ไหนก็ตาม ถ้าเจ้าคุณทำให้ราษฎรเชื่อถือด้วย
ความศรัทธาแล้วไม่มีใครถอดเจ้าคุณได้แม้ในหลวง เพราะท่านก็ทรงปรารถนา
ให้ราษฎรอยู่เย็นเป็นสุขเช่นเดียวกัน

ตั้ง ๗

ห้องสมุดกระทรวงมหาดไทย



052876

คนมหาดไทย